

Berila alj Listi

in

EVANGELII

u

nedelje in praznike celega leta,
in vse dni svetega posta.

*Z terpljenjem našega Odrešenika, in z
navadnimi molitvami per službi božji.*

J. Urbanec

Velja nezvezan . . . 21 kr.

Zvezan v usnatem herbti 28 kr.

V Bečl (Na Dunaji).

V zalogi ces. kralj. bukvarstva za šole, pri sveti
Ani v Janezovih ulicah.

1851.

V javnih šolah se je, ako ministerstvo uka in bogočastja izjema ne dovoli, samo predpisanih, z štempelnom šolsko-knižnoga prodaja zaznamovanih bukev poslužiti. Tudi ne smejo te višje cene biti, kakor je na prvem listu postavljena.

Opomin za bravce.

c, C	se bere	kakor	stari	z,	Z
s, S	"	"	"	f,	S
z, Z	"	"	"	s,	S
č, Č	"	"	"	zh,	Zh
š, Š	"	"	"	fh,	Sh
ž, Ž	"	"	"	sh,	Sh

Pervi del.

Berila in Evangelii

*u nedelje celega leta, in vse dni
svetega posta.*

Pervo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov v 13. postavi od 11. do 14. verste.

Bratje! vemo, da je že ura, da od spanja vstanemo. Zakaj naše zveličanje je bližje, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je prejšla, dan pa se je približal. Verzimo tedaj od sebe dela teme, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nehvaležnosti: ampak oblecite Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Lukeža 21, 25 – 33.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Znamnja bodo na soncu, in mescu in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morja in valov. In ljudje bodo koperneli od strahu in čakanja tistega, kar ima čes svet priti; zakaj nebeske moči se bodo gibale. In tedaj bodo vidili

Sinu človekovega priti na oblaku z veliko oblastjo in častjo. Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledjte in povzdignite svoje glave, kajti vaše odrešenje se približuje. In jim je priliko povedal: Pogledjte smokvino (figovo) drevo, in vse drevesa; kedar že berst poganjajo, veste, da je leto blizo. Tako tudi vi, kedar bote vidili, da se to godi, vedite, da je blizo božje kraljestvo. Resnično vam povem, da ti rod ne bo prejšel, dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja bota prejšla, moje besede pa ne bodo prejšle.

Drugo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
15, 4 — 13.

Bratje! kar koli je pisanega, je v naše podučenje pisano, da po poterpežljivosti in poveselejni pisem upanje imamo. Bog poterpežljivosti in poveselejnja pa vam daj, da bote med seboj ene misli po Jezusu Kristusu, da z enim srcem, in z enimi ustmi čast dajete Bogu in Očetu Gospoda našega Jezusa Kristusa. Zato sprejemajte se med seboj, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogu v čast. Rečem namreč, da je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo resnice Božje, da bi poterdil obljube očakov, in pa, da bi neverniki Boga zavoljo milesti častili, kakor je pisano: „Zato te bom, Gospod, med neverniki hvalil, in tvojemu imenu pel!“ In zopet reče: „Veselite se, neverniki, z njegovim ljudstvom!“ In zopet: „Hvalite Gospoda vsi neverniki, in povišujte ga vse ljudstva!“ In zopet reče Izaija: „Bo korenina Jesetova, in kateri bo vstal čez nevernike kraljevat, v njega bodo neverniki upali.“ Bog upanja pa naj vas napolni z vsim veseljem in mirom v verovanji, da obogatite v upanji in moči svetega Duha.

Evangelij svetega Matevža 11, 2—10.

Tisti čas je Janez, ko je v ječi Kristusove dela slišal, dya svojih učencov poslal, in mu je rekel:

Si ti, kateri ima priti, ali drugega čakamo? In Jezus je odgovoril in jima rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in vidila. Slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobovi se očiščujo, gluhi spreslišujo, mrtvi vstajajo, in ubogim se evangeli oznanuje. In blagor mu, kateri se nad menoj ne bo pohujšal. Kadar sta odšla, je Jezus začel množicam govoriti od Janeza: Koga ste šli v puščavo gledat? terst od vetra majani? Ali koga ste šli gledat? Človeka vmehko oblečenega? Glejte! kateri se v mehko oblačijo, so v kraljevih hišah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, vam povem, še več kakor preroka. Zakaj ti je, od kterege je pisano; Glej! jaz pošlem svojega angela pred tvojim obličjem, kateri bo pred teboj tvoj pot pripravljal.

Tretjo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
4, 4—7.

Bratje! veselite se vselej v Gospodu; še rečem, veselite se. Vaša pohlevnost bodi znana vsém ljudem; Gospod je blizo. Nikaj naj vas ne skerbi; ampak u vsaki reči naj z molitvijo in priporočanjem in zahvaljenjem vaše prošnje znane bodo pred Bogom. In mir Božji, kateri ves um preseže, varuj vaše serca in vašo pamet v Kristusu Jezusu.

Evangeli svetega Janeza 1, 19—28.

Tisti čas so Judje iz Jeruzalema duhovnov in levitov poslali do Janeza, da so ga vprašali: Kdo si ti? In je povedal, in ni tajil, in je povedal: Jaz nesim Kristus. In so ga vprašali: Kaj tedaj? Si ti Elija? In je rekel: Nesim. Si ti prerok? In je odgovoril: Nesim. So mu tedaj rekli: Kdo si pa, da jim

odgovor damo, kateri so nas poslali? Kaj praviš sam od sebe? Reče: Jaz sim glas vpijočega v puščavi; perpravite pot Gospodov, kakor je rekel Izaija prerok. In kateri so bili poslani, so bili zmed Farizejev. In so ga vprašali, in mu rekli: Kaj tedaj kerščuješ, ako nisi ti ne Kristus, ne Elija, ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekoč: Jaz kerščujem v vodi; v sredi med vami pa stoji, ki ga vi ne poznate. On je, kateri ima za menoj priti, kateri je veči od mene, kteremu jaz nesim vreden od čevljev jermenov odvezati. To se je godilo v Betanii na uni strani Jordana, kjer je Janez kerščeval.

Četerto nedeljo v adventu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 1—5.

Bratje! imejte nas za Kristusove služabnike in delivec skrivnost božjih. Tukaj med delivei pa se išče, da je kdo zvest najden. Meni pa je clo malo mar, da sim od vas alj od drugega človeka sojen; pa tudi sam se ne sodim. Zakaj nič sicer nimam na vesti: toda v tem nesim opravičen; Gospod pa je, kateri me sodi. Ne sodite tedaj pred časom, dokler Gospod ne pride, kateri bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in bo misli sere razodel, in takrat bo vsak hvalo od Boga imel.

Evangelij svetega E ukeža 3, 1—6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Tiberija, ko je bil Ponci Pilatuž oblastnik v Judeji, Herodež pa četertni oblastnik v Galileji, Filip njegov brat pa četertni oblastnik v Itureji in Trahoniski deželi, in Lizanija četertni oblastnik v Abileni, pod velikema duhovnoma Anom in Kajfežem, je Gospod govoril Janezu, Zaha-

rijovemu sinu v puščavi. In je prišel na vso stran Jordansko, in je oznanoval kerst pokore v odpuščenje grehov, kakor je pisano v bukvah govorov Izaija preroka: Glas upijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodovo, ravne storite njegove steze; vsaka dolina naj se napolni, in vsaka gora in vsak grič naj se poniža; in kar je krivega, bodi ravno, in kar je ojestrega, gladke pota. I vse človeštvo bo vidilo zveličanje božje.

Predbožični dan.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 1, 1—6.

Pavl, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostelj, odločen v evangeli Božji, katerega je bil Bog pred obljubil po svojih prerokih v svetih pismih od svojega Sina, (koji mu je bil rojen po mesu iz Davidovega zaroda, kateri je bil Sin Božji skazan v moči, po Duhu posvečujočem, iz vstajenja od mertvih), Jezusa Kristusa Gospoda našega, po katerem smo prejeli milost in apostoljstvo, da vse narode zavoljo njegovega imena pod pokorščino vere spravimo, med kterimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangeli svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, se je, prejde sta vkup prišla, znajšla noseča od svetega Duha. Jožef pa, njeni mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v spanji prikazal, rekoč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (k sebi) vzeti Marije svoje žene; zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega Duha. Rodila pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svojo ljudstvo od njih grehov.

Sveti božični praznik.

(Per maši o polnoči.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je milost Boga Zveličarja našega vsem ljudem, ktera nas uči, da se odpovejmo hudobii in posvetnim željam, ter trezno, prijetno in bogaboječe živimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega upanja in častitlivega prihoda velicega Boga in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, kateri je dal sebe za nas, da bi nas rešil od vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobre dela. To govori in opominjaj, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 1—14.

Tisti čas je povelje prišlo od Cesarja Avgusta, da naj se popisše ves svet. (To popisvanje je bilo prvo pod Cirinom oblastnikom v Sirii.) In vsi so šli, da so se popisali, vsak v svoje mesto. Šel je pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nacareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, zato ko je bil iz hiše in rodovine Davidove; da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Prigodilo se je pa, ko sta tam bila, so se dnevi dopolnili, da bi porodila. In je porodila svojega pervorojenega sina, in ga je v plenice povila, in položila v jasli, ker za nje ni bilo prostora v hiši. In pastirji so v tisti strani čuli, in na ponočnih stražah bili per svoji čredi. In glej! angel Gospodov je stal per njih, in svetloba božja jih je obsvetila, in so se silno bali. In angel jim je rekel: Ne bojte se; zakaj glejte! oznanim vam veliko veselje, ktero bo vsemu ljudstvu; ker danes vam je rojen Zveličar, kateri je Kristus Gospod, v mestu Davidovem. In to vam bodi znamenje: Najšli bote dete v plenice povito in v jaslih ležati. In zdajci jih je

bilo per angelu množica nebeške vojske, kateri so Boga hvalili in rekli: Slava (čast) Bogu na visokosti, in mir na zemlji ljudem svete volje.

Sveti božični praznik.

(Per zorni maši.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tita 3, 4—7.

Preljubi! kadar se je dobrota in ljubezen Zveličarja našega Boga prikazala, nas je, ne iz del pravičnosti, ki smo mi storili, ampak po svojem usmiljenji zveličal v kopeli prerojenja in ponovljenja svetega Duha, katerega je v nas obilno vлил po Jezusu Kristusu Zveličarji našem; da z njegovo milostjo opravičeni deležniki bomo po upanji večnega življenja, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 15—20.

Tisti čas so pastirji med seboj rekli: Pojdimo do Betlehema, in pogledjmo to reč, ktera se je zgodila, ki nam jo je Gospod na znanje dal. In so hitro prišli, in našli Marijo in Jožefa, in dete v jasli položeno. Ko so pa vidili, so povedali, kar jim je bilo rečeno od tega deteta. In vsi, kateri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je ohranila vse te besede, in premišlevala v svojem sercu. In pastirji so se vernuli in Boga častili in hvalili za vse, kar so slišali in vidili, kakor jim je bilo povedano.

Sveti božični praznik.

(Per veliki maši.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev
1, 1—12.

Velikokrat in po mnogih potih je nekdaj Bog govoril očakom po prerokih, in zadnjič tiste dni nam je postavil deležnika vsih reči, po kojem je stvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba časti, in podoba bitja njegovega, in vse z besedo svoje moči nosi, je očiščenje od grehov opravil, in sedi na desnici veličastva na visokosti, in je toliko boljši od angelov, kolikor višje ime je memo njih dobil. Zakaj kteremu angelov je kedaj rekel: Ti si moj Sin, danes sim te rodil? In zopet: Jaz bom njemu Oče, in on bo meni Sin? In zopet, kadar vpelje Pervorojenega na svet, reče: In vsi angeli božji naj ga molijo. In od angelov sicer reče: Duhove stori svoje angele, in plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa: Tvoj sedež, Bog, je od vekomaj do vekomaj; palica pravice je palica tvojega kraljestva; pravico ljubiš, in krivico sovražiš: za tega voljo je Bog, tvoj Bog, tebe z oljem veselja bolj pomazal, ko tvoje sodeležne. In: Ti, Gospod, si v začetku zemljo uterdil, in nebo je delo tvojih rok. Ona bota prejšla, ti pa ostaneš: in kakor oblačilo se bota postarala, in kakor ogrijnalo jih boš premenil, in bota premenjena; ti pa si zmiraj ravno tisti, in tvoje leta ne bodo minule.

Evangelij svetega Janeza 1, 1—14.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kteremu je bilo Janez ime. Ti je prišel v pričevanje,

da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, kateri pride na ti svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda jo meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojenega od Očeta), polna milosti in resnice.

V praznik s. Štefana prvega martenika.

Berilo iz djanja apostoljskega 6, 8—10 in 7, 54—59.

Tiste dni je Stefan, poln gnade in moči, delal velike čudeže in znamenja med ljudmi. Vstalo pa jih je nekaj iz shodnice, ktera se imenuje Libertinov, Cirencov, in Aleksandrincev, in tistih, koji so bili iz Cilicije in Azije, prepirat se s Stefanom; in niso mogli obstati pred modrostjo in duhom, kateri je govoril. — Kedar so pa to slišali, so se vtogotili v svojih sereih, in so z zobmi škripali zoper njega. Ker je bil pa poln svetega Duha, se je ozerl v nebo, in je vidil božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici božji. In je rekel: Glejte, vidim nebesa odperete, in Sinu človekovega stati na desnici Božji. Tedej so zavpili z velikim glasom, in zatisnuli svoje ušesa, in vsi kmali nanj planuli. In so ga pahnuili iz mesta, in s kamnjem pobijali; in priče so položile svoje oblačila k nogam mledenča, kteremu je bilo ime Savl. In so kamnjali Stefana, kateri je klical, rekoč: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknul in z velikim glasom vpil, rekoč: Gospod,

ne prištevaj jim tega greha. In ko je to izrekel, je zaspal v Gospodu.

Evangelij svetega Matevža 23, 34—39.

Tisti čas je Jezus rekel pismoukom in farizejem: Glejte! Jaz vam pošiljam preroke in modre in pismarje, in zmed njih bote nekatere bičvali v svojih shodnicah, in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kerv, ktera je prelita na zemlji, od kervi pravičnega Abeljna do kervi Zaharija, sinu Barohijevega, kterega ste umorili med tempeljnomo in al arjem. Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad tit rod. Jeruzalem, Jeruzalem! ki moriš preroke, in jih kamnjaš, kteri so k tebi poslani; kolikokrat sim hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbera svoje pišeta pod perute, in nesi hotel! Glejte! vaša hiša vam bo pusta puščena. Zakaj povem vam, ne bote me vidili odslej, dokler ne porečete: Češčen bodi, kteri pride v imenu Gospodovem!

V dan svetega Janeza aposteljna in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—7.

Kdor se Boga boji, bo dobro storil, in kdor se pravičnosti derži, jo bo dosegel, in mu bo na proti prišla, ko častita mati. Z kruhom življenja in razuma ga bo pasla, in z vodo zveličanske modrosti ga napajala; in se bo v njem uterdila, in se ne bo ganula. In ga bo ohranila, in ne bo osramoten. In ga bo povišala per njegovih sesedih, in v sredi zbirališča bo odperla njegove usta in Gospod ga bo napolnil z duhom modrosti in razumnosti, in ga bo oblekel z častitljivim oblačilom. Z veseljem in dobrovoljnostjo ga bo obogatil, in mu v del dal večno ime Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 21, 19—24.

Tisti čas je Jezus Petru rekel: Pojdi za menoj. Peter se je pa obrnul, in je vidil tistega učenca, kterega je Jezus ljubil, kateri je pri večerji tudi na njegovih persih slonel, in je bil rekel: Gospod! kdo je kateri te bo izdal? Ko je tedaj Peter tega vidil, je rekel Jezusu: Gospod, kaj pa ta? Jezus mu reče: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menoj. Razšlo se je tedaj to govorjenje med brati, da tisti učenec ne umerje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? To je tisti učenec, kateri pričuje od tega, in je to pisal, in vemo, da je resnično njegovo pričevanje.

V dan nedolžnih otročičev.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza aposteljna 18, 1—5.

Tiste dni sim vidil, in glej, jagnje je stalo na gori Sionu, in z njim njih sto štiri in štirideset tavežent, kateri so imeli njegovo ime in ime njegovega Očeta zapisano na svojih čelih, in sim slišal glas z neba, kakor glas veliko voda, in kakor glas velicega groma; in glas, kterega sim slišal, je bil kakor citrarjev, kateri na svoje citre citrajo. In so peli nekako novo pesem pred sedežem, in pred čveterimi živalmi in pred staršimi, in nihče ni mogel peti pesmi razun unih sto in štiri in štirideset tavežent, kateri so bili odkupljeni z zemlje. Ti so, kateri se niso z ženami ognusili; device namreč so. To hodijo za Jagnetom, kamor koli gre. Ti so odkupljeni zmed ljudi pervine Bogu in Jagnjetu, in v njih ustih se ni najšla laž; zakaj brez madeža so pred stolom božjim,

Evangelij svelega Matevža 2, 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov Jožefu v spanji prikazal, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater, in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herodež bo deteta iskal, da bi ga končal. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater po noči, in se je uganul v Egipt. In je bil ondi do Herodeževe smerti; da se je dopolnilo, kar je Gospod govoril po preroku, ki pravi: Iz Egipta sim poklical svojega Sina. Ko je tedaj Herodež vidil, da je od modrih zapeljan, se je silno razserdil, in je poslal in pomoril vse fantiče, kar jih je bilo v Betlehemu in v vsih njegovih pokrajnah po dve leti in manj starih, po času, ki ga je bil od modrih izprašal. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: Glas se je slišal v Rami, jok in velik kriki Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala utolažiti, ker jih ne več.

V nedeljo pred novim letom.*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov*
4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhen, se ne razloči od suznjega, desiravno je gospodar vsega, ampak je pod varhi in oskerbniki do časa, kateri je postavljen od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, suznji pod pervim ukom sveta. Kedar je pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, in podverženega postavi, da bi jih odrešil, kateri so bili pod postavo, da posinovljenje prejmemo. Ker ste pa sinovi, je Bog poslal Duha svojega Sina v vaše serca, kateri vpije: Aba, Oče! Za tega voljo zdaj ni več suženj, ampak sin; ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij svetega Lukeža 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija, Jezusova mati, čudila nad tem, kar se je od njega govorilo. In Simeon jih je žegnal (blagoslovil) in rekel Marii, njegovi materi: Glej! ti je postavljen v padec, in u vstajenje mnogih v Izraelu; in v znamenje, kateremu se bo zoper govorilo. In tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se misli razodenejo iz mnogih src. In je bila prerokinja, Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega roda; ta je bila zelo v letih, in je po svojem devištvu živela z svojim možem sedem let. In ta vdova je bila per štiri in osemdesetih letih, ktera ni šla od tempeljna, in je z postom in molitvami noč in dan Bogu služila. In ona je ravno tisto uro tje prišla, in je Gospoda častila, in od njega govorila vsem, kateri so čakali Izraelovega odrešenja. In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospodovi, so se vernuli v Galilejo v svoje mesto Nacaret. Dete pa je raslo, in močno prihajalo, polno modrosti, n božja milost je bila v njem.

V dan svetega Silvestra papeža.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja
4, 1—8.

Preljubi! zapričam pred Bogom in Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in mertve v svojem prihodu in svojem kraljestvu: oznanuj besedo, ne henjaj, bodi si priložno alj nepriložno, prepričaj, prosil, svari z vsim poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel bo čas, ko zdravega uka ne bodo terpeli, ampak si bodo po svojih željah učeničke izbérali, kakor jih bodo ušesa serbele; in bodo od resnice ušesa odvracali, k basnam pa se obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, opravi delo evangelista, spolni svojo službo, bodi trezen. Jaz namreč sim že darovan, in čas moje razveze je blizo. Dobro vojskovanje sim vojskoval, tek dokončal, vero ohranil.

Zdaj mi je prihranjena krona pravice, katero mi bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangeli svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče v vaših rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospoda, kdaj se bo vernul od ženitnine, da mu, kadar pride in poterka, zdajci odpró! Blagor tistim hlapcom, ktere gospod, kadar pride, čuti najde! Resnično vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcom. To pa vedite, da, ko bi hišni gospodar vedil, katero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

Berilo in evangeli osmega dneva po Kristusovem rojstvu sta tista, kakor božični praznik per zorni maši, str. 6.

V novega leta dan

ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tita
2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je itd. (kakor sveti božični praznik, per maši o polnoči, stran 5.)

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopoljenih, da je bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, katero je bilo imenovano od angela, prejde je bil spočet v maternem telesu.

**V nedeljo pred razglašenjem
Gospodovim.**

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov
4, 1—7.*

Bratje! dokler je naslednik majhen itd. (kakor v nedelo pred novim letom, stran 11.)

Evangelij svetega Matevža 2, 19—23.

Tisti čas, kadar je bil Herodež umerl, glej! se je angel Gospodov Jožefu v spanji prikazal v Egiptu, rekoč: Vstani, in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na Israelsko zemljo, zakaj pomerli so, kateri so detetu po življenji stregli. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel na Izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, da Arhelaj kraljuje v Judeji namest Herodeža svojega očeta, se je bal tje iti; in v spanji opomnjen se je uganil na Galilejsko. In je prišel in prebival v mestu, kateremu je ime Nacaret, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po prerokih, da bode Nacarej imenovan.

V praznik častitega razglasenja Gospodovega ali v svetih kraljev god.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1—6.

Vstani Jeruzalem! bodi razsvetjen; ker prišla je tvoja luč, in čast Gospodova se nad teboj vzhaja. Zakaj glejte, tema bo zemljo pokrivala, in noč ljudstva; nad teboj pa bo Gospod izšel, in njegova čast se bo v tebi vidila. Narodje bodo v tvoji luči hodili, in kralji v svetlobi tvojega vzhoda. Uzdigni svoje oči okoli sebe, in poglej, vsi ti so se zbrali in so k tebi prišli; tvoji sinovi bodo od deleč prišli, in tvoje hčere bodo na (tvoji) strani zrejene. Takrat boš poln veselja; tvoje seree se bo čudilo in razširilo, kedar se preoberne množica primorcev k tebi, in moč narodov k tebi pride. Kamele te bodo, kakor povodenj, zagernule, hitre kamele iz Madjana in Efe; vsi bodo iz Sabe prišli, ter zlata in kadila prinesli, in hvalo Gospodovo oznanovali.

Evangelij svetega Matevža 2, 1—12.

Kadar je bil Jezus rojen v Betlehemu na Judejskem v dnevih kralja Herodeža, glej! so prišli modri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekoč: Kde je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj vidili smo njegovo zvezdo na Jutrovem, in smo ga prišli molit. Herodež kralj pa, to slišati, se je prestrašil, in ves Jeruzalem z njim. In je sklical vse velike duhovne in pismarje ljudstva, in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; zakaj tako je pisano od preroka: In ti Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor nar manjši med vojvodi Judovimi; zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vižal moje ljudstvo Izrael. Tedej je Herodež modre skrivaj poklical, in jih je skerbno izpraševal čas, v katerem se jim je zvezda prikazala. In

jih je poslal v Betlehem, ter je rekel: Pojdite, in skerbno oprašujte po detetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, da tudi jaz grem in ga molim. In ko so bili kralja zaslišali, so šli; in glej! zvezda, katero so vidili na Jutrovem, je pred njimi šla, dokler ni prišla, in zgorej obstala, kder je bilo dete. Kadar so pa zvezdo ugledali, so se silno obveselili. In so šli v hišo, in so našli dete z Marijo njegovo materjo, ter so (prednj) padli in ga molili (tukej se poklekne); in so odperli svoje zaklade, in mu darovali zlata, kadila in mire. In ko so v spanji odgovor prejeli, ne vračevati se k Herodežu, so se po drugem potu vernuli v svojo deželo.

Pervo nedelo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov.
12, 1—5.

Bratje! prosim vas per usmiljenji Božjem, da svoje telesa daste v živ, svet in Bogu dopadljiv dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak ponovite se z ponovljenjem svojega uma, da spoznate, kaj je dobra, dopadljiva in popolna volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, rečem vsim, kateri so med vami: Nikar bolj modrovati, kakor se spodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav, kakor je Bog slehernemu podelil mero vere. Zakaj, kakor imamo v enem telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo ravno tistega opravila; tako nas je veliko eno telo v Kristusu, slehern pa smo eden drugega udje v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 42—52.

Kadar je bil Jezus dvanajst let star, so šli njegovi starši v Jeruzalem po navadi praznika. In ko

so dnevi pretekli, in so nazaj šli, je ostal mladenič Jezus v Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso vedili. Menili so pa, da je per družini, in so šli dan hoda, in so ga iskali med žlahto in znanci. In ko ga niso našli, so se vernuli v Jeruzalem, in so ga iskali. In pergodilo se je, da so ga tretji dan v tempeljnu najšli sedeti v sredi učenikov, jih poslušati in popraševati. Vsi pa, kateri so ga slišali, so se čudili nad njegovim umom in nad njegovimi odgovori. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: Sin, kaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala. In jima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v tem biti, kar je mojega Očeta? In ona nista umela besede, katero jima je govoril. In je z njima šel in prišel v Nacaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v svojem sercu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti, in v milosti per Bogu in per ljudeh.

Drugo nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
12, 6—16.

Bratje! po milosti, ktera nam je dana, imamo razne darove: alj prerokvanje, po meri vere; alj službo, v služenji; alj kdor uči, v podučenji; kdor opominja, v opominjanji; kdor podeluje, v priprostosti; kdor je čez druge postavljen, v skerbi; kdor usmilenje skazuje, v veselji. ljubezen bodi brez hinavščine, sovražite hudo, deržite se dobrega. Z bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. Z poštovanjem pridite eden drugemu naproti. Ne bodite leni v oskerbovanji; bodite goreči v duhu; služite Gospodu; v upanji bodite veseli, v nadlogi poterpežlivi, v molitvi stanovitni; v potrebah svetim podelujte; ptuje

radi sprejemajte. Dobro jim voščite, kateri vas preganjajo; blagoslovite, in nikar ne kolnite. Veselite se z veselimi, in jokajte z jokajočimi. Boditi ene misli med seboj; nikar si visokih reči ne domišljajte, ampak k nizkim se ponižajte.

Evangelij svetega Janeza 2, 1—11.

Tisti čas je bila ženitnina v Kani Galilejski, in mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko je vina zmanjkalo, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Žena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamnatih verčev postavljenih po šegi Judovskega očiščevanja, kateri so deržali po dve al tri mere. Jezus jim reče: Napolnite verče z vodo. In so jih napolnili do verha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starašinu. In so nesli. Ko je pa starašina v vino spremenjeno vodo pokusil, in ni vedel od kod da je, (služabniki pa, kateri so vodo zajemali, so vedili,) pokliče starašina ženina, in mu reče: Vsak človek da dobro vino prvič, in kadar se napijejo, tedaj slabšega; ti pa si dobro vino do zdaj perhраниl. Ta začetik čudežev je storil Jezus v Kani Galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so v njega verovali.

Tretjo nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 12, 16—21.

Bratje! ne bodite sami per sebi modri. Nikomur ne vračujte hudega za hudo; perzadevajte si za dobro, ne

le pred Bogom, ampak tudi pred vsimi ljudmi. Ako je mogoče, kolikor je per vas, imejte mir z vsimi ljudmi. Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak dajte prostor jezi. Zakaj pisano je: Meni gre maščevanje, je bom povernul, reče Gospod. Temuč ako je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti; ako je žejin, daj mu piti. Zakaj če to storiš, mu boš žerjaveo na glavo nosil. Ne daj se hudemu premagati, temuč premagaj hudo z dobrim.

Evangelij svetega Matevža 8, 1—13.

Tisti čas, kadar je Jezus z gore šel, je veliko množic za njim šlo. In glej! gobov je prišel, in ga molil, rekoč: Gospod! ako hočeš, me moreš očistiti. In Jezus je stegnul roko, in se ga je doteknul, rekoč: Hočem, bodi očiščen. In kar čist je bil od svojih gob. In Jezus mu je rekel: Glej, da nikomur ne poveš; temuč pojdi, in skaži se duhovnu, in opravi dar, kterege je Mozes zapovedal, njim v pričevanje. Kadar je pa v Kafarnaum šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prošil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga bom ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod! nesim vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sim človek, ki sim pod oblastjo, in imam vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride; in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nesim v Izraelu najšel. Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli per mizi z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Četerto nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 13, 8—10.

Bratje! ne bodite nikomur nič dolžni, razun tega, da se med seboj ljubite; kdor namreč bližnjega ljubi, je postavo dopolnil. Zakaj to: Ne prešeštvaj, ne ubijaj, ne kradi, ne govori krivega pričevanja, ne poželi, in če je kaka druga zapoved, je v tih besedah zapopadena: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe? Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Spolnjenje postave tedaj je ljubezen.

Evangelij svetega Matevža 8, 23—27.

Tisti čas je Jezus stopil v čolnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik vihar je vstal na morji, tako da so valovi čolnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so k njemu pristopili, in so ga zbudili, rekoč: Gospod! otmi nas, poginjamo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, maloverni? Tedej je vstal, in zapovedal vetrovom in morju, in bila je velika tihota. Ljudje pa so se čudili, rekoč: Kdo je ti, da so mu pokorni vetrovi in morje?

Peto nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Kološanov 3, 12—17.

Bratje! oblecite, kakor izvoljeni Božji, sveti in ljubi, preserčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, poterpežljivost. Prenesite eden drugzega, in odpuščajte si med seboj, če ima kdo čres koga pritoženje; kakor je Gospod vam odpustil, tudi vi! Pred vsim tem pa imejte

ljubezen, ktera je vez popolnamosti, in mir Kristusov naj gospoduje v vaših sereih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telesu; in bodite hvaležni. Beseda Kristusova naj prebiva obilno med vami, z vso modrostjo; učite in opominjajte se med seboj s psalmi, z hvalnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veseli v svojih sereih. Vse, kar koli delate z besedo alj v djanji, vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa, in zahvalite Boga in Očeta po Jezusu Kristusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 13, 24—30.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kteri je dobro seme usejal na svojo njivo. Kadar so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, in je prisejal ljuške med pšenico, in je preč šel. Ko je pa zelenje zrastle, in sad storilo, tedej se je tudi ljuška prikazala. Pristopili so pa hlapci hišnega gospodarja, in so mu rekli: Gospod! ali nisi dobrega semena usejal na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljuška? In jim reče: Sovražin človek je to storil. Hlapci pa so mu rekli: Hočeš, da gremo, in jo poberemo? In reče: Nikar, da kje ljuška poberaje z njo vred tudi pšenice ne porujete. Pustite oboje rasti do žetve, in ob času porečem ženjicam: Poberite prvič ljuško, in jo povežite v snopke, da se sožge, pšenico pa spravite v mojo žitnico.

Šesto nedeljo po razglašenji Gospodovem.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 1, 2—10.

Bratje! hvalo dajemo vselej Bogu za vas vse, in vas imamo neprenehoma v spominu v svojih molitvah, in pomnimo djanja vaše vere, in truda, in ljubezni, in po-

terpešljivosti v upanji v Gospoda našega Jezusa Kristusa pred Bogom in Očetom našim; ko vemo, ljubi bratje, da je od Boga vaše izvoljenje, ker naš evangeli ni bil le v besedi pri vas, ampak tudi v moči, in v svetem Duhu, in v veliki obilnosti, kakor veste, kakošni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste posnemaveci naši in Gospodovi postali, ker ste besedo sprejeli v velikih nadlogah z veseljem svetega Duha; tako ste podoba postali vsim vernim v Macedonii in v Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospodova ne le po Macedonii in po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla vaša vera, katero imate v Boga, tako, da nam ni treba kaj govoriti. Saj sami od nas oznanjujejo, kako smo bili per vas sprejeti, in kako ste se od malikov k Bogu obrnuli, služiti živemu in pravemu Bogu, in čakati njegovega Sina z nebes, kterega je od mrtvih obudil, Jezusa, kateri nas je otel od prihodnje jeze.

Evangelij svetega Matevža 13, 31—35.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno ženofovemu zernu, katero je človek vzel, in na svojo njivo usejal. Ktero je sicer nar manjše zmed vsih semen; kadar pa zraste, je večje, kakor vse zelišča, in je drevo, tako da ptice spod neba pridejo, in prebivajo na njegovih vejah. Drugo priliko jim je govoril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, kterega je žena vzela, in vmesila med tri polovnike moke, da se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v prilikah, in brez prilik jim ni govoril; da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: Odperl bom v prilikah svoje usta, in bom izrekal skrito od začetka sveta.

Pervo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 9, 24—27; in 10, 1—5.

Bratje! ne veste li, da tisti, kateri v ograji teko, vsi sicer teko, pa le eden slavo dobi? Tako tecite, da

jo dosežete! Vsak pa, kateri se na preganjanje skuša, se vsega zderži, in oni sicer, da strohljivo krono prejmejo, mi pa nestrohljivo. Jaz tedaj tako tečem, ne kakor nepremišljeno, se tako bojujem, ne kakor da bi po vetru mahal; ampak terem svoje telo, in v sužnost devam, da ko druge učim, sam ne bom zaveržen. Nočem namreč, bratje, da bi ne vedili, da so naši očetje vsi pod oblakom bili, in vsi skozi morje šli, in so bili vsi v Mojzesa kerščeni v oblaku in v morji, in so vsi eno duhovno jed jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili, (pili so pa iz duhovne skale, ktera je za njimi hodila; skala pa je bila Kristus;) ali njih več ni bilo Bogu prijetnih.

Evangelij svetega Matevža 20, 1—16.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, kateri je zjutraj zgodaj šel najemat delavcov v svoj vinograd. Kadar je pa delavcov najel po denarji na dan, jih je poslal v svoj vinograd. In ob tretji uri je vun šel, in vidil druge na tergu brez dela stati, ter jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. In oni so šli. Sopet je vun šel ob šesti in deveti uri, in je ravno tako storil. Okoli enajstih pa je vun šel, in najšel druge postajati, in jim reče: Kaj stojite tukaj brez dela cel dan? Mu reko: Ker nas ni nihče najel. Jim reče: Pojdite tudi vi v moj vinograd. Kadar se je pa večer storil, reče gospod vinograda svojemu hišniku: Pokličí delavce, in daj jim plačilo, in začni od poslednjih do prvih. So prišli tedaj, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prijeli vsak po denarji. Ko so pa tudi prvi prišli, so menili, da bodo več prijeli; pa tudi oni so po denarji prijeli. In ko so ga prijeli, so godernjali nad hišnim gospodarjem, rekoč; Le ti poslednji so le eno uro delali, in si jih nam enake storil, ki smo težo dneva in vročino prenesli. On pa je odgovoril in rekel enemu zmed njih: Prijatelj! ne

delam ti krivice: ali se nisi za denar z menoj pogodil? Vzemi, kar je tvojega in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjemu dati, kolikor tebi. Ali mi ni prepuščeno storiti, kar hočem? Je li tvoje oko hudobno, ker sim jaz dober? Tako bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedeljo.

Berilo in 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 19—33; in 12, 1—9.

Bratje! radi prenesete nespametne, ker ste sami pametni. Preterpите namreč, ako vas kdo sužuje stori, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo povišuje, ako vas kdo v obraz bije. Po nečasti rečem, kakor da bi bili mi slabi v tej reči. V čemur si kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si tudi jaz upam. Hebreji so, jaz tudi, Izraelci so, jaz tudi; zarod Abrahamov so, jaz tudi; služabniki Kristusovi so, (kakor manj pameten rečem), jaz še več; sim bil v mnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah čez mero, velikokrat v smertnih nevarnostih. Od Judov sim jih petkrat po štirideset, eno manj prijel. Trikrat sim bil s šibami tepen, enkrat kamnjan, trikrat se je z menoj barka razbila, noč in dan sim bil v globočini morja; velikokrat na potih, v nevarnostih na vodah, v nevarnostih med razbojniki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih na samoti, v nevarnostih na morji, v nevarnostih med lažnjivimi brati; v trudu in terpeži, v mnogem čuvanju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti. Zraven tega, kar je zunajnega, imam svoje vsakdanje opravke, in skerb za vse cerkve. Kdo oslabi, in bi jaz ne oslabel? Kdo se pohujša, in bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, se bom hvalil svoje slabosti. Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa,

kteri je hvaljen vekoma, ve, da ne lažem. Namestnik kralja v Damasku je Damaško mesto z varhi obdal, da bi me vjel; ali skozi okno sim bil v koši po zidu spuščen, in tako sim ubežal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti, (kar sicer nič ne pomaga,) bom prišel do prikažen in razodenj Gospodovih. Vem človeka v Kristusu, kteri je bil pred štirinajst leti (ali v telesu, alj zunej telesa, ne vem, Bog ve,) zamaknjen v tretje nebo. In vem takega človeka, da je bil (ali v telesu, ali zunej telesa, ne vem, Bog ve,) zamaknjen v raj, in je slišal skrivne besede, kterih človeku ni pripuščeno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razun svojih slabost. Zakaj, ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil nespameten, ker bi resnico govoril; zderžim se pa, da kdo več od mene ne misli, kakor kar na meni vidi, ali kar sliši iz mojih ust. In da se zavoljo velicega razodenja ne prevzamem, mi je dano želo mojega mesa, služabnik satanov, da me bije. Za tega voljo sim trikrat Gospoda prosil, da bi odstopil od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja gnada, ker moč se v slabosti popolnoma skaže. Rad se bom tedej hvalil svojih slabost, da prebiva v meni moč Kristusova.

Evangelij svetega Lukeža 8, 4—15.

Tisti čas, ko se je silno velika množica sošla, in so iz mest k Jezusu hiteli, je v priliki rekel: Sejavec je šel sejat svoje seme; in ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg pota, in je bilo pohojeno, in ptice neba so ga pozobale. In drugo je padlo na skalo; in kadar je pognalo, je usahnulo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med ternje, in ternje, ki je z njim vred raslo, ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro zemljo; in je raslo, in storilo stoteri sad. Kadar je to rekel, je zaupil: Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša. Njegovi učenci pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on jim je rekel: Vam je dano vediti skrivnosti božjega kra-

ljestva, drugim pa v prilikah, da gledajoči ne vidijo, in poslušajoči ne umejo. Prilika pa je to: Seme je božja beseda. Kteri so pa poleg pota, so tisti, kteri poslušajo; potlej pride hudič, in vzame besedo iz njih serca, da verujoči niso zveličani. Kteri so pa na skali, so tisti, kteri kadar slišijo, z veseljem besedo sprejmejo; in ti nimajo korenine, ker nekaj časa verujejo, in ob času skušnjave odstopijo. Ktero je pa med teruje padlo, so tisti, kteri so slišali, in gredo, in so od skerbi in bogatstva, in sladnosti življenja zadušeni, in ne obrodijo sadu. Ktero je pa v dobri zemlji, so tisti, kteri besedo slišijo; in jo v dobrem in nar boljšem sercu ohranijo, in sad obrodijo v potterpljenji.

Tretjo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 13, 1—13.

Bratje! ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil ko bučec bron, ali zvonec zvonec. In ko bi znal prerokovati, in vedil vse skrivnosti, in imel vso učenost, in ko bi imel vso vero, tako da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisim. In ko bi razdal ubogim v živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje telo dal, da bi zgorelo, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga. Ljubezen je poterpežljiva, je dobrotljiva: ljubezen ni nevojšljiva, ne ravna napačno, se ne napihuje, ni časti lakomna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli se pa resnice; vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokvanja minule, in jeziki jenjali, in učenost prejšla, Zakaj le nekoliko spoznamo, in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prišlo, kar je popolnoma, bo jenjalo, kar je nekolicnega. Ko sim bil otrok, sim govoril po otročje, umel po otročje, mislil po otročje; kar sim pa mož, sim opustil, kar je bilo otro-

čjega. Zdaj vidimo skozi zerkalo, kakor v megli; takrat pa bomo vidili od obličja do obličja. Zdaj spoznam le nekoliko; takrat pa bom spoznal, kakor sim bil sam spoznan. Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; nar večji pa med temi je ljubezen.

Evangelij svelega Lukeža 18, 31—43.

Tisti čas je Jezus dvanajstere k sebi vzel, in jim je rekel: Glejte! gremo gori v Jeruzalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano od Sinu človekovega po prerokih. Izdan bo namreč nevernikom, in bo zasramovan, in bičovan in zapljuvan; in potem, ko ga bodo bičovali, ga bodo umorili; in tretji dan bo (od mertvih) vstal. In oni tega niso razumeli, in ta beseda jim je bila skrita, in niso razumeli, kar je bilo rečeno. Pergodilo se je pa, ko se je Jerihu približal, je neki slepec sedel poleg pota, in je vbogajme prosil. In ko je slišal množico memo iti, je vprašal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, da Jezus iz Nacareta memo gre. In je vpil rekoč: Jezus sin Davidov! usmili se me. In spredej gredoči so ga svarili, da naj molči. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jezus pa je obstal, in ga je rekel k sebi pripeljati. In kadar se je približal, ga je vprašal, rekoč: Kaj hočeš, da ti storim? On pa je rekel; Gospod, da vidim. In Jezus mu je rekel: „Spreglej, tvoja vera ti je pomagala.“ In zdajci je spregledal, ter je za njim šel in Boga častil. In vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogu hvalo dajalo.

Pepelnično sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12—19.

To reče Gospod: Spreobrnite se k meni iz vsega svojega serca, z postom, z jokom, in žalovanjem. In

pretergajte svoje serca, ne pa svojih oblačil, in spreoberte se k Gospodu svojemu Bogu, ker je dobrotljiv in milostiv, poterpežljiv in velicega usmiljenja, in se kmali ksa tepenja. Kdo ve, če se ne bo obrnul in prizanesel, in spet dal blagoslov, (da bote mogli prinesiti) jedni in pitni dar Gospodu svojemu Bogu? Trobite z trobento na Sionu, napovejte post, pokličite zbor, zberite ljudstvo, očiščujte zbor, zberite stare, pripeljite otroke in sesajoče; naj gre ženin iz svojiga hrama, in nevesta iz svoje postelje. Med vratmi in altarjem naj plakajo duhovni služabniki Gospodovi, in rečejo: Zanesi Gospod, zanesi svojemu ljudstvu, in ne daj svojega dela v zasmehovanje, da bi jih neverniki gospodvali. Zakaj bi se med narodi reklo: Kde je njih Bog? Tedaj se bo Gospod za svojo deželo vnel, in bo svojemu ljudstvu zanesel. In Gospod je odgovoril, ter rekel svojemu ljudstvu: Glejte, jaz vam bom poslal žita, vina in olja, in bote nasiteni z njimi; in vas ne bom več dajal nevernikom v sramoto, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 6, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar se postite, se ne delajte žalostnih, kakor hinavci; gerdijo namreč svoje obraze, da bi ljudje vidili, da se postijo. Resnično vam povem, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomaži svojo glavo, in umij svoj obraz, da ne bodo ljudje vidili, da se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernul. Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rija in molj konča, in kder jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v nebesih, kjer jih ne konča ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje serce.

V' četertik po popelnici.

Berilo iz Izaija preroka 38, 1—6.

Tisti čas je bil Eeekija smertno bolan, in pride k njemu prerok Izaija, Amozov sin, ter mu reče: To govori Gospod: Oskerbi svojo hišo, zakaj umerl boš, in ne več živel! In Eeekija oberne svoj obraz v steno, in moli k Gospodu, ter reče: Prosim Gospod! spomni se vsaj, kako sim hodil pred teboj, v resnici in s prav dobrim sereom, in sim delal, kar je dobro v tvojih očeh. In Eeekija britko joka. Tedaj je Gospod Izaiju govoril rekoč: Pojdi, in reci Eeekiju: To govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: Sim slišal tvojo molitev, in videl tvoje solze; glej, pridal bom tvojemu življenju petnajst let, in otel iz roke Asirskega kralja tebe in to mesto, in ga bom varoval, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 8, 5—13.

Tisti čas, kadar je Jezus v Kafarnaum šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod! nesim vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sim človek, ki sim pod oblastjo, in imam vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride; in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nesim v Izraelu najšel! Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli per mizi z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeskem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unajno temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

V' petik po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1—9.

To reče Gospod Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobenta povzdiguje svoj glas, in oznanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije, in hiši Jakobovi njene grehe. Od dne do dne me iščejo, in hočejo znati moje pote; kakor ljudstvo, katero dela pravico, in zapoved svojega Boga ni zapustilo, iščejo per meni pravičnih postav, in se hočejo Bogu približati. Zakaj smo se postili, in nesi pogledal; ponižali svoje duše, in ti ne bilo mar? Glejte! v dan svojega posta delate po svoji glavi, in stiskate vse svoje dolžnike. Glejte! v pravadah in prepirih se postite, in bijete s pestjo neusmiljeno. Ne postite se, kakor do zdaj, da bi se slišalo na visokem vaše vpitje. Je mar to post, kterega sim si izvolil, da človek čez dan svoj život tare, da svojo glavo obeša, na ojestrem in v pepelu leži? Boš li to imenoval post, in Gospodu prijeten dan? Ali ni bolj to post, kterega sim si izvolil: Reši krivično zvezane; razveži bremena, ktere teže; izpusti poterte, in raztri vsako butaro. Lomi lačnemu svoj kruh, in vodi uboge in ubežne v svojo hišo; kadar nazega vidiš, ga pokrij, in ne zaničuj svojega mesa. Tedej bo, kakor zarja, tvoja luč zasvetila, in kmalo bo prišlo troje zdravje; tvoja pravica pojde pred teboj, in Gospodova čast te bo obdala. Takrat boš klical, in Gospod bo uslišal; vpil boš, in poreče: „Vidiš, tukaj sim; ker sim usmiljen Gospod tvoj Bog.“

Evangelij svetega Matevža 5, 43—48, in 6, 1—6.

Tisti čas, je Jezus rekel svojim učencem: Slišali ste, de je rečeno: Ljubi svojega bližnjega, in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam povem: „Ljubite svoje sovražnike; dobro jim storite, kateri vas sovražijo, in molite zanje, kateri vas preganjajo in obrekujejo; da bote otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kateri da svojemu soncu sijati na dobre in

hudobne, in da dežiti na pravične in krivične. Zakaj, ako tiste ljubite, kateri vas ljubijo, kakošno plačilo bote imeli? Ali ne delajo tega tudi colnarji? In ako pozdravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne delajo tega tudi malikovavci? Bodite tedaj popolnoma, kakor je vaš Oče nebeški popolnoma. Glejte, da svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, da bi vas vidili; sicer ne bote imeli plačila per svojem Očetu, kateri je v nebesih. Kadar tedej vbogajme daješ, ne trobi pred seboj, kakor hinavci delajo po shodnicah in po terjih, da bi od ljudi hvaljeni bili. Resnično vam povem, prijeli so svoje plačilo. Kadar pa vbogajme daješ, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; da bo tvoja almožna na skrivnem, in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernul. In kadar molite, ne bodite, kakor hinavci, kateri radi v shodnicah in na voglih potov stoje in molijo, da bi jih ljudje vidili. Resnično, povem vam, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar moliš, pojdi v svoj hram, zapri duri, in moli svojega Očeta na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernul.

V' saboto po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9—14.

To reče Gospod Bog: Ako veržeš železje od sebe, in jenjaš iztegovati svoj perst, in govoriti, kar je krivično: ako izliješ pred lačnim svoje serce, in stiskanega nasitis: ti bo v temi luč zasvetila, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospod ti bo pokoj dal vselej, in bo tvojo dušo s svetlobo napolnil; bo tvoje kosti okrepčal, ter boš kakor namočen vert, in kakor tekoč studenie, kteremu vode ne zmanjka. In od tebe bo sozidano, kar je veliko let pusto ležalo; boš podloge rodovine in rodovine uterdil, in boš imenovan zagrajavec verzal in premeneč stez v prebivališča. Ako odverneš od sabote svojo nogo, da ne iz-

polniš svoje volje moj sveti dan, in imenuješ saboto zaželjen in Gospodu posvečen častitljiv dan; ako jo posvečuješ, da ne hodiš po svojih željah, in ne izpolniš svoje volje, da bi (hudo) govoril: potlej se boš v Gospodu veselil, te bom povišal čes vse visokosti na zemlji, in ti dal vživati del Jakoba, očeta tvojega, zakaj Gospodove usta so govorile.

Evangelij svetega Marka 6, 47—56.

Tisti čas, kadar se je bil večer storil, je bil čoln na sredi morja, in Jezus sam na suhem. In je vidil svoje učence truditi se z veslanjem, (bil je namreč veter nasproti). In okoli četrte straže noči je prišel k njim gredoč po morji, in je hotel memo njih iti. Oni pa, ko so ga vidili hoditi po morji, so menili, da je prikazen, in so zavpili. Zakaj vsi so ga vidili, in so se prestrašili. In zdajci jih je ogovoril in jim je rekel: Zaupajte, jaz sim; nikar se ne bojte. In stopil v čoln k njim, in veter je nehal. In še bolj so stermeli. Niso namreč umeli od kruhov; zakaj njih serce je bilo oslepljeno. In so se prepeljali, in so prišli na Genezareško, in so v kraj vstavili. In, ko so iz čolna stopili, so ga precej spoznali. In so obtekali vso tisto stran, in so začeli bolne na posteljah pernašati, kjer so slišali, da je on. In kamor koli je šel, v vasi in v terge alj v mesta, so bolnike na ulice pokladali, in so ga prosili, da naj se vsaj roba njegovega oblačila dotaknejo; in kolikor se jih ga je dotaknulo, so bili ozdravljeni.

Pepelnično ali prvo nedeljo v postu.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 6, 1—10.

Bratje! opominjamo vas, da gnade od Boga nepri-doma ne prejmete. Govori namreč: Ob prijetnem času sim

te uslišal, in v dan zveličanja sim ti pomagal. Glejte, zdaj je prijetni čas; glejte, zdaj je dan zveličanja! Nikomur ne dajajmo pohujšanja, da se naša služba ne zaničuje; ampak v vsih rečeh se skažimo božje služabnike v velikem poterpljenji, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v puntih, v trudih, v čuvanji, v postih, v čistosti, v znanji, v prizanašanji, v prijaznosti, v svetem Duhu, v ljubezni brez hinavščine, v besedi resnice, v moči Božji, z orožjem pravice na desni in na levi, per časti in nečasti, per nepoštenji in dobrem imenu, kakor zapeljivei in vender resnični, kakor neznani in vender znani, kakor umirajoči, in glejte, živimo, kakor stepeni in vender ne umorjeni, kakor žalostni, vender pa vselej veseli, kakor ubogi, in vender jih veliko bogatimo, kakor da bi nič ne imeli, in vender vse posedemo.

Evangelij svetega Matevža 4, 1—11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha v puščavo peljan, da bi bil od hudiča skušan. In ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil po tem lačen. In skušnjavec je k njemu stopil in rekel: Ako si Sin božji, reci, da naj ti kamni kruh bodo. On je pa odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi le od kruha, ampak od vsake besede, ktera pride iz ust Božjih. Tedej ga vzame hudič z seboj v sveto mesto, in ga postavi na verh tempeljna, in mu reče: Ako si Sin Božji, verzi se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da kje z svojo nogo ob kamen ne zadeniš. Jezus mu je rekel: Sopet je pisano: Ne skušaj Gospoda svojega Boga. Spet ga hudič vzame z seboj na silno visoko goro, in mu pokaže vse kraljestva sveta in njih veličastvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me) padeš in me moliš. Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospoda svojega Boga moli, in njemu samemu služi. Tedaj ga je hudič popustil; in glej! angeli so pristopili in mu stregli.

V' pondeljnik po 1. nedelji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11—16.

To reče Gospod Bog! Glejte, jaz sam bom poiskal svoje ovce, in jih obiskal. Kakor obišče pastir svojo čedo, kadar je v sredi svojih razkropljenih ovac; tako bom obiskal svoje ovce, in jih rešil od vsih strani, kamor so se razzgubile oblačni in temni dan. Izpeljal jih bom zmed ljudstev, in iz dežel jih zbral, in jih perpeljal v njih deželo, in jih pasel na Izraelskih gorah per potokih in na vsih selih dežele. Na nar boljših pašah jih bom pasel, na visocih gorah Izraelskih bodo njih spašniki. Tam bodo počivale po zelenih tratah, in po tolstih pašah se bodo pasle v Izraelskih gorah. Jaz bom pasel svoje ovce, in jaz jih bom počivat vodil, reče Gospod Bog. Zgubljeno bom poiskal, zbegano zavernul, ranjeno obvezal, slabo pokrepčal, debelo in močno varoval, in jih pasel po pravici, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svelega Matevža 25, 31—46.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Sin človekov v svojem veličastvu, in vsi angeli z njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo narazen ločil, kakor pastir loči ovce od kozlov. In bo ovce postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnici: Pridite žegnani mojega Očeta! posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta! Zakaj lačen sim bil, in ste mi dali jesti; žejia sim bil, in ste mi dali piti; tujic sim bil, in ste me pod streho vzeli; nag sim bil, in ste me oblekli; boln sim bil, in ste me obiskali; v ječi sim bil, in ste k meni prišli. Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo te vidili lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili?

Kdaj smo te pa vidili tujega, in smo te pod streho vzeli? ali nagega, in smo te oblekli? Ali kdaj smo te vidili bolnega, ali v ječi, in smo k tebi prisli? In kralj bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem, kar ste storili kateremu mojih nar manjših bratov, ste meni storili! Potlej poreče tudi tistim, kateri bodo na levici: Poberite se spred mene, prekleti! v večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Zakaj lačen sim bil, in mi niste dali jesti; žejin sim bil, in mi niste dali piti; tuj sim bil, in me niste pod streho vzeli; nag sim bil, in me niste oblekli; bolen in v ječi, in me niste obiskali. Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo te vidili lačnega, ali žejnega, ali tujega, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, in ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekoč: Resnično vam povem, kar niste storili kateremu nar manjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo v večno terpljenje; pravični pa v večno življenje.

V tvorik po 1. nedeli v postu.

Berilo iz Izaija preroka 55, 11—6.

Tiste dni je govoril Izaija prerok, rekoč: Išcite Gospoda, dokler se more najti; kličite vnjega, dokler je blizo. Naj zapusti hudobni svoj pot, in krivični svoje naklepe, in naj se verne k Gospodu, in se ga bo usmilil, in k našemu Bogu, ker je velicega usmiljenja. Zakaj moje misli, niso vaše misli, tudi vaše pota, niso moje pota, reče Gospod; ampak kolikor je nebo višje od zemlje, toliko višje so moje pota od vaših pot, in moje misli od vaših misel. In kakor pada dež in sneg od neba, in se več gor ne verne, ampak napoji zemljo, in jo namoči, in stori, da rodi, in dá seme sejavcu, in kruh jedcu: tako bo moja beseda, ktera pride iz mojih ust; ne bo se vernula prazna k meni, ampak bo storila, kar koli hočem, in bo teknula v to, za kar jo pošljem, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 21, 10—17.

Tisti čas, kadar je Jezus v Jerusalemu šel, je bilo vse mesto po koncu, rekoč: Kdo je ti? Množice pa so rekle: Ti je Jezus, prerok iz Nacareta na Galilejskem. In Jezus je šel v tempelj božji, in je izgnal vse, kateri so v tempeljnu prodajali in kupovali, in je zvernul mize menjavcom, in stole tistim, kateri so golobe prodajali. In jim je rekel: Pisano je: Moja hiša se hiša molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In pristopili so k' njemu v tempeljnu slepi in kruljevi, in jih je ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in pismarji vidili čudeže, katere je delal, in otroke, kateri so v tempeljnu vpili, rekoč: Hozana sinu Davidovemu! so se razjezili, in so mu rekli: Slišiš, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa da; ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in sesajočih si si hvalo napravil? In jih je popustil, in je šel iz mesta v Betanijo, in je tam ostal.

**V sredo po 1. nedeli alj kvaterno sredo
v postu.**

Berilo iz 3. bukev kraljev 19, 3—8.

Tiste dni pride Elija v Berzabeo Judovo, in pusti tam svojega hlapca, in gre v puščavo en dan hoda. In kadar tje pride, in sede pod brin, si želi umreti, in reče: Dosti mi je, Gospod! vzemi mojo dušo; ker nisim boljši, kakor moji očetje. In se uleže in zaspí v senci brina. In glej! angel Gospodov se ga dotakne, in mu reče: Vstani in jej! In se je ozerl, in glej, per njegoví glavi je pod pepelom pečen kruh in posoda vode. Tedaj je in pije, in spet zaspí. In angel Gospodov se spet verne, in se ga dotakne, ter mu reče: Vstani, jej; zakaj še dolg pot imaš pred seboj. Ko je vstal, je in pije, in v moči te jedi hodi štirideset dni in štirideset noči do Horeba božje gore.

Evangelij svetega Matevža 12, 38—50.

Tisti čas so eni zmed pismoukov in farizejev Jezusu odgovorili rekoč: Učenik! znamenje bi radi od tebe vidili. On je odgovoril in jim rekel: Hudoben in prešešten rod znamenja išče! Pa znamenje se mu ne bo dalo, razun znamenja Jona preroka. Zakaj, kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri noči; ravno tako bo Sin človekov v sercu zemlje tri dni in tri noči. Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi z tem rodom, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na oznanovanje Jonovo; in glej! več kakor Jona je tukej. Kraljica od juga bo vstala ob sodbi z tem rodom, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonovo modrost; in glej! več kakor Salomon je tukaj. Kadar je pa nečisti duh vun šel iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ga ne najde. Tedej pravi: Vernul se bom v svojo hišo, iz ktere sim šel. In kadar pride, jo najde prazno, pometeno in osnaženo. Tedej gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših, kakor on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednja tega človeka je hujša, kakor prva. Tako bo tudi z tem hudobnim rodom. Dokler je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunej stali, in so želeli z njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoji bratje stoje zunej, in te iščejo. On pa je tistemu, kateri mu je bil to povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In je svojo roko stegnul na svoje učence, rekoč: Glejte moja mati in moji bratje. Zakaj, kdorkoli stori voljo mojega Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, in sestra, in mati.

V četertik po 1. nedeli v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 1—9.

Tiste dni je govoril Gospod k meni, rekoč; Zakaj imate med seboj v deželi Izraelski to priliko v pregovor, rekoč: Očetje so jedli kisel grozd, in otroci imajo skomino z zobeh? Kakor resnično jaz živim, reče Gospod Bog, več ne bo ta prilika v pregovor na Izraelskem. Glej, vse duše so moje; kakor je očetova duša, tako je tudi sinova duša moja; duša, ktera greši, tista bo umerla. Kdor je pravičen, in prav in po pravici dela, in ne je na gorah: in svojih oči ne vzdiguje v malike hiše Izraelove; ne oskruni žene svojega bližnjega, in ne gre k ženi o mesčnem času; in nikogar ne žali, zastavo dolžniku nazaj da, nič po sili ne vzame; svojega kruha lačnemu podeluje, in nazega oblači; na obrest ne posoduje, in več ne jemlje; svojo roko odvrta od krivice, in pravično sodbo dela med človekom in človekom; po mojih zapovedih hodi, in moje povelja ohrani, da dela po resnici: on je pravičen, in bo gotovo živel, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 15, 21—28.

Tisti čas je Jezus šel, in se je uganul v kraje Tira in Sidona. In glej! Kananejska žena je prišla iz tistih krajev, in je vpila za njim, rekoč: Usmili se me. Gospod, sin Davidov! moja hči veliko terpi od hudiča. On pa je ni besede odgovoril. In njegovi učenci so pristopili, in ga prosili, rekoč: Odpravi jo, ker za nami vpije. On pa je odgovoril in rekel: Nisim poslan, kakor le k zgubljenim ovcam Izraelove hiše. Ona pa je prišla, in ga je molila, rekoč: Gospod! pomagaj mi! On pa je odgovoril in rekel: Ni prav jemati kruha otrokom, in ga psom metati. Ona pa je rekla: Kaj pa da, Gospod! saj tudi psički jedo drobtine, ktere padajo od mize njih gospodov. Tedaj

je Jezus odgovoril, in ji rekel: O žena! velika je tvoja vera. Zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

V petik po 1. nedelji alj kvaterni petik v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 20—28.

To reče Gospod Bog: Duša, ktera je grešila, tista bo umerla; sin ne bo nosil hudobije očetove, in oče ne bo nosil hudobije sinove. Pravica pravičnega bo nad njim, in krivica krivičnega bo nad njim. Ako pa pravični pokoro stori za vse grehe, ktere je storil, in dopolni vse moje zapovedi, in dela prav in po pravici; bo gotovo živel, in ne bo umerl. Nobene njegovih hudobij, ktere je storil, ne bom pomnil; zavoljo svoje pravice, ktero je delal, bo živel. Hočem li smert hudobnega, pravi Gospod Bog, in ne veliko bolj, da se spreoberne od svojih hudih potov in živi? Če pa pravični odstopi od svoje pravice, in dela hudobijo po vsih gnjusobah, ktere je hudobni vajen delati, bo mar živel? Nobeno njegovih pravičnih del, ktere je bil storil, se ne bo pomnilo, zavoljo nezvestobe, ktere je kriv, in zavoljo njegove pregrehe, ktero je storil, zavoljo tih bo umerl. Pa pravite; Ni pravična Gospodova pot! Poslušajte tedaj, hiša Izraelova: Ali moja pot ni pravična, in niso le vaše pota hudobne? Zakaj, kadar se verne pravični od svoje pravice, in stori hudobijo, bo umerl. In kadar se verne hudobni od svoje hudobije, ktero je delal, ter dela prav in pravično, bo svojo dušo per življenji ohranil. Ker je namreč premislil, in zapustil vse svoje hude dela, ktere je delal, bo gotovo živel, in ne bo umerl, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. Je pa v Jeruzalemu ovčja

kopel, ktera se po hebrejsko Betzajda imenuje, in je imela pet lop. V teh je ležala velika množica bolnih, slepih, kruljovih, suhounih, kateri so čakali pljivkanja vode. Zakaj angel Gospodov je ob časih prišel v kopel, in voda je pljivkala. In kdor je po pljivkanji vode prvi v kopel stopil, je ozdravel, ktero bolezen koli je imel. Bil je pa neki človek tam, kateri je bil osem in trideset let boln. Kadar je Jezus tega vidil ležati, in je vedil, da je že veliko časa tak, mu reče: Hočeš ozdravljen biti? Bolnik mu je odgovoril: Gospod! nimam človeka, da bi me, kadar se voda skali, v kopel djal; zakaj preden jaz pridem, drugi pred menoj vnjo stopi. Jezus mu reče: V stani, zadeni svojo posteljo, in hodi! In tisti človek je zdajci ozdravel, ter je vzel svojo posteljo, in je hodil. Tisti dan pa je bila sabota. Judje so tedej ozdravljenemu rekli: Sabota je, ne smeš svoje postelje nositi. Jim je odgovoril: Kteri me je ozdravil, mi je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi! Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedil, kdo da je. Zakaj Jezus se je bil umaknul množici, ki je tam bila. Potlej ga je Jezus v tempeljnu najšel, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikar več ne greši, da se ti kaj hujšega ne zgodi! Tisti človek je šel, in je Judom povedal, da je Jezus, kateri ga je ozdravil.

V' saboto po 1. nedelji ali kvaterno saboto v' postu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 5, 14—23.

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, oveselujte maloserene, pomagajte slabim, bodite poterpežljivi z vsimi. Glejte, da ne bo kdo komu hudega za hudo vračeval;

ampak vselej se deržite tistega, kar je dobro, eden do družega in do vsih. Vselej bodite veseli; neprenehoma molite. V vsih rečeh se zahvalite; zakaj to je volja Božja v Kristusu Jezusu do vas vsih. Duha ne ugasujte; prerokovanja ne zaničujte. Vse pa skusite; kar je dobro, deržite. Vse sence hudega se zderžite. Sam Bog miru pa naj vas posveti v vsih rečeh, da se ves vaš duh in duša in telo brez graje ohrani v prihod Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus z seboj Petra in Jakoba in Janeza njegovega brata, in jih pelja same na visoko goro. In se je spremenil pred njimi; in njegov obraz se je svetil, kakor sonce, njegove oblačila pa so bile bele, ko sneg. In glej! prikazala sta se jim Mozes in Elija, in sta z njim govorila. Peter pa je spregovoril in je rekel Jezusu: Gospod! dobro nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu enega, in Eliju enega. Ko je še govoril, glej! jih je svetel oblak obsenčil; in glej! glas iz oblaka, rekoč: „Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam dopadajenje; njega poslušajte!“ In kadar so učenci to zaslišali, so na svoj obraz padli, in so se silno bali. In Jezus je pristopil, in se jih je dotaknul, in jim je rekel: Vstanite in nikar se ne bojte! Kadar so pa svoje oči vzdignuli, niso nikogar vidili, kakor Jezusa samega. In ko so z gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur ne pravite te perkazni, dokler Sin človekov od mrtvih ne vstane.

V drugo ali kvaterno nedeljo v postu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 4, 1—7.

Bratje! prosimo vas in opominjamo v Gospodu Jezusu, da, kakor ste od nas prejeli: kako da vam gre

živeti, in Bogu dopasti, tako tudi živite, da ste čedalje bogateji. Saj veste, kakošne zapovedi sim vam dal v Gospodu Jezusu. To namreč je volja Božja, vaše posvečenje, da se zderžite kurbanja, da iz med vas vsak ve svoje telo ohrariti v svetosti in časti, ne po gnanji poželenja, kakor neverniki, kateri Boga ne poznajo; in da kdo predeleč ne stopa, in svojega brata v nobeni reči ne goljfa; ker Gospod je maščevavie vsega tega, kakor smo vam pred povedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical k nečistosti, ampak k svetosti, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus z seboj itd. (kakor včeraj, str. 44.

V ponedeljek po 2. nedelji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 9, 15—19.

Tiste dni je molil Daniel k Gospodu, rekoč: Gospod, naš Bog, kateri si izpeljal svoje ljudstvo z mogočno roko iz Egiptovske dežele, in si si ime storil do denašnjega dne, grešili smo; krivico smo storili, Gospod, zoper vsó tvojo pravico! Odverne naj se, prosim, tvoja jeza in tvoj srd od Jeruzalema tvojega mesta, in od tvoje svete gore. Zakaj zavoljo naših grehov in krivic naših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v zasmehovanje per vsih, kateri so okoli nas. Usliši torej, naš Bog! zdej molitev svojega hlapca in njegove prošnje; in poglej milostivo na svoje svetišče, katero je zapuščeno. Zavoljo samega sebe, moj Bog! nagni svoje uho, in poslušaj; odpri svoje oči, in poglej na naše razdjanje, in mesto, nad katerim se kliče tvoje ime. Ne zavoljo svoje pravice namreč, ampak zavoljo tvojega velicega usmiljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim obličjem. Usliši, Gospod! bodi milostiv, Go-

spod; poglej in stori! Zavoljo samega sebe ne odlašaj, moj Bog! saj se tvoje ime kliče nad mestom in ljudstvom tvojim, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 8, 21—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz grem, in me bote iskali, in bote v svojem grehu umerli. Kamor jaz grem, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli: Ali bo morde sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? In jim je rekel: Vi ste od zdolej, jez sim od zgorej; vi ste od tega sveta. Torej sim vam rekel, da bote umerli v svojih grehlih; zakaj, ako ne verujete, da sim jaz, bote umerli v svojem grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim je rekel: Začetik, kateri tudi z vami govorim. Veliko imam od vas govoriti in soditi; alj kateri me je poslal, je resničen; in kar sim jaz od njega slišal, to govorim na svetu. In oni niso umeli, da je rekel, da je Bog njegov Oče. Jezus jim je tedaj rekel: Kadar bote Sinu človekovega povišali, takrat bote spoznali, da sim jaz, in da sam od sebe nič ne delam, ampak kakor me je Oče učil, to govorim. In kateri me je poslal, je z menoj, in me ni samega pustil; zakaj jaz vselej to delam, kar je njemu dopadljivo.

V tvorik po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospod Eliju Tezbičanu, rekoč: Vstani, in idi v Sarepto Sidonsko, in ostani tam; zakaj tam sim ženi vdovi zapovedal, da naj te redi. Vstane, in gre v Sarepto. In kadar pride k mestnim vratam, zagleda vdovo, ktera dreva pobira; in jo pokliče, in ji reče: Daj mi malo vode v posodi, da pijem. In kadar gre, da bi prinesla, vpije za njo, rekoč: Pri-

nesi mi tudi grizlejš kruha v svoji roki! Ona odgovori: Kakor resnično živi Gospod tvoj Bog, nimam kruha, ampak le toliko moke v posodi, kar se je s pestjo zagrabi, in malo olja v verči. Glej, ravno pobiram dvoje polen, da grem, in kaj naredim sebi in svojemu sinu, da jeva, preden umerjeva. In Elija ji reče: Nikar se ne boj, ampak idi, in naredi, kakor si rekla; vendar nar poprej speci meni iz te močice hlebčik pod pepelom, in mi ga prinesi, sebi pa in svojemu sinu boš potlej naredila. To pa govori Gospod, Bog Izraelov: „Moka v posodi ne bo pošla, in olja v verči ne bo zmanjkalo, do dne, ko bo Gospod dež poslal na zemljo.“ Ona gre, in stori po besedi Elijevi; in je jedel on in ona in njena družina. In od tistega dneva moka v posodi ni pošla, in v verči olja ni zmanjkalo, po besedi, katero je bil Gospod rekel po E'ii.

Evangelij svetega Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je Jezus govoril ljudstvu, in svojim učencem, rekoč: Na stolu Mojzesovem sede pismarji in farizeji. Vse tedaj, kar koli vam reko, držite in storite; po njih delih pa nikar ne delajte, ker pravijo, pa ne store. Navezujejo namreč težke bremena, ki jih ni moč nositi, in nakladajo ljudem na rame, pa jih sami s perstom nočejo ganuti. Vse svoje dela pa store, da jih ljudje vidijo; delajo si namreč širji listke, in veči robove v krilu. In imajo radi perve mesta pri večerjah, in perve sedeže v shodnicah, in pozdravljanja na terjih, in da jim ljudje pravijo: učenik! Vi pa se ne pustite učnikov imenovati; zakaj eden je vaš učenik, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na zemlji svojega očeta; zakaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih. Ne imenujte se učnikov, zakaj eden je vaš učenik, Kristus. Kteri je nar veči med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

V sredo po 2. nedelji v postu.

Berilo iz bukev Estrinih 13, 8—11 in 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil k Gospodu, rekoč: Gospod Bog, vsemogočni kralj! pod tvojo oblastjo je vse, in ni ga, kateri bi se mogel vstaviti tvoji volji, če si sklenul Izraelce rešiti. Ti si stvaril nebo in zemljo, in kar koli se pod nebom najde. Vsih Gospod si, in ni ga, kateri bi se vstavil tvojemu veličastvu. In zdaj, Gospod, kralj kraljev, Bog Abrahamov! usmili se svojega ljudstva, ker nas hočejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del pokončati. Nikar ne zaničuj svojega dela, kterege si si iz Egipta rešil; temuč usliši našo prošnjo, in bodi milostiv svojemu ljudstvu, katero je tvoj del in tvoj odločik; in preoberni našo žalost v veselje, da bomo živeli in hvalili, Gospod, tvoje ime, in ne zapri jim ust, kateri ti hvalo pojo, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je Jezus šel gori v Jeruzalem, in je vzel dvanajstere učence posebej k sebi, in jim je rekel: Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, in ga bodo obsodili k smerti; in ga bodo izdali nevernikom zaničevati, bičovati in križati, in tretji dan (bo od smerti) vstal. Takrat je pristopila k njemu mati Cebedejevih sinov z svojema sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Mu pravi: Reci, da sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, in eden na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita! Ali moreta piti kelih, ki ga bom jest pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici alj levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta. In uni deseteri, ko so to slišali, so bili nevoljni nad brato-

ma. Jezus jih je pa k sebi poklical, in je rekel: Veste, da poglavarji narodov gospodujejo čez nje, in kateri so vekši, jih imajo v oblasti. Med vami pa ne bodi tako; temuč, kateri hoče med vami veči biti, naj bo vaš služabnik. In kateri hoče med vami prvi biti, naj bo vaš hlapec. Ravno kakor Sin človekov ni prišel, da bi se mu streglo, temuč da bi stregel, in dal svoje življenje v odrešenje za njih veliko.

V četertik po 2. nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5—10.

To reče Gospod Bog: Preklet človek, ki zaupa v človeka, in stavi v meso svojo moč, in od Gospoda odstopi njegovo seree. Zakaj kakor resje v puščavi bo, in ne bo vidil, kadar dobro pride; ampak bo prebival na suhoti v puščavi, v slani deželi, v kateri ne more nihče prebivati. Blagor pa možu, ki zaupa v Gospoda, in je Gospod njegovo upanje! On bo kakor drevo, zasajeno per vodi, katero v mokroti poganja svoje korenine, in se ne ustraši, kadar pride vročina; in njegov list bo zelen, in ob času suše ne bo v skerbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo sadu roditi. Hudobno je človekovo seree in neizvedno; kdo ga bo spoznal? Jaz, Gospod, preiščem seree, in izkusim ohisti; jaz storim slednjemu po njegovem djanji, in po sadu njegovih del, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 16, 19—31.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Bil je neki bogat mož, kateri se je oblačil v skerlat in v tenčico, in se je vsak dan imenitno gostil. In je bil neki ubožec, po imenu Lacar, kateri je ležal pred njegovimi vratmi poln ran, in se je želel nasititi z drobtinami, katere so padale od mize bogatega, in mu jih nihče ni dal; ampak tudi psi so hodili, in so lizali njegove rane. Pergodilo se je pa, da je umerl ubogi,

in je bil nesen od angelov v naročje Abrahamovo. Umerl je pa bogati, in je bil pokopan v peklu. Povzdignul je pa svoje oči, ko je bil v terpljenji, in je vidil od deleč Abrahama, in Lacarja v njegovem naročji. In on je vpil in rekel: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lacarja, da pomoči konec svojega persta v vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovitno terpim v tem plamenu! Abraham pa je rekel: Sin! pomisli, da si prejel dobro v svojem življenji, in ravno tako Lacar hudo! zdaj pa je ta oveseljen, ti pa terpiš. In verh vsega tega je med nami in med vami velik prepad postavljen, da, kateri hočejo od tod k vam iti, ne morejo, in tudi ne od ondod sem priti. In je rekel: Prosim te tedaj, oče! da ga pošlješ v hišo mojega očeta; pet bratov namreč imam; da jim spriča, da tudi oni ne pridejo v ti kraj terpljenja. Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke, nje naj poslušajo. On pa je rekel: Nikar, oče Abraham! ampak če kdo iz mertvih k njim pojde, se bodo spokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojzesa in prerokov ne poslušajo, tudi ne bodo verovali, če ravno kdo od mertvih vstane.

V petik po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, ktere sim imel. Zdelo se mi je, da smo na polji snope vezali, in da se je moj snop vzdignul, in po koncu postavil; vaši snopi pa, kateri so okoli stali, so se priklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mar naš kralj? in homo podverženi tvoji oblasti? Te sanje tedaj in te besede so njih nevošljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, ktere je svojim bratom povedal, rekoč: Sim vidil v sanjah, kakor da bi se mi solnce, in luna, in enajst zvezd priklanjalo. Ko je to svojemu očetu in bratom pravil, ga je posvaril njegov oče,

in je djal: Kaj hočejo te sanje, ktere si imel? Ali se ti bomo jaz, tvoja mati, in tvoji bratje priklanjali na zemlji? Torej so mu bili nevošljivi njegovi bratje; Oče pa je to reč na tihem premišljeval. In ko so njegovi bratje pasli čedo svojega očeta v Zihemu, mu je rekel Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v Zihemu; pojdi, te bom k njim poslal! In je odgovoril: Tukaj sim! Izrael mu reče: Idi, in poglej, ali je vse prav per tvojih bratih in per živini, in pridi mi povedat, kaj se godi. Poslan iz doline Hebronske je prišel v Zihem. In najšel ga je mož po polji hoditi, in ga je vprašal, koga da išče. On pa je odgovoril: Svojih bratov iščem; povej mi, kje pasejo čedo? In mož mu je rekel: So šli proč od tega kraja; pa sim jih slišal reči: Pojdimo v Dotajn. Jožef je tedaj šel za svojimi brati, in jih je najšel v Dotajnu. Ko so ga od deleč ugledali, preden je do njih prišel, so ga mislili umoriti. In so med seboj djali: Glejte, sanjavec gre. Dajmo, ubimo ga, in verzimo ga v staro vodnico, in porečemo: Divja zver ga je snedla; in tedaj se bo pokazalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to slišal, ga je želel rešiti iz njih rok, in je djal: Nikar mu življenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kervi; ampak verzite ga v to vodnico, ktera je v puščavi, in ohranite svoje roke nedolžne. To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok, in nazaj dati svojemu očetu.

Evangelij svetega Matevža 21, 33—46.

Tisti čas je Jezus Judovskim množicam, in velikim duhovnom to priliko govoril: Bil je hišen gospodar, kteri je zasadil vinograd, in ga je s plotom ogradil, in v njem skopal tlačivnico, in postavil turn, in ga je dal kmetom obdelovati, in je šel na tuje. Kadar se je bil pa čas sadu približal, je poslal svoje hlapce do kmetov, da bi prijeli njegov sad. In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so enega stekli, enega ubili, enega pa kamnjali. Poslal je spet drugih hlapcov, še več, kakor popred, in so jim

ravno tako storili. Zadnjič pa je poslal do njih svojega sina, rekoč: Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so sina vidili, so rekli med seboj: Ta je erb; dajte! ubimo ga, in bomo imeli njegovo erbšino. In so ga zgrabili, in vergli iz vinograda in ubili. Kadar tedaj gospod vinograda pride, kaj bo storil tem kmetom? Mu reko: Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetom, kateri mu bodo sad opravljali ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v pismih: Kamen, kterega so zvergli zidarji, on je postal glava vogla. Od Gospoda je to storjeno, in je čudno v naših očeh. Zato vam povem, da bo od vas vzeto božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, ktero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kamnom, se bo razbil, na kogar pa on pade, ga bo sterl. In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da od njih govori. In bi ga bili radi prijeli, pa so se bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V saboto po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakobu: Sim slišala tvojega očeta govoriti z Ezavom tvojim bratom, in mu reči: Prinesi mi od svojega lova, in naredi mi jed, da jem, in te blagoslovim pred Gospodom, preden umerjem. Zdaj tedaj moj sin! poslušaj moj svet. Pojdi k čedi, in prinesi mi dva nar boljša kozliča, da naredim iz njih tvojemu očetu jed, ktero rad jé; potlej mu jo poneseš, in bo jedel, in te blagoslovil, preden umerje. In on ji je odgovoril: Veš, da je Ezav moj brat kosmat, in jaz gladek. Kadar me bo pošlatal moj oče, in bo to občutil: se bojim, da bi ne menil, da sim ga hotel goljfat, in da bi si ne nakopal kletve namest blagoslova. Mati mu reče: Nad me naj pride ta kletev, moj sin! Le slušaj mojo be-

sedo, in pojdi, ter prinesi, kar sim rekla. Je šel, in prinesel, ter dal materi, in je naredila jed, kakor je vedila, da ima rad njegov oče. In ga je oblekla z Ezavovimi nar boljšimi oblačili, ktere je per sebi doma imela, in mu je z kozlinama roke ovila, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jed, in zročila kruhe, ktere je bila spekla. In je to nesel, in rekel: Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim; kateri si ti, moj sin? In Jakob je djal: Jaz sim tvoj pervinec Ezav; sim storil, kar si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojemu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Je odgovoril: Volja božja je bila, da mi je hitro naproti prišlo, kar sim hotel. In Izak je djal: Stopi le sem, da te pošlatam, moj sin! in skusim, ali si ti moj sin Ezav ali ne. On je stopil k očetu, in Izak ga je pošlatal, ter je rekel: Glas je sieer Jakobov glas, pa roke so Ezavove roke. In ga ni poznal, ker so kosmate roke podobo starjega imele. Tedaj ga je blagoslovil, in je rekel: Ali si ti moj sin Ezav? Je odgovoril: Jaz sim. On pa je rekel: Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin! da te blagoslovi moja duša. Mu jo je prinesil, in ko jo je bil pejedel, mu je prinesel tudi vina. In ga je pil, in mu rekel: Stopi k meni, in kušai me, moj sin! Je stopil, in ga kušnul. In ko je čutil lepi duh njegovega oblačila, ga je blagoslovil in je rekel: Glej, duh mojega sina, je kakor duh rodovitne njive, ktero je blagoslovil Gospod! Bog ti daj od rose nebeške in od maščobe zemeljske obilno žita in vina in olja; služijo naj ti narodje, in rodovi naj se ti priklanjajo. Bodi gospod svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet, in kdor te bo blagoslovil, naj bo z blagoslovi napolnjen. Komaj je Izak nehal govoriti, in Jakob odšel, je Ezav prišel, in skuhano jed prinesel očetu, rekoč: Vstani, moj oče, in jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja duša! In Izak mu je rekel: Kdo si pa ti? Je odgovoril: Jaz sim tvoj pervorojeni sin Ezav. Izak je ostermel, in se silno prestrašil, in se je zavzel, bolj, kakor se more verjeti,

ter je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri mi je poprej vjeto divjačino prinesel, in sim od vsega jedel, preden si ti prišel, in sim ga blagoslovil, in bo blagoslovjen! Ko je bil Ezav zaslišal besede očetove, je z velikim vpitjem zarjul, in prestrašen rekel: Blagoslovi tudi mene, moj oče! On pa je djal: Prišel je tvoj brat z zvijačo, in je prijel tvoj blagoslov. Ezav pa je dalje rekel: Ni zastoj imenovan Jakob; zakaj vdrugič že me je ogoljfal. Poprej je iz mene pervenstvo spravil, in zdaj mi je vzel še moj blagoslov! In reče spet očetu: Ali nisi nič blagoslova meni prihranil? Je odgovoril Izak: Tvojega Gospoda sim ga postavil, in vse njegove brate sim podvergel njegovi sužnosti. V posestvu žita in vina in olja sim ga uterdil, in kaj hočem po tem tebi storiti, moj sin? Ezav mu je odgovoril: Ali imaš le en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je silno vpil in jokal, je bil Izak omečen: In mu je rekel: V maščobi zemlje in v rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

Evangelij svetega Lukeža 15, 11—32.

Tisti čas je Jezus farizejem in pismoukom to priliko povedal: Neki človek je imel dva sina; in mlajši zmed njih je rekel očetu: Oče! daj mi del blaga, kateri mene zadene. In jima je razdelil premoženje. In malo dni potlej je mlajši sin vse pobral, ter se je podal v daljno deželo, in je tam zapravil svoje premoženje z razujzdanim življenjem. Po tem pa, ko je bil vse zapravil, je vstala velika lakota v tisti deželi; in on je začel pomanjkanje terpeti. In je šel in se je pridružil nekemu mestnjanu tiste dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. In je zeel svoj trebuh napolniti z luščinami, katere so svinje jedle; in nihče mu jih ni dal. Šel je pa sam v se, in je rekel: Koliko najemnikov v hiši mojega očeta ima obilno kruha, jaz pa tukaj od lakote poginjam! Vzdignul se bom, ter pojdem k svojemu očetu, in mu porečem: Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper tebe! Več nesim vreden tvoj sin imenovan biti;

stori me, kakor enega svojih najemnikov! In se je vzdignul, in je prišel k svojemu očetu. Ko je pa še deleč bil, ga je zagledal njegov oče, in se mu je milo storilo; in je pritekkel, in se ga oklenul okoli vratu, in ga kušnul. In sin mu je rekel: Oče: grešil sim zoper nebesa in zoper tebe! več nesim vreden tvoj sin imenovan biti. Oče pa je rekel svojim hlapcom: Hitro prinesite nar boljše oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu perstan na roko, in čevlje na noge; in perpeljite pitano tele, in ga zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti. Zakaj ti moj sin je bil mertev, in je spet oživel: je bil zgubljen, in je najden. In so se začeli gostiti. Njegov starji sin pa je bil na polji: in ko pride in se približa hiši, je zaslišal petje in ples. In je enega zmed hlapcov poklical in poprašal, kaj da je to. On pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdravega nazaj dobil. Ujezil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedaj je njegov oče vun šel, in ga je začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojemu očetu: Glej, toliko let ti služim, in nesim nikoli tvojega povelja prestopil, in nikdar mi nesi dal kozliča, da bi se bil gostil z svojimi prijatli. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje premoženje z kurbami napravil, si mu zaklal pitano tele. On pa mu je rekel: Sin! ti si zmirej per meni, in vse moje je tvoje. Gostiti se pa in veseliti se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden.

Tretjo nedeljo v postu.

Berilo iz lista s. Parla aposteljna do Efežanov
5, 1—9.

Bratje! bodite posnemaveci Božji, kakor preljubi otroci, in hodite v ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil, in

se za nas dal v dar in klavščino Bogu v prijeten duh. Kurbanje pa in vsa nečistost ali lakomnost se še ne imenuj med vami, (kakor se spodobi svetim,) alj nesramnost, alj nespametne ali gerde besede, kar se ne spodobi; ampak zahvaljenje veliko bolj. To namreč vedite in premislite, da noben kurbir, alj nečistnik, alj lakomnik, (kar je malikovanje,) nima dela v kraljestvu Kristusovem in Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami, ker zavoljo tega pride jeza Božja nad otroke nepokorščine. Ne bodite tedaj njih deležniki! Zakaj bili ste nekedaj tema, zdaj pa ste svetloba v Gospodu. Kakor otroki svetlobe hodite; ker sad svetlobe je u vsej dobroti in praviči in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 11, 14—28.

Tisti čas je Jezus hudiča izganjal, in ti je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni zmed njih pa so rekli: Z Belcebubom, višim hudičev, izganja hudiče. In drugi so ga skušali, in so iskali znamenja z neba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, ktero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdjano, in hiša bo na hišo padla. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da z Belcebubom hudiče izganjam. Če pa jaz z Belcebubom hudiče izganjam, z kom jih vaši otroci izganjajo? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa z perstom božjim hudiče izganjam, je res božje kraljestvo k vam prišlo. Kadar močen v' orožji svojega dvora varuje, je v miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on nadnj pride, in ga premaga, bo vse njegovo orožje pobral, na ktero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor ni z menoj, je zoper mene; in kdor ne pobira z menoj, raztresa. Kadar nečisti duh iz človeka pride, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vernul se bom v svojo hišo,

od koder sim izšel. In ko pride, jo najde pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si pervzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredo vnjo, in prebivajo tam. In poslednje tistega človeka je hujše, kakor prvo. Prigodilo se je pa, ko je to govoril, je povzdignula neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

V pondeljnik po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 5, 1—15.

Tiste dni je bil Naman, poglavar vojakov Sirskega kralja, velik mož per svojem gospodu in češččen; zakaj po njem je dal Gospod zmago Sirji. Bil je pa močen in bogat mož, tode gobov. Takrat je bilo šlo iz Sirje nekaj vojakov na rop, in so bili pripeljali iz Izraelske dežele deklico vjeto, ktera je bila v službi per Namanovi ženi. Ta reče svoji gospej; O, da bi bil pač moj gospod per preroku, kateri je v Samarii; gotovo bi ga ozdravil od gob, ktere ima! Naman gre tedej k svojemu gospodu, in mu pove, rekoč: Tako in tako je govorila deklica iz Izraelske dežele. In mu reče Sirski kralj: Pojdi, poslal bom list Izraelskemu kralju. Gre, in vzame z seboj deset talentov sebra, in šest talentov zlatov, in deset pražnjih oblačil; in prinese list Izraelskemu kralju teh besed: Kadar prejmeš ta list, vedi, da sim poslal k tebi Namana svojega služabnika, da ga ozdraviš od njegovih gob. Ko je Izraelski kralj list prebral, preterga svoje oblačila, in reče: Sim jaz mar Bog, da bi mogel umoriti in oživiti, ker je on do mene poslal, da bi ozdravil človeka od njegovih gob? Razumejte in poglejte, kako pritožnosti išče zoper mene! Ko je slišal Elizej, mož Božji, da je namreč Izraelski kralj pretergal svoje oblačila, pošlje k njemu, rekoč: Zakaj si svoje oblačila pretergal? K meni naj pride,

in zvedel bo, da je prerok v Izraelu. Naman tedaj pride s konji in z vozmi, in obstoji pred vratmi Elizejeve hiše. In Elizej pošlje k njemu sporočit in povedat: Pojdi in skoplji se sedemkrat v Jordanu, in bo ozdravelo tvoje telo, in boš očiščen. Naman se razjezi in oberne, rekoč: Sim mislil, da bo vun k meni prišel, in se ustopil, ter klical v ime Gospoda svojega Boga, in da se bo s svojo roko gob dotaknul, in me ozdravil. Niso li boljši Abana in Farfara, reke Damaške, od vsih vod v Izraelu, da bi se v njih kopal, in se očistil? Ko se je tedaj obrnul, in je serdit šel, stopijo k njemu njegovi hlapci, in mu reko: Oče, ko bi ti bil tudi kaj težkega prerok naložil, bi bil to gotovo storil; koliko bolj, ker ti je zdaj rekel: Skoplji se, in boš očiščen! Na to gre, in se skoplje, v Jordanu sedemkrat po besedi Božjega moža; in njegovo telo je zdravo, kakor telo majhnega otroka, in je očiščen. Tedaj se je vernul k Božjemu možu z vso svojo družino, in pride, in stoji pred njim, ter reče: Zdaj vem, da ni drugzega Boga na vsi zemlji, kakor le v Izraelu!

Evangelij svetega Lukeža 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Kaj pa da mi bote rekli ta pregovor: Zdravnik, ozdravi sam sebe! Kolikoršne reči smo slišali, da si jih delal v Kafarnaumu, jih delaj tudi tukaj v svojem kraju. Rekel je pa: Resnično vam povem: V dnevih Elijovih je bilo veliko vdov v Izraelu, ko je bila velika lakota po vsi deželi; in k nobeni iz njih ni bil Elija poslan, ampak le v Sarepto na Sidonskem k ženi vdovi. Tudi je bilo veliko gobovih ob času Elizeja preroka v Izraelu; in nobeden njih ni bil očiščen, nego le Naman Sirec. In vsi v shodnici, to slišati, so bili polni jeze. In so vstali, in so ga vun iz mesta izgnali; in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mesto zidano, da bi ga doli sunuli. On pa je, posred njih grede, v stran šel.

V tvorik po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena vpila Elizeju preroku, rekoč: Tvoj hlapec moj mož je umerl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal Gospoda, In glej, posojevavie je prišel, in hoče vzeti moja dva sina, da bi mu služila, Elizej ji reče: Kaj hočeš, da ti storim? Povej mi, kaj imaš v svoji hiši? Ona pa odgovori: Jaz tvoja dekla nimam družega v svoji hiši, kakor malo olja, s katerim se mažem. Ji reče: Pojdi sprosi na posodo od vsih svojih sosedov veliko praznih posod. In pojdi noter, in zakleni svoje duri, kadar boš že notri ti in tvoja sina, in vlij ga v tiste posode, in ko bodo napolnjene, jih postavi na stran. Gre tedaj žena, ter zapre duri za seboj, in za svojima sinoma; ta ji posodo dajeta, in ona naliva. In kadar so bile posode polne, reče svojemu sinu: Prinesi mi še eno posodo. In on odgovori: Je nimam. Tedaj jenja olje teči. Ona pa gre, in pove Božjemu možu. In on reče: Pojdi, prodaj olje, in verni svojemu posojevaveu; ti pa in tvoja sina živite od ostanka.

Evangelij svetega Matevža 18, 15—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvari med seboj in med njim samim. Ako te posluša, si pridobil svojega brata. Ako te pa ne posluša, vzemi z seboj še enega ali dva, da v ustih dveh ali treh prič stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povej cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in colnar. Resnično vam povem, kar koli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli bote razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih. Še vam povem, da, ako se dva zmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prošita, zgodila od mo-

jega Očeta, kateri je v nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sim jaz v sredi med njimi. Takrat je pristopil k njemu Peter, in je rekel: Gospod! kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti do sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat.

V sredo po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 20, 12—24.

To reče Gospod Bog: Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da boš dolgo živel na zemlji, katero ti bo dal Gospod tvoj Bog. Ne ubijaj, ne prešeštuj, ne kradi, ne govori zoper svojega bližnjega krivega pričevanja, ne želi svojega bližnjega hiše, tudi ne želi njegove žene, ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne osla, ne kaj drugega, kar je njegovega. Vse ljudstvo pa je slišalo grom in glas trobente, in je vidilo blisk in goro z dimom pokrito, in so od strahu in trepeta vsi prevzeti od deleč stali, in rekli Mojzesu: Govori nam ti, in te bomo poslušali! Nikar naj nam ne govori Gospod, de ne umerjemo! In Mojzes je djal ljudstvu: Nikar se ne bojte; zakaj Bog je le prišel, da bi vas skusil, in da bi bil njegov strah pri vas, in da bi ne grešili. In ljudstvo je od deleč stalo. Mojzes pa je šel v meglo, v kateri je bil Bog. Rekel je Gospod Mojzesu še: To povej Izraelovim otrokom: Vidili ste, da sim vam z neba govoril. Ne delajte si srebernih in zlatih bogov. Storite mi altar iz persti, in darujte na njem svoje žgavne in hvalne darove, svojo drobnico in govedino na vsakem kraji, kjer bo spomin mojega imena.

Evangelij svetega Matevža 15, 1—11.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekoč: Zakaj prestopajo tvoji učenci

zročilo starih? Ne umivajo si namreč rok, kadar krulir jedo. On pa je odgovoril in jim rekel: Zakaj prestopate tudi vi zapoved Božjo zavoljo svojega zročila? Zakaj Bog je rekel: Spoštuj očeta in mater; in: Kdor kolne očeta ali mater, naj umerje. Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu ali materi: Daritev je, z čimur bi se ti dalo od mene pomagati; in ne bo spoštoval svojega očeta, ali svoje matere. Tako ste zapoved Božjo v nič storili zavoljo svojega zročila. Hinavci! prav je prerokoval od vas Izaija, rekoč: To ljudstvo me časti z žnabli, njih serce je pa deleč od mene. Pa zastonj me časte, ker uče uke in zapovedi človeške. In je množice k sebi poklical, in jim rekel: Poslušajte in umejte: Kar gre v usta, ne ognjusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognjusi človeka.

V čertertik po 3. nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1—7.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekoč: Stoj med vratni Gospodove hiše, in oznanuj tam besedo, in reci: Poslušajte besedo Gospodovo, vsi Judovi, kateri hodite skozi te vrate Gospoda molit! To reče Gospod vojsknihi trum, Bog Izraelov: Pobeljšajte svoje pote in svoje dela, in bom prebival z vami na tem mestu. Ne zanašajte se na lažnjive besede, in ne recite: Tempelj Gospodov, tempelj Gospodov, tempelj Gospodov je. Zakaj če poboljšate svoje pote, in svoje dela; če storite pravico med možem in njegovim bližnjem; če tujcu in siroti in vdovi ne storite krivice, tudi nedolžne kervi ne prelivate na tem mestu, in za tujimi bogovi ne hodite sami sebi v škodo: bom prebival z vami na tem mestu, v deželi, katero sim dal vašim očetom, od vekomaj do vekomaj, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignul Jezus iz shodnice, in je šel v hišo Simonovo. Tašča Simonova pa je imela hudo merzlico; in so ga zanjo prosili. In je stopil k nji, in zapovedal merzlici, in jo je popustila. In zdajci je vstala, in jim stregla. Kadar je pa sonce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z mnogoterimi boleznimi, jih k njemu pripeljali. On pa je na slehernega roke položil, in ga je ozdravil. Šli so pa tudi hudiči iz mnogih, so vpili in rekli: Ti si Sin Božji! in jim je zažugal, in jih ni pustil govoriti, ker so vedili, da je on Kristus. Kadar se je pa dan storil, se je podal, in je šel v pust kraj, in množice so ga iskale, in so prišle do njega; in so ga priderževale, da bi ne šel od njih. On pa jim je rekel: Tudi drugim mestom moram oznanovati Božje kraljestvo, ker sim zato poslan. In je oznanoval v shodnicah po Galileji.

V petik po 3. nedelji v postu.*Berilo iz 4. Mojzesovih buker 20, 2—13.*

Tiste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper Mojzesa in Arona, in so se spuntali, in rekli: Dajta nam vode, da pijemo! — In Mojzes in Aron sta množico odpravila, in šla v šotor zaveze, in se na zemljo vergla, in sta k Gospodu vpila in rekla: Gospod Bog, usliši vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenic žive vode, da se napijejo, in nehajo mermrati. In prikazalo se je veličastvo Gospodovo nad njima. In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Vzemi palico, in skliči ljudstvo ti in tvoj brat Aron; in govorita skali pred njimi, in ona bo vodo dala. In boš vodo iz skale pripravil, in bo pila vsa množica in njena živina. Mojzes je tedaj vzel palico, ktera je bila pred Gospodom, kakor mu je bil zapovedal. In je sklical mno-

žico k skali, in jim je rekel: Poslušajte puntarji in neverni! Ali vam bova mogla iz skale vode dobiti? In je vzdignul Mojzes roko, in s palico dvakrat udaril na skalo, in je privrelo veliko vode iz nje, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, da bi me bila povelicala pred Izraelovimi otroci, ne bota peljala teh ljudi v deželo, ktero jim bom dal. To je voda prerekanja, kjer so Izraelovi otroci Gospodu prerekali, in je bil poveličan med njimi.

Evangelij svetega Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v Samariško mesto, ktero se imenuje Sihar, bliz pristave, ktero je bil dal Jakob Jožefu svojemu sinu. Bil je pa tam Jakobov studenec. Jezus tedaj, truden od pota, je tako sedel per studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vodo zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti. (Zakaj njegovi učenci so bili v mesto odšli, da bi jesti kupili.) Reče mu tedaj ta Samariška žena: Kako ti, ker si Jud, mene piti prosiš, ki sim Samariška žena? (Zakaj Judje se ne pečajo z Samarijani). Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar Božji, in kdo da je, kateri ti pravi: Daj mi piti; bi bila ti njega morebiti prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Saj nimaš z čem zajeti, in studenec je globok; od kod imaš tedaj živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakob, kateri nam je dal studenec, in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je odgovoril in je rekel: Slehern, kateri pije od te vode, bo spet žejin; kdor pa pije vode, ktero mu bom jaz dal, ne bo žejin vekomaj: ampak voda, ktero mu bom jaz dal, bo v njem studenec vode izvirajoče v večno življenje. Žena mu reče Gospod! daj mi te vode, da ne bom žejna, in da ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža, in pridi semkaj. Žena

je odgovorila in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam moža; zakaj pet mož si imela, in ktereга zdaj imaš, ni tvoj mož; to si prav rekla. Žena mu reče: Gospod! vidim, da si ti prerok. Naši očaki so na tej gori molili, in vi pravite, da v Jeruzalemu je mesto, kder se mora moliti. Jezus ji reče: Žena! verjemi mi, da pride ura, ko ne bote ne na tej gori, ne v Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite, kar ne veste; mi molimo, kar vemo, zakaj zyeličanje je iz Judov. Pride pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v duhu in v resnici; tudi oče namreč hoče, da so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo v duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, da Mesija pride, (kateri se imenuje Kristus); kadar tedaj on pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jaz sim, ki govorim z teboj. In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, da je z ženo govoril. Vunder pa nobeden ni rekel: Kaj vprašaš, alj kaj z njo govoriš? Popustila je tedaj žena svoj verč, in je šla v mesto, in reče tistim ljudem: Pridite in pogledjte človeka, kateri mi je vse povedal, kar koli sim storila; ali je on Kristus? Šli so tedej iz mesta in prišli k njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekoč: Učenič, jej! On pa jim je rekel: Jaz imam jed jesti, ktere vi ne veste. Učenci so tedaj rekli med seboj: Mu je li kdo jesti prinesel? Jezus jim reče: Moja jed je, da storim voljo tega, kateri me je poslal, in da dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesce, in žetev pride? Glejte! vam povem: Povzdignite svoje oči, in pogledjte polje, da je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, in zbéra sad v večno življenje, da se vkupej veselita, kateri seje, in kateri žanje. Zakaj v tem je pregovor resničen: Drugi seje, in drugi žanje. Jaz sim vas poslal žet, česar niste obdelali; drugi so obdelali, in vi ste v njih delo stopili. Iz tistega mesta pa je veliko Samarijanov v njega verovalo zavoljo govorjenja, žene.

ktera je pričevala: Vse mi je povedal, kar koli sim storila. Ko so tedaj Samarijani k njemu prišli, so ga prosili, da bi per njih ostal. In je ostal tam dva dni. In veliko več jih je vnjega verovalo zavoljo njegovega govorjenja. In so rekli ženi: Zdaj več ne verujemo zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo, da je on resnično Zveličar sveta.

V saboto po 3. nedelji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 13, 1—62.

Tiste dni je živel v Babilonu mož, Joakim po imenu, in je vzel za ženo Heleijevo hčer po imenu Suzano, silno lepo in bogabeječo. Njeni starši namreč, kateri so bili pravični, so učili svojo hčer po Mejzesovi postavi. Bil je pa Joakim zlo bogat, in je imel saden vert bliz svoje hiše; in Judje so se per njem shajali, zato ko je bil vsih nar častitljivši. In sta bila sodnika postavljena dva stara zmed ljudstva tisto leto, od kakoršnjih je govoril Gospod: Je šla hudobija iz Babilona od starih sodnikov, od katerih se je menilo, da vladajo ljudstvo. Ona sta zahajala v Joakimovo hišo, in hodili so k njima vsi, kateri so tožbe imeli. Kadar je bilo pa ljudstvo odšlo okoli poldneva, je šla Suzana na vert svojega moža, in se je sprehajala. In starca sta jo vidila vsak dan vnja iti, in sprehajati se; in vnelo se je v njih poželenje do nje. In sta prevernula svoj um, ter uklonila svoje oči, da bi ne vidila neba, in se ne spomnila pravičnih sodeb. Prigodi se pa, kadar pazita priložin dan, pride Suzana, kakor poprejšnje dni samo z dvema deklama na vert, in se hoče kopati; vroče namreč je bilo. In nikogar ni bilo tam, razun dveh starcov, ktera sta skrita, in jo strežeta. Reče tedaj deklama: Prinesite mi olja, in lepo dišečega mazila, in vrata na vert zaprite, da se skopljem. Kadar ste pa dekli odšle, vstaneta starca, in tečeta k njej, in rečeta: Glej vrata na vert so zaklenjene, in nihče nas ne vidi, in imava poželenje do tebe; zavoljo tega nama privoli, in

se nama vďaj. Ako noĉeš, bova priĉala zoper tebe, da je bil mladeniĉ per tebi, in da si za to dekli od sebe poslala. Suzana zdihne in reĉe: V stiskah sim od vsih strani: zakaj ĉe to storim, mi je umreti; ĉe pa ne storim, ne bom ubežala vajnim rokam. Vender bolje mi je brez greha vama v roke pasti, kakor grešiti vpriĉo Gospoda. In Suzana je zaupila z velikim glasom. Zavpila sta pa tudi starca proti njej, in eden je stekel k vratam na vert, in jih je odperl. Ko so bili pa domaĉi hlapei zaslišali kriĉanje z verta, so planili skozi zadnje vrata vnja, da bi vidili, kaj da je. Kadar sta pa starca povedala, je bilo hlapee zlo sram, ker se ni nikoli kaj takega slišalo od Suzane govoriti. In drugi dan, kadar se je ljudstvo per Joakimu njenem moži zbralo, prideta tudi starca polna kriviĉnih naklepov zoper Suzano, da bi jo umorili. In reĉeta vpriĉo ljudstva: Pošljite po Suzano, Heleijevo hĉer, Joakimovo ženo! In pošljejo jaderno. In pride s svojimi starši, in z otroci, in z vso svojo rodovino. Tedaj jokajo njeni in vsi, kateri so jo poznali. Starca pa vstaneta v sredi ljudstva, in položita svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se ozre proti nebu; zakaj njeno serce je zaupalo v Gospoda. In reĉeta starca: Kadar sva se sama na vertu prehajala, je ona vanj prišla z dvema deklama, in je zaklenula vrata na vert, in od sebe poslala dekleta. In je prišel k njej mladeniĉ, kateri je bil skrit, in je ležal z njo. Mi dva pa sva bila v nekem kotu na vertu, in ko sva vidila pregreho, sva tekla k njima, in jih vidila v neĉistem djanji. In njega sicer nisva mogla uderžati, ker je bil moĉnejši od naju, in je vrata odperl in zletel. Njo pa sva prijela in vprašala, kdo da je mladeniĉ, in nama ni hotla povedati. Tega sva priĉi. Verjela jima je množica, kakor starašinama, in sodnikama ljudstva, in so jo k smerti obsodili. Suzana pa zavpije z velikim glasom, in reĉe: Veĉni Bog, ki poznaš vse skrito, in veš vse, prejde se zgodi! ti veš, da sta kriviĉno priĉala zoper mene; in glej, umerjem, ako ravno nisim niĉ storila tega, kar sta una hudobno spletla zoper mene. In Gospod je uslišal njen glas. In ko jo peljajo k smerti, obudi Go-

spod svetega Duha v mladenči, kteremu je ime Dániel; in zaupije z velikim glasom: Nedoržen sim jaz nad njeno keryjo. In oberne se vse ljudstvo vnjega, in reče: Kaj je to, kar si govoril? Stojte v sredi njih reče: Nespametni otroci Izraelovi! kako ste, da si niste izprašali in spoznali, kaj je res, odsodili Izraelovo hčer? Vernite se na sodišče, zakaj krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedaj jaderno vernulo, in Daniel jim reče: Odločite jih deleč narazen, in jih bom izpraševal. Ko sta bila tedaj ločena eden od družega, pokliče njih enega, in mu reče: Zastarani v hudobii! zdaj so prišli na dan tvoji grehi, ktere si popred delal, ko si po krivem sodil, nedolžne zatiral, in krivične izpuščal, ako ravno Gospod govori: Nedoržnega in pravičnega ne mori. Zdaj tedaj, če si jo vidil, povej, pod katerim drevesom si jih vidil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod mirtvikom. Daniel pa reče: Prav v svoje pogubljenje si se zlegal; zakaj glej, angel Gospodov, kteri je od Boga povelje prijel, te bo raztergal na dvoje. In ko so ga bili odpeljali, je ukazal unega pripeljati, ter mu reče: Zarod Kananov in ne Judov! lepota te je omamila, in poželenje je spačilo tvoje seree. Tako sta delala Izraelovim hčeram, in one so vama iz strahu privolile; ali Judova hči se ni vdala vajni hudobii. Zdaj mi tedaj povej, pod katerim drevesom si jih dobil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod češminom. Daniel pa mu reče: Prav si se zlegal tudi ti sam v svoje pogubljenje; zakaj čaka te angel Gospodov z mečem, da te preseka po sredi, in vaji umori. Tedaj zavpije vsa množica z velikim glasom, in hvalijo Boga, ki jih ohrani, kteri vnjega zaupajo. In se vzdignejo zoper dvoja starca (zakaj Daniel jih je bil prepričal iz njih ust, da sta krivo pričala) in jima store, kakor sta ona hudobno delala zoper svojega bližnjega, ter jih umore. In oteta je bila nedolžna kery tisti dan.

Evangelij svetega Janeza 8, 1–11.

Tisti čas je šel Jezus na oljsko goro. In zjutraj zgodaj je spet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je

prišlo k njemu; in jih je sede učil. Pripeljajo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo bili v prešeštvu dobili; in so jo v sredo postavili, in so mu rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v prešeštvu najdena. V postavi pa nam je Mojzes zapovedal take kamnjati. Kaj tedaj ti praviš? To so pa rekli, ker so ga skušali da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognul, in je z perstom pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprašati, se je sklonil in jim je rekel: Kteri vas je brez greha, naj prvi verže kamen v njo. In se je spet pripognul, in pisal na tla. Kadar so pa to slišali, so eden za drugim vun šli, nar prvič starši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklonil, in ji rekel: Žena! kde so tisti, kteri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, Gospod! Jezus pa je rekel: Tudi jaz te ne bom obsodil; pojdi in nikar več ne greši.

Četerto nedeljo v postu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov 4, 22—31.

Bratje! pisano je, da je imel Abraham dva sina; enega od sužinje, in enega od proste. Pa kteri je bil od sužinje, je bil po mesu rojen; kteri pa od proste, po objubi. To pa je po drugačnem pomenu rečeno. To sta namreč dva testamta: eden na gori Sinajski, kteri v sužnost rodi, in ta je Agara; zakaj gora Sinajska je v Arabii, in se derži tiste, kjer je zdaj Jeruzalem, in služi z svojimi otroci. Eden pa, kteri je gornji Jeruzalem, je prosta in naša mati. Zakaj pisano je: Veseli se neporodna, ktera ne rodiš; zaukaj in zaupij, ktera nisi na porodu; ker zapuščena ima veliko otrok, več ko ta, ktera ima moža. Mi pa, bratje! smo po Izaku otroci objube. Alj kakor je takrat tisti, kteri je bil po mesu rojen, prega-

njal unega, kateri je bil po duhu; tako tudi zdaj. Ali kaj govori pismo? Izženi sužinjo in njenega sina; zakaj sin sužinje ne bo naslednik z sinom proste. Tedaj, bratje! nismo otroci sužinje, ampak proste, z katero prostostjo nas je Kristus proste storil.

Evangelij svetega Janeza 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus čes Galilejsko morje, katero je Tiberiaško. In šla je za njim velika množica, ker so vidili čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus je tedaj šel na goro, in je tam sedel z svojimi učenci. Bila je pa blizo velika noč, Judovski praznik. Ko je tedaj Jezus oči vzdignul, in je vidil, da je silno velika množica prišla k njemu, je rekel Filipu: Od kod bomo kupili kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je skušal; zakaj on je vedil, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve sto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsakteri kaj malega dobil. Mu reče eden njegovih učencov, Andrej, Simona Petra brat: En mladenič je tukaj, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; alj kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sest. Bilo je pa tamkej veliko trave. So tedaj sedli, okoli pet tavezant mož števila. Tedaj je Jezus vzel kruhe; in je zahvalil, ter jih razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, reče svojim učencem: Poberite kosce, kateri so ostali, da konca ne vzamejo. So tedaj pobrali, in napolnili dvanajst košev z kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedaj so ljudje, ko so vidili čudež, kterega je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, kateri ima na svet priti. Ko je tedaj Jezus spoznal, da hočejo priti, in ga po sili vzeti; da bi ga kralja storili, je spet on sam zbežal na goro.

V pondeljik po 4. nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 3, 16—28.

Tiste dni ste prišle dve ženi h kralju Salomonu, in stopite prednja. In reče njih ena: Prosim, moj Gospod! Jaz in ta žena stanujeva v eni hiši, in sim porodila per njej v hramu. Tretji dan po mojem porodu pa je tudi ona porodila; in sve vkupej bile, in razun naju ni bilo nikogar družega per nama v hiši. V noči pa je sin te žene umerl, v spanji namreč ga je zadušila. In vstane po noči, ko je bilo vse tiho, vzame mojega sinu od mene, tvoje služabnice spijoče, in ga položi k sebi; svojega sina pa, kateri je bil mertev, k meni položi. In ko sim zjutraj vstala, da bi dala mleka svojemu sinu, najdem, da je mertev; ko ga pa per svetlim dnevu bolj na tanko pogledam, vidim, da ni moj, ktereга sim rodila. Druga žena pa je rekla: Ni tako, kakor govoriš; ampak tvoj sin je mertev, moj pa živi. Nasproti je una rekla: Lažeš; zakaj moj sin živi, tvoj sin pa je umerl. In tako ste se prepirale pred kraljem. Tedaj reče kralj: Ta pravi: Moj sin živi, in tvoj sin je umerl; in una odgovori: Ni tako, ampak tvoj sin je umerl, moj pa živi. Prinesite mi meč! In ko so meč prinesli kralju, reče: Razsekajte otroka živega na dvoje, in dajte polovico tej in polovico uni. Žena pa, ktere sin je bil živ, (njej namreč se je njen sin v serce smilil,) reče kralju: Prosim, Gospod! dajte uni otroka živega, in nikar ga ne umorite! Nasproti pa una reče: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak razdeli naj se. Kralj odgovori in reče: Dajte prvi otroka živega, in nikar ga ne umorite, zakaj ta je njegova mati. In ves Izrael je slišal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, da je modrost Božja v njem storiti pravico.

Evangeli svetega Janeza 2, 13—25.

Tisti čas je bila blizo velika noč, in Jezus je šel gorí v Jeruzalem. In jih je najšel v tempeljnu,

kteri so prodajali vole, in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In je naredil kakor tepežnico iz vervic, in je vse izgnal iz tempeljna, tudi ovce in vole; in je menjavcom denarje izsul, in mize prevernul. In tistim, kteri so golobe prodajali, je rekel: Spravite to od tod, in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčije. Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me izjeda. Judje so tedaj odgovorili, in mu rekli: S kakošnim čudežem nam skazeš, da smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim rekel: Poderite ti tempelj, in v treh dneh ga bom postavil. Tedaj so Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ti tempelj, in ti ga boš v treh dneh postavil? On pa je govoril od tempeljna svojega telesa. Kadar je tedaj od mertvih vstal, so se spomnuli njegovi učenci, da je to govoril; in so verovali pismu in besedi, ktero je Jezus govoril. Ko je bil pa v Jeruzalemu o veliki noči, v dan praznika, jih je veliko verovalo v njegovo ime, ker so vidili njegove čudeže, ki jih je delal. Jezus se jim pa ni zaupal samega sebe, zato ker je on vse poznal, in ker ni potreboval, da bi kdo pričeval od človeka; zakaj on je vedil, kaj je v človeku.

V tvorek po 4. nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 32, 7—14.

Tiste dni je Gospod Mojzesu govoril, rekoč: Pojdi z gore; zakaj grešilo je tvoje ljudstvo, ktero si izpeljal iz Egiptovske dežele. Odstopili so hitro is pota, kterega si jim pokazal, in so si zlili tele, in so ga molili in mu darovali, rekoč: Ti so tvoji bogovi, Izrael, kteri so te izpeljali iz Egiptovske dežele. In Gospod je spet rekel Mojzesu: Vidim, da je to ljudstvo terdovratno; pusti me, da se vname moja jeza nad njimi, in da jih potrebim, in bom storil teba v velik narod. Mojzes pa je molil k Go-

spodu svojemu Bogu, rekoč: Gospod! zakaj se je tvoj serd vnel zoper tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz Egiptovske dežele z veliko krepostjo in močno roko. Naj ne reko Egipčani: Svijačno jih je izpeljal, da bi jih pomoril v gorah, in iztrebil iz zemlje. Ulezi se tvoja jeza, in bodi milostiv hudobii svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka, in Izraela, svojih hlapcev, katerim si prisegel sam per sebi, rekoč: Bom pomnožil vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to deželo, od ktere sim govoril, bom dal vašemu zarodu, in jo bote v last imeli vekoma. In Gospod se je dal potolažiti, in ni poslal svojemu ljudstvu nesreče, od ktere je govoril, in se je usmilil svojega ljudstva Gospod naš Bog.

Evangeli svetega Janeza 7, 14—31.

Tisti čas, kadar je bil že praznik napol minul, je šel Jezus v tempelj, in je učil. In Judje so se čudili, rekoč: Kako umi on pisma, ker se ne učil. Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj uk ni moj, ampak tistega, kateri me je poslal. Ako hoče kdo njegovo voljo storiti, bo spoznal iz uka, ali je iz Boga, ali jez sam iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govori, išče svoje časti; kdor pa išče častitistega, kateri ga je poslal, on je resničen, in v njem ni krivice. Vam li ni Mojzes dal postave? In nobeden zmed vas ne spolni postave. Zakaj me iščete umoriti? Množica je odgovorila in rekla: Hudiča imaš, kdo te išče umoriti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sim storil, in vsi se čudite. Poglejte, Mojzes vam je dal obrezo, (ne de bi bila od Mojzesa, ampak od očakov,) in v saboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v saboto, da se Mojzesova postava ne prelomi; zakaj se nad menoj hudujete, da sim celega človeka ozdravil v saboto? Ne sodite na oči, ampak sodite pravično sodbo. Nekteri iz Jeruzalema so tedaj rekli: Ni li ta tisti, ktereга iščejo umoriti? In glejte! očitno govori, in nič mu ne reko. Ali so viši res spoznali, da je

on Kristus? Ali tega poznamo, od kod je; kadar pa Kristus pride, ne ve nihče, od kod je. Jezus je tedaj v tempeljnu učijoč zavpil in rekel: Poznate me, in veste, od kod sim! In sam od sebe nesim prišel; ampak resničen je, kateri me je poslal, ktereга vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sim od njega, in me je on poslal. Iskali so tedaj ga prijeti, in nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Veliko iz množice pa jih je v nja verovalo, in so rekli: Ali bo Kristus, kadar pride, več čudezov delal, kakor jih ti dela?

V sredo po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16—19.

To reče Gospod Bog: Umite se, očistite se; spravite hudobijo svojih del spred mojih oči, jenjajte hudobno delati; učite se dobro storiti, iščite pravičnosti, pomagajte zatiranemu, storite pravico siroti, ponesite se za vdovo; tedaj pridite, in se pravdajte z menoj, reče Gospod. Ako so vaši grehi kakor škerlat, bodo beli, kakor sneg; in ako so rudeči kakor bagor, bodo kakor volna beli. Ako me hočete poslušati, bote dobrote dežele vživali, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 9, 1—38.

Tisti čas, ko je šel Jezus memo, je vidil od rojstva slepega človeka. In so ga vprašali njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi starši, da je slep rojen? Jezus je odgovoril: Ni grešil ne on ne njegovi starši: temuč da se razodenejo Božje dela nad njim. Jaz moram delati dela tistega, kateri me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sim na svetu, sim luč sveta. Ko je bil to rekel, je pljunul na tla, in storil blata iz pljunka, in je pomazal z blatom njegove oči; in mu

je rekel: Pojdi, umij se v kopeli Siloe, (kar se prestavi poslan.) Tedaj je šel, in se je umil, in je prišel vidijoč. Sosedje tedaj, in kateri so ga poprej vidili, da je bil berač, so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel, in vbogajme prosil? Eni so rekli: On je. Eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jaz sim. Tedaj so mu rekli: Kako so se ti odperle oči? Je odgovoril: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je blata storil, in je pomazal moje oči, in mi je rekel: Pojdi h kopeli Siloe, in umij se. In sim šel, in se umil in vidim. In se mu rekli: Kde je tisti? Je rekel: Ne vem. Peljajo ga, kateri je bil slep, k farizejem. Bila je pa sabota, kadar je Jezus blata storil, in odperl njegove oči. Tedaj so ga spet tudi farizeji vprašali, kako je spregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je djal na oči, in sim se umil, in vidim. Rekli so tedaj nekteri zmed farizejov: Ta človek ni od Boga, ker sabote ne derži. Drugi pa so rekli: Kako more človek grešnik take čudeže delati? In je bil razpor med njimi. Reko tedaj spet slepcu: Kaj ti praviš od njega, kateri ti je odperl oči? On pa je rekel: Prerok je. Judje tedaj niso verjeli od njega, da je bil slep, in da je spregledal, dokler niso poklicali staršev tega, kateri je bil spregledal. In so jih vprašali rekoč: Je li ta vaš sin, od kterega vi pravite, da je bil slep rojen? Kako tedaj zdaj vidi? Njegovi starši so jim odgovorili, in rekli: Vemo, da je ti naš sin, in da je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ne vemo; alj kdo je odperl njegove oči, mi ne vemo. Njega vprašajte, je zadosti star, naj sam govori od sebe. To so rekli njegovi starši, ker so se Judov bali, zakaj Judje so bili že sklenuli da, če kdo reče, da je on Kristus, naj bo od shodnice odločen. Zavaljo tega so njegovi starši rekli: Je dosti star, njega vprašajte. Tedaj so vdrugeč poklicali človeka, kateri je bil slep, in so mu rekli: Daj čast Bogu! mi vemo, da je ti človek grešnik. On jim je tedaj rekel: Ali je grešnik, ne vem; samo to vem,

da sim bil slep, in da zdaj vidim. So mu tedaj rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odperl oči? Jim je odgovoril: Sim vam že povedal, in ste slišali; kaj hočete spet slišati? Ali hočete tudi vi njegovi učenci biti? Tedaj so ga kleli in so rekli: Ti bodi njegov učenec; mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vemo, da je z Mojzesom Bog govoril; od tega pa ne vemo, od kod da je. Je odgovoril tisti človek, in jim rekel: To je čudno, da vi ne veste, od kod da je; in je odperl moje oči! Vemo pa, da grešnikov Bog ne usliši; ampak če kdo Bogu služi, in njegovo voljo stori, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu odperl oči. Ko bi ti ne bil od Boga, bi ne bil mogel nič storiti. So odgovorili, in mu rekli: V grehah si rojen ves, in ti nas učiš? In so ga izgnali vunkaj. Jezus je slišal, da so ga vunkaj izgnali; in ko ga je bil najšel, mu je rekel: Veruješ ti v Sina Božjega? On je odgovoril in rekel: Gospod! kdo je, da verujem vnja? In Jezus mu je rekel: Vidil si ga, in kateri z teboj govori, on je. On pa je rekel: Gospod! verujem. In je padel in ga molil.

V čertertik po 4. nedeli v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 25—38.

Tiste dni je šla Sunamska žena k Elizeju na goro Karmelsko. In kadar jo je bil zagledal mož Božji proti sebi iti, je rekel Giecu svojemu hlapcu: Glej jo Sunamko! Tei ji naproti, in reci ji: Je li mir tebi in tvojemu možu in tvojemu sinu? Ona je odgovorila: Mir. Kadar je bila pa prišla k možu Božjemu na goro, se je oklenula njegovih nog; in Gieci je pristopil, in jo je hotel odrinuti. Mož Božji pa je rekel: Pusti jo; zakaj njej je britko pri sereu, in Gospod mi ni razodel, in mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Sim li prosila sinu od svojega Gospoda? Ti nisim li

rekla: Nikar mi ne legaj? In on je rekel Giecu: Opaši svoje ledje, in vzemi mojo palico v svojo roko, ter idi. In ako te kdo sreča, ne pozdravljaj ga; in ako te kdo pozdravi, ne odgovarjaj mu. In položi mojo palico otroku na obraz. Na to je rekla mati otrokova: Kakor resnično živi Gospod, in živi tvoja duša, te ne pustim! Tedaj se je vzdignul in je šel za njo. Gieci pa je bil pred njima odšel, in je bil palico položil otroku na obraz; in ni bilo glasu, ne občutenja. In se je vernul njemu naproti, in mu je povedal, rekoč: Otrok ni vstal. Elizej je šel tedej v hišo, in otrok leži mertev na njegovi postelji. In ko je bil vnjo prišel, je zaperl duri za seboj in za otrokom, in je molil k Gospodu. Tedaj se je vzdignul, in je legel na otroka, in je djal svoje usta na njegove usta, svoje oči na njegove oči, in svoje roke na njegove roke; in se je razprosterl nad njem, in se je ogrelo otrokovo telo. In on je vstal, in šel enkrat po hiši semtertje; in je spet šel, in se ulegel na-nj, in otrok sedemkrat zazeva, in odpre oči. On pa je poklicel Gieca, in mu je rekel: Pokliči to Sunamko. In poklicana stopi noter k njemu. Ji reče: Vzemi svojega sina. Ona je prišla, in padla k njegovim nogam, in se mu priklonila do tal; in je vzela svojega sina, in šla, Elizej pa se je vernul v Galgalo.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm in z njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vratam približal, glej! so merliča nesli, edinega sina svoje matere, in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospod vidil, se mu je v serce smilila, in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil, in se par dotaknul, (kteri so pa nosili, so obstali;) in je rekel: Mladenič, rečem ti, vstani! In merlič se je vsedel, in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in so Boga hvalili, rekoč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V petik po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin gospodinje, in bolezen je bila tako silna, da ni bilo v njem več sape. Je rekla tedaj Eliju: Kaj je meni in tebi, mož Božji? Si li zato k meni prišel, da pridejo moje pregrehe v spomin, in da umoriš mojega sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojega sina! Id ga je vzel iz njenega naročja, in nesel v gornjico, kjer je on prebival, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical v Gospoda, ter je djal: Gospod moj Bog! se li huduješ nad to vdovo, per kateri jaz prebivam, da si umoril njenega sina? In se je razpel, in trikrat po dolgama na otroka ulegel, in je klical v Gospoda, ter rekel: Gospod moj Bog! prosim, naj se verne duša tega otroka v njegovo telo. In Gospod je uslišal Elijevo prošnjo, in vernula se je duša tega v otroka, in je oživel. In Elija je vzel otroka, in ga je nesel iz gornjice v spodnjo hišo, in dal njegovi materi, in ji rekel: Vidiš, tvoj sin živi! In žena je rekla Eliju: Zdaj iz tega spoznam, de si mož Božji, in da je beseda Gospodova v tvojih ustih resnična.

Evangelij svetega Janeza 11, 1—45.

Tisti čas je bil nekdo bolen, Lacar iz Betanije, iz terga Marije, in Marte njene sestre. (Marija pa je bila, ktera je Gospoda z mazilom mazala, in brišala njegove noge z svojimi lasmi, ktere brat Lacar je bil bolen.) Njegove sestre tedaj ste poslale do njega, rekoč: Gospod! glej, ktereга ljubis, je bolen. Ko je pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni k smerti, temuč je k časti Božji, da bo Sin Božji po nji poveličan. Jezus pa je ljubil Marto, in njeno sestro Marijo, in Lacarja. Ko je tedaj slišal, da je bolen, je še dva dni ostal na tistem mestu. Potem pa je rekel svojim učencom: Pojdimo spet v Judejo! Učenci mu reko: Učenik! zdaj so Judje iskali te kamnjati, in greš spet tje? Jezus je odgovoril: Ni

li dvanajst ur v dnevu? Ako kdo po dnevu hodi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; ako pa po noči hodi, se spodtakne, ker ni luči pri njem. To je govoril, in po tem jim je rekel: Lacar, naš prijatelj, spi; pa grem, da ga iz spanja zbudim. Njegovi učenci so tedaj rekli: Gospod! ako spi, bo ozdravel. (Jezus pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, da od navadnega spanja govori.) Takrat tedaj jim je Jezus razločno rekel: Lacar je umerl. In vesel sim zavoljo vas, da nesim bil tam, zato da verujete; pa pojdemo k njemu. Tomaž tedaj, ki je imenovan Dvojčič, je rekel součencem: Pojdemo tudi mi, de z njim umerjemo! Jezus je tedaj prišel, in ga je najšel že štiri dni v grobu ležati. (Betanija pa je bila bliz Jeruzalema, okoli petnajst tečajev hoda.) Veliko Judov pa je bilo prišlo k Marti in k Marii, da bi jih tolažili zavoljo nju brata. Ko je tedaj Marta slišala, da Jezus pride, mu je naproti šla; Marija pa je doma sedela. Marta je tedaj rekla Jezusu: Gospod! ko bi ti bil tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da, kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sim vstajenje in življenje; kdor v me veruje, bo živel, akó ravno umerje. In kdor koli živi in v me veruje, ne bo umerl ve-
komaj Veruješ to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ti svet prišel! In ko je bila to izgovorila, je šla in je poklicala na tihem Marijo svojo sestro, rekoč: Učenik je tukaj, in te kliče. Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v terg; ampak je bil še na tistem mestu, kjer mu je bila Marta naproti prišla. Judje tedaj, kateri so bili per nji v hiši, in so jo tolažili, ko so vidili, da je Marija hitro vstala, in vun šla, so šli za njo rekoč: K grobu gre, da bo tam jokala. Ko je tedaj Marija tje prišla, kjer je bil Jezus, in ga je vidila,

mu je k nogam padla, in mu reče: Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Jezus tedaj, ko jo je vidil jokati, in jokati Jude, kateri so bili z njo prišli, se je zgrozil v duhu, in se užalil, in je rekel: Kam ste ga položili? Mu reko: Gospod! pridi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje so tedaj rekli: Glejte, kako ga je ljubil! Eni zmed njih pa so rekli: Ali ni mogel ti, ki je oči odperl sleporojenemu, tudi storiti, da bi ti ne bil umerl? Jezus se je tedaj spet sam v sebi zgrozil, in pride k grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil položen čez njo. Jezus reče: Odvalite kamen. Marta, sestra mertvega, mu reče: Gospod! že smerdi, zakaj štiri dni že leži. Jezus ji reče: Ali ti nisim rekel, da, ako veruješ, boš vidila čast Božjo? Tedaj so kamen odvalili. Jezus pa je oči na kviško vzdignul, in je rekel: Oče! zahvalim te, da si me uslišal. Jaz sim pa vedil, da me vselej uslišiš; toda zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, sim rekel, da verujejo, da si me ti poslal. In ko je bil to izrekel, je z velikim glasom zavpil: Lacar, pridi vun! In kateri je bil umerl, je zdajci vun prišel, povezan na rokah in nogah z povoji, in njegov obraz je bil v pert zavit. Jezus jim reče: Rezvežite ga, in pustite ga iti. Veliko Judov tedaj, ki so bili prišli k Marii in k Marti, in so vidili, kar je Jezus storil, je v njega verovalo.

V saboto po 4. nedelji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8—15.

To reče Gospod: Ob prijetnem času sim te uslišal, in v dan zveličanja sim ti pomagal; sim te obranil, in te dal v zavezo ljudstvu, da povzdigneš deželo, in posedeš zapuščene dele, da rečeš jetnikom: Izidite! in tistim, kateri so v temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pasli, in na vsih planjavah bo njih paša. Ne bodo lačni, ne žejni, tudi

jih ne bo pekla vročina in solnce; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k studencem vod jih peljal. In bom storil vse svoje gore v pot, in moje steze bodo povišane. Glej, oni bodo od deleč prišli, in glej, eni od severja in od morja, drugi od južne dežele! Ukajte, nebesa, in veseli se, zemlja; gore, pojte hvalo! Zakaj Gospod je poveselil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromakov. Ali Sion reče: Zapustil me je Gospod in Bog me je pozabil! More li mati pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila sinu svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, jaz vunder tebe ne bom pozabil. reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 8, 12—20.

Tisti čas je Jezus govoril Judovskim množicam, rekoč: Jaz sim luč sveta; ktor hodi za menoj, ne hodi po temi, ampak bo imel luč življenja. Farizeji so mu tedaj rekli: Ti sam od sebe pričuješ, tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril, in jim rekel: Če tudi jaz sam od sebe pričujem, je moje pričevanje vunder resnično; ker vem, od kod sim prišel, in kam grem; vi pa ne veste, od kod pridem in kam grem. Vi po mesu sodite, jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resnična; ker nisim sam, ampak jaz in Oče, kteri me je poslal. In v vaši postavi je pisano, da dveh človekov pričevanje je resnično. Jaz sim, kteri sam sebi pričujem; in Oče, kteri me je poslal, pričuje od mene. Tedaj so mu rekli: Ke je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate, ne mene, ne mojega Očeta; ako bi mene poznali, bi pač tudi mojega Očeta poznali. Te besede je Jezus govoril v tempeljnovi hrambi, ko je učil v tempelju; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno alj tiho nedeljo.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev
9, 11—15.

Bratje! Kristus je pristopil, kakor veliki duhoven prihodnjih dobrot, skozi vekši in veliko boljši šotor, kateri ni z roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s kozlovsko alj telečjo kervjo, ampak je z lastno kervjo enkrat v presvetišče šel, in je večno odrešenje najel. Zakaj če kerv kozlov in juncov, in potreseni telični pepel ognjušene pösveti v telesno čistost, koliko bolj bo kerv Kristusa, kateri je po svetem Duhu sebe brez madeža Bogu dal, našo vest očistila od mertvih del, da bomo služili živemu Bogu! In zato je srednik nove zaveze, da s smertjo obljubo odrešenja od tistih pregreh, ki so bile pod poprejšno zavezo, prejmejo, kateri so poklicani k večnemu delu v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Kdo zmed vas me bo greha prepričal? Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, besede Božje poslušá. Za tega voljo vi ne poslušate, ker niste iz Boga. Judje se tedaj odgovorili, in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, da si Zamarijan, in imaš hudiča? Jezus je odgovoril: Jaz nimam hudiča; ampak častim svojega Očeta, in vi ste mi čast odvzeli. Pa jaz ne iščem svoje časti; je, kateri nje išče in sodi. Resnično, resnično vam povem: Ako kdo moje besedo dopolni, ne bo smerti vidil vekomaj. Judje so tedaj rekli: Zdaj smo spoznali, da imaš hudiča! Abraham je umerl in preroki, in ti praviš: Ako kdo moje besedo dopolni, ne bo smerti okusil vekomaj. Si li ti večí, kakor naš oče Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Koga sam sebe delaš? Jezus je od-

govoril: Če jaz sam sebe častim, moja čast nič ni; moj Oče je, kateri me časti, od kterega vi pravite, da je vaš Bog. In ga ne poznate; jaz pa ga poznam, in ako rečem, da ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi; alj poznam ga in dopolnim njegovo besedo. Abraham, vaš oče, se je silno veselil viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel. Judje so mu tedaj rekli: Še petdeset let nimaš, in si Abrahama vidil? Jezus jim je rekel: Resnično, resnično vam povem, prejde je bil Abraham, sim jaz. Tedaj so pobirali kamnje da bi voja lučali; Jezus pa se je skrtil, in je šel iz, tempeljna.

V pondeljnik po tihi nedeli.

Berilo iz Jona preroka 3, 1—10.

Tiste dni je govoril Gospod vdruzič Jonu preroku, rekoč: Vstani in idi v Ninive, veliko mesto in oznanuj v njem, kar sim ti jaz rekel oznanovati. In je vstal Jona, in šel v Ninive po besedi Gospodovi. Ninive pa so bile mesto tri dni hoda veliko. In Jona je šel en dan hoda v mesto, ter je vpil in rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo razdjane! In Ninivljani so verovali v Boga, in so napovedali post, ter so oblekli ojstre oblačila od nar vekšega do nar manjšega. In prišla je beseda do kralja Ninivskega, in je vstal is svojega stola, in vergel svoje oblačilo is sebe, in se oblekel v ojstro oblačilo, ter sédel na pepel. In je bilo oklicano in rečeno v Ninivah po povelji kralja in njegovih knezov tako: Nič naj ne okusijo ne ljudje, ne živina, ne govedo, ne drobnica; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblečejo v ojstre oblačila ljudje in živina, in naj kličejo v Gospoda na vso moč. In slehern naj se oberne od svojega hudega pota in od krivice svojih rok. Kdo ve, morebiti se bo Bog obrnul, in bo zanesel, in odjenjal od svojega groznega

serda, in ne bomo končani. In Bog je vidil njih dela, da so se obrnuli od svojega hudega pota, in usmilil se je svojega ljudstva. Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 7, 32—39.

Tisti čas so viši in farizeji poslali hlapcov, da bi Jezusa prijeli. Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa sim per vas, in grem k njemu, kateri me je poslal. Iskali me bote, in me ne bote najšli; in kjer sim jaz, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli med seboj: Kam misli ti iti, da ga ne bomo najšli? Ali pojde med razkropljene nevernike, in bo nevernike učil? Kakošno govorjenje je to, ker je rekel: Iskali me bote, in me ne bote najšli; in kjer sim jaz, tje vi ne morete priti? Posledni veliki dan praznika pa je Jezus vstal in vpil rekoč: Ako je kdo žejin, naj pride k meni, in naj pije. Kdor v me veruje, poteko, kakor pismo pravi, potoki žive vode iz njegovega oserčja. To pa je rekel od Duha, kterega so imeli prijeti v njega verujoči.

V tvorik po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 14, 28—42.

Tiste dni so stopili Babilončani pred kralja, in so rekli: Izdaj nam Daniela, ki je Bela razdjal, in drakona umoril; sicer bomo pomorili tebe in tvojo družino! Vidil je tedaj kralj, da so zlo v nja tiščali, in prisiljen jim je izdal Daniela: Vergli so ga v levsko jamo, in tam je bil šest dni. V levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim na dan po dve trupli in dve ovce; ali zdaj se jim ni nič dalo, da bi požerli Daniela. Bil je pa prerok Habakuk v Judeji, in on je bil skuhal podmet, in nadrobil kruha v lonec; in je šel na polje, da bi nesel ženjam. Tedaj

je rekel angel Gospodov Habakuku: Nesi obedo, ki ga imaš, v Babilon Danielu, kateri je v levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nesim vidil, in za jamo ne vem. In ga je prijel angel Gospodov verh glave, in ga nesel za lase njegove glave; in ga je postavil v Babilon nad jamo s svojo hitro močjo. In Habakuk je zavpil rekoč: Daniel, služabnik božji, vzemi obedo, ktereга ti je Bog poslal! In Daniel je rekel: Spomnil si se me, Gospod Bog! in jih nisi zapustil, kateri te ljubijo. In Daniel je vstal in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka berž postavil na njegovo mesto nazaj: Sedmi dan tedaj je prišel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je stopil k jami, ter v njo pogledal, in glej, Daniel sedi v sredi levov. Takrat je zaupil kralj s velikim glasom, rekoč: Velik si, Gospod, Bog Danielov! In ga je potegnul iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je vergel v jamo, in so bili požerti per tej priči pred njim. Tedaj je kralj rekel: Boje naj se vsi prebivavci po vsi deželi Danielovega Boga; ker on je odrešenik, ki dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji, ki je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelij svetega Janeza 7, 1—13.

Tisti čas je Jezus po Galileji hodil; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali umoriti. Bil je pa blizo Judovski praznik zelenih šotorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Idi od tod, in pojdi v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoje dela, ktere delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnem, kateri išče očiten biti; če to delaš, daj se na znanje svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso v nja verovali. Jezus jim tedaj reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej pripravljen. Vas svet ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker jaz pričujem od njega, da so njegove dela hude. Vi pojdite na ta praznik; jaz pa še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, je on ostal v Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odšli, takrat je tudi on na praznik

šel, ne očitno, ampak nekako na skrivnem. Judje so ga tedaj iskali ob prazniku, in so rekli: Kje je on? In med ljudmi je bilo na tihem veliko govorjenja zavoljo njega. Zakaj nekteri so rekli: Dober je; nekteri pa so rekli: Ni tako, temuč ljudi zapeljuje. Vunder pa nihče ni očitno od njega govoril zavoljo strahu pred Judi.

V sredo po tihi nedeli.

Berilo iz 3. Mojzesovih bukev 19, 1. 2. 11—19.

Tiste dni je govoril Gospod Mojzesu, rekoč: Govori vsemu zboru Izraelovih otrok, in reci jim: Jaz sim Gospod vaš Bog. — Ne kradite, ne legajte, in nihče naj ne goljfa svojega bližnjega. Ne persegaj krivo v mojim imenu, in ne oskrunjaj imena svojega Boga: jaz sim Gospod. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu, in ne zatiraj ga s silo; naj ne ostaja plačilo tvojega najemuika per tebi do družega dne. Ne kolni gluhega, in slepemu ne postavljaš spodtikljeja; ampak boj se Gospoda svojega Boga, ker jaz sim Gospod. Ne stori nič krivičnega, in po krivici ne sodi. Ne glej lica ubozega, in ne spoštuj obraza mogočnega; sodi svojega bližnjega po pravici. Ne bodi opravljivec, ne podpihovavec med ljudstvom; ne podstopi se zoper kri svojega bližnjega; jaz sim Gospod. Ne sovraži svojega brata v svojem sereu, ampak očitno ga posvari, da nimaš greha zavoljo njega. Ne išči maščevanja, in ne spomni se krivice svojih sosedov; ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe; jaz sim Gospod. Moje zapovedi spolnujte, zakaj jaz sim Gospod vaš Bog.

Evangelij svetega Janeza 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalem, in zima je bila. In Jezus je hodil v tempeljnu po Salomonovi lopi. Judje so ga tedaj obsuli, in so

mu rekli: Doklej nas v nevednosti pustiš? Ako si ti Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Vam pravim, in ne verujete. Dela, ktere jaz delam v imenu svojega Očeta, te pričujejo od mene. Toda vi ne verujete, ker niste iz mojih ovac. Moje ovce moj glas poslušajo; in jaz jih poznam, in hodijo vsled mene. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztergal iz moje roke. Kar mi je moj oče dal, je veči, kakor vse; in nihče ne more iztergati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno. Judje so tedaj kamnje pobirali, da bi ga kamnjali. Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sim vam pokazal od svojega Očeta, zavoljo kterega teh del me kamnjate? Judje so mu odgorili: Zavoljo dobrega dela te ne kamnjamo, ampak zavoljo bogokletstva, in ker se, ki si človek, Boga delaš. Jezus jim je odgovoril: Ni li pisano v vaši postavi: Jaz sim rekel, bogovi ste? Ako je tiste imenoval bogove, kterim je bila beseda Božja govorjena, in pismo ne more overženo biti: Kako njemu, kterega je Oče posvetil, in na svet poslal, vi rečete: Preklinjaš, ker sim rekel: Sin Božji sim? Ako ne delam del svojega Očeta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in verujete, da je Oče v meni, in jaz v Očetu.

V četertik po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 3, 34—45.

Tiste dni je molil Azarija k Gospodu, rekoč: Gospod naš Bog! prosimo, ne zaverzi nas vekoma zavoljo svojega imena, in ne razderi svoje zaveze. Ne odtegni nam svojega usmiljenja zavoljo Abrahama svojega ljubega, Izaka svojega služabnika, in Izraela svojega svetega, kterim si govoril in obljubil, da boš pomnožil njih zared, kakor

zvezde na nebu in kakor pesek ob kraji morja. Zakaj zmanjšali, Gospod! smo se zdaj, bolj, ko vsi narodje, in smo ponižani po vsi zemlji zavoljo svojih grehov. In nimamo zdaj kneza, ne preroka, ne vojvoda, ne žgavnega, ne klavnega, ne jednega daru, ne kadila, tudi ne mesta ti darovati pervine, da bi mogli najti tvoje usmiljenje: pa zavoljo potertega serca in ponižnega duha nas sprejmi. Kakor žgavni darovi ovnov in juncov in veliko tavžent tolstih jagofet, tako bodi dans naša daritev pred tvojim obličjem, da ti dopade; zakaj kateri v tebe zaupajo, ne ostanejo na sramoti. In zdaj gremo vsled tebe z vsim sercem, in se te bojimo, in iščemo tvojega obličja. Ne osrami nas, temuč stori z nami po svoji dobrotljivosti, in po obilnosti svojega usmiljenja. Otmi nas po svojih čudežih, in daj čast svojemu imenu, Gospod! In osramoteni naj bodo vsi, kateri hudo delajo tvojim služabnikom; naj se sramujejo v tvoje vsemogočnosti, in njih moč bodi razterta. In naj vedo, da si ti Gospod Bog edini, in častitljiv po vsi zemlji, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Lukeža 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo smed farizejev Jezusa prosil, da bi per njem jedel. In je prišel v hišo farizejevo in k jedi sedel. In glej! žena v mestu, ktera je bila grešnica, ko je zvedila, da je v hiši farizejevi per jedi, je prinesla alabastrovo pušico mazila; in je zad k njegovim nogam stopila, ter mu je začela z solzami noge močiti, in jih je s lasmi svoje glave brisala, in mu je noge kuševala, in z mazilom mazala. Farizej pa, kateri ga je povabil, to viditi, je sam per sebi djal, rekoč: Ko bi bil on prerok, bi pač vedil, kdo in kakošna je žena, ki se ga dotikuje, da je grešnica! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Simon! ti imam nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; eden je bil dolžan pet sto denarjov, eden pa petdeset. Ker nista imela s čem plačati, je obema odpustil. Kteri tedaj ga bolj

ljubi? Simon je odgovoril in rekel: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je obrnul k ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Sim prišel v tvojo hišo, in mi vode na noge nisi dal; ta pa mi je z solzami noge močila, in z svojimi lasmi jih brisala. Kušljeja mi nisi dal; ta pa, kar je v hišo prišla, mi nog ni jenjala kuševati. Moje glave nisi s oljem pomazal; ta pa mi je noge z mazilom mazala. Zato ti povem: Veliko grehov ji je odpuščenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njej pa je rekel: Odpuščeni so ti grehi. In so začeli, kateri so z njem per mizi bili, sami per sebi reči: Kdo je ti, kateri clo grehe odpušča? Rekel je pa ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru.

V petik po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! vsi, kateri te zapuste, bodo osramoteni; kateri od tebe odstopijo, bodo v prahu zapisani, ker so zapustili Gospoda, vir živih vod. Ozdravi me, Gospod! in bom ozdravljen; reši me, in bom rešen: zakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je beseda Gospodova? Naj pride! In jaz nesim bil zmanjšan, kadar sim za teboj pastirjemu hodil; in dneva človekovega nesim pozelel, ti veš. Kar je izšlo iz mojih ust, je bilo prav pred teboj. Ne bodi mi v strah, moje upanje si v dan nadloge. Naj bodo osramoteni, kateri me preganjajo, jaz pa naj ne bom osramoten; naj trepetajo oni, jaz pa naj ne trepetam; pripelji nad nje dan nadloge, in steri jih dvakrat, Gospod naš Bog!

Evangelij svetega Janeza 11, 47—54.

Tisti čas so veliki duhovni in farizeji zbor poklicali, in rekli: Kaj hočemo storiti, ker ta človek

veliko čudežev dela? Ako ga tako pustimo, bodo vsi v nja verovali, in bodo prišli Rimljani, in vzeli našo deželo in naš narod. Eden pa zmed njih, Kajfež po imenu, ki je bil tisto leto veliki duhoven, jim je rekel: Vi nič ne veste, in ne pomislite, da je bolje za vas, da umerje en človek za ljudstvo, in da ves narod ni pokončan. Tega pa ni sam iz sebe rekel; temuč, ker je bil tisto leto veliki duhoven, je prerokoval, da ima Jezus umreti za narod, in ne samo za narod, temuč tudi, da bi otroke Božje, kateri so bili razkropljeni, v eno zbral. Od tistega dne tedaj so se posvetovali, da bi ga umorili. Jezus tedaj ni več očitno hodil med Judi, ampak je od tod šel v kraj bliz puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival z svojimi učenci.

V Saboto po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 18, 18—23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: Pridite, sklepajmo sklepe zoper pravičnega; zato ne bo zginula postava od duhovnov, ne svet od modrega, ne prerokvanje od preroka. Pridite, in pobimo ga z jezikom, in nič ne čislajmo njegovega govorjenja! Gospod! glej na-me, in sliši glas mojih zopernikov. Se li povračuje dobro s hudim, ker so mi jamo izkopali? Spomni se, da sim stal pred tvojim obličjem, da bi govoril za njih prid, in odvernul tvoj serd od njih. Za tega voljo daj njih otroke v lakoto, in pelji jih pod oster meč; naj bodo njih žene brez otrok in vdove, in njih možje pobiti, njih mladenči z mečem v boji presunjeni. Naj se sliši kričanje iz njih hiš, zakaj perpeljal boš naglo nad-nje razbojnika; ker so jamo izkopali, da bi me vjeli, in skrivaj zaderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospod! veš vse njih svete zoper mene v smert; ne zanesi njih hudobii, in njih greh pred teboj ne bodi zbrisan; naj padejo pred tvojimi očmi, in ob času svojega serda se znosi nad njemi, Gospod naš Bog!

Evangelij svetega Janeža 12, 10—36.

Tisti čas so se veliki duhovni posvetovali, da bi tudi Lacarja umorili; ker je zavoljo njega veliko Judov šlo, in so verovali v Jezusa. Drugi dan pa, ko je veliko ljudi, kateri so bili prišli na praznik, slišalo, da pride Jezus v Jeruzalem, so palmovve veje vzeli; in mu naproti šli, ter vpili: Hozana, hvalen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem, Kralj Izraelski! In Jezus je najšel osliča, in je nanj sedel, kakor je pisano: Ne boj se hči Sion! glej, tvoj kralj pride sedeč na osličnem žebetu. Tega njegovi učenci popred niso umeli; ampak, ko je bil Jezus poveličan, takrat so se spomnili, da je bilo to pisano od njega, in da so mu to storili. Pričevala je tedaj množica, ktera je bila z njim, kadar je Lacarja iz groba poklical, in ga obudil od mertvih. Zavoljo tega mu je tudi množica naproti prišla, ker je slišala, da je storil ta čudež. Farizeji so tedaj rekli med seboj: Vidite, da nič ne opravimo! Glejte, cel svet dere za njim! Bili so pa nekteri neverniki med tistimi, kateri so gori prišli, da bi molili ob prazniku. Ti so tedaj pristopili k Filipu, ki je bil iz Betzajde Galilejske, in ga prosili, rekoč: Gospod! Jezusa bi radi vidili. Filip pride in pove Andreju; Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. Jezus pa jima je odgovoril, rekoč: Ura je prišla, da bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično, vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo prihranil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sim jaz tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil. Zdaj je moja duša žalostna. In kaj hočem reči? Oče, reši me iz te ure? Alj zato sim prišel v to uro. Oče! poveličaj svoje ime. Glas je tedaj prišel iz neba: Poveličal sim ga, in ga bom

spet poveljal. Množica tedaj, ki je stala in slišala, je rekla, da je zagromelo. Drugi so rekli: Angel je z njim govoril. Jezus je odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je ti glas prišel. Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz kadar bom povišan iz zemlje, bom vse k sebi vlekel. (To pa je rekel, da je na znanje dal, s kakošno smertjo da bo umerl.) Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč per vas. **Hodite**, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim je skril.

Šesto postno alj cvetno nedeljo.

Per žegnu oljik.

Berilo iz 2. Mojzesovih buker 15, 27; in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi otroci v Elim, kjer je bilo dvanajst studeneov vod in sedemdeset palmovih dreves, in so šetore postavili ob vodah. In so šli iz Elima, in je prišla vsa množica Izraelovih otrok v puščavo Sinsko, ktera je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan družega mesca, ko so bili iz-šli iz Egiptovske dežele. In je mermrala vsa množica Izraelovih otrok zoper Mojzesa in Arona v puščavi, in so jima rekli Izraelovi otroci: O, da bi bili umerli po Gospodovi roki v Egiptovski deželi, kadar smo sedeli per loncih mesa, in se kruha do sitega najedali! Zakaj sta nas pripeljala v to puščavo, da umorita vso množico z lakoto? Gospod pa je Mojzesu djal: Glej, jaz vam bom dežil kruha z nebes; naj gre ljudstvo vun, in naj nabere, kolikor je za vsak dan treba, da ga poskusim, ali živi

po moji postavi ali ne. Šesti dan pa naj pripravijo, kar bodo shranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali za vsak dan. In Mojzes in Aron sta rekla vsem Izraelovim otrokom: Zvečer bote zvedili, da vas je Gospod izpeljal iz Egiptovske dežele, in zjutraj vidili slavo Gospodovo.

Evangelij svetega Matevža 21, 1—9.

Tisti čas, kadar se je Jezus približal Jeruzalemu, in je prišel v Betfage pri oljski gori, je poslal dva učenca, in jima je rekel: Pojdita v ves, ktera je pred vama, in berž bota najšla oslco pervezano in žebe per nji; odvežita in pripelita mi jih. In če vama kdo kaj poreče, recita, da jih Gospod potrebuje, in berž jih bo spustil. Vse to pa se je zgodilo, da se je dopolnilo, kar je govornjeno po preroku, kteri pravi: Povejte hčeri Sion: Glej, tvoj kralj pride k tebi krotek, in sedeč na oslici, in na žebetu podjarmljene oslice. Učenca pa sta šla, in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta pripeljala oslco in žebe, in so položili svoje oblačila na njih, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoje oblačila po potu; drugi pa so veje sekali iz dreves, in stlali na pot. Mnogi pa, ktere so spredej in zadaj šle, so vpile, rekoč: Hozana Sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, kteri pride v imenu Gospodovem.

Per maši.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipljanov 2, 5.—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus, kteri, desiravno je bil v Božji podobi, ni v rop štel Bogu enak biti, temuč je sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapea nase vzal, človekom se upodobil, in po

unanjem najden bil kakor človek. Ponižal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na križi. Zato ga je tudi Bog povišal, in mu dal ime, katero je čez vse imena, da se v imenu Jezusovem (tukej se poklekne) vsako koleno pripogne teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik spričuje, da je Gospod Jezus Kristus v časti Boga Očeta.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Matevža v 26. in 27. postavi.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašine ljudstva v dvor velikega dohovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Ko je bil pa Jezus v Betanii, v hiši Simona gobovega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo pušico drugega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je per mizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nevoljni, rekoč: Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo dalo drago prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadlego delate ti ženi? Zakaj dobro delo je storila nad menoj. Uboge namreč imate zmirej per sebi, mene pa nimate zmirej. Zakaj ker je ona to mazilo izlila na moj život, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kder koli se bo oznanoval ta evangeli po vsim svetu se bo tudi pravilo, kar je ta storila, v njen spomin. Tedaj je šel eden zmed dvanajsterih, kateri je bil imenovan Judež Iskarjot, k velikim duhovnom, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa so mu privoliti trideset

srebernikov. In odsihmal je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Pervi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kde hočeš, da ti pripravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k onemu, in recite mu: Učenik pravi: Moj čas je blizo, per tebi hočem imeti veliko noč z svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in so pripravili velikonočno jagnje. Kadar se je bil pa večer storil, je z svojimi dvanajstimi učenci k mizi šel. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam povem, da eden vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menoj roko v skledo, ti me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; tode gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik, ali sim jaz? Mu reče: Ti si rekel. Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencom, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekoč: Pite iz njega vsi! Zakaj to je moja kerv nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Povem vam pa, da posihmal ne bom pil od tega sadu vinske tertre do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In kadar so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. Tedaj jim reče Jezus: Vi vsi se hote pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce čede. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, se jaz ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti povem, da to noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Aka ravno bi mi bilo z teboj umreti, te ne bom zatajil. Tako so tudi vsi učenci rekli. Tedaj je prišel Jezus z njimi na

pristavo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencam: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. In je vzel z seboj Petra in Cebedejova sina, in je začel žalosten in otožen prihajati. Tedaj jim je rekel: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte z menoj. In je malo dalje šel, in padel na svoj obraz, in je molil, rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vunder ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro z menoj čuti! Čujte in molite, da ne pridete v skušnjava. Duh je sicer voljan, meso pa slabo. Spet je vdrugič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je najšel spati; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in vtretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k svojim učencem, in jim reče: Spite zdaj in počivajte. Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdimo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Judež eden dvanajsterih je prišel, in z njim velika množica z meči in z kolmi poslana od velikih duhovnov in starašinov ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamenje, rekoč: Kterega koli bom kušnul, tisti je, njega primite. In berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnul. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedaj so pristopili, in so roke na Jezusa vergli, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z Jezusom, je stegnul roko in izderl svoj meč, in je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je uho odsekal. Tedaj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam

rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z meči in z kolmi; vsak dan sim sedel per vas, in učil v tempeljnu, in me niste prijeli. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so zbežali. Kteri so pa Jezusa vjeli, so ga peljali h Kajfežu, velikemu duhovnu, kder so se bili pismarji in starašini sošli. Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna. In je šel vanj, in je sedel z služabniki, de bi vidil konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso najšli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in ste rekly: Ti je govoril: Jaz morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In veliki duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričujejo? Jezus pa je molčal. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te per živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih neba. Tedaj je veliki duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal; kaj potrebujejo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden. Tedaj so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi pa so ga z pestmi v obraz bili, rekoč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunaj sedel na dvorišču, in pristopila je ena dekla k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričo vsih, rekoč: Ne vem, kaj praviš. Ko je pa skoz vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kteri so bili tam: Tudi ti je bil z Jezusom Nacareškim. In je spet tajil z prisego: Ne poznam tega človeka. Čez malo pa so pristopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično! tudi ti si zmed tistih; zakaj tvoj jezik te razodeva. Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne po-

zna tega človeka. In zdajci je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Prejde bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je britko jokal. Kadar se je pa jutro storilo, so sklenuli vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali. In so zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu, poglavarju dežele. Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinam, rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nedolžno kerv. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernul, in je šel in se z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli; Ne spodobi se jih devati v tempeljnovu skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenuli so pa, in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče ptujcov. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do denašnjega dne! Tedaj se je dopnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod. Jezus pa je stal pred poglavarjem, in poglavar ga je vprašal, rekoč: Ali si ti kralj Judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ko so se tedaj zbrali, je Pilat rekel: Kterega hočete, da vam izpustim, Baraba alj Jezusa, kateri je imenovan Kristus. Zakaj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti z tem pravič-

nim; zakaj veliko sim terpela dans v sanjah zavoljo njega. Alj veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilat jim reče: Kaj tedaj naj storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus? Vsi reko: Križan naj bo. Poglavar jim reče: Kaj pa je huđega storil? Alj oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo. Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da veči hrup vstaja; je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: Jaz sim nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kerv pridi na nas in na naše otroke. Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je gajžlanega izdal, da bi bil križan. Tedaj so poglavarjevi vojščaki Jezusa z seboj vzeli na sodišče, in so k njemu spravili vso tramo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogerauli. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali; in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi kralj Judovski! In so v nja pljuvali, in terst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli plajš, in ga oblekli v njegove oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgata, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z žolcem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili križali, so razdelili njegove oblačila, in so lozali zanje, da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moje oblačila, in za mojo suktnjo so lozali. In so sedeli, in ga varovali. In so djali verh njegove glave njegovo obsojenje pisano: Ti je Jezus kralj Judov. Takrat sta bila križana z njim vred dva razbojnika, eden na desnici in eden na levici. Ti

pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, in z svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji poderaš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi s križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni z pismarji in starašini vred in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdaj s križa, in verujemo v nja. V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Saj je rekel: Sin Božji sim. Ravno to sta mu očitala tudi razbojnika, ktera sta bila z njim vred križana. Od šeste ure pa se je tema storila po vsej zemlji do devete ure. In okoli devete ure je Jezus z velikim glasom vpil, rekoč: Eli! Eli! lama sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: Elija kliče ti. In berž je stekel eden zmed njih, vzal gobo, jo z jesihom napojil, in nateknul na terst, in mu je dal piti. Drugi pa so rekli: Pusti, pogledajmo, ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je spet zaupil z velikim glasom, in je izdihнул dušo. In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal: in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperli, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenji, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so z njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ti je bil Sin Božji! Bilo je pa tam od deleč veliko žen, ktere so bile za Jezusom prišle od Galileje, in so mu stregle; med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba in Jožefa, in mati Cebedejevih sinov. Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kateri je bil tudi sam učenec Jezusov. Ti je šel k Pilatu, in je prosil telo Jezusovo. Tedaj je Pilat ukazal telo dati. In Jožef je vzal telo, in ga

je zavalil v čisto tenčico; in ga je položil v svoj novi grob, kterege je bil izsekal v skalo; in je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in una Marija; in ste sedele grobu nasproti. Drugi dan pa, kateri je po pripravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja zmota bo hujša od prve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi, in kamen zapečatili.

Veliki pondeljik.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5—10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod Bog mi je odperil uho; jaz pa se nesim vstavil, nesim odstopil. Svoje telo sim jim izdal, kateri so me bili, in svoje lica tistim, kateri so me tezali. Svojega obličja nesim odvernul od njih, ki so me zasramovali in zapljevali. Gospod Bog je moj pomočnik, zato ne bom osramoten; zakaj sim nastavil svoje obličje, ko naj terjo skalo, in vem, da ne bom osramoten. Blizo je, kateri me opravičuje; kdo mi bo zoper govoril? Stopimo skupaj; kdo je moj zopernik? Naj stopi k meni! Glejte, Gospod Bog je moj pomočnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblačilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo zmed vas se boji Gospoda, in posluša glas njegovega hlapca? Kdor v temi hodi, in nima svetlobe, naj upa v Gospodovo ime, in naj se zanese na Gospoda svojega Boga.

Evangelij svetega Janeza 12, 1—9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betanijo, kder je bil Lacar umerl, kterega je Jezus od mertvih obudil. Napravili so mu večerjo tam, in Marta je stregla: Lacar pa je bil eden zmed njih, ki so bili per mizi. Marija je tedaj vzela libro dragega mazila prave narde, in je mazala Jezusove noge, in brisala njegove noge z svojimi lasmi; in hiša je bila napolnjena z duhom mazila. Eden njegovih učencov ted j, Judež Iskariot, tisti, kteri ga je imel izdati, je rekel: Zakaj se to mazilo ni prodalo za tri sto denarjev, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne da bi mu bilo skerb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je možno imel, in nosil, kar je bilo vnjo verženo. Jezus je tedaj rekel: Pustite jo, da to za dan mojega pogreba prihrani. Zakaj uboge imate vselej med seboj, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedaj zvedila, da je tam, in so prišli, ne le zavoljo Jezusa, temuč da bi tudi Lacarja vidili, kterega je od mertvih obudil.

Veliki tvorik.

Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod, razodel si mi, in sim spoznal; pokazal si mi njih naklepe. In jaz sim bil kakor krotko jagnje, ktero peljajo k zaklanju; in nesim vedil, da so zoper me sklenuli, rekoč: Pridite, končajmo drevo z njegovim sadom, in izderimo ga iz dežele živih, da njegovo ime več ne bo pomnjeno. Ti pa, Gospod vsemo-gočni, sodiš pravično, in skušiš obisti in sereca, vidil bom tvoje maščevanje nad njimi; zakaj tebi sim zročil svojo reč, Gospod moj Bog.

Terpljenje.

*Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu
s. Marka v 14. in 15. postavi.*

Tisti čas je bila čez dva dni velika noč in god opresnikov; in veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi ga z' zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v praznik, da kje hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v Betanii v hiši Simona gobovega, in je per mizi sedel, je prišla žena, ktera je imela alabastrovo pušico dragega mazila iz nardovega klasa; in je pušico razbila, in mu ga na glavo izlila. So bili pa eni, kateri so bili sami per sebi nevoljni, in so rekli: Čemu se je ta potrata z mazilom storila? Zakaj to mazilo bi se bilo dalo prodati za več, kakor za tri sto denarjov, in dati ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji nadlego delate. Dobro delo je storila nad menoj. Zakaj uboge imate zmirej med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazat moje telo za pogreb. Resnično vam povem: Kjer koli se bo ožnanel ti evangeli po vsem svetu, se bo tudi, kar je ta storila, pravilo v njen spomin. In Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, je šel k velikim duhovnom, da bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se obveselili, in so mu obljubili denarjev dati. In je iskal, kako bi ga priložno izdal. In prvi dan opresnih kruhov, ko so velikonočno jagnje klali, mu reko učenci: Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencov in jima reče: Pojdita v mesto in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; idita za njim, in kder noter pojde, recita hišnemu gospodarju, da Učenik reče: Kde je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje z svojimi učenci jedel? In on

vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje. Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kadar so per mizi bili in jedli, je Jezus rekel: Resnično vam povem, da eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menoj. Oni pa so začeli žalostni prihajati, in mu eden za drugim reči: Ali jaz? On pa jim je rekel: Eden zmed dvanajsterih, kateri pomaka z menoj roko v skledo. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; alj gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan. Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. In kadar so jedli, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil, in razlomil, ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite, to je moje telo. In je vzel kelih, in je zahvalil, in jim dal in so pili iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita. Resnično vam povem, da ne bom nič več pil od tega sadu terte da tistega dne, ko ga bom pil novega v Božjem kraljestvu. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se bote pohujšali nad menoj to noč: zakaj pisano je: Bom udaril pastirja in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz vunder ne. In Jezus mu reče: Resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti z teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri je ime Getzemane; in reče svojim učencem: Sedite tukaj, da odmolim. In vzame z seboj Petra, in Jakoba, in Janeza; in začne prestrašen in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte. In ko je malo naprej šel, je na zemljo padel in molil, da bi, ako

bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: **Aba, Oče!** tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; ali vunder ne, kar jaz hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde spati; in je rekel Petru: **Simon, spiš?** Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. In je spet šel, in molil, in ravno tiste besede govoril. In ko se je vernul, jih je spet najšel spati, (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In pride vtretjič in jim reče: **Spite zdaj in počivajte!** Dosti je: ura je prišla; glejte! **Sin človekov bo izdan v roke grešnikov.** Vstanite, pojdemo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo. In ko je še govoril, pride Judež **Iskarjot**, dvanajsterih eden, in z njim velika množica z meči in z kolmi od velikih duhovnov, in pismarjev in starašinov. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamnje, rekoč: **Kterega bom kušnul, tisti je;** njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je zdajci k njemu stopil in rekel: **Zdrav bodi, Učenik!** in ga je kušnul. Oni pa so roke nanj vergli in so ga prijeli. Eden pa zraven stoječih je izderl meč, in je mahnul hlapca velikega duhovna, in mu uho odsekal. In Jezus je spregovoril in jim rekel: **Kakor nad razbojnika ste me šli z meči in kolmi lovit!** Vsak dan sim bil per vas in sim učil v tempeljau, in me niste prijeli; pa da se dopolnijo pisma. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. Neki mladenič pa je hodil za njim z platnom ogernjen na nagem; in so ga prijeli. On pa je popustil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jezusa k velikemu duhovnu; in so se sošli vsi hudovni, in starašini. Peter pa je od deleč za njim šel noter v dvor velikega duhovna; in je sedel z hlapci per ognji, in se je grel. Veliki duhovni pa, in ves zbor so iskali pričevanja zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in ga niso našli. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. In nekteri so vstali, in krivo pričevali zoper njega, rekoč:

Mi smo ga slišali reči: Jaz bom razdjal ta z rokami storjen tempelj, in v treh dneh sozidal drugega ne z rokami storjenega. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je rekel: Si ti Kristus, Sin hvaljenega Boga? Jezus pa mu je rekel: Jaz sim. In vidili bote Sinu človekovega sedeti na desnici Božje moči, in priti z oblaki neba. Veliki duhoven pa je raztergal svoje oblačila, in je rekel: Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletstvo; kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, da je smerti vreden. In nekteri so ga jeli zapljuvati, in mu obraz zakrivati, in ga za uho biti, in mu reči: Prerokuj! In hlapci so ga z pestmi bili. In ko je bil Peter zdolej na dvorišču, pride ena zmed dekel velikega duhovna; in ko je vidila Petra, ki se je grel, ga je pogledala in je rekla: Ti si bil tudi z Jezusom Nacareškim! On pa je tajil, rekoč: Ne vem in ne umem, kaj praviš! in je vun šel pred dvorišče, in petelin je zapel. In ko ga je spet dekla vidila, je rekla okoli stoječim: Ti je eden zmed njih. On pa je spet tajil. In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih: saj si tudi Galilejic! On pa je jel rotiti se in prisegati: Ne poznam tega človeka, od kterega pravite. In zdajci je petelin vdrugič zapel. In Peter se je spomnil besede, ktero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je začel jokati. In precej zjutraj so veliki duhovni z starašini in z pismarji in z vsim zborom svet imeli, in so Jezusa zvezali, in peljali, in izdali Pilatu. In Pilat ga je vprašal: Si ti kralj Judov? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In veliki duhovni so ga veliko tožili. Pilat pa ga je spet vprašal, rekoč: Nič ne odgovoriš? Poglej, kolikih reči te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, tako da se je Pilat čudil. Ob prazniku pa je navado imel jim

spustiti enega zmed jetnikov, kterega koli so prosili. Bil je pa imenovan Baraba, z puntarji vklenjen, kateri je bil v puntu človeka ubil. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Hočete, da vam izpustim kralja Judov? Zakaj vedil je, da so ga veliki duhovni iz nevošljivosti izdali. Veliki duhovni pa so nadražili ljudstvo, da naj jim raji Baraba spusti. Pilat pa je spet odgovoril, in jim rekel: Kaj tedaj hočete, da storim z kraljem Judov? Oni so pa spet vpili: Križaj ga! Pilat pa jim je rekel: Kaj pa je hudega storil? Oni pa so še bolj vpili: Križaj ga. Pilat pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je Baraba spustil, in izdal Jezusa gajžlanega, da bi bil križan. Vojščaki pa so ga peljali na dvorišče sodne hiše, in skličejo vso trumo. In ga oblečejo v škerlat, in spletejo ternjovo krono, in mu jo denejo na glavo. In so ga začeli pozdravljati: Pozdravljen bodi, kralj Judov! In so ga po glavi z terstom bili, in ga zapljuvali, in so na kolena padali ter ga molili. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli z njegovimi oblačili, in so ga vun peljali, da bi ga križali. In so primorali nekega memo gredočega, Simona Cirenčana, ki je prišel z pristave, očeta Aleksandrovega in Rufovega, da je nesil njegov križ. In ga pripeljajo na mesto Golgota, kar je prestavljeno: mesto mertva-kih glav. In so mu dali piti z miro zmešanega vina; pa ga ni vzel. In kateri so ga križali, so razdelili njegove oblačila in za-nje lozali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. In napis njegovega obsojenja je bil napisan: Kralj Judov. In z njim križajo dva razbojnika, enega na njegovi desnici, in enega na levici. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. In memo gredoči so ga p reklinjali, in so z svojimi glavami majali in rekli: a te! kako tempelj Božji poderaš, in v treh dneh pet sozidaš! Pomagaj sam sebi, in stopi s križa!

Ravno tako so se mu tudi veliki duhovni posmehovali, in so z pismarji eden drugemu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, Izraelski kralj, naj zdaj stopi s križa, da vidimo in verujemo. In ktera sta bila z njim križana, sta ga zasramovala. Kadar je pa bila šesta ura, se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekoč: Eloj, Eloj! lama sabaktani? kar je prestavljeno: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? In nekteri tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel in napolnil gobo z jesihom, in jo je na terst nataknil, in mu je dal piti, rekoč: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija isnet. Jezus pa je velik glas zagnal, in je dušo izdihнул. In zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je vidil, da je tako vpijoč umerl, je rekel: Res, ti človek je bil Sin Božji! Bile so pa tudi žene tam, ktere so od deleč gledale, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba manjšega in Jožefova mati, in Saloma; ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z njim vred v Jeruzalem prišle. In ko se je večer storil, (ker je bil dan pripravljanja, kteri je pred saboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovavec, kteri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in je serčno šel k Pilatu, in je za Jezusovo telo prosil. Pilat pa se je čudil, da bi bil že umerl; in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dal Jozefu telo. Jožef pa je kupil tenčice, in ga je isnel, in zavil v tenčico, in položil v grob, kteri je bil izsekan iz skale, in je privalil kamen pred duri groba.

Veliko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 62, 11; in 63, 1—7.

To govori Gospod Bog: Povejte hčeri Sion: Glej, Odrešnik tvoj pride; glej, njegovo plačilo je ž njim! Kdo je ti, kateri pride iz Edoma, z rudeče omočenimi oblačili iz Bozre? Tisti lepi v svoji suknji, ki hodi s svojo veliko močjo? Jaz sim, ki govorim pravico, in sim branik, da rešim. Zakaj je tedaj rudeča tvoja suknja, in tvoje oblačila kakor tistih, ki tlačijo v tlačivnici? Sam sim tlačil v tlačivnici, in nobeden zmed narodov ni bil z menoj. Tlačil sim jih v svojem serdu, in jih stlačil v svoji jezi; zato se je razkropila njih kerv na mojo suknjo, in vse svoje oblačila sim ogerdil. Zakaj dan maščevanja je v mojem sercu, prišlo je leto odrešiti svoje. Sim se oziral, in ga ni bilo pomočnika; sim iskal, in ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je rešila, in moj serd sam mi je pomagal. In poteptal sim ljudstva v svojem serdu, in jih napajal s svojo serditostjo, in ob tla vergel njih moč. Usmiljenja Gospodovega se bom spomnil, hvalil Gospoda za vse, kar nam je dodelil Gospod naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod, kdo veruje naši besedi, in roka Gospodova komu se oznanuje? In bo rastel ko mladika pred njim, in kot korenina iz suhe zemlje. Nima podobe, ne časti; in smo ga vidili, pa ni imel lepote, da bi nam bil dopadel. Zaničevanega in nar zadnjega med ljudmi smo ga vidili, moža bolečina, in skušenega v terpljenji, in kakor kterege, ki je zakrito njegovo obličje, in je zaničevan; zato ga nismo čislali. Res, on je naše bolezní na-se vzel, in naše beteže nosil; in mislili smo, da je gobov, in udarjen od Boga in ponižan. On pa je bil ranjen zavoljo naših grehov, in stret zavoljo naših hudobij; zavoljo našega mira je terpljenje na njem, in po njegovih

progah smo ozdravljeni. Vsi smo kot ovce zajšli, slehern se je na svojo pot obrnul; ali Gospod je nas vsih pregreho nanj naložil. Darovan je bil, ker je sam hotel, in ni odperl svojih ust; kakor ovca, ki se v zaklanje pelje, in ko jagnje, ki molči pred njim, kateri ga striže, ni odperl svojih ust. Stiskan in obsojen, je bil odvzet, njegovo rodovino kdo bo izrekel? Ker je odtergan z dežele živih, zavoljo greha svojega ljudstva sim ga udaril. In per hudodelnikih mu je bil pogreb odločen, pa per bogatinu je imel svoj grob; zato ko ni krivice storil, in se ni zvijača najšla v njegovih ustih. Ali Gospod ga je hotel potreti z boleznijo; ako da za greh svoje življenje, bo vidil velik zarod, in Gospodova volja se bo per njem spolnila. Zato ko je terpela njegova duša, bo vidil, in bo nasiten; s svojim ukom jih bo veliko opravičil, on, moj pravični hlapec, in bo njih grehe nosil. Zato mu jih bom prav veliko v del dal, in bo močnih rop delil, ker je dal v smert svoje življenje, in je bil med hudobne štet, ker je grehe njih veliko nosil, in za grešnike prosil.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Lukeža v 22. in 23. postavi.

Tisti čas se je približeval praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velikanoč. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in je govoril z velikimi duhovni, in z poglavarji, kako bi jim ga izdal. In so se razveselili, in mu obljubili denarjev dati. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, o katerem se je

moglo klati velikonočno jagaje. In je poslal Petra in Janeza, rekoč: Pojdita, in pripravita nam velikonočno jagaje, da jemo. Ona pa sta rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Glejta, kadar prideta v mesto, vaji bo srečal neki človek, ki verč vode ponese: pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Kje je gostivnica, kjer bom jedel velikonočno jagaje z svojimi učenci? In vama bo pokazal veliko obednico pogrnjeno, in tam pripravita. Šla sta tedaj, in sta najšla, kakor jima je bil rekel; in sta pripravila velikonočno jagaje. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri aposteljni z njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagaje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadu, dokler Božje kraljestvo ne pride. In je vzel kruh, ter je zahvalil in zlomil in jim dal, rekoč: To je moje telo, ktero je za vas dano; to storite v moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi, ktera bo za vas prelita. Ali glej! roka mojega izdajavca je z menoj per mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je sklenjeno; vander garje tistemu človeku, po katerem bo izdan. In oni so se začeli med seboj popraševati, kateri zmed njih bi bil, kateri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi prepir med njimi, kateri njih, se zdi, da bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji narodov gospodujejo čez nje, in kateri imajo oblast čez nje, so dobrotniki imenovani. Vi pa ne tako, ampak kateri je veči med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor služabnik. Kdo namreč je veči, kdor je per mizi, ali kdor streže? Kaj ne, kdor je per mizi? Jaz pa sm v sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa stie, kateri ste prebili z menoj v mojih skušnjavah. In jaz vam odločim kraljestvo, kakor ga je meni odločil

moj Oče, da jeste in pijete per moji mizi v mojem kraljestvu, in da sedite na sedežih, ter sodite dvanajstere Izraelove rodove. Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sim prosil zate, da ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekdanj spreobernal, poterdi svoje brate. On pa mu je rekel: Gospod! z teboj sim pripravljen v ječo in v smert iti. On pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. In jim je rekel: Kadar sim vas poslal brez možnje, in torbe in čevljev, vam je li kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič. Rekel jim je tedaj: Zdaj pa, kdor ima možnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj proda svojo suktnjo, in naj kupi meč. Zakaj povem vam, da še to mora nad menoj dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivične je bil prištet. To namreč, kar je od mene (pisano), ima konec. Oni pa so rekli: Gospod! glej, tukej sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je. In je vun šel, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Kadar je pa na mesto prišel, jim je rekel: Molite, da ne pridete v skušnjava. In on se je odtegnul od njih za ljučaj kamna; in je na kolena padel in molil, rekoč: Oče! ako hočeš, vzemi ti kelih od mene; vunder ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal, in k svojim učencem prišel, jih je najšel spijoče od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, da ne pridete v skušnjava. Še je govoril, in glej! množica, in kateri je bil imenovan Judež, eden dvanajsterih, je šel pred njimi; in se je približal Jezusu, da bi ga kušnul. Jezus pa mu je rekel: Judež! z kuševanjem izdaš Sinu človekovega? Kadar so pa, kateri so bili okoli njega,

vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mah-
 nemo z mečem? In eden zmed njih je mahnul po
 hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho.
 Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In
 se je njegovega ušesa dotaknul, in ga je ozdravil.
 Rekel je pa Jezus velikim duhovnom, in poglavarjem
 tempeljna in starašinam, ki so nad nja prišli: Kakor
 nad razbojnika ste prišli z meči in z kolmi. Vsak
 dan sim bil per vas v tempeljnu, in niste stegnuli rok
 po meni; tode to je vaša ura in oblast teme. Popadli
 so ga pa in peljali v hišo velikega duhovna. Peter
 pa je hodil od deleč za njim. Zakurili so pa ogenj
 v sredi dvorišča, in so okrog njega sedeli, in Peter
 je bil v sredi njih. Ko ga je pa vidila neka dekla
 sedeti per ognji, in ga je prav pogledala, je rekla:
 Tudi ti je bil z njim. On pa ga je zatajil, rekoč:
 Žena, ne poznam ga! In kmalo po tem ga je drugi
 vidil, in je rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je
 rekel: O človek! nisim. In nekako uro časa potlej je
 nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ti je bil z
 njim, ker je tudi Galilejic! Peter pa je rekel: Človek,
 ne vem, kaj praviš! In še je govoril, kar je petelin
 zapel. In Gospod se je ozerl, in je pogledal v Petra.
 In Peter se je spomnul besede Gospodove, kakor je
 bil rekel: Preden petelin zapoje, me boš trikrat za-
 tajil. In Peter je vun šel, in je milo jokal. In možje,
 kateri so ga deržali, so ga zasramovali in bili. In so
 ga zakrivali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In
 več drugega preklinjevanja so govorili zoper njega.
 In kadar se je dan storil, so se zbrali starašini ljud-
 stva, veliki duhovni in pismarji, in so ga peljali v
 svoje zberališče, rekoč: Ali si ti Kristus, povej nam?
 In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli.
 Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me
 ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na
 desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin
 Božji? In je rekel: Vi pravite, da jaz sim. Oni pa
 so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo

sami slišali iz njegovih ust. In vstala je vsa njih množica, in so ga peljali k Pilatu. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Tega smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. Pilat pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj Judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilat pa je rekel velikim duhovnom in množicam: Nič krivega ne najdem nad tem človekom. Oni pa so še bolj silili, rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začenski od Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec? In ko je zvedil, da je spod Herodežove oblasti, ga je poslal k Herodežu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni. Herod pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opráševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herod pa z svojimi vojščaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblečilo, in ga je nazaj poslal k Pilatu. In postala sta prijatla Herodež in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj. Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvráčeval ljudstvo; in glejte! jaz sim ga vpričo vas izprašal, in nešim najšel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Pretepel ga bom tedaj, in ispustil. Mogel jim je pa ob prazniku enega ispustiti. Zavpila je pa množica vsa kmalo, rekoč: Preč z tem, in ispusti nam Baraba. Ti je bil zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen. Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker je hótél Jezusa spustiti. Oni pa so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič re-

kel: Kaj je pa ti hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in izpustil. Oni pa so tiščali z velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje veči. In Pilat je prisodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Spustil jim je tedaj tistega, kateri je bil za voljo uboja in punta v ječo veržen, za ktereга so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In kadar so ga peljali, so prejeli nekega Simona Cirenčana, kateri je šel iz polja, in so mu naložili križ nesti za Jezusom. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obernal in rekel: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, od kterih poreko: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad srovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Teljana sta bila pa z njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena. In kadar so bili prišli na mesto, ktero se imenuje mesto mertvaških glav, so tam križali njega in hudodelnika, enega na desni in enega na levi strani. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo. In razdelili so njegove oblačila, in so za nje lozali. In ljudje so stali in gledali, in veliki duhovni so ga zasmehovali z njimi vred, rekoč: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni Božji. Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu jesiba ponujali; in rekli: Ako si ti kralj Judovski, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan z greškimi, latinskimi, in hebrejskimi čerkami: Ti je kralj Judov. Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno

tistim obsojenji? In mi dva sicer po pravici; zakaj po zasluženji svojih del prejemava; ti pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, dans boš z menoj v raji. Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In sonce je otemnelo, in zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo po sredi. In Jezus je zavpil z velikim glasom, in je rekel: Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihнул. Ko je pa stotnik vidil, kar se je zgodilo, je Boga častil, rekoč: Resnično, ti človek je bil pravičen! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernuli. Vsi njegovi znanci pa in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, so od deleč stali, in to gledali. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, kateri je bil svetovavec, dober in pravičen mož, (ti ni bil privolil v njih svet in djanje) iz Arimateje, Judejskega mesta, kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva. Ta je šel k Pilatu, in je prosil za Jezusovo telo. In ga je isnel, zavil v tančico, in položil v izsekan grob, v kterega še nihče ni bil položen.

Veliki četertik.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 20—32.

Bratje! kadar se vkupej snidete, se to ne reče večerjo Gospodovo jesti. Vsak namreč svojo večerjo popred vzame, in je; in tako je nekteri lačen, nekteri pa pijan. Nimate mar hiš, da bi jedli in pili? Ali cerkev Božjo zaničujete, in tiste zasramujete, kateri nimajo? Kaj bi vam rekel? Vas hočem hvaliti? V tem vas ne hvalim! Zakaj jaz sim prejel od Gospoda, kar sim vam tudi zročil, da

je Gospod tisto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh, in zabvalil, ter razlonil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, katero bo za vas dano: to storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ti kelih je nova zaveza v moji kervi; to storite v moj spomin! Zakaj kolikorkrat bote jedli ti kruh, in ti kelih pili; bote smert Gospodovo oznanovali dokler ne pride. Kdor koli bo tedaj nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj pa presodi človek sam sebe, in tako naj je od tega kruha in pije od keliha. Zakaj kdor je in pije nevredno, si sodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega. Zato je med vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presodovali, hi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo od Gospoda svarjeni, da ne bomo s tim svetom pogubljeni.

Evangelij svetega Janeza 13, 1–15.

Pred velikonočnim praznikom ko je Jezus vedil, da je prišla njegova ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. In ko so večerjali, (in je bil hudič Judežu Iškarjotu Simonovemu že v serce dal, da bi Jezusa izdal;) vedoč, da mu je Oče vse v roke dal, in da je od Boga prišel, in k Bogu gre, vstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačilo, in vzeme pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencom noge, in brisati s pertom, z katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj. Simon Peter mu reče: Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je punit, ne potrebuje, kakor da noge umije,

ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal: zato je rekel: Niste vsi čisti. Po tem tedaj, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sim vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite; sim tudi. Ako sim tedaj jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Zgled namreč sim vam dal, da ravno tako, kakor sim jaz vam storil, tudi vi storite.

Veliki petik.

Berilo iz Osea preroka 6, 1—6.

To govori Gospod! V svoji britkosti se bodo zgodile k meni podali, rekoč: Pridite, vernimo se zopet k Gospodu! Zgrabil nas je, pa nas bo tudi ozdravil. Čez dva dni nas bo oživil, tretji dan nas bo pa obudil, in bomo živeli pred njim. Vedili bomo, in si bomo prizadevali, da bi prav spoznali Gospoda. Kakor zarja bo njegov izhod, kakor pomladanski in jesenski dež na zemljo pride, bo on k nam prišel. Kaj naj ti storim Efraim? Kaj naj ti storim Juda? Usmiljenje z vami je kakor jutrajna megla, in kakor rosa, ki z jutrom zgine. Zato sim jih tesal po prerokih, sim jih moril z besedo svojih ust, in tvoja odsodba se bo kakor luč zasvetila. Usmiljenje namreč hočem, in ne darov; znanje božje, in ne žgavnih darov.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 12, 1—11.

Tisti čas je rekel Gospod Mojzesu in Aronu v Egiptovski deželi: Ti mesec vam bo di začetik mescov; naj bo prvi med mesci v letu. Govorita vsemu zboru Izraelovih otrok, in recita jim: Deseti dan tega mesca naj vzame

vsakeri jagnje za svojo družino in hišo. Ako jih je pa manj v hiši, kakor jih je treba da jagnje snedo; naj prevzame svojega soseda, kateri se derži njegove hiše, po številu ljudi, katerih je treba, da jagnje snedo. Jagnje pa bodi brez madeža, ono, leta staro, od ovec ali koz vzeto. In prihranite ga do štirinajstega dneva tega mesca, in zakolje naj ga vse kerdelo Izraelovih otrok na večer. In naj vzamejo od njegove kervi, in naj pomažejo z njo oba podboja in zgornji durec per vratih hiš, v katerih ga bodo jedli. In naj jedo tisto noč meso per ognji pečeno in opresne kruhe z grenkimi zelmi. Ne jejte ga srovega, ne v vodi kubanega, ampak le per ognji pečeno; pojedite glavo z njegovimi nogami in drobom vred, in kosti mu ne zlomite. In nič naj ga ne ostane do jutra; če kaj ostane, sožgite v ognji. Jejte ga pa tako: Svoje ledje imejte opasano, in čevlje imejte na nogah, deržite palice v rokah, in jejte naglo; ker to je memohod Gospodov.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisus. Janeza v 18. in 19. postavi.

Tisti čas je šel Jezus z svojimi učenci čez potok Cedron, kjer je bil vert, v ktereга je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj; ker je Jezus z svojimi učenci pogosto tje hodil. Judež tedaj je vzel stražo, in služabnikov od velikih duhovnov in farizejev seboj, in je prišel tje z svetili, in baklami in orožjem. Jezus tedaj, ki je vedil vse, kar je imelo čez nja priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga iščete? So mu odgovorili: Jezusa Nacareškega. Jezus jim reče: Jaz sim. Stal je pa tudi Judež per njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jaz sim, so odstopili, in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Koga iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nacareškega. Jezus

je odgovoril: Povedal sim vam, da sim jaz; ako tedaj mene iščete, pustite te iti. Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nesim nobenega zmed njih zgubil. Simon Peter tedaj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhuz. Jezus je tedaj Petru rekel: Vtakni svoj meč v nožnico. Ne bom li pil keliha, kterega mi je Oče dal? Straža tedaj, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. In so ga peljali prvič k Anazu; bil je namreč tast Kajfeža, kteri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kteri je bil Judom svet dal, da je bolje, da en človek umerje za ljudstvo. Za Jezusom pa je šel Simon Peter, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna. Peter pa je stal zunej per vratih. Uni učenec tedaj, kteri je velikemu duhovnu znan bil, je vun šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Reče tedaj dekla vratarica Petru: Ali nesi tudi ti zmed učencov tega človeka? On reče: Nesim. Hlapci pa in služabniki so stali pri žerjavci, ker je bilo mraz, in so se greli; stal je pa z njimi tudi Peter in se je grel. Veliki duhoven tedaj je vprašal Jezusa za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sim očitno govoril pred svetom; jaz sim vselej učil v s-hodnici in v tempeljnu, kamor se vsi Judje s-hajajo, in na skrivnem nesim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kteri so slišali, kaj sim jim govoril; glej! oni vedo, kaj sim jaz govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kteri je zraven stal, Jezusa za uho vdaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sim hudo govoril, spričaj od hudega; ako pa prav, kaj me biješ? In Anaz ga je poslal zvezanega h Kajfežu, velikemu duhovnu. Simon Peter pa je stal in se je grel. Rekli so mu tedaj: Nisi tudi ti zmed njegovih učencov? On

je tajil, in je rekel: Nesim. Mu reče eden zmed hlapcov velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal: Te li nesim jaz vidil na vertu per njem? Peter je tedaj spet tajil, in zdajci je petelin zapel. Peljajo tedaj Jezusa od Kajfeža v sodno hišo. Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Šel je torej Pilat vunkaj, in je rekel: Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka? So odgovorili in mu rekli: Ko bi ti ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzamite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, z kakošno smertjo bo umerl. Šel je tedaj Pilat spet v sodno hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilat je odgovoril: Kaj sim jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sim jaz kralj. Jaz sim v to rojen, in v to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kteri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet vun šel k Judom, in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Navada je pa per vas, da vam enega spustim o veliki noči; hočete tedaj, da vam spustim kralja Judov? Vpili so tedaj spet vsi, rekoč: Ne tega, ampak Baraba. Bil je pa Baraba razbojnik. Na to je tedaj Pilat Jezusa vzel in gajžlal. In vojščaki so spletli krono iz ternja, in mu jo djali na glavo, in ga v škerlatasto oblačilo oblekli. In so prednj stopali in rekli: Pozdravljen bodi kralj Judov! In so mu

jih za uho dajali. Pilat je tedaj spet vunkaj šel, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga vunkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj vunkel prišel, noseč ternjevo krono in škerlasto oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! — Ko so ga tedaj vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzamite in križajte ga vi; zakaj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sina Božjega delal. Kadar je tedaj Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodno hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgoraj dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal, veči greh. In odslej je iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nesi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori. Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, katero se imenuje Litostrotov, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč z njim, preč z njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. Takrat tedaj jim ga je izdal, da bi bil križan. Vzeli so pa Jezusa, in vun peljali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav; po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga križali, in z njim dva druga, od vsake strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nacareški kralj Judov. Ta napis je tedaj veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil bliz me-

sta. Bilo je pa pisano po hebrejski, po greški in po latinski. Rekli so tedaj Pilatu veliki Judovski duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak da je on rekel: Kralj Judov sim. Pilat je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. Vojščaki tedaj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del) in suktnjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne režimo, ampak lozajmo zanj, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suktnjo so lozali. Vojščaki so tedaj to storili. Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzal. Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sim! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z jesihom napojili, in na hizop nataknuili, ter mu jo k ustam podali. Kadar je bil tedaj Jezus jesiha vzal, je rekel: Dopolajeno je! In je glavo nagnul, in je dušo iz sebe dal. Judje tedaj, (ker je bil dan pripravljanja), da bi ne ostale na križu trupla v saboto, (tisti sabotni dan namreč je bil velik,) so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Vojščaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kteri je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojščakov je z sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kerv in voda iz nje. In kteri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne sterite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vnja, kterega so prebodli. Po tem pa je Jožef iz Arimateje

(ker je bil Jezusov učenec, tode skrivaj zavoljo strahu pred Judi) Pilata prosil, da bi snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je per Judih šega pokopovati. Bil je pa na tistem kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je grob blizo bil, Jezusa položila.

Veliko saboto.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Koločanov
3, 1—4.

Bratje! ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar je gori, kjer je Kristus, sedeč na desnici Božji; hrepenite po tistem, kar je zgorej, ne pa, kar je na zemlji. Zakaj umerli ste, in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Kadar se bo pa prikazal Kristus, vaše življenje, takrat se bote tudi vi prikazali z njim v časti.

Evangelij svetega Matevža 28, 1—7.

Zvečer sabote pa, ko se prvi dan tedna zasveti, je prišla Marija Magdalena in una Marija gledat groba. In glej! velik potres je vstal, Zakaj angel Gospodov je prišel iz nebes, in je pristopil, ter kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblačilo, kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovoril, in rekel ženam: Nikar se ne bojte ne! zakaj vem, da iščete Jezusa, kateri je bil križan. Ga ni tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel. Pridite in pogledjte kraj, kamor je bil Gospod položen. In berž pojdite, in povejte njegovim učen-

com, da je vstal; in glejte! pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga bote vidili. Glejte! pred sim vam, povedal.

Velikonočno nedeljo.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 5, 7—8.

Bratje! postergajte stari kvas, da bote novo testo, kakor ste opresni; ker naše velikonočno jagnje Kristus je darovano. Obhajajmo tedaj veliko noč ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhah čistosti in resnice.

Evangelij svetega Marka 16, 1—7.

Tisti čas so Marija Magdalena, in Marija Jakobova, in Saloma kupile dišav, da bi prišle, in Jezusa mazale. In prvi dan po saboti so prišle clo zgodaj k grobu, ko se je sonce iz-hajalo. In so rekly med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od duri groba? In so se ozerle, ter so vidile kamen že odvaljen; bil je namreč silno velik. In so šle v grob, in vidile mladenča sedeti na desni, ogernjenega z belim oblačilom, in so ostermele. On pa jim reče: Nikar se ne ustrašite! Jezusa iščete Nacareškega križanega; vstal je, ga ni tukaj! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite pa, povejte njegovim učencem, in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga bote vidili, kakor vam je rekel.

Velikonočni pondeljnik.

Berilo iz djanja aposteljskega 10, 37—43.

Tiste dni je Peter v sredo med ljudstvo stopil, in rekel: Možje in bratje! vi veste, kaj se je zgodilo po vsi

Judeji, kar se je začelo v Galileji po kerstu, kterega je oznanoval Janez, kako je Jezusa iz Nacareta Bog pomazal s svetim duhom in z močjo, kateri je okoli hodil, dobrote delil in ozdravljaval vse od hudiča nadlegovane, ker je bil Bog ž njim. In mi smo pričue vsega, kar je storit v Judovski deželi in v Jeruzalemu, kterega so na les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in ga dal viditi ne vsemu ljudstvu, ampak od Boga pred izvoljenim pričam, nam, kateri smo ž njim jedli in pili, ko je od mertvih vstal. In nam je ukazal ljudstvu oznanovati in pričevati, da je on tisti, kterega je Bog postavil sodnika živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da v njegovem imenu dobe odpuščenje grehov vsi, kateri vnja verujejo.

Evangelij svetega Lukeža 24, 13—35.

Tisti čas sta šla dva Jezusovih učencov ravno ti dan v terg, ktere je bil šestdeset tečajev od Jeruzalema deleč, po imenu Emauz. In ona sta med seboj govorila od vsega tistega, kar se je bilo zgodilo. In prigodilo se je, ko sta se pogovarjala, in izpraševala, se je tudi Jezus približal, in je šel z njima. Njune oči pa so bile zaderžane, da ga nista spoznala. In jima je rekel: Kakovi so ti pogovori, ki jih imata gredoč med seboj, in sta žalostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril, in mu rekel: Si ti sam ptujec v Jeruzalemu, in ne veš, kaj se je zgodilo v njem te dni? In jima je rekel: Kaj? In sta rekla: Od Jezusa Nacareskega, kateri je bil prerok, mogočen v djanji in v besedi, pred Bogom in vsim ljudstvom; in kako so ga izdali naši veliki duhovni in oblastniki v obsojenje k smerti, in so ga križali. Mi pa smo upanje imeli, da bo on Izrael odrešil; ali memo vsega tega je dans že tretji dan, kar se je to zgodilo. Pa tudi ene žene iz naših so nas ostrašile, ktere so bile pred dnevom per grobu, in niso našle njegovega telesa, ter so prišle in rekle, da so tudi prikazen angelov

vidile, ktere pravijo, da živi. In nekaj naših je šlo k grobu, in so ravno tako najšli, kakor so žene pravile, njega pa niso najšli. In on jima je rekel: O vi nespametni, in kesnega serca verovati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to terpel, in tako v svojo čast šel? In je začel od Mojzesa in vsih prerokov, in jima je razlagal, kar je bilo od njega v vsih pismih. In so se približali tergu, kamor so šli; in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti. In sta ga silila, rekoč: Ostani z nama, ker se mrači, in se je dan že nagnul. In je šel noter z njima. In zgodilo se je, ko je z njima per mizi bil, je vzel kruh, in ga je posvetil in zlomil, in jima podal. In odperle so se jima oči, in sta ga spoznala; in on jima je zginul zpred oči. In sta rekla med seboj: Ali ni bilo najno serce goreče v naju, ko je po poti govoril, in nama pisma razkladal? In sta vstala tisto uro, in se vernula v Jeruzalem; in sta najšla zbrane enajstere, in tiste, ki so bili z njimi, kateri so rekli: Gospod je res vstal, in se je prikazal Simonu! In ona sta pravila, kaj se je bilo na potu zgodilo, in kako sta ga spoznala v lomljenji kruha.

Velikonočni tvorik.

Berilo iz djanja apostelskega 13, 26—33.

Tiste dni je Pavl vstal, in je z roko pokazal molčati in rekel: Možje, bratje, sinovi Abrahamovega rodu, in kateri se med vami Boga boje! vam je beseda tega zveščanja poslana. Zakaj v Jeruzalemu prebivajoči in njih knezi, ki niso Jezusa spoznali, ne besed prerokov, ktere se vsako sabote bero, so (jih) z obsojenjem dopolnili; in ako ravno nič smerti vrednega nad njim niso najšli, so Pilata prosili, da bi ga umorili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo od njega pisano, so ga sneli iz lesa,

in položili v grob. Bog pa ga je tretji dan obudil od mertvih, in vidili so ga skozi več dni ti, kateri so bili prišli z njim vred iz Galileje v Jeruzalem, in ti so do zdaj njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanujemo tisto obljubo, ktera je bila našim očetom storjena; ker to je Bog nam, njih otrokom, dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangelij svetega Lukeža 24, 36—47.

Tisti čas je Jezus v sredi med svojimi učenci stal, in jim rekel: Mir vam bodi; jaz sim, ne bojte se. Prestrašili so se pa in zbali, in so menili, da duha vidijo. In jim je rekel: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaše serca. Poglejte moje roke in noge, da sim jaz sam; potipajte in pogledajte, saj duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jaz imam. In ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa še niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate kaj jesti tukej? Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe, in sat medu. In je vpričo njih jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, ktere sim vam govoril, ko sim še per vas bil, da mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v postavi Mojzesovi, in v prerokih in v psalmih. Tedaj jim je odperl um, da so razumeli pisma. In jim je rekel: Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu terpeti, in tretji dan vstati od mertvih; in oznanovati v njegovem imenu pokoro in odpuščenje grehov med vsimi narodi.

Pervo nedeljo po veliki noči, ali belo nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 5, 4—10.

Preljubi! vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ktera premaga svet, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga svet, kakor kdor veruje, da je Jezus

Sin Božji? Ti je, kateri je prišel z vodo in kervjo, Jezus Kristus; ne le v vodi, ampak v vodi in kervi. In Duh je, kateri pričuje, da je Kristus resnica. Zakaj trije so, kateri pričujejo v nebesih: Oče, Beseda, in sveti Duh; in ti trije so eno. In trije so, kateri pričujejo na zemlji: Duh, in voda in kerv; in ti trije so eno. Ako človeško pričevanje sprejmemo, je pričevanje Božje večše; to namreč je pričevanje Božje, katero je večše, ker je Bog pričeval od svojega Sina. Kdor veruje v Sinu Božjega, ima pričevanje Božje v sebi.

Evangelij svetega Janeza 20, 19—31.

Tisti čas, kadar je bil večer tistega dneva, prvega v tednu, in so bile duri zaklenjene, kder so bili učenci zbrani zavoljo strahu pred Judi, je prišel Jezus, in je v sredo med nje stopil, in jim rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se tedaj obveselili, ker so vidili Gospoda. Tedaj jim je spet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošljem. In ko je bil to izrekel, je v nje dihnil, in jim rekel: Prejmite svetega Duha; katerim bote grehe odpustili, so jim odpuščeni; in katerim jih bote zadržali, so jim zadržani. Tomaža pa, dvanajstih enega, kateri je imenovan dvojčič, ni bilo per njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedaj so mu povedali: Gospoda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljiv, in ne denem svojega persta v rane žebljiv, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaz z njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roke; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaz je odgovoril, in mu rekel: Moj Gospod, in moj Bog!

Jezus mu reče: Ker si me vidil Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, in so verovali. Jezus je sicer še veliko drugih čudežev storil vpričo svojih učencov, kateri niso zapisani v teh bukvah. Ti pa so zapisani, da verujete, da Jezus je Kristus, Sin Božji, in da imate verovajoči življenje v njegovem imenu.

Drugo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostelna 2, 21—25.

Preljubi! Kristus je za nas terpel, in vam sled zapustil, da hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena goljufija v njegovih ustih. On, ko je bil preklinjan, ni krel; ko je terpel, ni pertil, temuč se mu je vdal, kateri ga je sodil krivično; on je naše grehe sam nosil v svojem telesu na lesu, da bi grehom odmerli, in pravičnosti živeli. Z njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Zakaj bili ste, kakor zgublene ovce; zdaj pa ste se obrnuli k pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij svetega Janeza 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sim dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, in kdor ni pastir, ki niso ovce njegove, vidi volka priti, in popusti ovce, in beži; in volk popade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, ker je najemnik, in mu ni skerb za ovce. Jaz sim dobri pastir, in poznam svoje, in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, in jaz poznam Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imam še druge ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi tiste moram perpeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastir.

Tretjo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 2, 11—19.

Preljubi! prosim vas, zderžite se, kakor ptujci in popotniki, mesnih želj, ktere se vojskujejo zoper dušo; imejte lepo življenje med neverniki, da, ko vas obrekujejo, kakor hudodelnike, vaše dobre dela vidijo, in Boga časte v dan obiskanja. Bodite tedaj podložni vsaki človeški stvari zavoljo Boga, bodi si kralju, kakor nar višemu, ali vojvodam, kakor od njega poslanim v maščevanje nad hudodelniki, dobrim pa v pohvalenje. Zakaj to je volja Božja, da z dobrimi deli usta zamašite nespametnim in neumnim ljudem; kakor prosti, in ne, kakor bi prostost imeli v zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci Božji. Vse spoštujte, brata ljubite, Boga se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite podložni gospodarjem z vsim strahom; ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim. To namreč je prijetno, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Janeza 16, 16—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Še malo, in me več ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili; ker grem k Očetu. Tedaj je nekaj njegovih učencov reklo med seboj: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, in me ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili; in: ker grem k Očetu? So tedaj rekli: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus pa je spoznal, da so ga hotli vprašati, in jim je rekel: To se vprašate, ker sim rekel: Še malo, in me ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili? Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobrnula. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v britkost, od veselja, da je človek rojen na svet.

Tudi vi tedaj imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

Četero nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, ki pride od Očeta svetlobe, per katerem ni premenjenja, tudi ne sence preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekakošne pervine njegovih stvari. Veste preljubi moji bratje! vsak človek bodi hiter k poslušanju, kesu pa k govorjenju, in počasen k jezi; človekova jeza namreč ne dela pravice Božje. Za tega volje odložite vso nečednost in obilnost hudobije, in v krotkosti ohranite vsajeno besedo, ktera zamore zveličati vaše duše.

Evangelij svetega Janeza 16, 5—14.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj ako ne grem, Troštar ne bo k vam prisel; ako pa grem, vam ga bom poslal. In kadar on pride, bo svet prepričal greha, in pravice in sodbe; greha sicer, ker niso verovali v me; pravice pa, ker grem k Očetu, in me po tem ne bote vidili; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že obsojen. Še veliko vam imam povedati; tode zdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resnice, vas bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temuč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodne reči vam bo oznanoval. On bo mene poveličal, ker bo od mojega vzel, in vam oznanoval.

Peto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 22—27.

Preljubi! bodite delavci besede, in ne samo poslušaveci, s čimur bi sami sebe zapeljevali. Zakaj ako je kdo poslušavec besede, ne pa delavec, tak je podoben človeku, kateri ogleduje obraz svojega rojstva v zerkalu; se ogleda namreč in gre, in berž pozabi, kakošen je bil. Kdor pa prav pregleda popolno postavo prostosti, in v njej ostane, ne pozabliv poslušavec, ampak delavec; on bo srečen v svojem djanji. Ako pa kdo meni, da je pobožen, pa ne berzda svojega jezika, temuč zapeljuje svoje seree; je prazna njegova pobožnost. Čista in pred Bogom in Očetom neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v njih nadlogi, in neomadežanega se ohraniti pred tem svetom.

Evangelij svetega Janeza 16, 23—30.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Resnično, resnično vam povem: Ako bote Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal. Do zdaj niste nič prosili v mojem imenu. Prosite, in bote prejeli, da bo vaše veselje dopolnjeno. To sim vam v prilikah govoril. Pride ura, da vam ne bom več v prilikah govoril, ampak vam bom očitno oznanoval od Očeta. Tisti dan bote v mojem imenu prosili; in vam ne rečem, da bom jaz Očeta prosil za vas. Zakaj Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste verovali, da sim jaz iz Boga izšel. Izšel sim od Očeta, in sim prišel na svet; svet zapustim, in grem k Očetu. Mu reko njegovi učenci: Glej! zdaj očitno govoriš, in ne praviš nobene prilike. Zdaj vemo, da vse veš, in ne potrebuješ, da te kdo vpraša; zato verujemo, da si od Boga izšel.

Križev teden.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 5, 16—20.

Preljubi! povejte si med seboj svoje grehe, in molite eden za drugega, da bote ohranjeni: veliko namreč premore stanovitna molitev pravičnega. Elija je bil človek terpljenju podveržen, kakor mi, in je iz serca molil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mescov. In je spet molil, in nebo je dalo dež, in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo zmed vas zajde od resnice, in ga kdo verne; naj ve, da, kdor grešnika verne od njegove krive poti, bo rešil njegovo dušo od smerti, in pokrtil veliko število grehov.

Evangelij svetega Lukeža 11, 5—13.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ko bi kdo zmed vas prijatla imel, in bi k njemu šel o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe, ker je moj prijatelj prišel k meni iz pota, in nimam kaj pred n, a položiti; in uni bi znotrej odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, duri so že zaperte, in moji otroci so z menoj v hramu; ne morem vstati in ti dati. In ako uni le še terka, vam povem: ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vunder zavoljo njegove nadležnosti vstal, in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam povem: Prosite, in se vam bo dalo; iščite, in bote najšli; ter kajte, in se vam bo odperlo. Zakaj slehern, kateri prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor terka, se mu bo odperlo. Kdo pa zmed vas očeta kruha prosi, pa mu bo kamen dal? ali ribo, mu bo li namest ribe kačo dal? Ali če ga za jajce prosi, mu bo li škorpijona podal? Ako tedaj vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom; koliko bolj bo vaš Oče iz nebes jim dal dobrega duha, kateri ga prosijo.

V god Kristusovega vnebohoda.

Berilo iz djanja aposteljskega 1, 1—11.

V prvem pisanji sim govoril, o Teofil! od vsega, kar je Jezus od začetka delal in učil do dneva, ko je aposteljnem, ktere je bil izvolil, po svetem Duhu zapovedi dal, in bil gor vzet; kterim je po svojem terp'jenji tudi z mnogimi znamenji skazal, da je živ, ko se jim je prikazoval štirideset dni, in je govoril od kraljestva Božjega. In kadar je ž njimi jedel, jim je zapovedal, da naj ne hodijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo obljube Očetove, ktero ste (je rekel) slišali iz mojih ust; ker Janez je kerščeval z vodo, vi pa bote kerščeni s svetim Duhom kmalo po teh dneh. Tedaj so ga, kteri so se bili sošli, vprašali rekoč: Gospod! ali boš v tem času postavil Izraelovo kraljestvo? Rekel pa jim je: Vam ne gre vediti časov ali ur, ktere je Oče ohranil v svoji oblasti; pa prejeli bote moč svetega Duha, kteri bo v vas prišel, in mi bote priče v Jeruzalemu, in po vsi Judeji in Samarii in do kraja sveta. In kadar je bil to izgovoril, se je vpričo njih vzdignul, in oblak ga je vzel spred njih oči. In ko so ga gledali v nebo iti, glej, sta dva moža per njih stala v belih oblačilih, in sta rekla: Možje Galilejski! kaj stojite, in gledate v nebo? Ta Jezus, kteri je bil vzet od vas v nebo, bo tako prišel, kakor ste ga vidili iti v nebo.

Evangelij svetega Marka 16, 14—20.

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim, ko so per mizi bili, in je svaril njih nejevero, in terdobo njih serca, da tistim, kteri so vidili, da je vstal, niso verjeli. In jim je rekel: Pojdite po vsem svetu, in ozuanujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri po verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: V

mojem imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roke pokladali, in bodo zdravi. In Gospod Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v nebo vzet, in sedi na desnici Božji. Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospod je delal z njimi, in besedo poterdoval z čudeži, kateri so se po tem godili.

Šesto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 4, 7—11.

Predragi! bodite modri, in čujte v molitvah. Pred vsim pa imejte vedno ljubezen med seboj, ker ljubezen pokrije obilnost grehov. Jemljite radi eden drugemu pod streho brez godernjanja. Kakor je vsak prijel dar, s tem postrezite eden drugemu, kakor dobri delivei mnogotere milosti Božje. Ako kdo govori, naj govori, kakor Božje besede; ako kdo služi, naj služi iz moči, katero Bog daja; da bo Bog v vsih rečeh česčen po Jezusu Kristusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Učenik, kterega vam bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, kateri se od Očeta iz-haja, on bo pričeval od mene. Pa tudi vi bote pričevali, ker ste od začetka per meni. To sim vam govoril, da se ne pohujšate. Iz s-hodnic vas bodo devali; ura clo pride, da bo vsak, kateri vas umori, menil, da Bogu službo stori. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta ne mene. To pa sim vam govoril, da se spomnite, kadar ura pride, da sim vam jaz to pravil.

V god binkoštné nedelje.

Berilo iz djanja aposteljskega 2, 1—11.

Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopolnjenih, so bili vsi aposteljni vkupej na tistem mestu. In vstal je nanaglima iz neba šum, kakor prihajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In so se jim prikazali razdeljeni jeziki kakor ognja, in je sedel na njih slehernega. In so bili napolnjeni vsi s svetim Duhom, in so jeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje, bogaboječi možje, iz vsacega naroda, kateri je pod nebom. Kadar se je pa to razglasilo, se je množica sošla, in se je zavzela, ker jih je slišal vsak po svojem jeziku govoriti. Vsi pa so ostermeli, in se čudili, rekoč: Glejte, niso li vsi ti, kateri govore, Galilejci, in kako mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo rojeni? Partjani, Medjani, in Elamljani, in kateri prebivajo v Mezopotamii, v Judeji in Kapadocii, v Pontu in v Azii, v Frigii in Pamfilii, v Egiptu in v straneh Libije, ktera je per Cirení, in ptujci iz Rima, tudi Judje in preobernjeni, Krečani, in Arabljani, smo jih slišali govoriti v naših jezikih velike dela Božje!

Evangelij svetega Janeza 14, 23—31.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ako me kdo ljubi, bo moje besede spolnoval; in moj Oče ga bo ljubil, in bova k njemu prišla, in per njem prebivala. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih besed. In besede, ktere ste slišali, niso moje, ampak Očeta, kateri me je poslal. To sim vam govoril, dokler sim per vas. Učenik sveti Duh pa, ktereга bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vse, in vas bo opomnil vsega, kar koli sim vam rekel. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor svet daja, vam jaz dam. Vaše serce naj se ne prestraši, in naj se ne boji!

Slišali ste, da sim vam jaz rekel: rem, in pridem k vam. Ako bi me ljubili, bi se pač eselili, da grem k Očetu; zakaj Oče je večji od mae. In zdaj sim vam povedal, preden se zgodi, da lte verovali, kadar se zgodi. Ne bom že velikoz vami govoril. Pride namreč vojvoda tega sveta, n per meni nič nima. Ampak da svet spozna, da ubim Očeta, in tako delam, kakor mi je Oče zapredal.

Binkoštni pondjlik.

Berilo iz djanja apostoljskega 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odperl svoje sta, in rekel: Može bratje! nam je Gospod ukazal oznovati ljudstvu, in pričevati, da je on tisti, kateri je od oga postavljen sodnik živih in mertvih. Temu vsi preru pričevanje dajejo, da dobè v njegovem imenu odpušcar grehov vsi, kateri vnja verujejo. Ko je Peter še govor te besede, je sveti Duh padel na vse, kateri so besedo slušali. In verni iz obreze, kateri so bili s Petrom prišlo se zavzeli, da je bila tudi na nevernike milost sveteg Duha izlita. Slišali so jih namreč govoriti mnoge jezike, Boga poveličevati. Tedaj je Peter rekel: Sme li kdo ve bruniti, da bi ne bili kerščenit, kateri so svetega Du prišli, kakor tudi mi? In jih je ukazal kerstiti v imu Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Janeza 3, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel Nikleru: Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edincenega Sina, da, ždor koli v nja veruje, se ne pogu, emuč ima večno kiviljenje. Bog namreč ni poslal sjea Sina na svet, da bi svet sodil, temuč da bi bišet po njem zveličan. Kdor v nja veruje, ne bosen; kdor pa ne

veruje, je že sen, ker ne veruje v ime edinoroj-
nega Sina Božjega. To pa je sodba, ker je luč prišla
na svet, in so hdi je bolj ljubili temo ko luč; zakaj
njih dela so bilihude. Slehern namreč, kateri hudo
dela, sovraži luč in ne pride k luči, da niso svar-
jene njegove de. Kdor pa dela resnico, pride k
luči, da se razonejo njegove dela, ker so v Bogu
storjenje.

Bikoštni tvorik.

Berilo iz djeja apostoljskega 8, 14—17.

Tiste dni, k so slišali aposteljni, kateri so bili v
Jeruzalemu, da je amarija sprijela besedo Božjo, so jim
Petra in Janeza ptali. In sta prišla, in sta za nje mo-
lila, da bi prijeli etega Duha. Zakaj v njih nobenega še
ni bil prišel, ampakamo kerščenj so bili v imenu Gospoda
Jezusa. Tedaj sta oke na nje pokladala, in so prijeli
svetega Duha.

Evangelij stega Janeza 10, 1—10.

Tisti čas je Jezus rekel farizejem: Resnično,
resnično vam povm: Kdor ne gre skoz vrata v ov-
čji hlev, ampak izi drugod v nja, tisti je tat in
razbojnik. Kdor vanj gre skoz vrata, je pastir
ovac. Njemu olpi vratar, in ovce poslušajo njegov
glas, in kliče so ovce po imenu, in jih vun vodi.
In kadar svoje ovce izpusti, gre pred njimi, in ovce
gredo za njim, a poznajo njegov glas. Za ptujim
ne gredo, temuče od njega, ker ne poznajo ptu-
jih glasu. To prā jim je Jezus pravil; oni pa niso
umeli, kaj jim i govoril. Jezus jim je tedaj spet
rekel: Resnično, unično vam povem: Jaz sim vrata
ovac. Vsi, kolikjih je prišlo, so tatje in razboj-
niki, in ovce jihso poslušale. Jaz sim vrata. Ako

kdo skoz me noter gre, bo zveličan, in bo noter in vun hodil, in bo pašo najšel. Tat ne pride, kakor da krade, in kolje in pokonča. Jaz sim prišel, da imajo življenje, in imajo obilniši.

V. praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
11, 33—36.

O visokost bogastva, Božje modrosti in znanja! kako nezapopadljive so njegove sodbe, in neizvedne njegove pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo, ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povernulo? Saj je vse iz njega, in po njem in v njem; njemu bodi čast in hvala vekoma. Amen

Evangelij svetega Matevža 28, 18—20.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej pojedite, in učite vse narode, in kerščujte jih v imenu Očeta, in Sina, in svetega Duha. Učite jih deržati vse, kar koli sim vam zapovedal. In glejte! jaz sim z vami vse dni do konca sveta.

Pervo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je skazala ljubezen Božja do nas, da je Bog svojega edinorojenega Sina poslal na svet, da bi po njem živeli. V tem obstoji ljubezen: ne da kakor bi bili mi Boga ljubili, ampak da nas je on pred ljubil, in da je poslal svojega Sina v spravo

za naše grehe. Predragi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugemu ljubiti. Boga ni nikoli nihče vidil. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas, in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostanemo v njem, in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha. In mi smo vidili in spričujemo, da je Oče poslal svojega Sina odrešenika sveta. Kdor koli bo pričal, da je Jezus Sin Božji, ostane Bog v njem, in on v Bogu. In mi smo spoznali, in verovali ljubezni, katero ima Bog do nas. Bog je ljubezen; in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu, in Bog v njem. V tem je ljubezen Božja per nas popolna, da imamo zaupanje v dan sodbe; zakaj kakor je on, tako smo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahu; ampak popolna ljubezen izžene strah. Zakaj strah ima terplenje; kdor se pa boji, ni popoln v ljubezni. Ljubimo tedaj mi Boga, ker nas je Bog pred ljubil. Ako kdo reče: Ljubim Boga, in sovraži svojega brata, je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, kterega vidi; kako more Boga ljubiti, kterega ne vidi? In to zapoved imamo od Boga, da kdor ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.

Evangelij svetega Lukeža 6, 36—42.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Bodejte usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpuščajte, in vam bo odpuščeno. Dajte, in se vam bo dalo; dobro, natlačeno, in potreseno, in zverhano mero vam bodo dali v vaše naročje. Z kakoršno mero namreč bote merili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more slepec slepca voditi? Ali ne padeta oba v jamo? Učenec ni več, kakor učenik; popolnima pa bo vsak, če je kakor njegov učenik. Kaj pa vidiš pezder v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: Brat! pusti, da ti bom izderl pezder iz očesa; ko sam v svojem očesu bruna ne vidiš? Hinavec! izderi poprej

bruno iz svojega očesa, in potlej glej, da izdereš pezder iz očesa svojega brata.

V praznik s. rešnjega telesa.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 23—29.

Bratje! jaz sim prijel od Gospoda, kar sim vam tudi zročil, da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite, in jejte; to je moje telo, katero bo za vas dano. To storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ti kelih je nova zaveza v moji kervi. To storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin! Zakaj kolikorkrat bote jedli ti kruh, in kelih pili, bote smert Gospodovo označevali, dokler ne pride. Kdor koli tedaj bo ne vredno jedel ti kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj torej človek sam sebe presodi; in tako naj je od tega kruha, in pije od kelha. Kdor namreč ne vredno je in pije, si sodbo je in pije; ker ne razloči telesa Gospodovega.

Evangelij svetega Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kerv je res pijača. Kdor je moje meso, in pije mojo kerv ostane v meni, in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri mene je, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je iz nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano, in so umerli. Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj.

Drugo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 3, 13—18.

Predragi! nikar se ne čudite, ako vas svet sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni iz smerti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v smerti. Slehern, kateri sovraži svojega brata, je ubijavec, in veste, da noben ubijavec nima večnega življenja v sebi obstoječega. V tem smo spoznali ljubezen Božjo, da je on svoje življenje za nas postavil; tudi mi moramo za brate življenje postaviti. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojega brata, da je v potrebi, in zapre svoje srece pred njim; kako prebiva ljubezen Božja v njem? Otročiči moji! ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v djanji in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 14, 16—24.

Tisti čas je Jezus farizejem to priliko govoril: Neki človek je napravil veliko večerjo, in jih je veliko povabil. In je poslal svojega hlapca ob uri večerje reči povabljenim, da naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In so se začeli vsi skupej izgovarjati. Pervi mu je rekel: Pristavo sim kupil, in moram iti, in jo ogledati; te prosim, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sim kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Oženil sim se, in torej ne morem priti. In hlapec se je vernul, in je povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razserdil, in je rekel svojemu hlapcu: Pojdi berž po cestah in ulicah mesta, in pripelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In hlapec je rekel: Gospod! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostor. In gospod reče hlapcu: Pojdi na pota in prelaze, in primoraj jih noter iti, da se napolni moja hiša. Povem vam pa, da nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Tretjo nedeljo po birkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostejna 5, 6—11.

Predragi! ponižajte se pod mogočim roko Božjo, da vas Bog poviša ob času obiskanja. Vso svojo skerb njemu pustite, ker njemu je skerb za vas. Bodite trezni, in čujte; ker hudič, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč lev okoli, in išče, koga bi požerl. Temu seubranite terdni v veri, vedoč, da so vaši po svetu razkropljeni bratje v ravno takem terpljenji. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklicel k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem terpljenji popolne storil, uterdil in vkoreninil. Njemu bodi slava in gospostvo od vekomej da vekomej. Amen.

Evangeli svetega Lukeža 15, 1—10.

Tisti čas so se colnarji in grešniki Jezusu približali, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godernjali, rekoč: Ta grešnike sprejema, in je z njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekoč: Kteri človek zmed vas, ako ima sto ovac, in eno zmed njih zgubi, ne popusti devet in devetdeseterih v puščavi, in ne gre za zgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene vesel na svoje rame. In ko pride domu, pokliče prijatle in sosede, in jim reče: Veselite se z menoj, ker sim najšel svojo zgubljeno ovco. Povem vam, da tako bo v nebesih veči veselje nad enim grešnikom, kateri se spokori, kakor nad devet in devetdesetimi pravičnimi, kateri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki ima deset denarjev, ako en denar zgubi, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne išče skerbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijatlice in sosednje, rekoč: Veselite se z menoj, ker sim najšla denar, ktereга sim bila zgubila. Tako, vam povem, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kateri se spokori.

Četerb nedeljo po binkoštih.

Berilo iz liste s. Pavla aposteljna do Rimljanov 8, 18—23.

Bratje! meim, da se terpljenje sedajnega časa ne da primeriti prihodnji časti, ktera ima nad nami razodeta biti. Zakaj vse stvari željno čakajo razodenja Božjih otrok. Ker stvari so niēmernosti podveržene, ne iz svoje volje, ampak zavoljo titega, kteri jih je podvergel, v upanji, da bodo tudi te stvari rešene iz sužnosti trohnjenja v častitljivo prostost otrok Božjih. Vemo namreč, da dozday vse stvari zdihojejo in stokajo, kakor na porodu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kteri imamo pervine Duha, tudi mi sami per sebi zdihojemo, ko čakamo pootročenja Božjega in odrešenja svojega telesa, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 5, 1—11.

Tisti čas, ko so Jezusa množice obsule, da bi poslušale besedo Božjo, je on stal pri Genezareškem jezeru. In je vidil dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili vun stopili, in so izpirali mreže. Stopil je pa v en čoln, kteri je bil Simonov, in ga je prosil malo od kraja odriniti. In je sede množice iz čolna učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: Pelji na globoko, in verzite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učenik! vso noč smo delali, in nismo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom vergel mrežo. In ko so bili to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je tergala. In so mignuli tovaršem, kteri so bili v unem čolnu, da naj pridejo, in jim pomagajo. In so prišli, in napolnili oba čolna, tako da sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jezusu h kolenom, rekoč: Gospod! pojdi od mene, ker sim grešen človek. Groza namreč je bila

obšla njega in vse, kateri so bili z njim, nad vlakom rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakoba in Janeza Cebedejova sinova, ki sta bila Simonova tovarša. In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odsej boš ljudi lovil. In so potegnuli čolna h kraju, in vse popustili, ter za njim šli.

Peto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 3, 8—15.

Predragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, miloserčni, krotki, ponižni. Ne povračujte hudega za hudo, ne kletve za kletve, ampak nasproti blagoslovite, ker ste v to poklicani, da blagoslov v del posedete. Zakaj kdor hoče življenje ljubiti, in viditi dobre dni, naj derži svoj jezik od hudega, in njegove usta naj ne govore goljūje; naj se ogiba hudega, in naj dobro stori; naj išče miru, in naj se ga derži. Ker oči Gospodove so obrnjene v pravice, in njegove ušesa v njih molitve; obraz Gospodov pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste za dobro vneti? Pa če tudi kaj terpite za pravice voljo, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, in ne pustite se smotiti. Gospoda Kristusa po posvečujte v svojih sereih.

Evangelij svetega Matevža 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam povem, ako ne bo obilniši vaša pravica, kakor pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jaz pa vam povem, da vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu brata reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenskega ognja. Če tedaj svoj dar prineseš k altarju, in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi

svoj dar pred altarjem, in pojdi poprej spraviti se z svojim bratom, in tedaj pridi in daruj svoj dar.

Šesto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 6, 3—11.

Bratje! kateri koli smo kerščeni v Jezusu Kristusu, smo v njegovi smerti kerščeni. Ž njim namreč smo pokopani s kerstom v smert, da, kakor je Kristus vstal od mertvih s častjo Očetovo, tako tudi mi v novem življenji hodimo. Zakaj ako smo vanj vsajeni v podobnosti njegove smerti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja; ker vemo, da je bil naš stari človek ž njim vred križan, da bi se razdjaló telo greha, in da bi več ne služili grehu. Kdor je namreč umerl, je opravičen od greha. Ako smo pa umerli s Kristusom, verujemo, da bomo tudi živeli ž njim vred; ker vemo, da Kristus, ko je vstal od mertvih, več ne umerje, smert ga ne bo več gospodovala. Zakaj da je umerl, je zavoljo greha enkrat umerl; da pa živi, živi Bogu. Tako mislite tudi vi, da ste namreč grehu odmerli, živite pa Bogu v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Marka 8, 1—9.

Tisti čas, ko je bilo veliko ljudstva pri Jezusu, in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus svoje učence, in jim reče: Množica se mi smili; ker glejte! tri dni so že pri meni, in nimajo kaj jesti. In ako jih lačne spustim na njih dom, bodo omagali na poti; nekaj namreč jih je bilo od deleč prišlo. In njegovi učenci so mu odgovorili: Kako jih bo kdo mogel tukej v puščavi nasititi z kruhom: In jih je vprašal: Koliko imate kruhov? Oni so rekli: sedem. In je ukazal množici sestiti po tleh. In je vzel sedmere kruhe, in je zahvalil, ter razlomil, in dal svojim učencem,

da bi predpložili, in so položili pred množico, in so imeli nekaj ribic; in jih je žegnal, in ukazal predpložiti. In so jedli in se nasitili, in so pobrali ostanke koscov, sedem jerbasov. Njih pa, kateri pa jedli, je bilo okoli štiri tavezent. In jih je spustil.

Sedmo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 6, 19—23.

Bratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašega mesa: Kakor ste podali svoje ude služiti nečistosti in krivici v hudobijo, tako podajte tudi zdaj svoje ude služiti pravici v posvečenje. Zakaj kadar ste bili sužnji greha, ste bili prosti pravičnosti. Kakošen sad ste tedaj takrat imeli v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega namreč je smert. Zdaj pa, ko ste prosti od greha, služite pa Bogu, imate svoj sad posvečevanje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za greh je smert; milost Božja pa je večno življenje v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 7, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnjivih prerokov, kateri pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi! Po njih sadu jih bote spoznali. Se li bere grozdje iz ternja, ali fige iz osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro drevo ne more malopridnega sadu roditi; tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, katero ne stori dobrega sadu, bo posekano in v ogenj verženo. Tedaj iz njih sadu jih bote spoznali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v nebeško kraljestvo; ampak kateri stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Osmo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 8, 12—17.

Bratje! nismo dolžniki mesa, da bi po mesu živeli. Zakaj ako bote po mesu živeli, bote umerli; ako bote pa dela mesa z duhom morili, bote živeli. Ktere koli namreč Duh Božji vodi, ti so otroci Božji. Saj niste prejeli duha sužnosti spet v strah, ampak prejeli ste duha posinovljenih otrok, v katerem kličemo: Aba, Oče! Duh sam namreč daje pričevanje našemu duhu, da smo otroci Božji; ako pa otroci, tudi deleži, deleži Božji, sodeleži pa Kristusovi.

Evangelij svetega Lukeža 16, 1—9.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Bil je neki bogat človek, kateri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim, kakor da bi bil zapravljajl njegovo premoženje. In ga je poklical, in mu rekel: Kaj, to slišim od tebe? Daj odgovor od svojega hiševanja; zakaj posihmal ne boš mogel več gospodariti. Hišnik pa je sam per sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod odvzame hiševanje? Kopati ne morem, vbogajme prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me, kadar sim odstavljen od hiševanja, vzamejo v svoje hiše. Tedaj je poklical vse dolžnike svojega gospoda, in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojemu gospodu? On pa je rekel: Sto čebrov olja. In mu je rekel; Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugemu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starjev pšenice. In mu reče: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospod je hvalil krivičnega hišnika, da je bil modro storil; zakaj otroci tega sveta so modrejši kakor otroci luči v svojem rodu. In jaz vam povem: Delajte si prijatle z krivičnim mamonom, da vas, kadar obnemagate, vzamejo v večne prebivališča.

Deveto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 6—13.

Bratje! nikar ne poželimo hudih reči, kakor so jih Judje poželeli. Tudi vi ne bodite malikovavei, kakor njih eni, kakor je pisano: Ljudje so sedli jest in pit, in so vstali igrat. Tudi ne kurbajmo se, kakor so se njih eni kurbali; in jih je padlo en dan tri in dvajset tavžent. Tudi ne skušajmo Kristusa, kakor so ga njih nekteri skušali; in so jih kače pokončale. Tudi ne godernjajte, kakor so njih nekteri godernjali; in so bili pomorjeni od angela morije. Vse to pa se jim je v podobi zgodilo; zapisano je pa v posvarjenje, na ktere je konec sveta prišel. Kdor tedaj meni, da stoji; naj gleda, da ne pade! Skušnjava naj nad vas ne pride druga, ko človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil skušati bolj, ko uterpíte, temuč bo storil, da se bo skušnjava tudi dobro izšla, da jo zmagate.

Evangelij svelega Lukeža 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu, in je mesto ugledal, se je zjokal nad njim, rekoč: Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Zdaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker prišli bodo dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali in stiskali od vsih strani. In bodo v tla pomandrali tebe in tvoje otroke v tebi, in ne bodo pustili v tebi kamna na kamnu, zato ko nesi spoznalo časa svojega obiskanja. In je šel v tempelj, in jih je začel izganjati, kateri so v njem prodajali in kupovali; in jim je rekel: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In je učil vsak dan v tempelju.

Deseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 12, 2—11.

Bratje! kadar ste bili neverniki, veste, da ste k mu-
fastim malikom hodili, kakor ste bili peljani. Zato vam
na znauje dam, da nihče, ki v Duhu Božjem govori, Jezusa
ne kolne; in nihče ne more reči Gospod Jezus, drugači,
ko v svetem Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden;
in službe so mnogotere, Gospod pa je eden; in opravila
so mnogotere, Bog pa je eden, kateri dela vse v vsih. Sle-
hernemu pa je dano razodenji Duha v prid. Enemu je po
Duhu dano govorjenje modrosti, enemu pa govorjenje uče-
nosti po ravno tistem Duhu, enemu vera v ravno tistem
Duhu, enemu delanje čudežov, enemu prerokvanje, enemu
razločenje duhov, enemu mnogoteri jeziki, enemu izlaganje
jezikov. Vse to pa dela en ravno tisti Duh, kateri deli
slehernemu, kakor hoče.

Evangelij svetega Lukeža 18, 9—14.

Tisti čas je Jezus enim, kateri so sami v se za-
upali, da so pravični, in so druge zaničevali, to pri-
liko povedal: Dva človeka sta šla v tempelj molit,
eden farizej, in eden colnar. Farizej je stal, in je
sam per sebi molil: Bog! zahvalim te, da nesim kakor
drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, prešeštniki, ali tudi
kakor ta colnar. Se postim dvakrat v tednu; dajem
desetino od vsega, kar imam. In colnar je od deleč
stal, in še oči ni hotel proti nebu vzdignuti; temuč
je terkal na svoje persi, rekoč: Bog! bodi milostliv
meni grešniku! Vam povem, ti je šel opravičen v
svojo hišo, uni pa ne; ker vsak, kateri se povišuje,
bo ponižan: kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Enajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 15, 1—10.

Bratje! opomnim vas evangelija, ktereга sim vam oznanil. ktereга ste tudi sprejeli, v katerem ste tudi stanovitni, v katerem bote tudi zveličani; ako ga tako deržite, kakor sim vam oznanoval, če le niste zastonj verovali. Zakaj učil sim vas sosebno, kar sim tudi prejel: da je Kristus za naše grehe umerl po pismih; in da je bil pokopan, in da je tretji dan vstal po pismih; in da se je Kefu prikazal, in potem enajsterim; potlej se je prikazal več ko pet sto bratom vsim kmali, zmed kterih je še zdaj veliko živih, eni pa so zaspali. Potlej se je prikazal Jakobu, potlej vsim aposteljnóm. Poslednjič pa se je prikazal tudi meni, kakor negodniku. Zakaj jaz sim nar manjši aposteljnóv, in nesim vreden apostelj imenovan biti, ker sim preganjal cerkev Božjo. Po milosti Božji pa sim to, kar sim, in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij svetega Marka 7, 31—37.

Tisti čas je Jezus šel iz krajev Tira, in je skoz Sidon prišel k Galilejskemu morju, sred krajev Desetomestja. In mu pripeljejo gluhega in mutastega, in ga prosijo, da naj položi roko nanj. In ga je vzel zmed množice na stran, in je vtaknul svoje perste v njegove ušesa, ter je pljunul, in se dotaknul njegovega jezika, in je pogledal v nebo in zdihnul, in mu reče: Efeta! to je, odpri se. In kar odperle so se mu ušesa, in razvezala se je vez njegovega jezika, in je prav govoril. In jim je zapovedal, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedal, bolj so oznanovali. In so se še bolj čudili, rekoč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati, in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 3, 4—9.

Bratje! takošno zaupanje imamo po Kristusu v Boga, ne kakor da bi premogli iz sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša premožnost je iz Boga, kateri nas je tudi storil pripravne služabnike nove zaveze, ne po čerki, ampak po duhu. Čerka namreč umori, duh pa oživlja. Ako je tedaj služba smerti, s čerkami v kamne vdolbena, v časti bila, tako da Izraelovi otroci neso mogli pogledati v Mojzesov obraz zavoljo svetlobe njegovega obličja, ktera mine; kako ne bo veliko bolj služba duha v časti? Zakaj ako je služba pogubljenja v časti, je služba pravice v veliko obilniši časti.

Evangelij svetega Lukeža 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Srečne oči, ktere vidijo, kar vi vidite. Ker povem vam, da veliko prerokov in kraljev je hotlo viditi, kar vi vidite, in neso vidili; in slišati, kar vi slišate, in neso slišali. In glej! neki učenik postave je vstal, kateri ga skuša in reče: Učenik! kaj naj storim, da bom večno življenje zadobil? On pa mu je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje moči, in iz vse svoje misli; in svojega bližnjega, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stori, in boš živel! On pa je hotel sam sebe pravičnega delati, in je rekel Jezusu: In kdo je moj bližnji? Jezus pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema doli v Jeriho, in je padel med razbojnike, kateri so ga tudi obropali, in z ranami obdali, ter so šli in ga pustili na pol mertvega. Primerilo se je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu; in ga je vidil, in je memo šel.

Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto, in ga vidil, memo šel. Neki popoten Samarijan pa je prišel do njega, in ko ga je vidil, se mu je v serce smilil. In je pristopil in mu obezal rane, in je vлил v nje olja in vina, in ga je posadil na svoje živinče, ter ga peljal v gostivnico, in ga oskerbel. In drugi dan je vzel dva denarja, in jih je dal gostivniku, in je rekel: Skerbi za-nj, in kolikor več izdaš, ti bom jaz nazaj grede povernul. Kteri teh dveh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojniko? On pa je rekel: Tisti, kteri mu je usmiljenje storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in tudi ti tako stori.

Trinajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov 3, 16—22.

Bratje! Abrahamu in njegovemu zarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne reče: In zarodom, kakor da bi jih več bilo, ampak kakor le enemu: In zarodu tvojemu, kteri je Kristus. To pa rečem: Od Boga poterjena zaveza s postavo, ktera je štiri sto in trideset let potlej dana, ni overžena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako je iz postave delež, tedaj ni iz obljube; Abrahamu pa ga je Bog po obljubi dal. Čemu tedaj postava? Zavoljo prelomljenja je postavljena, dokler bi ne prišel zarod, kteremu je bil (Bog) obljubil, in je bila po angelih sredniku zročena. Srednik pa ni enega, Bog pa je eden. Je li tedaj postava zoper obljube Božje? To ne! Zakaj ko bi bila postava dana, ktera bi mogla oživljati, bi bila pravičnost res iz postave. Pa pismo je vse pod greh zaklenulo, da bi bila obljuba iz vere Jezusove vernim dana.

Evangelij svetega Lukeža 17, 11—19.

Tisti čas, ko je Jezus v Jeruzalem šel, je hodil po sredi Samarije in Galileje. In ko je šel v eno

vas, mu je naproti prišlo deset gobovih mož, kateri so od deleč stali, in so povzdignuli glas, rekoč: Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih je zagledal, je rekel: Pojdite, in zkažite se duhovnom. In prigodilo se je, ko so šli, so bili očiščeni. Eden zmed njih pa, ko je vidil, da je očiščen, se je vernul, in je z velikim glasom Boga častil; in je padel na obraz pred njegove noge, in se mu je zahvalil. In ti je bil Samarijan. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ali jih ni bilo deset očiščenih? Kje je pa unih devet? Nobeden se ni znajšel, da bi se bil vernul, in Bogu čast dal, kakor ti ptujic. In mu je rekel: Vstani in pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galacjanov 5, 16—24.

Bratje! hodite po duhu, in ne bote želj mesa spolnili. Zakaj meso poželi zoper duha, duh pa zoper meso; ta dva namreč sta eden drugemu zoper, da ne storite, kar bi koli hotli. Ako se daste duhu voditi, niste pod postavo. Dela mesa pa so znane, in te so: prešeštovanje, kurbanje, nečistost, nesramnost, malikovanje, zavdajanje, sovraštva, zdražbe, zavid, jeza, boji, kregi, razpertje, nevošljivosti, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu podobnega. Od tacih del vam napovem, kakor sim varu napovedoval, da, kateri take reči delajo, ne bodo kraljestva Božjega dosegli. Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, poterpežljivost, miloserčnost, dobrotljivost, perzanašljivost, krotkost, vera, pohlevnost, zderžnost, čistost. Zoper takošne ni postava. Kteri so pa Kristusovi, so svoje meso križali z grehi in željami vred.

Evangelij svetega Matevža 6, 24—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče ne more dvema gospodoma služiti; ali bo namreč

enega sovražil, in enega ljubil; ali se bo enega deržal, in enega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu. Zato vam povem, ne skerbite za svoje življenje, kaj bote jedli; tudi ne za svoje telo, kaj bote oblačili. Ali ni življenje več, ko jed, in telo več, ko oblačilo? Poglejte ptice neba, ker ne sejejo, in ne žanjejo, in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko več, kakor one? Kdo pa zmed vas more z svojo skerbjo perdjati le en komolec k svoji dolgosti? In za obleko kaj skerbite? Poglejte lilije na polji, kako rastejo: ne delajo in ne predejo; pa vam povem, da še Salomon v vsej svoji časti ni bil tako oblečen, kakor njih ena. Če pa travo na polji, ktera dans stoji, in se zjutrej v peč verže, Bog tako oblači; koliko bolj bo vas, maloverni! Ne skerbite tedaj, rekoč: Kaj bomo oblačili? Ker po tem vsem oprashaujejo neverniki. Saj ve vaš Oče nebeški, da vsega tega potrebujete. Išcite tedaj nar poprej Božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo priverženo.

Petnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov 5, 25—26; in 6, 1—10.

Bratje! ako v duhu živimo, tudi v duhu hodimo. Ne bodimo željni prazne časti, da bi eden drugzega dražili; eden drugemu nevošljivi bili. Bratje! ako je kdo od kacega greha prenagljen, tacega vi, ki ste duhovni, podučite v duhu krotkosti; in glej sam na-se, da ne boš tudi ti skušan. Eden drugzega bremena nosite, in tako bote dopolnili Kristusovo postavo. Zakaj ako kdo od sebe meni, da je kaj, ker nič ni, sam sebe zapelja. Slehern pa naj prevdari svoje delo; in tako bo sam v sebi čast imel, in ne v drugem. Vsak namreč bo svoje breme nosil. Tisti pa, kteri je v keršćanstvu podučevan, naj podeluje tistemu,

kteri podučuje, vse dobro. Nikar se ne motite; z Bogom se ni šaliti. Zakaj kar človek seje, to bo tudi žet. Kdor seje tedaj v svojem mesu, bo od mesa tudi žet trohjenje; kdor pa seje v duhu, bo od duha žet večno življenje. Kadar pa dobro delamo, nikar se ne utrudimo; ker ob svojem času bomo želi, ako se ne utrudimo. Dokler tedaj čas imamo, storimo dobro vsem, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm itd. (kakor v četertik po 4. nedelji v postu, stran 68.)

Šestnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 3, 13—21.

Bratje! vas prosim, da ne obnemagajte v nadlogah mojih za vas, ktere so vaša čast. Zavoljo tega priklanjam svoje kolena pred Očetom Gospoda našega Jezusa Kristusa, kteri je Oče vsega, kar je v nebesih in na zemlji, da vam da po bogastvu svoje časti močno utrditi se po njegovem Duhu v notranjem človeku, prebivati Kristusu po veri v vaših srcih, da v ljubezni vkoreninjeni in uterjeni morete umeti z vsemi svetimi, kakošna je širokota in dolgota, visočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, ktera um preseže, da ste napolajeni z vso polnostjo Božjo. Njemu pa, kteri premore vse obilniši storiti, kakor prosimo ali umemo, po moči, ktera v nas dela, njemu čast v cerkvi in v Kristusu Jezusu v vse rodove vekoma! Amen.

Evangelij svetega Lukeža 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega višega farizejev v saboto kruh jest, so oni na-nj gledali. In

glej! neki vodeničen človek je bil pred njim. In Jezus je spregovoril, in djal učenikom postave in farizejem, rekoč: Ali se sme v saboto ozdravljati? Oni pa so molčali. In ga je prijel, ozdravil in spustil. In je odgovoril, in jim rekel: Komu zmed vas bo osel ali vol v kapnico padel, in ga ne bo izlekel precej sabotni dan? In mu neso mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ker je vidil, kako si perve sedeže izbérajo, in jim je rekel: Kadar si povabljen na gostijo, ne sedaj na prvo mesto; da, ko bi bil morebiti častitljiviš kakor ti, od njega povabljen, ne pride, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Ugani se temu; in se takrat ne začneš z sramoto na zadnje mesto, presedati. Temuč kadar si povabljen, pojdi in sedi na poslednje mesto, da ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatelj! pomakni se više! Takrat ti bo čast v pričo tistih, kateri so z teboj vred pri mizi. Zakaj vsak, kateri se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
4, 1—6.

Bratje! prosim vas jaz jetnik v Gospodu, da spodobno živite po poklicu, h kateremu ste poklicani, z vso ponižnostjo in krotkostjo, s poterpljenjem; prenesite eden drugoga v ljubezni, in skerbite ohraniti edinost duha v zavezi miru. Bodite eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica. En Gospod je, ena vera, en kerst. En Bog in Oče je vsih, kateri je nad vsemi, in po vsem, in v nas vseh, kateri je hvaljen vekoma. Amen.

Evangelij svetega Matevža 22, 34—46.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji; in eden zmed njih, učenik postave, ga je vprašal ga skušajoč: Učenik! ktera je velika zapoved v postavi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je nar večji in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postava in preroki. Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekoč: Kaj se vam zdi od Kristusa, čigav sin je? Mu reko: Davidov. Jim reče: Kako ga tedaj David v duhu imenuje Gospoda, rekoč: Gospod je rekel mojemu Gospodu: Usedi se na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog. Ako ga tedaj David imenuje Gospoda, kako je njegov sin? In nobeden mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne nobeden prederznil še kaj vprašati.

Osemnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 4—8.

Bratje! zahvalim svojega Boga vselej za vas zavoljo milosti Božje, ktera vam je dana v Kristusu Jezusu; ker ste po njem v vsem obogateli, v vsi besedi in v vsem znanji (kakor je bilo pričevanje Kristusovo poterjeno med vami) tako da vam ne manjka nobenega daru, kateri čakate razodenja Gospoda našega Jezusa Kristusa, ki vas bo tudi poterdoval do konca, da boste brez greha v dan prihoda Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svelega Matevža 9, 1—8.

Tisti čas je Jezus stopil v čolnič, ter se je prepeljal, in je prišel v svoje mesto. In glej! pernesli so mu mertvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero; je rekel mertvoudnemu: **Zaupaj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi!** In glej! eni pismarjev so sami pri sebi rekli: **Ta preklinja.** In ko je Jezus vidil njih misli, je rekel: **Zakaj mislite hudo v svojih sercih? Kaj je ložej, reči: Odpuščeni so ti tvoji grehi; ali reči: Vstani in hodi? Da pa veste, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, (reče tedaj mertvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal, in šel na svoj dom. Množice pa, to viditi, so stermele, in častile Boga, kateri je dal tako oblast ljudem.**

Devetnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 4, 23—28.

Bratje! ponovite se v duhu svojega uma, in oblecite novega človeka, kateri je po Bogu stvarjen v resnični pravičnosti in svetosti. Za tega voljo opustite laž, govorite resnico vsakteri s svojim bližnjim; ker smo udje med seboj. Jezite se, tode nikar ne grešite; solnce naj ne zajde v vaši jezi. Ne dajajte prostora hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade več; temuč naj raji pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu,

Evangelij svelega Matevža 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnom in farizejem v prilikah, rekoč: **Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je napravil ženitnino svojemu**

sinu. In je poslal svoje hlapce: poklicat povabljene na ženitnino; pa neso hotli priti. Spet je poslal drugih hlapcov, rekoč: Povejte povabljenim: Glejte! svoje kosilo sim pripravil, moji junci in pitana žival je zaklana, in vse je pripravljeno; pridite na ženitnino. Oni pa niso marali, in so šli, eden na svojo pristavo, eden pa po svoji kupčii. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce, ter so jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razserdil; in je poslal svoje vojske, in je končal tiste ubijavce, in njih mesto požgal. Potlej reče svojim hlapcom: Ženitnina je sicer perpravljena, tode povabljeni je niso bili vredni. Pojdite tedaj na razpotja, in ktere koli najdete, pokličite jih na ženitnino. In njegovi hlapci so šli na ceste, in so jih nabrali, kolikor so jih našli, hude in dobre; in ženitnina je bila napolnjena z svatmi. Prišel je pa kralj pogledat svatov; in je vidil tam človeka, ki ni bil svatovski oblečen, in mu reče: Prijatelj! kako si le sem prišel, ker nimaš svatovskega oblačila? On pa je umolknul. Tedaj je kralj rekel služabnikom: Zvezite mu roke in noge, in vezite ga v unanjo temo, ondi bo jok in škripanje z sobmi. Veliko namreč jih je poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
5, 15—21.

Bratje! glejte, kako bi ravno hodili, ne kakor ne-spametni, ampak kakor pametni; odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bodite torej neumni, ampak umejte, kaj je volja Božja. In nikar se ne upijajte z vinom, v katerem je nečistost; ampak bodite napolnjeni s svetim Duhom, in govorite med seboj v psalmih, in hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospodu v svojih

sereih in dajajte vselej hvalo za vse Bogu Očetu v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa. In bodite eden drugemu podverženi v strahu Kristusovem.

Evangelij svetega Janeza 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljič, kterega sin je boln ležal v Kafarnaumu. Ko je ta slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu, in ga je prosil, da naj pride doli, in ozdravi njegovega sinu; začel je namreč umirati. Jezus mu je tedaj rekel: Ako ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete! Kraljič mu reče: Gospod! pojdi doli, preden moj sin umerje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin živi! In človek je veroval besedi, katero mu je rekel, in je šel. Ko je pa še na poti tje doli, so mu hlapci naproti prišli, in povedali rekoč, da njegov sin živi. Tedaj jih je vprašal po uri, ob kateri mu je bilo bolje. In so mu rekli: Včeraj ob sedmi uri ga je pustila merzlica: Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, katero mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi; in je veroval in in vsa njegova hiša.

En in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 6, 10—17.

Bratje! uterdite se v Gospodu in v mogočnosti njegove moči. Oblécite Božje orožje, da morete obstati pred zalezovanjem hudičovim, ker se nam ni vojskovati zoper meso in kerv, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavce tega temnega sveta, zoper hudobne duhove v podnebj. Za tega voljo primité Božje orožje, da se morete braniti ob hudem dnevu, in v vseh rečeh popolni obstati. Stojte tedaj opasani okoli svojih ledij z resnico,

in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah za oznanovanja evangelija miru; v vseh rečeh ga vzemite v roko škit vere, s katerim zamorete vse ogajene pšice hudobnega ugasiti, in vzemite čelado zveličanja in meč Duha, kar e beseda Božja.

Evangelij svetega Matevža 18, 23—35.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je hotel obrajt delati z svojimi hlapci. Ko je pa začel rajtati, je bil pred nja postavljen eden, kateri mu je bil dolžen deset tavžent talentov. Ker pa ni imel z čem plačati, je ukazal njegov gospod prodati njega, in njegovo ženo, in njegove otroke, in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena, in ga je prosil, rekoč: Poterpi z menoj, in vse ti bom povernul. In gospod se je usmilil tistega hlapca, in ga je spustil, in mu je dolg odpustil. Spred njega grede pa je tisti hlapec najšel enega svojih sohlapcev, kateri mu je bil dolžen sto denarjev; in ga je zgrabil in davil, rekoč: Plačaj, kar si dolžen. Tedaj je njegov sohlapec pred nja padel, in ga je prosil, rekoč: Poterpi z menoj, in vse ti bom povernul. On pa ni hotel; temuč je šel, in ga je vergel v ječo, dokler ne ho splačal dolga. Ko so pa vidili njegovi sohlapci, kar se je zgodilo, so bili silno žalostni, ter so šli in povedali svojemu gospodu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedaj ga je poklical njegov gospod, in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sim ti odpustil, ker si me prosil; ali nisi bil torej tudi ti dolžen usmiliti se svojega sohlapca, kakor sim se tudi jaz tebe usmilil? In njegov gospod se je razserdil, in ga je izdal trigonom, dokler ne bo poplačal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakteri svojemu bratu iz svojih serc.

Dve in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipljanov
1, 6—11.

Bratje! zanesemo se na Gospoda Jezusa, da, kateri je začel v vas dobro delo, ga bo tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa; kakor se mi prav zdi to od vas vsih misliti, zato ko vas imam v sereu, tudi v svojem železji, in v zagovarjanji in poterjenji evangelija, vse, ki ste deležni mojega veselja. Zakaj Bog mi je priča, kako da vas vse ljubim v sereu Jezusa Kristusa. In to molim, da bi vaša ljubezen bolj in bolj rastla v znanji in v vsej umnosti, da preudarite, kaj je bolj, da ste čisti in brez spodtikljeja v dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravice po Jezusu Kristusu, v čast in hvalo Božjo.

Evangelij svetega Matevža 22, 15—21.

Tisti čas so šli farizeji, in so se posvetovali, da bi Jezusa vjeli v besedi. In pošljejo do njega svojih učencov z Herodijani vred, rekoč: Učenik! vemo, da si resničen, in pot Božjo po resnici učiš, in da ti ni mar za nikogar, ker ne gledaš na veljavo ljudi. Povej nam tedaj, kaj se ti zdi, ali se sme dacija dajati cesarju ali ne? Jezus pa je poznal njih hudobo, in je rekel: Kaj me skušate, hinavci? Pokažite mi dacni denar! In oni so mu podali denar. In Jezus jim reče: Čigava je ta podoba in napis? Mu reko: Cesarjeva. Tedaj jim reče: Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.

Tri in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
3, 17—21; in 4, 1—3.

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, kateri tako žive, kakor imate zgled nad nami. Zakaj veliko jih živi, katere sim vam večkrat imenoval, (zdaj pa tudi jokaje imenujem,) sovražnike križa Kristusovega; katerih konec je poguba, katerih Bog je trebuh; kateri se hvalijo svoje sramote, kateri pozemeljsko ljubijo. Naše prebivanje pa je v nebesih, od kodar tudi Zveličarja čakamo, Gospoda svojega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker ga bo upodobil svojemu svetlemu telesu, po moči, s katero si tudi zamore podvreči vse reči. Za tega voljo, bratje moji predragi in priserčni, moje veselje in moja kruna! tako stojte v Gospodu, preljubi! Prosim Evodijo in Sintiho, da naj bote ene misli v Gospodu. Prosim tudi tebe, zvesti brat in tovarš! pomagaj jima, ki ste se z menoj trudile v evangelii s Klemenom, in drugimi mojimi pomagavci, katerih imena so v bukvah življenja.

Evangelij svetega Matevžu 9, 18—26.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej! je eden vikših prišel in ga molil, rekoč: Gospod! moja hči je zdaj umerla; ali pridi, in položi svojo roko na njo, in bo oživela. In Jezus je vstal, ter z njim šel in njegovi učenci. In glej! žena, ki je na kervotoku terpela dvanajst let, je pristopila od zadej, in se je dotaknula roba njegovega oblačila. Zakaj rekla je sama per sebi: Ako se le njegovega oblačila dotaknem, bom ozdravljena. Jezus pa se je obrnul, in ko jo je vidil, je rekel: Zaupaj, hči! tvoja vera

te je ozdravila. In žena je bila zdrava od tiste ure. In ko je Jezus v vikšega hišo prišel, in je vidil piškače in šumečo množico, je rekel: Odstopite; zakaj deklica ni mertva, ampak spi. In so se mu posmehovali. Ko je bila pa množica izgnana, je noter šel, in jo je prijel za roko, in deklica je vstala. In ta slovez je šel po vsej tisti deželi.

Opomba. Ako je po binkoštih več ko 24 nedelj; se po 23. nedelji jemljejo nedelje, ktere so tisto leto po razglašenji Gospodovem ostale, po tem le redu:

Ako je 25 nedelj, se za 24. nedeljo vzame 6. nedelja po razglašenji, kakor na strani 20

Ako je 26 nedelj, se za

24. ned. vzame 5. nedelja po razgl. kak. na str. 19

25. " " 6. " " " " " " 20

Ako je 27 nedelj, se za

24. ned. vzame 4. nedelja po razgl. kak. na str. 18

25. " " 5. " " " " " " 19

26. " " 6. " " " " " " 20

Ako je 28. nedelj, se za

24. ned. vzame 3. nedelja po razgl. kak. na str. 17

25. " " 4. " " " " " " 18

26. " " 5. " " " " " " 19

27. " " 6. " " " " " " 20

Poslednjo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Kološanov 1, 9—14.

Bratje! ne jenjamo za vas moliti in prositi, da bi bili vi napotojeni s poznanjem Božje volje, y vsej modrosti in duhovni razumnosti; da bi spodobno hodili Bogu y vsem

prijetni, rodovitni v vsakem dobrem delu, in rastejoči v spoznanji Božjem, v vsej moči uterjeni po njegovi častiljivi mogočnosti, v vsem poterpljenji in perzanašanji z veseljem, hvatijoči Boga Očeta, kateri nas je vredne storil vdeležiti se erbščine svetih v razsvetljenji, kateri nas je otel od oblasti teme, in prestavil v kra'jestvo svojega preljubega Sina, v katerem imamo odrešenje po njegovi kervi, odpuščenje grehov.

Evangelij svetega Matevža 24, 15—35.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote vidili gnusobo razdjanja, prerokovano od Daniela preroka, stati na svetem mestu: (kdor bere, naj ume!) tedaj naj, kateri so v Judeji, beže na gore: in kdor je na strehi, ne hodi ž nje jemati kaj iz svoje hiše; in kdor je na polji, se ne vračaj jemati svoje suknje. Gorje pa nosečim in doječim tiste dni! Molite pa, da se vaš beg ne zgodi po zimi ali v saboto. Zakaj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi, bi ne bil otet noben človek; tode zavoljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kristusi, in krivi preroki, in bodo delali velike znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo mogoče). Glejte! pred sim vam povedal. Ako vam tedaj poreko: Glejte! v puščavi je, ne hodite vunkaj! v hramu je, ne verjemite. Ker kakor blisk pride od sončnega izhoda, in se posveti do zahoda: tako bo tudi prihod Sinu človekovega. Kder koli je namreč mertvo truplo, ondi se bodo sberale tudi postojne. Kmalu po stiski tistih dnev pa bo sonce otemnelo, in mesec ne bo dal svoje svetlobe, in zvezde bodo padale iz neba, in moči nebeške se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinu človekovega na

nebu: in tedaj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinu človekovega priti v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom. In bo poslal svoje anjele s trobento in z velikim glasom, in bodo zbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov, od konca neba do konca njegovega. Od figovega drevesa pa se učite prilike: kadar je njegova veja že muževna, in berst požene, veste, da je blizo poletje. Tako tudi vi, kadar bote vidili vse to, vedite, da je blizo pred durmi. Resnično vam povem, da ti rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bota prešla, moje besede pe ne bodo prešle.

Bevila in Evangelii

30: Matheja.

V dan 4. Andreja apostoljina.

Bevila iz lista 4. Pustja apostoljina do Križnjakov
o 10. postavi od 10. do 18. črte.

Prigled v svetovni svet / svetje v pravičnosti / v namini
pa se pija v zveličanju. Pismo namreč govori: Noheden,
kteri 72-aj svetje, ne bo ostajal. Kajti med ljudem
in svetom ni razloka; kaj eden je svet, drugi svet,
za vse, kteri v njem živijo. Kajti kjer koli je svet
in svet, pa svetljen. Kako bodo vedeli v njem živeti,
kterga bodo svetili? Ali tako bodo v njem svetili, od
kterga niso svetili? Kako pa bodo blišči svet
svet? Kako pa bodo oznanjali, ako niso postali? Ka-
kot je pisano: Kako ljube so nove oznanjenci mit ozna-
njenci dobro! Toda oznanjenci niso vsi pokorni. Izaja

nebu: in tedaj se bodo jokali vsi tistovi na zemlji, in
 bodo vidili čemu glasovskega priči v obiskih neba z
 veliko močjo in veličanstvom. In bo postal svoje an-
 gela s trobentami in z velikim glasom, in bodo slišali
 njegove lazebene od čveterih vetrov, od konca neba
 do konca njegovega. Od njegovega drevesa pa se učilo
 prilike: kadar je njegova veja se muševna, in berat
 požene, veste, kako to, vidite, da je bilo pred durmi.
 dar pote vidili vse to, vidite, da je bilo pred durmi.
 Hranimo vam povem, da ti kod ne bo prešel, dokler
 se vse to ne zgodil. Nebo in zemlja bota prešla, moje
 besede pa ne bodo prešla.

Drugi del.

Berila in Evangelii

v

praznike Svetnikov.

30. listopad.

V dan s. Andreja aposteljna.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
 v 10. postavi od 10. do 18. verste.*

Bratje! s srcem se veruje v pravičnost, z ustmi
 pa se priča v zveličanje. Pismo namreč govori: Nobeden,
 kateri va-nj veruje, ne bo osramoten. Zakaj med Judom
 in Grekom ni razločka; ker eden je Gospod vsih, bogat
 za vse, kateri v nja kličejo. Zakaj kdor koli kliče v ime
 Gospodovo, bo zveličan. Kako bodo tedaj v nja klicali,
 kterege neso verovali? Ali kako bodo v nja verovali, od
 kterege neso slišali? Kako pa bodo slišali brez oznanov-
 avca? Kako pa bodo oznanovali, ako niso poslani? Ka-
 kor je pisano: Kako lepe so noge oznanujočih mir, ozna-
 nujočih dobro! Toda oznanovanju niso vsi pokorni. Izaija

namreč pravi: Gospod! kdo je veroval, kar je od nas slišal? Vera tedaj je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar slišali? Saj je po vsej zemlji izšel njih glas, in do konca sveta njih besede.

Evangelij svetega Matevža 4, 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter, in Andreja njegovega brata, metati mrežo v morje; bila sta namreč ribiča. In jima reče: Hodita za menoj in vaji bom storil ribiča človekov. Ona pa sta koj svoje mreže popustila, in sta šla za njim. In od tod dalje gredoč je vidil dva druga brata, Jakoba Cebedejevega, in Janeza njegovega brata, v čolnu z njih očetom Cebedejem, popravljati svoje mreže, in jih je poklical. Ona pa sta precej mreže in očeta popustila, in sta šla za njim.

3. grudna.

V dan s. Franciška Ksaverija.

Berilo: Bratje! s srcem se veruje (kakor v dan s. Andreja aposteljna str. 168.)

Evangelij svetega Marka 16, 15—18.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangelij vsej stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: v mojem imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roke pokladali, in bodo zdravi.

4. grudna.

V dan s. Barbare device in maternice.*Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12.*

Častil te bom, Gospod kralj! in te hvalil Boga svojega Zveličarja; častil bom tvoje ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si otel moje telo od pogubljenja, od zaderge krivičnega jezika, in od lažnjivih ust, in si mi vpričo mojih zopernikov bil pomočnik. In si me odrešil po obilnem usmiljenji svojega imena od rjovečih zveri, ki so pripravljene na jed; iz rok tistih, kateri so mi stregli po življenji, in iz veliko britkost, ktere so me obdajale; iz sile plamena, kateri je švigal okoli mene, in v sredi ognja nesim zgorel; iz globočine peklenškega brezna, od ognjušenega jezika, od lažnjivega govorjenja, od hudobnega kralja, in od krivičnega jezika. Hvalila bo do smerti moja duša Gospoda; ker jim pomagaš iz nadlog, kateri v te zaupajo, in jih rešiš iz rok narodov, Gospod naš Bog!

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah z svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekly: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekoč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji h prodajavcom, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in

pripravljene so šle z njim na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une device, rekoč: Gospod, gospod! odpri nam. On pa je odgovoril, in rekel: Resnično vam povem, vas ne poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne dneva ne ure.

6. grudna.

V dans. Nikolavža spovedovavca škofa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov
13, 7—17.

Bratje! spomnite se svojih predecev, kateri so vam govorili besedo Božjo; glejte konec njih življenja, in ravnajte se po njih veri. Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in dans, vekoma. Ne dajte se z drugačnimi in ptujimi nauki zapeljati. Saj je nar boljše serce z milostjo uterditi; ne z jedmi, ktere niso pomagale tistim, ki so v njih živeli. Imamo altar, od ktereга nimajo oblasti jesti, kateri šotoru služijo. Zakaj katerih žival kerv za greh veliki duhoven v svetišče nese, njih trupla se sožigajo zunaj šotorišča. Toraj je tudi Jezus, da bi posvetil s suojo kervjo ljudstvo, zunaj vrat terpel. Pojdimo tedaj k njemu iz šotorišča, in nosimo njegovo zasramovanje. Saj nimamo tukaj obstoječega mesta, ampak prihodnjega iščemo. Po njem tedaj darujmo vselej Bogu hvalni dar, to je, sad ust, ktere časte njegovo ime. Ne pozabite pa dobrotljivosti in darovitosti; ker taki darovi dopadejo Bogu. Bodite pokorni svojim višim, in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, kateri bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelij svetega Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nekdo, kateri je na ptuje šel, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blago. In je dal enemu

pet talentov, enemu pa dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je zdajci odrinul. Šel je pa, kateri je bil pet talentov prijel, in je kupčeval z njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno tako je tudi, kateri je bil dva prijel, pridobil dva druga. Kteri je bil pa le enega prijel, je še in je zakopal v zemljo, in skril denarje svojega gospoda. Čez veliko časa pa pride gospod tistih hlapcov, in ima obrajt z njimi. In je pristopil, kateri je bil pet talentov prijel, in je prinesel pet drugih talentov, rekoč: Gospod! pet talentov si mi zročil, glej! pet drugih sim pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda. Pa tudi, kateri je bil dva talenta prijel, je pristopil in rekel: Gospod! dva talenta si mi zročil; glej! dva druga sim pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospoda.

8. grudna.

V god spočetja device matere Marije.

Berilo iz pripoved Salomona kralja 8, 22—36.

(Besede modrosti Božje.)

Gospod me je v lasti imel v začetku svojih pot, preden je kaj storil od začetku. Od vekoma sim postavljen, in od nekedaj, preden je bila zemlja storjena. Še ni bilo breznov, in jaz sim bila že spočeta; vod studenci še niso izvirali; gore še niso bile s svojo težo vstavljene; preden so bili hribje, sim bila jaz rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje, Kadar je narejal nebesa, sim pri njem bila. Kadar je stanovitne postave in pokrajne postavljaj breznam; kadar je oblake zgorej pripenjaj, in vod studence tehtaj; kadar je postavljaj meje okoli morja,

in poslavo dajal vodam, da naj ne preidejo svojih bregov; kadar je utrdoval dno zemlje: sim pri njem bila, in vse ž njim ravnala, in sim se veselila vsak dan, in pred njim vedno igrala. Sim igrala na svetu, in moje veselje je biti s človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in hodite modri, in nikar ga ne zametujte. Blagor človeku, kateri me posluša, in kateri čuje pri mojih vratih vsak dan, in streže pri podbojih mejih durí. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prijel zveličanje od Gospoda.

Evangelij svetega Matevža 1, 1—16.

Bukve rodu Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sinu Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakoba; Jakob pa je rodil Judata in njegove brate. Juda pa je rodil Fareza in Carama s Tamare; Farez pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Naasona; Naason pa je rodil Salmona. Salmon pa je rodil Booca z Rahabo; Booz pa je rodil Obeda z Ruto; Obed pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona, z njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata. Asa pa je rodil Jozafata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ocija, Ocija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Ecekija. Ecekija pa je rodil Manaseta; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate o Babilonskem preselovanji. In po Babilonskem preselovanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Corobabela. Corobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Acorja. Acor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleacarja; Eleacar pa je rodil Matana; Matan pa je

rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Jožefa, moža Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

13. grudna.

V dan s. Lucije device maternice.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17 in 11, 1—2.

Bratje! kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali. Zakaj, ne kdor se sam hvali, je skušan, ampak tisti, kterega Bog hvali. O da bi vi prenesli malo moje nespameti! Pa poterpite z menoj. Zakaj vnet sim za vas z Božjim ognjem; ker zaročil in dal sim vas enemu možu, čisto devico, Kristusu.

Evangelij svetega Marka 13, 44—52.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestva je podobno zakladu, skritemu v njivi, kterega je človek, ki ga je najšel, skril in od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Spet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kteri išče dobrih biserov. Kteri, ko je najšel en drag biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v morje, in zajme rib vsakega rodu. Ktero, ko je napolnjena, izlečejo, in na bregu sede odbero dobre v posode, malovredne pa odmečejo. Tako bo ob koncu sveta: Angeli pojdejo vunkaj, in bodo odločili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok, in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse to? Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je vsak pismar, ki je podučen v nebeškem kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, kteri nosi iz svojega zaklada novo in staro.

18. grudna.

V dan pričakovanja poroda device matere Marije.

Berilo iz Izaija preroka 7, 10—55.

Tiste dni je govoril Gospod Ahacu, rekoč: Prosi si znamenje od Gospoda svojega Boga, ali od zdolej iz globočine, ali od zgoraj iz visočine. In je rekel Ahac: Ne bom prosil, in ne skušal Gospoda. In (Izaija) je rekel: Poslušajte tedaj, Davidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi mojemu Bogu? Za tega volje vam bo dal Gospod sam znamenje: glejte, devica bo spočela in rodila Sinu, in se bo imenovalo njegovo ime Emanuel. Sirovo maslo in med bo jedel, da bo vedil zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij svetega Lukeža 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nacaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k nji, in je rekel: Češčena, milosti polna; Gospod je s teboj; žegnana si med ženami! Ko je pa ona to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj se, Marija! ker milost si najšla per Bogu. Glej! spočela boš v svojem telesu in rodila Sinu, in imenuj njegovo ime Jezus. Ti bo velik in Sin Narvišega imenovan; in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Jakobovi vekomaj, in njegovega kraljesta ne bo konca. Marija pa je rekla angelu: Kako se bo to zgodilo, ker moža ne spoznam? In angel je odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v te, in moč

Narvišega te bo obsenčila; in za tega voljo bo Sveto, ktero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sinu v svoji starosti, in ti mesec je že šesti, tiste, ki je imenovana nerodovitna. Ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej! dekla sim Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.

21. grudna.

V dan s. Tomaža aposteljna.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 2, 19—22.

Bratje! zdaj niste gostje in ptujci, ampak ste mestseljani svetih in domači Božji, vzdani na stalo aposteljnov in prerokov, in poglavitni ogelnik je sam Kristus Jezus, na katerem je vse zidovje sestavljeno, in raste v svet tempelj v Gospodu, v kterega ste tudi vi vzdani v prebivališče Božje v duhu.

Evangelij svetega Janeza 20, 24—29.

Tisti čas Tomaža, dvanajsterih enega, kateri je imenovan Dvojčič, ni bilo pri njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedaj so mu povedali: Gospoda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebļjev, in ne denem svojega persta v rane žebļjev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roke; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo

stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril in mu rekel: Moj Gospod, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval! blagor jim, kateri neso vidili, in so verovali.

Drugo nedeljo po razglašenji Gospodovem.

V praznik presvetega imena Jezusovega.

Berilo iz djanja aposteljskega 4, 8—12.

Tiste dni je Peter napolnjen s svetim Duhom rekel: Poglavarji ljudstva in starašini, poslušajte! Ako sva mi dva dans vprašana za dobroto, bolnemu človeku storjeno, po kateri je ti ozdravljen; bodi znano vam vsem in vsemu Izraelovemu ljudstvu, da v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa Nacareškega, ki ste ga vi križali, Bog pa ga je obudil od mertvih, v tem stoji ti pred vami zdrav. Ti je kamen, kateri je bil zaveržen od vas zidavcev, kateri je bil v ogelnik. In v nikomur drugem ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, v katerem bi mogli zveličani biti.

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih itd. (kakor v novega leta dan str. 16).

17. prosenca.

V dan s. Antona puščavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6.

Je bil ljub Bogu in ljudem, njegov spomin je v blagru, Bog ga je v slavi svetnikom upodobil, in ga je po-

veličal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu dal povelje za svoje ljudstvo, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. Zakaj slišal je njegov glas, in ga je peljal v oblak, in mu je dal očitno zapovedi in postave življenja in modrosti.

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža str. 15.)

18. prosenca.

V dan stola s. Petra v Rimu.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljnega 1, 1—7.

Peter, apostelj Jezusa Kristusa, izvoljenim ptujeom, razkropljenim v Pontu, Galaciji, Kapadocii, Azii in Bitiniji, po pravednosti Boga Očeta, v posvečenji Duha, v pokorščino in pokropljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnoži. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen, in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero ima razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da je skušnjava vaše vere veliko drajši ko zlato, katero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo, in čast v razodetji Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove, in je vprašal svoje učence, rekoč; Kdo pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekteri, da Janez kerstnik, nekteri pa, da Elija, nekteri pa, da Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sim? Je odgovoril Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Boga! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker meso in kerv ti nesta tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz povem tebi: Ti si Peter (skala), in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in peklenške vrata je ne bodo zmagale. In tebi bom dal ključne nebeškega kraljestva; in kar boš zvezal na zemlji, bo zvezano tudi v nebesih, in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.

20. prosenca.

V dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov 11, 33—39.

Bratje! svetniki so z vero premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašali levom žrela, vgasili silne ognje, ubežali ojestremu meču, se ozdravili od boleznj, močni bili v boji, in odgnati unajnih vojske; prejele so žene svoje mertve iz mertvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hotli rešenja, da bi najšli bolji vstajenje. Eni pa so zasramovanje in tepenje terpeli, zraven tudi železje in ječe; so bili kamnjani, prežagovani, skušani, z. mečem morjeni; so hodili v kožuhih, v kozjih kožah, ubožni, sti-

skani, zatirani, katerih svet ni bil vreden; in so se potikali po puščavah, po gorah in berlogih, in podzemljskih jamah. In ti vsi so bili s pričevanjem vere pravični najdeni v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus iz gore, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencov, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni biti od svojih bolezni. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je iskala dotaknuti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obrnil v svoje učence in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ker bote nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali, Blagor vam bo, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo, zavoljo Sinu človekovega. Veselite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

21. prosenca.

V dan s. Neže device marternice.

Berilo; Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (Oboje kakor v dan s. Barbare device maternice str. 170.)

22. prosenea.

V dan ss. Vincencja in Anastazja marternikov.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v roki Božji, in ne bo jih doseglo terpljenje smerti. Nespametnih očem se je zdelo, da umerjejo, in njih ločenje, so menili, da je nadloga, in njih odhod od nas pogubljenje; pa oni so v miru. In če so pred ljudmi bolečine terpeli, je njih upanje polno neumerljivosti. Malo hudega so prenesli, ali veliko dobrega bodo prejeli, ker Bóg jih je skusil, in jih je najšel sebe vredne. Kakor zlato v peči jih je skusil, in kakor žgavni dar jih je prijel, in ob svojem času se bo na-nje ozerl. Pravični se bodo svetili, in kakor iskre po sternišči bodo tekali. Sodili bodo narode, in gospodovali čez ljudstva, in Gospod bo kraljeval čez nje vekomaj.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote slišali vojske in punte, se nikar ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je rekel: Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo. In veliki potresi bodo po deželah, in kuga in lakota; in strahovi iz neba, in znamenja velike bodo. Pred vsem tem pa bodo stegnuli po vas svoje roke, in vas bodo preganjali, in izdajali v s-hodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblastnike zavoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričevanje. Vtisnite si tedaj v serca, in ne skerbite, kako bote odgovarjali. Jaz namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli vstavljati, ne zoper govoriti vsi vaši zoperniki. Izdajani pa bote od staršev in bratov, in od žlahte in pri-

jatlov, in morili jih bodo zmed vas. In bote od vseh sovraženi zavoljo mojega imena. Pa las vam iz glave ne bo poginul. V svoji poterpežljivosti bote ohranili svoje duše.

23. prosenca.

V dan zaročenja device Marije.

Berilo: Gospod me je v lasti imel itd. (kakor 8. dan grudna, str. 156.)

Evangelij: Ko je bila Marija, mati Jezusova, Joželu zaročena itd. (kakor predbožični dan str. 7.)

25. prosenca.

V dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna.

Berilo iz djanja aposteljskega 9, 1—21.

Tiste dni je Savl, kateri je še puhal pertenje in morijo v učence Gospodove, šel k velikemu duhovnu, in je prosil od njega pisma v Damask do s-hodnic, da ako bi najšel ktere može ali žene tega uka, »bi jih zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal Damasku, in ga je nanagloma obsvetila luč z neba. In je padel na tla, in šlišal glas, kateri mu je rekel: Savl, Savl! kaj me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si? Gospod! In on reče: Jaz sim Jezus, kterega ti preganjaš: težko ti je proti ostnu berecati. In trepetaje in stermé je rekel: Gosdod! kaj hočeš, da naj storim? In Gospod mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tisti možje pa, kateri so ž njim hodili, so ostermeli in stali, ker so sicer glas slišali, pa

nikogar vidili. Vstal je pa Savi od tal, in z odpertimi očmi nič ni vidil. Tedaj so ga za roke peljali, in pripeljali v Damask. In tam tri dni ni vidil, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učencec v Damasku, Ananija po imenu. In Gospod mu je rekel v prikazni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospod, tukaj sim. In Gospod mu reče: Vstani, in pojdi v ulice, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v Judovi hiši po Taržanu, Savlu po imenu; zakaj glej moli. (In je vidil v prikazni moža, Ananija po imenu, priti, in na-nj roke položiti, da bi spregledal.) Ananija pa je odgovoril: Gospod slišal sim od veliko ljudi, koliko hudega je storil ti mož tvojim svetim v Jeruzalemu; in on ima oblast od velicij duhovnov zvezati vse, kateri kličejo v tvoje ime. Gospod pa mu je rekel: Pejdi, ker izvoljena posoda mi je on, da nese moje ime pred nevernike, in kralje in Izraelove otroke. Zakaj jaz mu bom pokazal, koliko mu je treba za moje ime terpeti. In Ananija je šel, in v hišo stopil, in je roke na-nj položil, ter rekel: Savi, brat! Gospod Jezus, kateri se ti je prikazal na potu, po katerem si šel, me je poslal, da spregledaš, in si napolnjen s svetim Duhom. In zdajci so padle od njegovih oči nekakošne luskinje, in je spregledal. Tedaj je vstal, in je bil kerščen. In je vzel jedi, in se je pokrepčal. In je bil nekaj dni pri učencih, ki so bili v Damasku; in je precej v s-hodnicah oznanoval od Jezusa, da je ta Sin Božji. Zavzeli pa so se, kateri so ga slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v Jeruzalemu, kateri so klicali v to ime, in je zato sem prišel, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnom? Savi pa je čedalje močnejši prihajal, in zavračeval Jude, kateri so prebivali v Damasku, ker je terdil, da je ti Kristus.

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! mi smo vse zapustili, in smo šli za teboj; kaj tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam povem, da ob prerojenji, kadar bo Sin človekov sedel

na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In slehern, kateri zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojega imena, bo stoterno prejel, in večno življenje dosegel.

2. svečana.

V god darovanja Jezusa Kristusa, in očiščevanja device matere Marije, ali v svečnico.

Berilo iz Malahija preroka 6, 1—14.

To reče Gospod Bog: Glejte, jaz pošljem svojega angela, in bo pripravljaj pot pred menoj. In zdajci bo prišel v svoj tempelj Gospod, ki ga vi iščete, in angel zaveze, ktere ga vi želite. Glejte, gre! reče Gospod vojsk-nih trum; in kdo bo mogel umeti dan njegovega prihoda? ali kdo bo prenesel njegov pogled? Zakaj on bo kakor topeč ogenj, in kakor valjaveov zel; in bo sedel, kakor kateri topi in čisti srebro, in bo očistil otroke Levjeve, in jih preceedil kakor zlato in srebro, in bodo darovali Gospodu dari v pravici. In dopadel bo Gospodu dar Judatov in Jeruzalemov, kakor poprejšne dni, in kakor ne-kedanje leta, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 2, 22—31.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi očiščevanja Marije po Mojzesovi postavi, so Jezusa pernesli v Jeruzalem, da so ga postavili pred Gospoda, (kakor je pisano v postavi Gospodovi: Vse pervorojeno mož-kega spola bodi posvečeno Gospodu,) in da so dar opravili, kakor je rečeno v postavi Gospodovi, dve

gerlici ali dva mlada goloba. In glej! bil je človek v Jeruzalemu, kteremu je bilo ime Simeon: in ta človek je bil pravičen in bogaboječ, in je čakal oveseljenja Izraelovega, in sveti Duh je bil v njem. In mu je bilo razodeto od svetega Duha, da ne bo vidil smerti, preden ne vidi Gospodovega Kristusa. In je prišel v duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka Jezusa njegovi starši, da bi storili za-nj po šegi postave, ga je tudi on vzel na svoje naročje, ter je hvalil Boga in rekel: Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospod! po svoji besedi v miru, ker so vidile moje oči tvoje zveličanje, katero si pripravil pred obličjem vsih narodov, luč v razsvetljenje nevernikom, in v čast Izraelu svojemu ljudstvu.

3. svečana.

V dan svetega Blaža marternika škofa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 3—7.

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vsega poveseljenja; kateri nas poveseljuje v slednji naši nadlogi, da jih tudi mi moremo poveseliti, kateri so v mnogi stiski, s povseljenjem, s kterim smo tudi mi od Boga povseljeni. Zakaj kakor je obilno terpljenje Kristusovo v nas, tako je tudi po Kristusu obilno naše povseljenje. Pa bodimo stiskani, je v vaše opominjanje in zveličanje; ali bodimo povseljeni, je v vaše povseljenje; ali bodimo opominjani, je v vaše opominjanje in zveličanje, katero stori, da terpite ravno tiste nadloge, ktere tudi mi terpimo; da je naše upanje za vas terdno, ker vemo, da, kakor ste tovarši v terpljenji, tako bote tudi v povseljenji v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za menoj. Zakaj kdor hoče svoje življenje ohraniti, ga bo zgubil, kdor pa zgubi svoje življenje zavljo mene, ga bo najšel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakošno menjščino bo človek dal za svojo dušo? Ker Sin človekov bo prišel v veličastvu svojega Očeta z svojimi angeli, in takrat bo povernul vsakteremu po njegovih delih.

5. svečana.

V dan s. Agate device marternice.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 26—31.

Bratje! poglejte svoj poklic: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih, ampak kar je nespametnega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil modre; in kar je slabega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je neimenitnega in zaničljivega pred svetom, je izvolil Bog, in kar nič ni, da bi razdjal, kar je; da se noben človek ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, kateri sam je bil dan od Boga v modrost, in pravičnost, in posvečenje, in odrešenje, da, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali.

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji, ter so ga skušali in rekli: Je li pripuščeno možu ločiti se

od svoje žene zavoljo česar koli si bodi? On pa je odgovoril in jim rekel: Ali niste brali, da, kateri je od začetka ustvaril človeka, je ustvaril moža in ženo, in je rekel: Za tega voljo bo človek očeta in mater zapustil, in se bo svoje žene držal, in bota dva v enem mesu. Torej nista več dva, ampak eno meso. Kar je tedaj Bog združil, naj človek ne loči. Mu reko: Zakaj je pa Mojzes zapovedal ločiven list dati, in se ločiti (od nje)? Jim reče: Mojzes vam je zavoljo terdobe vašega serca pripustil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. Povem vam pa, da, kdorkoli se loči od svoje žene, razun zavoljo kurbanja, in drugo vzame, prešeštuje; in kdor ločeno vzame, prešeštuje. Mu reko njegovi učenci: Če je tako človekova reč z ženo, ni dobro ženiti se. On pa jim je rekel: Te besede ne razumejo vsi, ampak katerim je dano. So namreč skopljenci, kateri so iz maternega telesa tako rojeni; in so skopljenci, kateri so od ljudi skopljeni; in so skopljenci, kateri so sami sebe skopili zavoljo nebeškega kraljestva. Kdor more umeti, naj ume.

 6. svečana.

V dan s. Doroteje device marternice.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13—17.

Gospod moj Bog! povzdignul si na zemlji moje prebivališče, in sim prosil rešenje od smerti. Klical sim v Gospoda, očeta mojega Gospoda, da bi me ne zapustil v dan moje nadloge, in v času prevzetnih brez pomoči. Hvalil bom tvoje ime vedno, in ga častil s hvaležnostjo. Zakaj uslišana je moja molitev, rešil si me od pogubljenja, in me otel od hudega časa. Za tega voljo te bom častil, in hvalo dajal tvojemu imenu, Gospod naš Bog!

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 174.)

9. svečana.

V dan s. Apolonije device marternice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (oboje kakor v dan s. Barbare device in marternice str. 170.)

14. svečana.

V dan s. Valentina marternika.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je peljal Gospod po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal umnost svetih: obogatil ga je v njegovem trudu, in je dopolnil njegove dela. Pri zvijači njegovih zopernikov mu je na strani stal; in ga je obogatil. Ubrani ga je pred sovražniki, in pred zapeljivci ga je obvaroval, in mu je terd boj napravil, da bi premagal, in zvedel, da je modrost močnejši od vsih reči. Ta pravičnega prodanega ni zapustila, ampak ga je od grešnikov rešila, in je šla z njim v ječo, in ga v vezih ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti do tistih, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da sim mir prišel prineset na zemljo; ne

miru, ampak meč sim prišel prinest. Prišel sim namreč razdvojiti človeka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno taščo. In človekovi sovražniki bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sinu, ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo plačilo preroka prijel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo plačilo pravičnega prijel. In kdor koli da piti komu zmed teh nar manjših le kozarec merzle vode v imenu učenca, resnično vam povem, ne bo zgubil svojega plačila.

22. svečana.

V dan stola s. Petra v Antiohii.

Berilo iz lista s. Petra aposteljna 1, 1—7.

Peter apostelj itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 178.)

Evangelij: Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 179.)

23. svečana.

V dan s. Margarete Kortonske.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3, 2—5; in 8, 6—7.

Vstala bom, in obhodila mesto; po terjih in ulicah ga bom iskala, ktereга ljubi moja duša. Sim ga iskala,

in ga nesim najšla. Najšli so me čuvaji, kateri varujejo mesto. Ste ga li vidili, ktereга ljubi moja duša? Ko sim bila odšla malo od njih, sim ga najšla, ktereга ljubi moja duša; uderžala sim ga, in ga ne bom spustila, dokler ga ne pripeljem v hišo svoje matere, in v hram svoje porodnice. Zarotim vas, hčere Jeruzalemske! pri sernah in jelenih na polji, da ne zbudite in ne predramite ljubke, dokler ne bo sama hotla. — Položi me kakor pečat na svoje seree, kakor pečatnik na svojo roko: ker močna ko smert je ljubezen, in bude ko pekel so serea želje; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni, in reke je ne potope. Ako da človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ga bo kakor nič čislal.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 157).

24. ali 25. svečana.

V dan s. Matija aposteljna.

Berilo iz djanja aposteljskega 1, 15—26.

Tiste dni je Peter v sredi bratov stal, in je rekel, (bilo je pa okoli sto in dvajset ljudi vkupej): Može bratje! se mora dopolniti pismo, ktero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih od Judata, kateri je bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli, kateri je bil med nas prištet, in je prijel del te službe. (In ti je dobil njivo iz krivičnega plačila, in se je obesil, in se po sredi razpočil, in se je izsul ves njegov drob, in se razzuanilo vsem v Jeruzalemu prebivajočim, tako da se je reklo tisti njivi po njih jeziku Hakeldama, to je, njiva kervi.) Zakaj pisano je v bukvah psalmov: Naj bo pusto njih prebivališče, in nihče naj v njem ne prebiva; in njegove škofstvo naj prejme

kdo drugi. Teh mož tedaj, kateri so bili z nami zbrani ves čas, v katerem je Gospod Jezus med nami prebival in hodil, od Janezovega kersta do dne, ko je bil od nas v nebo vzet, teh eden mora biti z nami priča njegovega vstajenja. In so postavili dva, Jožefa, kateri je bil imenovan Barzaba, s primkom Pravičeni; in Matija. In so molili, rekoč; Ti, Gospod! ki poznaš vseh serca, pokaži, ktereга teh dveh si izvolil, da prejme mesto te službe in aposteljstva, od ktereга je odpadel Juda, da je šel v svoje mesto. In so vadjali za nje; in zadelo je Matija, in je bil prištet enajsterim apostelnjom.

Evangelij svetega Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Zahvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje! da si to skrili modrim in razumnim, in si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo tebi všeč. Vse mi je zročeno od mojega Očeta. In nihče ne pozna Sinu, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozna, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, kateri se trudite, in ste obteženi, in jaz vas bom poživil! Vzemite moj jarm nase, in učite se od mene, ker jaz sim krotak, in iz serca ponižen, in bote pokoj najšli svojim dušam. Moj jarm namreč je sladak, in moje breme je lahko.

11. sušca.

V dan s. Franciške Rimske vdove.

Berilo iz bukev Salomon. pripoved 31, 10—31.

Sereno ženo kdo bo najšel? Čez to, kar je iz daljnega in od zadajih pokrauj, je njena cena. Zanese se nanjo serce njenega moža, in ropa ne bo potreboval. Dela mu dobro, in ne hudega vse dni svojega življenja. Poišče

volne in prediva, in dela s svetom svojih rok. Je kakor barka kupeca, ktera iz daljnega prinese njegov kruh. Še po noči vstane, in da brešno svojim domačim, in delo svojim deklam. Ogleda njivo, in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi vinograd, prepaše z močjo svoje ledje, in uterdi svoje roko. Skusi in vidi, da je dobra njena kupčija; ne ugasne po noči njena luč. Iztegne svojo roko po koželji, in njeni persti primejo vreteno. Svojo roko odpre ubogemu, in svoje dlani prostre potrebnemu. Ne boji se za svojo hišo sneženega mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno obleko. Častitljivo ogrinjalo si napravi, tenčica in škerlat je njena noša. Časten pri vratih je njen mož, kadar sedi z deželnimi starašini. Dela tenko platno, in prodaja, in pas daje Kananeju. Moč in lepota je njeno oblačilo, in smejala se bo poslednji dan. Svoje usta odpira modrosti, in postava milosti je na njenem jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je lena kruha. Njeni otroci vstanejo in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Veliko hčer zbera krepost, ti premagaš vse. Lažnjiva je lepota, in prazna je brehkota: žena, ktera se Gospoda boji, ona bo hvaljena. Dajte ji sadu njenih rok, in hvalijo naj jo očitno njena dela.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 174.)

12. sušca.

V dan s. Gregorja papeža, cerkvenega učenika.

Berilo: „Predragi! Zapričam pred Bogam“ itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža stran 15.)

Evangelij svetega Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: **Vi ste sol semlje; ako se pa sol spridi, z čem se bo**

solila? Ni za družega več, kakor da se vun verže, in potepta od ljudi. Vi ste luč sveta. Mesto se ne more skriti, ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo luči, da bi jo pod mernik postavili, ampak na svečnik, da sveti vsem, kateri so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaše dobre dela, in časte vašega Očeta, kateri je v nebesih. Nikar ne mislite, da sim prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sim jih prišel. Zakaj resnično vam povem; dokler ne preide nebo in zemlja, le ena čerka, ali ena pičica ne bo prejšla od postave, dokler se vse ne zgodi. Kdor tedaj razveže le eno teh nar manjših zapoved, in uči tako ljudi, bo nar manjši imenovan v nebeškem kraljestvu; kdor pa stori in uči, bo velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

17. sušca.

V dan s. Jederti device.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25—34.

Bratje! od devic nimam Gospodovega povelja, svet pa dam, ker sim milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedaj, da je to dobro zavoljo sedanje nadloge; res, dobro je človeku tako biti. Si zvezan z ženo; ne išči razveze, Si prost od žene; ne išči žene. Ako se pa oženiš, nesi grešil; in ako se devica omoži, ni grešila: tode nadloge mesa bodo imeli taki. Jaz pa vam prizanesem. To tedaj rečem, bratje! Čas je kratek, tedaj naj bodo tudi, kateri imajo žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; in kateri so veseli, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svet, kakor bi ga ne uživali; ker podoba tega sveta prejde. Želim pa, da bi bili vi brez skerbi. Kdor

je brez žene, skerbi za to, kar je Gospodovega, kako bi Bogu všeč bil; kdor je pa oženjen, skerbi za to, kar je svetovega, kako bi ženi všeč bil, in je razdeljen. In žena neomožena in devica misli, kar je Gospodovega, da bi bila sveta na telesu in duhu, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device marternice, str. 170.)

19. sušca.

V dan s. Jožefa ženina device matere Marije.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Je bil ljub Bogu in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 177.)

Evangelij svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija mati Jezusova Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan, str. 7.)

21. sušca.

V dan s. Benedikta abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 177.)

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna, str. 182.)

24. sušca.

V dan s. Gabriela velicega angela.

Berilo iz Daniela preroka 9, 21—26.

Tiste dni, glej, je mož Gabriel, ktereга sim vidil v prikazni v začetku, hitro priletel, in se me je dotaknul ob času večerne daritve. In me je učil, in mi govoril in rekel: Daniel! zdaj sim izšel, da te podučim, in da umeš. V začetku tvojih prošenj je izšlo povelje; jaz pa sim prišel, da ti razodenem, da si ljubi mož. Poslušaj tedaj zvesto govorjenje, in razumej prikazen. Sedemdeset tednov se je prikrajšalo uad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da jenja pregrešenje, in konec vzame greh, in se zbrise krivica, in se približa večna pravica, in se dopolni razodenje in prerokovanje, in se pomaže Sveti svetih. Vedi tedaj in razumej: Od iz-hoda povelja, da naj se spet sozida Jeruzalem, do Kristusa vladnika bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov; in spet bodo sozidane ceste in zidovi v stiski časov. In po dva in šestdesetih teni bo umorjen Kristus, in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo zatajilo. In mesto in svetišče bo razdjial ljud s prihodnjim vojvodam; in njegov konec bo razsip, in po dokončanem boji bo namenjena puščava.

Evangelii: Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. (kakor v dan pričakovanja poroda device matere Marije, str. 172.)

25. sušca.

V god včlovečenja Sinu Božjega in oznanjenje devici materi Marii.

Berilo in Evangelii kakor v dan pričakovanja poroda device matere Marije, 18. dan grudna, str. 172.)

V petik po tihi nedelji.

V dan VII. žalost device matere Marije.

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22—25.

Gospod te je s svojo močjo oblagodaril, ker je po tebi v nič storil naše sovražnike. Oblagodarjena si ti, hči! od Gospoda previsocega Boga pred vsemi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospod, kateri je stvaril nebo in zemljo, ker je dans tvoje ime tako povišal, da ne prejde tvoja hvala iz ust ljudi, kateri bodo pomnili Gospodovo moč vekomaj. Zavoljo britkosti in nadloge svojega ljudstva svojemu življenju nesi prizanesla, ampak si odvernula pokončanje pred obličjem našega Boga.

Evangelij svetega Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

27. sušca.

V dan s. Ruperta spovedovavca *) škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.

Glej, veliki duhoven, kateri je v svojih dneh dopadel Bogu, in je bil najden pravičen, in je bil ob času serda

*) Spovedovavec se imenuje vsak svetnik, kateri je kersčansko vero pred svetom spovedoval, ali na znanje dajal, pa ni bil zato umorjen, ampak je mirno umerl.

v spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bi bil spolnoval postavo Previsocega. Za tega voljo ga je Gospod s prisego povzdignul med svojim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu je dal, in svoj zavet poterdil nad njegovo glavo. Obiskal ga je s svojimi dobrotami, ohranil mu je svoje usmiljenje, in najšel je milost pred Gospodovimi očmi. Poveljal ga je pred kralji, in mu je dal venee slave. Storil je z njim večno zavezo, in dal mu veliko duhovstvo, in ga je oblagodaril v slavi; da opravlja duhovsko službo, in ima hvalo v njegovem imenu, in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelij: Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v dan s. Nikolavža, 6. grudna, str. 171.)

24. malega travna.

V dan s. Jurja marternika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12.

Predragi! pomni, da je Gospod Jezus Kristus iz zaroda Davidovega vstal od mrtvih po mojem oznanovanji, zavoljo kterega terpim do železja kakor hudodelnik; tode Božja beseda ni vklenjena. Zato vse preterpim zavoljo izvoljenih da tudi oni zveličanje dosežejo, katero je v Kristusu Jezusu z nebeško častjo. — Ti pa si slišal moj nauk, podučenje, prizadevanje, vero, krotkost, ljubezen, poterpežljivost, preganjanje, terpljenje, kar se mi je prigodilo v Antiohii, v Ikonii in v Listrah, kakošno preganjanje sim preterpel, in iz vsega me je rešil Gospod. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjani.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sim prava vinska terta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, ktera v meni ne rodi sadu, bo odrezal; in vsako, ktera rodi sad, bo otrebil, da več sadu rodi. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, ktere sim vam govoril. Ostanite v meni, in jaz v vas. Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, ako ne ostane na terti: tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jaz sim terta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodi veliko sadu; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj veržen, kakor mladika; in bo usahnula, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgori. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

25. malega travna.

V dan s. Marka evangelista.

(Per maši pred procesijo.)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—15.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni njih čveterih, obraz volov pa na levi njih čveterih, in obraz orlov nad njimi čveterimi. Njih obrazi in njih perute so bile zgorej razprosterte; dve peruti sleherne ste se stikale, in dve ste pokrivalo njeno telo. In sleherni njih je šla pred seboj; kamor jih je duh gnal, tje so šle, in se niso obračale, kadar so hodile. In podoba žival je bila viditi, kakor goreči ogli ognja in kakor bakle. To je bila perkazen, ki je švigala v sredi žival; svetloba ognja, in iz ognja iz-hajoč blisk. In živali so tekale, in se vračevale, kakor svetel blisk.

Evangelij svetega Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod še drugih dva in sedemdeset izvolil: in jih je poslal po dva pred svojim obličjem v vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žetev je sicer velika, ali delavcov je malo. Prosite tedaj Gospoda žetve, da pošlje delavcov v svojo žetev. Pojdite! jaz vas pošljem, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite možnje, ne torbe, ne čevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katero hišo koli pridete, recite nar poprej: Mir bodi ti hiši. In ako je tam otrok miru, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k vam vernul. V tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je per njih: delavec namreč je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolnike, kateri so ondi, in recite jim: Približalo se vam je božje kraljestvo.

(Berilo in *Ėvangelij* per maši med procesijo stastista, ko o križevem tednu.)

30. malega travna.

V dan s. Katarine Sienske device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device maternice, str. 174.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device, mart. str. 170.)

1. velicega travna.

V dan sš. Filipa in Jakoba aposteljnov.*Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5.*

Pravični bodo z veliko serčenostjo stali pred tistimi, kateri so jih stiskali, in odvzeli njih dela. Ko bodo to vidili, bodo omoteni od groznega strahu, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja, ter bodo sami per sebi rekli, ksaje se, in od britkosti duha zdihovaje: Ti so, ktere smo nekedaj zasmehovali, in v zasramljiv pregovor imeli. Mi neumni smo njih življenje imeli za nespamet, in njih konec za nečast; glejte; kako so zdaj prišteti med Božje otroke, in njih del je med svetniki.

Evangelij svetega Janeza 14, 1—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v me verovajte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. Ako bi tako ne bilo, bi vam bil povedal; ker grem vam mesto pripraviti. In ko obidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sim jaz. In kam jaz grem, veste, in pot veste. Mu reče Tomaž: Gospod! ne vemo, kam greš; in kako moremo pot vediti? Jezus mu reče: Jaz sim pot, in resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugači, kakor po meni. Ako bi mene poznali, bi gotovo tudi mojega Očeta poznali, in odsihmal ga bote poznali, in ste ga vidili. Mu reče Filip: Gospod! pokaži nam Očeta, in nam je dosti. Mu reče Jezus: Toliko časa sim pri vas, in me ne poznate? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kako praviš ti: Pokaži nam Očeta? Ali ne verujete, da sim jaz v Očetu, in Oče v meni? Besede, ktere vam jaz govorim, ne govorim sam od sebe. Ampak

Oče, kateri v meni prebiva, on dela opravlja. Ali ne verujete, da sim jaz v Očetu, in Oče v meni? Če ne, vsaj, zavoljo del verovajte. Resnično, resnično vam povem: kdor v me veruje, bo dela, ktere jaz delam, tudi on delal, in še večji, kakor te, bo delal, ker jaz grem k Očetu. In kar koli bote Očeta v mojem imenu prosili, to bom storil: da bo Oče v Sinu poveličan.

3. velicega travna.

V dan znajdenja svetega križa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, itd. (kakor evetno nedeljo per maši str. 92.)

Evangelij svetega Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek zmed farizejev, Nikodem po imenu, viši med Judi. Ti je prišel po noči k Jezusu, in mu je rekel: Učenik vemo, da si učenik od Boga prišel; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, ktere ti delaš, če Bog ni z njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni vnovič prerojen, ne more viditi Božjega kraljestva. Mu reče Nikodem: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v telo svoje matere vdrugič iti, in prerojen biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni prerojen iz vode in iz svetega Duha, ne more iti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso; in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sim ti rekel: Vnovič morate rojeni biti: Duh diha, kjer hoče, in glas njegov sli-

šiš, pa ne veš, od kod pride, ali kam gre; tako je slehern, kateri je rojen iz Duha. Nikodem je odgovoril in mu rekel: Kako se more to zgoditi? Jezus je odgovoril in mu rekel: Ti si učenik v Izraelu, in tega ne veš? Resnično, resnično ti povem, da kar vemo, govorimo, in kar smo vidili, pričujemo: in ne sprejmete našega pričevanja. Če vam pozemljiske reči pravim, in ne verjamete, kako bote verovali, ako vam bom nebeške pravil? In nihče ni šel v nebesa, kakor kateri je prišel iz nebes, Sin človekov, kateri je v nebesih. In kakor je Mojzes povišal kačo v puščavi, tako mora povišan biti Sin človekov: da kdor koli v nja veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje.

4. velicega travna.

V dan s. Florjana in tovaršev marternikov.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velicega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mrtvih, v nestrohljiv, in neogajušen in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjèni po veri v zveličanje, katero ima razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da se skušnja vaše vere veliko drajši ko zlato, katero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo in èast o razodetji Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencom: Jaz sim terta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz

v njem, on rodi veliko sadu: ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj veržen, kakor mladika; in bo usahnula, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgori. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je poveljčan moj Oče: da veliko sadu obrodite, in da ste moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, sim tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni. Ako moje zapovedi spolnujete, bote ostali v moji ljubezni; kakor sim tudi jaz zapovedi svojega Očeta spolnil, in ostanem v njegovi ljubezni. To sim vam govoril, da moje veselje v vas ostane, in da se vaše veselje dopolni.

5. velicega travna.

V dan s. Gotharda spovedovavca škofa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov 7, 23—27.

Bratje! duhovnov je bilo več po postavi, zato ko jim je smert branila ostati; Jezus pa, ker ostane vekoma, ima večno duhovstvo. Torej jih premore tudi vekoma zvelečati, kateri pridejo po njem k Bogu, ker vedno živi, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da imamo takega velicega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadežvanega, odločenega od grešnikov, in višega, ko so nebesa: kteremu ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva, zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval, Jezus Kristus naš Gospod.

Evangelij svetega Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, ktero uro bo vaš Gospod prišel. To pa

vedite, da, ko bi vedel hišni gospodar, katero uro ima tat priti, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pripravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je zvesti in razumni hlapec, kterega je postavil njegov gospod čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor tistemu hlapcu, kterega njegov gospod, kadar pride, najde tako delati! Resnično vam povem, da ga bo čez vse svoje premoženje postavil.

16. velicega travna.

V dan s. Janeza Nepomuč. marternika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

Neumni skozi okno gleda v hišo; razumni mož pa zunej stoji. Nespamet človekova je poslušati pri durih; modrega pa teži sramota. Usta neumnih nespametno govore, besede modrih pa so z mero pretehtane. Trapasti imajo na jeziku svoje serce, modri pa v sercu svoj jezik. Kadar kolne hudobni hudiča, kolne sam svojo dušo. Šep-tavec oskruni svojo dušo, in je povsod čerten; in kdor se ga derži, je sovražen: moléeci in razumni je česčen.

Evangelij: Tisti čas, je Janez, ko je v ječi itd. (kakor drugo nedeljo v adventu str. 4.)

25. velicega travna.

V dan s. Urbana marternika papeža.

Berilo: Bratje! hvaljen bodi Bog, itd. (kakor v dan s. Blaža marternika škofa, str. 185.)

Evangelij: Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v dan s. Nikolavža spovedovavca škofa, str. 171.)

31. velicega travna.

V dan ss. Kancjana in tovaršev marternikov.

O velikonočnem času.)

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd.

Evangelij: Jaz sim terta, vi mladike itd. (oboje kakor v dan s. Florjana in tovaršev, str. 202.)

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri Gospodu je njih plačilo, in skerb za-nje per Narvišem. Zato bodo prijeli častitljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospodove roke; ker s svojo desnico jih bo pokril, in so svojo sveto roko jih bo branil. Prijel bo orožje njegov serd, in oborožil stvari v maščevanje nad sovražniki. Oblekel bo namesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade pravično sodbo. Prijel bo nepremagavni škit, svetost.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 179.)

2. rožnega eveta.

V dan ss. Marcelina, Petra in Erazma marternikov.

Berilo: Bratje! menim, da se terpljenje sedajnega časa ne da primeriti itd. (kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 139.)

Evangelij: Kadar bote slišali vojske itd. (kakor v dan ss. Vincencija in Anastazja marternikov str. 181.)

9. rožnega cveta.

V dan ss. Primaža in Felicjana marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kanejana in tovaršev marternikov, str. 205.)

Evangelij: Zahvalim te Oče itd. (kakor 24. dan svečana str. 191.)

10. rožnega cveta.

V dan s. Margarete kraljice.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? itd. (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove, str. 191.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 174.)

13. rožnega cveta.

V dan s. Antona Padovskega.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9—14.

Bratje! v razgledovanje smo svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v

Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo z svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslovimo; nas preganjajo, in prenesemo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izveržik do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje predrage otroke v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij: Naj bo opasano vaše ledje, itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

15. rožnega cveta.

V dan ss. Vida in tovaršev marternikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki Božji, ito. (kakor v dan ss. Vinceneja in Anastazja mart. str. 181.)

Evangelij svetega Lukeža 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje njega, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z veseljem vernuli, rekoč: Gospod! tudi hudiči so nam pokorni v tvojem imenu. In jim je rekel: Vidil sim satana, kakor blisk iz neba pasti. Glejte! dam vam oblast stopati na kače in škorpijone, in zoper vso moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vunder ne veselite se tega, da so vam duhovi pokorni; veselite se pa, da so vaše imena zapisane v nebesih.

21. rožnega cveta.

V dan s. Alojzja spovedovavca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Blagor človeku, kateri je najden brez madeža, in kateri za zlatom ne hodi, in se ne zanaša na zaloge denarjev. Kdo je ti, in ga bomo hvalili? Zakaj prečudne reči je delal v svojem življenji. On je skušen v tem, in popoln najden, in mu bo večna čast. On bi bil zamogel grešiti, in ni grešil; hudo storiti, in ni storil. Zato je uterjeno njegovo blago v Gospodu, in njegovo miloščinjo bo označevala vsa množica svetih.

Evangelij svelega Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus saducejem in rekel: Se motite, ker ne umete ne pisem ne moči Božje. Ob vstajenji namreč se ne bodo ne ženili ne možile, temuč bodo kakor angeli Božji v nebesih. Od vstajenja mertvih pa, ali niste brali, kar vam je govoril Bog rekoč: Jaz sim Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov? Bog ni mertvih, ampak živih. In množice, to slišati, so se zavzele nad njegovim ukom. Ko so pa farizeji slišali, da je saduceje k molčanju pripravil, so se sošli. In eden zmed njih, učenik postave, ga je vprašal ga skušajoč: Učenik! ktera je velika zapoved v postavi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je nar večji in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postava in preroki.

22. rožnega cveta.

V dan ss. Ahacija in tovaršev marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kanejana in tovaršev mart. str. 205.)

Evangelii: Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov str. 179.)

24. rožnega cveta.

V dan rojstva s. Janeza Kerstnika.

Berilo iz Izaija preroka 49, 1—7.

Poslušajte, otoki, in vzemite si v serca, daljne ljudstva! Gospod me je v maternem telesu poklical; ko sim še v telesu svoje matere bil, se je spomnil mojega imena. In je storil moje usta kakor oyster meč; v senco svoje roke me je skrtil, in me je vzel ko izbrano Pšico, v svoj tul me je skrtil. In mi je rekel: Moj hlapec si ti, Izrael! ker v tebi bom razsvetlovan. In zdaj reče Gospod, ki me je iz maternega telesa sebi hlapca storil: Glej, dal sim te narodom v svetlobo, da si moje zveličanje do konca sveta. Kralji bodo vidili, in knezi vstali, ter te molili zavoljo Gospoda tvojega Boga, in zavoljo Svetnika Izraelovega, kateri te je izvolil.

Evangelii svetega Lukeža 1, 57—68.

Elizabeti se je spolnil čas poroditi, in je rodila sinu. In njeni sosedje in žlahta so slišali, da je Gospod skazal svoje veliko usmiljenje nad njo, in so se z njo vred veselili. In zgodilo se je, osmi dan so

Listi Evangelii. 14

prišli obrezovat deteta, in so ga imenovali pa imenu njegovega očeta Caharija. In njegova mati je odgovorila in rekla: Tega ne, ampak Janez naj se imenuje. In so ji rekli: Saj ni nikogar v tvojem rodu, kteremu bi bilo tako ime. Pomignuli so pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se imenoval. In si je ukazal dati tablico, in je zapisal, rekoč: Janez je njegovo ime. In so se vsi čudili. Per tej priči pa so se odperle njegove usta in njegov jezik, in je spregovoril in Boga hvalil. In opadel je strah vse njih sosede, in po vsih Judejskih gorah so se razglasile vse te reči. In vsi, kateri so slišali, so si k sercu vzeli, rekoč: Kaj koli bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospodova je bila z njim. In Caharija, njegov oče, je bil napolnjen s svetim Duhom, in je prerokoval, rekoč: Hvaljen Gospod, Izraelov Bog, ker je obiskal, in storil odrešenje svojemu ljudstvu.

26. rožnega cveta.

V dan ss. Janeza in Pavla marternikov.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

Ti so usmiljeni možje, katerih pravičnosti neso pozabljene; pri njih zarodu ostane njih blago, svet del so njih vnuki; in v zavezi je ostal njih zarod, in njih otroci zavoljo njih vekomaj estanejo; njih rod in jih slava ne bota prejšla. Njih telesa so v miru pokopane, in njih imena žive od rodu do rodu. Njih modrost bodo pripovedovale vse ljudstva, in njih hvalo bo oznanoval ves zbor svetnikov.

Evangelij svetega Lukeža 11, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se kvasa farizejov, kateri je hinavščina. Nič pa ni skritega, kar bi se ne razodelo; tudi nič skrivnega

kar bi se ne zvedilo. Torej, kar ste v temi rekli, se bo na svetlem govorilo; in kar ste na uho govorili v hramih, bo oznanovano na strebah. Povem pa vam svojim prijatlom: Ne bojte se jih, kateri telo umoré, in po tem nimajo kaj storiti. Hočem vam pa pokazati, koga se bojte. Bojte se tistega, kateri, ko je umoril, ima oblast vreči v pekel. Res, vam povem, tega se bojte! Ali se ne proda pet vrabcov za dva vinarja? In ne eden zmed njih ni pozabljen per Bogu. Pa tudi lasje vaše glave so vsi razšteti. Ne bojte se tedaj; več ko veliko vrabcov ste vi vredni. Povem vam pa: Kdor koli me spozna pred ljudmi, bo tudi Sin človekov njega spoznal pred angeli Božjimi.

29. rožnega cveta.

V dan s. aposteljnov Petra in Pavla.

Berilo iz djanja aposteljskega 12, 1—11.

Tiste dni jih je kralj Herodež jel nekaj v cerkvi preganjati. Umoril pa je Jakoba, Janezovega brata, z mečem. Ko je pa vidil, da je to Judom všeč, je ukazal tudi še Petra vjeti. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil tedaj vjel, ga je poslal v ječo, in dal štirim eveterstvom vojakov varovati, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zapert v ječo, cerkev pa je za-nja neprenchama k Bogu molila. Kadar ga je pa Herodež imel pred ljudi postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema vojakoma vklenjen v dve ketini; in varhi so pred durmi varovali ječo. In glej, angel Gospodov je pristopil, in luč se je zasvetila v ječi; in je udaril Petra v bok, in ga izbudil, rekoč: Vstani hitro! In so padle ketine od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opaši se in obuj svoje čevlje! In storil je tako. In (angel) mu je rekel: Ogerni svoj plajš, in pojdi za menoj. In je šel

vun za njim, in ni vedil, da je res, kar se je godilo po angelu; ampak je menil, da prikazen vidi. Kadar sta bila pa odšla memo perve in druge straže, sta prišla do železnih vrat, ktere peljejo v mesto, in te so se jima same od sebe odperle. In sta šla skozi nje, in prišla v ene ulice, in zdajci je odstopil angel od njega. In Peter se zave, in reče: Zdaj vem res, da je poslal Gospod svojega angela, in me je otel od Herodežove roke, in od vsega čakanja Judovskega ljudstva.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu. str. 178.)

2. malega serpana.

V dan obiskanja s. Marije device.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2, 8—14.

Glej, on pride, in skače po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je moj ljubik serni in mlademu jelenu. Glej, on stoji za našo steno, in gleda skozi okna, in pogleduje skozi mrežo. Glej, moj ljubik mi govori: Vstani, hiti, prijateljica moja, golobica moja, lepa moja! in pridi; ker zima je že minula; dež je odšel in nehal: cvetlice so se prikazale v vaši deželi; čas obrezvanja je prišel; glas gerlice se je zaslišal v naši deželi; figovo drevo je pognalo svoj cvet; cvetoči vinogradje dajo svoj duh. Vstani, prijateljica moja, lepa moja! in pridi. Golobica moja v razpokih skale, v luknjah kamnate ograje! pokaži mi svoje obličje, daj slišati svoj glas v mojih ušesih; ker tvoj glas je sladek, in tvoje obličje lepo.

Evangelij svetega Lukeža 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignula, in je jaderno šla v gore v mesta na Judovem. In je stopila v hišo Caharijovo in je pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je, ko je zaslišala Elizabeta pozdravljenje Mariino, je poskočilo dete v njenem telesu. In Elizabeta je bila napolnjena s svetim Duhom, in je zavpila z velikim glasom, in rekla: Žegnana si ti med ženami, in žegnan je sad tvojega telesa! In od kod to meni, da pride mati mojega Gospoda k meni? Zakaj glej! ko je prišel glas tvojega pozdravljenja v moje ušesa, je dete poskočilo od veselja v mojem telesu. In blagor ti, ki si verovala, ker se bo dopolnilo, kar ti je povedano od Gospoda. In Marija je rekla: Moja duša poveličuje Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarji.

4. malega serpana.

V dan s. Ulrika spovedovavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spovedovavca škofa, str. 203.)

12. malega serpana.

V dan ss. Hermagora škofa in Fortunata diakona, marternikov. Krajske dežele priporočnikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki Božji, itd.

Evangelij: Kadar bote slišali vojske, itd. (oboje kakor v dan ss. Vincencja in Anastazja mart, str. 181.)

13. malega serpana,

V dan s. Margarete device marternice.

Berilo: Gospod, moj Bog! povzdignul si itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 187.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 174.)

16. malega serpana.

V dan s. device Marije Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Jaz sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojega evetja je častit in ohiln sad. Jaz sim mati čiste ljubezni, in strahu, in spoznanja in svetega upanja. Per meni je vsa milost pota in resnice, per meni vse upanje življenja in čednosti. Pristopite k meni vsi, kateri me želite, in mojega sadu se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medu, in moj del slajši od medu in satovja. Moj spomin je v večne rodove. Kteri mene jedo, bodo še lačni; in kteri mene pijo, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kteri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij svetega Lukeža 14, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignula neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal: On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

17. malega serpana.

V dan s. Aleksia spovedovavca.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 6, 6—12.

Predragi! velik dobičik je pobožnost z zadovoljnostjo. Nič namreč nesmo prinesli na ta svet; javalne moremo tudi kaj odnesti. Ako pa imamo živež in obleko, bodimo s tem dovoljni. Zakaj, kateri hočejo obogateti, padejo v skušnjavo, in v zadržgo hudičevo, in v veliko nepridnih in škodljivih želj, ktere potope človeka v pogubljenje in končanje. Korenina vsega hudega namreč je lakomnost; nekteri, ki so po njej hrepeneli, so zajšli od vere, in se zapletli v velike nadloge. Ti pa, o človek Božji! beži od tega; derži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, poterpežljivosti, krotkosti. Vojskuj dobro vojsko vere, segaj po večnem življenji.

Evangelii: Glej, mi smo vse zapustili itd. (kako v dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna str. 182.)

20. malega serpana.

V dan s. Elija preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

Je vstal Elija prerok kakor ogenj, in njegova beseda je kakor bakla gorela. On je pripeljal nad ljudstva lakote, in ker so ga razdražili s svojim zavidom, jih je manj prihajalo, niso namreč mogli terpeti zapoved Gospodovih. Z besedo Gospodovo je zaperl nebo, in je priklial iz neba ogenj trikrat. Tako se je poveličal Elija

v svojih čudežih. In kdo se more tako slaviti, kakor ti? Ti si vzdignul mertvega iz groba, iz smertne oblasti po besedi Gospoda Boga. Ti si vergel kralje v pogubo, in razterl lahko njih moč, in slavne iz njih postelje. Ti si slišal na Sinaji svarjenje in na Horebu sodbo maščevanja. Ti si moral kralje v pokorjenje, in si preroke stavil naslednike za seboj. Ti si bil vzet v ognjenem viharji na vozu z ognjenimi konji. Ti si bil namenjen ob sodbah časov tolažiti serd Gospodov, spraviti očetovo serce s sinom, in spet ustanoviti rodove Jakobove.

Evangelij: Tisti čas vzame Jezus z seboj Petra in Jakoba in Janeza itd. (kakor drugo postno nedeljo str. 44.)

22. malega serpana.

V dan s. Marije Magdalene.

Berilo: Vstala bom, in obhodila mesto itd. (kakor 23. dan svečana, str. 189.)

Evangelij: Tisti čas je nekdo zmed farizejev itd. (kakor v četertik po tihi nedelji, str. 88.)

25. malega serpana.

V dan s. Jakoba aposteljna.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9—15.

Bratje! menim, da je Bog nas aposteljne poslednje postavil, kakor k smerti namenjene: ker smo v razgledovanje svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni za voljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa

močni; vi častiti, mi pa brezčastni. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uha bijejo, in nimamo stanovitega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslovimo; nas preganjajo, in preneseemo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izveržik do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke. Zakaj, ko bi ravno deset tavežent učencikov imeli v Kristusu, vendar nimate veliko očetov; ker v Kristusu Jezusu sim vas jaz z evangelijem rodil.

Evangelij svetega Matevža 20, 20—23.

Tisti čas je pristopila k Jezusu mati Cebedevjovih sinov, s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočes? Mu pravi: Reci, da sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, in eden na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta.

Ravno ta dan.

V dan s. Krištofa marternika.

Berilo: Pravičnega je peljal Gospod itd.

Evangelij: Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina marternika, str. 188.)

26. malega serpana.

V dan s. Ane, matere Marije device.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove, str. 191.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 157.)

2. velicega serpana.

V dan s. Stefana papeža marternika.

Berilo iz djanja aposteljskega 20, 17—21.

Tiste dni je iz Mileta Pavl poslal v Efez, poklicat starašine cerkve. Kadar so bili ti k njemu prišli, in so vkupej bili, jim je rekel: Vi veste od prvega dne, ko sim prišel v Azijo, kako sim z vami ves čas bil, služijoč Gospodu z vso ponižnostjo in s solzami in skušnjami, ktere so se mi godile zavoljo zalezovanja Judov: kako nisim nič odtegnul korestnega, da bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, oznanujoč Judom in nevernikom spreobrnjenje k Bogu in vero našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij: Ako hoče kdo za menoj priti itd. (kakor v dan s. Blaža marternika škofa, str. 185.)

5. velicega serpana.

V dan s. Marije Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

Od začetka in pred veki sim stvarjena, in nikdar ne bom nehala, in v svetem prebivališči sim pred njim slu-

žila. In tako sim se v Sionu uterdila, in v svetem mestu sim ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovašišče.

Evangelij svetega Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, itd. (kakor v dan s. device Marije Karmelske, str. 214.)

Ravno ta dan.

V dan s. Ozvalda spovedovavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega str. 206.)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhina čeda! ker vašemu Očetu je dopadlo vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogajme. Storite si mošnje, ktere se ne starajo; zaklad, kteri ne mine v nebesih, kamor se tat ne približa, in kterega molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše serce.

6. velicega serpana.

V dan ss. Ksista in tovaršev marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancjana in tovaršev mart. str. 205.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabjana in Sebastjana mart. str. 179.)

10. velicega serpana.

V dan s. Lavrencja marternika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 9, 6—10.

Bratje! kdor skopo seje, bo tudi skopo žel; in kdor seje v obilnosti, bo tudi v obilnosti žel. Slehern (daruj), kakor je v svojem sercu namenil, ne z žalostjo ali po sili; zakaj veselega darovaveca ljubi Bog. Bog pa je moččen vsak dar zobilšati med vami, da imate vselej vsega dovolj, in ste bogati v vsako dobro delo; kakor je pisano: Deli, daja uhogim, njegova pravičnost ostane vekomaj. Kteri pa daje seme sejavecu, bo tudi kruha jesti dal, in bo namnožil vaše seme, in dal rasti obilniši sad vaše pravičnosti.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo, in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo prihranil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sim jaz, tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil.

15. velicega serpana.

Veliko gospodnico, ali v god vnebovzeta Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—20.

V vsem sim pokoja iskala, in v erbščini Gospodovi sim hotla stanovati. Tedaj je zapovedal, in mi rekel stvar-

nik vsih reči; in kateri me je stvaril, je počival v mojem šotoru, in mi je rekel: V Jakobu prebivaj, v Izraelu imaj svoj del, in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In tako sim se v Sionu uterdila, in v svetem mestu sim ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov mojo stanovališče. Kakor ceder na Libanu sim povišana, in kakor cipresa na gori Sionski. Visoko kakor palma v Kadezu sim izrastla, in kakor zasajena roža v Jerihu; kakor lepa oljka na polji, in kakor javor ob vodi na potih sim visoko izrastla. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo sim dišala, kakor izbrana mira sim dajala prijeten duh od sebe.

Evangelij svetega Lukeža 10, 38—42.

Tisti čas je šel Jezus v neko vas; in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In ona je imela sestro, po imenu Marijo, ktera je tudi sedla k nogam Gospodovim, in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je dajala s postrežbo veliko opraviti; ter je pristopila, in rekla: *Gospod! ti ni mar, da me moja sestra samo pusti streči? Reci ji tedaj, da naj mi pomaga.* In Gospod je odgovoril, in ji rekel: *Marta, Marta! skerbna si in si veliko prizadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je nar boljši del izvolila, kateri ji ne bo odvzet.*

16. velicega serpana.

V dan s. Roka spovedovavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega str. 206.)

Evangelij: Ne bojte se, majhina čeda itd. (kakor v dan s. Ozvalda spovedovavca, str. 219.)

24. velicega serpana.

V dan s. Jerneja aposteljna.**Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 12, 27—31.**

Bratje! vi ste telo Kristusovo in udje med seboj. In Bog je v cerkvi postavil prvič aposteljne, drugič preroke, tretjič učeničke, potlej moči, po tem dari ozdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jezike govoriti, jezike izlagati. So mar vsi aposteljni? ali vsi preroki? ali vsi učenički? ali imajo vsi moči? ali vsi dari ozdravljati? ali vsi mnogotere jezike govore? ali vsi izlagajo? Hitite pa po boljših darovih.

Evangelij svetega Lukeža 6, 12—19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit, in je prenočil v molitvi Božji. In ko je bil dan, je poklical svoje učence, in jih je iz njih dvanajst izvolil, (ktere je tudi aposteljne imenoval): Simona, ki ga je tudi Petra imenoval, in Andreja njegovega brata, Jakoba in Janeza, Filipa in Jerneja; Matevža in Tomaža, Jakoba Alfejovega, in Simona, imenovanega Celota, in Judeža Jakobovega, in Judeža Iskarjota, kateri je izdajavec bil. In je šel doli z njimi, in je stal na ravnem polji, in truma njegovih učencov, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prisli poslušati, in ozdravljeni biti od svojih bolezen. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je iskala dotaknuti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila.

28. velicega serpana.

V dan s. Avguština škofa in učenika.

Berilo: Predragi! zapričam pred Bogom itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

Evangelij: Vi ste sol semlje, itd. (k kor v dan s. Gregorja papeža, str. 192.)

29. velicega serpana.

V dan obglavljenja s. Janeza kerstnika.

Berilo iz Jeremija preroka 1, 17—19.

Tiste dni mi je govoril Gospod rekoč: Prepaši svoje ledje, in vstani, in govori Judu vse, kar ti jaz zapovem. Ne boj se jih; tudi namreč ne bom pripustil, da bi se jih bal. Zakaj jaz te dans storim terdno mesto, in železen steber, in bronast zid po vsej deželi, kraljem v Judu, njegovim knezom, in duhovnom in ljudstvu dežele. In se bodo bojevali zoper tebe, pa ne bodo premogli, ker sim jaz s teboj, reče Gospod, da te rešim.

Evangelij svetega Marka 6, 17—29.

Tisti čas je poslal Herodež, in vjel Janeza, in ga zveval v ječi zavoljo Herodiade, žene svojega brata Filipa, ker jo je bil za ženo vzel. Zakaj Janez je rekel Herodu: Ni ti pripuščeno imeti žene svojega brata. Herodiada pa ga je zalezovala, in ga je hotla umoriti, pa ni mogla. Herodež se je namreč bal Janeza, ker je vedil, da je pravičen in svet mož; in ga je varoval, in je, kakor je od njega slišal, veliko storil, in ga je rad poslušal. In ko je bil priložen dan prišel, je Herodež v dan svojega rojstva

večerjo napravil knezom, vojvodam in pervakom Galilejskim. In ko je bila prišla hči Herodiadina, in je plesala, in dopadla Herodežu, in z njim sedečim; je rekel kralj dekletu: Prosi me, kar hočeš, in ti bom dal. In ji je prisegel: Kar koli prosiš, ti bom dal, tudi polovico svojega kraljestva. In je vun šla in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla: Glavo Janeza kerstnika. In je šla zdajci hitro noter h kralju, in je prosila, rekoč: Hočem, da mi daš jaderno v skledi glavo Janeza kerstnika. In kralj je bil žalosten, pa zavoljo prisege, in zavoljo z njim sedečih, je ni hotel žaliti; temuč je poslal rabeljna, in ukazal prnesti njegovo glavo v skledi. In ga je v ječi ob glavo djal, in je prinesel njegovo glavo v skledi, in jo je dal dekletu, in dekle jo je dalo svoji materi. Kadar so to slišali njegovi učenci, so prišli in vzeli njegovo truplo, in so ga položili v grob.

Pervo nedeljo kimovca.

V god vseh angelov varhov.

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 23, 20—23.

To govori Gospod Bog: Glejte, jaz bom poslal svojega angela, kateri pojde pred teboj, in te bo varoval na potu, in pripeljal v kraj, ktereга sim pripravil. Spoštuj ga, in poslušaj njegov glas, in glej, da ga ne zaničuješ, ker ne bo zanesel, kadar grešiš, in moje ime je v njem. Ako poslušáš njegov glas, in vse storiš, kar govorim; bom sovražnik tvojim sovražnikom, in bom nasprotoval tvojim nasprotnikom. In moj angel pojde pred teboj.

Evangelij svetega Matevža 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekoč: Kteri je li večji v nebeškem kraljestvu? In Jezus je

poklical otroka, in ga je postavil v sredo med nje, in je rekel: Resnično vam povem; ako se ne spreobehnete, in niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor koli se tedaj poniža, kakor ti otrok, ti je večji v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme kterega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme. Kdor pa pohujša kterega teh malih, ki v me verujejo, bi mu bilo boljše, da bi se mu obesil mlinsk kamen na vrat, in bi se potopil v globočino morja. Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali vnder gorje tistemu človeku, po katerem pohujšanje pride. Ako te pa tvoja roka, ali tvoja noga pohujša, odsekaj jo, in verzi od sebe; boljše ti je hromemu ali kruljovemu iti v življenje, kakov dve roke, ali dve noge imeti, pa verženemu biti v večni ogenj. In ako te tvoje oko pohujša, izderi ga, in verzi od sebe; boljše ti je z enim očesom iti v življenje, kakor dva očesa imeti, pa verženemu biti v peklenški ogenj. Glejte, da ne zaničujete kterega teh malih! ker povem vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.

1. kimoveca,

V dan s. Egidija abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, 177.)

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobehnenja s. Pavla aposteljnega, str. 182.)

4. kimoveca,

V dan s. Rozalije device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali, itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 174.)

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v dan s. Barbare device marternice str. 170.)

8. kimovca.

Malo gospodnico ali v god rojstva Marije device.

Berilo in Evangelii se najmeta v praznik spočetja device Marije, (8. dan grudna, str. 172.)

Pervo nedeljo po mali gospodnici.

V praznik svetega imena Marije.

Berilo: Jaz sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 214)

Evangelii: Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. (kakor 18. dan grudna, str. 175.)

14. kimovca.

V dan povišanja svetega Križa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipljanov 2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus itd. (kakor cvetno nedeljo per maši, str. 92.)

Evangelij svetega Janeza 12, 31—36.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz, kadar bom povišan iz zemlje, bom vse k sebi vlekel. To pa je rekel, da je na znanje dal, s kakošno smertjo da bo umerl. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kde je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

17. kimoveca.

V dan s. Lamberta škofa marternika.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 12—18.

Predragi! blagor človeku, kateri preterpi skušajo, ker skušen bo prijel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne reci, da je od Boga skušan; zakaj Bog se ne da skušati v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak pa je skušan, kadar je od svojega poželenja vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite so tedaj, bratje moji preljubi! Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, in pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kacega preobračanja. Zakaj rodovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekake pervine njegovih stvari.

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in ne sovraži svojega očeta in svoje ma-

tere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč zmed vas, kadar hoče turn zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih izdajkov, ali ima dosti ga dodelati; da se mu, kadar vstavi grunt (temelj), in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta človek je začel zidati, in ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne sede poprej, in ne premisli, ali more z desetimi tavženti naproti iti tistemu, kateri gre nad nja z dvajsetimi tavženti? Sicer pošlje, dokler je še deleč, sporočnikov da njega, in prosi miru. Tako tedaj nobeden zmed vas, kateri se ne odpove vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

21. kimovca.

V dan s. Matevža aposteljna in evangelista.

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—14.

Podoba obrazov eveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni, itd. (kakor v dan s. Marka evangelista, str. 198.)

Evangeli svetega Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je vidil Jezus človeka na colu sedeti, Matevža po imenu, in mu reče: Hodi za menoj. In je vstal, in šel za njim. In prigodilo se je, ko je bil v hiši pri jedi, glej! je veliko colnarjev in grešnikov prišlo, in so k jedi sedli z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so farizeji to vidili, so rekli njegovim

učencem: Zakaj je vaš učenik z colnarji in grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: Ni treba zdravnik zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in učite se, kaj je to: Usmiljenje hočem, in ne daru. Nisim namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.

27. kimoveca.

V dan ss. Kozma in Damiana marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli, itd. (kakor v dan ss. Kanejana in tovaršev mart. str. 205.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore, itd. (kakor v dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 179.)

29. kimoveca.

V dan s. Mihaela velicega angela.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza aposteljnega 1, 1—5.

Tiste dni je Bog pokazal, kar se mora skoraj zgoditi, govoreč po svojem angelu svojemu hlapcu Janezu, kateri je pričevanje dajal besedi Božji, in pričevanje od Jezusa Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri bere in sliši besede tega prerokovanja, in dopolni, kar je v njem pisano; ker čas je bliz. Janez sedmerim cerkvam, ktere so v Azii. Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel; in od sedmerih duhov, kateri so pred njegovim sedežem; in od Jezusa Kristusa, kateri je zvesta priča, pervorojenec iz mertvih in

poglavar kraljev zemlje: kateri nas je ljubil, in nas opral od naših grehov v svoji kervi.

Evangelii (kakor v god angelov varhov, prvo nedeljo kimovca, str. 224.)

Pervo nedeljo kozoperska.

V praznik Marije device svetega rožnega kranca.

Berilo: Od začetka in pred veki sim stvarjena itd. (kakor v dan svete Marije device Snežnice, str. 217.)

Evangelii: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignula neka žena itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 214.)

4. kozoperska.

V dan s. Franciška Serafskega.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galacjanov 6, 14—18.

Bratje! mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvallil, kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jaz svetu. Zakaj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza, ne neobreza, ampak nova stvar. In kateri koli se po tem pravilu ravnajo, mir in milost naj bo nad njimi in nad Izraelom Božjim! Sicer pa mi nihče ne bodi nadležen; zakaj jaz nosim znamenja ran Gospoda Jezusa na svojem telesu. Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelii: Zahvalim te, Oče itd. (kakor 24 dan svečana, str. 191.)

12. kozoperska.

V dan s. Maksimiliana škofa marternika.

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd. (kakor v dan s. Blaža mart. škofa, str. 185.)

Evangelij: Ako pride kdo k meni, itd. (kakor v dan s. Lamberta marternika škofa, str. 227.)

15. kozoperska.

V dan s. Terezije device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 174.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device marternice, str. 170.)

16. kozoperska.

V dan s. Gala abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 177.)

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Payla aposteljna, str. 182.)

18. kozoperska.

V dan s. Lukeža evangelista.**Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 8, 16—24.**

Bratje! hvala Bogu, kateri je dal ravno tako skerb za vas Titu v serec. Zakaj opominjanje sicer je prijel; pa ker je bil zlo skerbun, je s svojo voljo k vam šel. Poslali smo z njim tudi brata, ktereга hvala je v evangelii po vsih cerkvah; ne pa samo to, ampak je tudi postavljen od cerkev tovarš našega popotovanja v to miloščinjo, ki jo dajemo v čast Gospodovo, in v razodetje svoje volje. Tako se varujemo tega, da nas kdo ne obrekuje zavoljo te obilnosti, katero delimo. Skerbimo namreč za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa z njima tudi našega brata, ktereга smo skusili v mnogoterih rečeh velikokrat skerbneга, zdaj pa veliko skerbnejšega z velikim zaupanjem v vas; ali zavoljo Tita, kateri je moj tovarš in pomagavec pri vas, ali zavoljo naših bratov, kateri so aposteljni cerkev in čast Kristusova. Pokažite tedaj v pričo cerkev pričevanje svoje ljubezni do njih in naše hvale zavoljo vas.

Evangelii kakor v dan s. Marka 25. dan malega travna, str. 198.

21. kozoperska.

V dan s. Ursule in njenih tovaršic, devic in marternic.

Berilo: Bratje! od devic nimam itd. (kakor v dan s. Jederti device, str. 193.)

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device mart. str. 170.)

28. kozoperska.

V dan ss. Simona in Judeža aposteljnov.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
4, 7—13.

Bratje! vsakteremu zmed nas je dana milost po meri darovanja Kristusovega. Za tega voljo reče pismo: Je šel na visoko, in vjete peljal jetnike; je dal darove ljudem. Da je pa gor šel, kaj je družega, kakor da je poprej tudi šel v dolne strani zemlje? Kteri je dol šel, ravno tisti je tudi gor šel čez vse nebesa, da bi vse napolnil. In on je ene postavil aposteljne, ene pa preroke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in učenike v popolnost svetih, v opravljanje službe, v razširjanje telesa Kristusovega; dokler se ne snidemo vsi v edinosti vere in spoznanja Sinu Božjega, v popolnega moža, v mero polne starosti Kristusove.

Evangelij svetega Janeza 15, 17—25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To vam zapovem, da se ljubite med seboj! Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim vas jaz od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jaz govoril: Hlapec ni več, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje besede spolnovali, bodo tudi vaše spolnovali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojega imena, ker ne poznajo njega, kteri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, kterih nihče drugi ni storil, bi

ne imeli greha; zdaj pa so vidili, in sovražijo mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni govorjenje, katero je v njih postavi zapisano: Zastonj so me sovražili.

1. listopada.

V god vsih svetnikov.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza aposteljnega 7, 2—12.

Tiste dni, glejte, sim jaz Janez vidil družega angela priti od solnčnega vz-hoda, kateri je imel znamuje živega Boga; in je vpil z velikim glasom čveterim angelom, kterim je bilo dano skodovati zemlji in morju, rekoč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamujamo h'apeov Boga našega na njih čelih. In sim slišal število zaznamujanih; sto štiri in štirideset tavžent je bilo zaznamujanih iz vsih rodov Izraelovih otrok. Iz roda Judovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Rubnovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Gadovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Azerjevega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Nestaljevega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Manasovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Simeonovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Levjevega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Isaharjevega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Cabulonovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Jožefovega dvanajst tavžent zaznamujanih; iz roda Benjaminovega dvanajst tavžent zaznamujanih. Po tem sim jih vidil veliko trumo, ktere nihče ni mogel prešteti, iz vsih narodov in rodov, in ljudstev in jezikov, stali pred sedežem in pred Jagujetom, oblečene v bele dolge oblačila, in palmove veje so bile v njih rokah; in so vpili z velikim glasom, rekoč: Čast Bogu našemu, ki sedi na sedeži, in Jagujetu! In vsi angeli so stali okrog sedeža, in starašinov in čveterih žival, in so padli pred sedežem

na svoje obraze, in molili Boga, rekoč: Amen! hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč Bogu našemu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je vidil Jezus množice, je šel na goro, in ko se je bil usedel, so pristopili k njemu njegovi učenci. In je odperl svoje usta, in je učil, rekoč: Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasičeni. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker oni bodo Boga gledali. Blagor mirnim; ker bodo otroci Božji imenovani. Blagor zavoljo pravice preganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas lažljivo govorili zavoljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte; ker je vaše plačilo obilno v nebesih.

2. listopada.

V dan s. Justa marternika.

Berilo: Pravičnega je peljal Gospod itd. (kakor v dan s. Valentina marternika str. 188.)

Evangelij: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno itd. (kakor v dan s. Lavrencja marternika, str. 220.)

Berilo in Evangelij v dan spomina vsih veraih mertvih se najdeti zadej po občini svetnikov per mašah po mertvih.

4. listopada.

V dan s. Karola Boromeja škofa.

Berilo; Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 196.)

Evangelii: Nekdo, kateri je na ptuje šel (kakor v dan s. Nikolavža str. 171.)

6. listopada.

V dan s. Leonarda abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 177.)

Evangelii: Naj bo opasano vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

11. listopada.

V dan s. Martina škofa.

Berilo: Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 196.)

Evangelii svetega Lukeža 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče luči, ko jo užge, ne postavlja na skrit kraj ne pod mernik; ampak na svečnik, da kateri noter gredo, svetlobo vidijo. Svetilo tvojega telesa je tvoje oko; ako je tvoje oko čisto, bo svetlo vse tvoje telo: ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje telo. Glej tedaj, da luč, ktera je v tebi, ne bo tema Ako je tedaj vse tvoje telo svetlo, in nima nikjer nič temnega, bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luč razsvetilo.

13. listopada.

V dan s. Brikecija spovedovavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda, str. 203.)

15. listopada.

V dan s. Leopolda spovedovavca.

Berilo: Blagor človeku, kateri je najden itd. (kakor v dan s. Alojzija, str. 208.)

Evangelij svetega Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem to priliko: Neki žlahten človek je šel v daljno deželo, vzet kraljestvo v last, in se vrniti. Poklical je pa svojih deset hlapcov, in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem. Njegovi mestnjani so ga pa sovražili, in so poslali sporočenje za njim, rekoč: Nočemo, da bi ti kraljeval čez nas. In zgodilo se je, da je, ko je bil kraljestvo prevzel, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, da bi zvedil, koliko je vsakteri prikupčeval. Prišel je pa prvi, rekoč: Gospod! tvoja libra je deset liber pridobila. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec! ker si bil v malem zvest, imaj oblast čez deset mest. In drugi je prišel, rekoč: Gospod! tvoja libra je storila pet liber. In temu je rekel: Tudi ti bodi čez pet mest. In eden je prišel, rekoč: Gospod! glej tvojo libro, katero sim imel s-hranjeno v ruti! Zakaj bal sim se te, ker si ojster človek, jemlješ, česar nesi naložil, in žanješ, česar nesi sejal. Mu reče: Iz tvojih ust te sodim; hudobni hlapec! Si ve-

dil, da sim jaz ojster človek, ki jemljem, česar nesim naložil, in žanjem, česar nesim sejal; zakaj nesi dal mojih denarjev na menjavsko mizo, da bi jih bil jaz, kadar bi bil prišel, z obrestjo potegnul? In je rekel zraven stoječim: Vzemite mu libro, in jo dajte tistemu, kateri ima deset liber. In so mu rekli: Gospod! ima deset liber. Povem vam pa, da vsakemu, kateri ima, se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa nima, mu bo še, kar ima, odvzeto.

19. listopada.

V dan s. Elizabete kraljice vdove.

Berilo: Serčno ženo kdo bo najšel itd. (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove str. 191.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 174.)

21. listopada.

V dan darovanja Marije device.

Berilo: Od začetka in pred veki sim stvarjena itd. (kakor 5. dan velicega serpana str. 218.)

Evangelij: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignula neka žena, itd. (kakor 16. dan malega serpana str. 214.)

22. listopada.

V dan s. Cecilije device marternice.

Berilo: Gospod, moj Bog! povzdignul si, itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 187.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo ja podobno desetim devicam, itd. (kakor v dan s. Barbare device marternice, str. 170.)

23. listopada.

V dan s. Klementa marternika papeža.

Berilo: Bratje posnemajte mene itd. (kakor 23. nedeljo po hiškoših, str. 164.)

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (kakor v dan v Gotharda str. 203.)

25. listopada.

V dan s. Katarine device marternice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare device marternice str. 170.)

17. velicega travna.

V dan s. Jodoka spovedovavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega, str. 206.)

Evangelij: Ne bojte se majhina čeda itd. (kakor v dan s. Ozvalda, str. 219.)

Tretji del.

Berila in Evangelii

v

praznike Svetnikov, kateri nimajo lastnih, ali občina Svetnikov.

V predgod aposteljna.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 25—27; in 45, 2—9.

Blagoslov Gospodov je nad glavo pravičnega. Zato mu je dal Gospod lastino, in je razdelil njegov del med dvanajst rodov; in najšel je milost pred obličjem vsega človeštva. In ga je poveličal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. In mu je dal očitno zapovedi in postavbo življenja in modrosti; in ga je povišal. Storil je z njim večno zavezo, in ga je opasal s pasom pravičnosti, in oblekel Gospod z vencem slave.

Evangelii svetega Janeza 15, 12—16.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sim

vas jaz ljubil. Veči ljubezni od te nima nihče, da kdo svoje življenje da za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, ako storite, kar vam jaz zapovem. Posihmal vas ve bom več imenoval hlapce; ker hlapec ne ve, kaj dela njegov gospod; pa prijatelje sim vas imenoval; ker sim vse, kar koli sim slišal od svojega Očeta, vam oznanil. Niste vi mene izvolili, ampak jaz sim vas izvolil, in sim vas postavil, da greste, in sad obrodite, in da vaš sad ostane; da, kar koli bote prosili Očeta v mojem imenu, vam da.

V dan enega marternika *) škofa.

I.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 12—18. Predragi! blagor človeku itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa mart. str. 227.)

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33. Ako pride kdo k meni itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa mart. str. 227.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 3—7. Bratje! hvaljen bodi itd. (kakor v dan s. Blaža marternika škofa, str. 185.)

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27. Ako hoče kdo itd. (kakor v dan s. Blaža marternika škofa, str. 186.)

*) Marternik se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščansko vero stanovitno pričal, in je bil zato umorjen. V besedi škof je pa tudi Papež zapopaden.

V dan enega marternika ne škofa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14. Pravičnega je peljal itd.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42. Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina marternika str. 188.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8—10, in 3, 10—12. Predragi pomni itd. (kakor v dan s. Jurja marternika str. 197.)

Evangelij svetega Matevža 10, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo! in skrivnega, kar bi se ne zvedilo. Kar vam govorim v temi, pravite na svetlem; in kar na uho slišite, oznanujte na strehah. In ne bojte se jih, kateri telo umore, duše pa ne morejo umoriti; temuč bojte se veliko bolj tistega, kateri more dušo in telo pogubiti v pekel! Ali se ne prodasta dva vrabca po vinarji? In le eden zmed njih ne bo padel na zemljo brez vašega Očeta. Vaši lasje na glavi pa so vsi razšteti. Nikar se tedaj ne bojte: boljši ko veliko vrabcov ste vi. Kdor koli bo tedaj mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.

III.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 2—12.

Predragi! v veliko veselje si štejte, kadar padete v mnogotere skušnje, ker veste, da skušnja vaše vere obrodi poterpežljivost, poterpežljivost pa delo dopolni; da ste popolni in pravični, in v ničemur pomankljivi. Ako pa kdo vas potrebuje modrosti, naj jo prosi od Boga, kateri da vsem obilno, in ne opanaša; in mu bo dana. Naj pa prosi z zaupanjem brez vsega pomišljanja; zakaj kdor si pomišlja, je enak morskemu valovu, kterega veter goni, in semtertje meče. Naj tedaj ne misli tak človek, da bo kaj prijel od Gospoda. Človek dvojnih misel je nestanoviten v vsih svojih potih. Hvali pa naj se siromaški brat v svojim povišanji, bogati pa v svojim ponižanji, ker bo ko cvet trave prešel. Solnce namreč vstane z vročino, in posuši travo, in njen cvet odpade, in njena lepa podoba pogine; tako bo tudi bogatin v svojih potih zvenul. Blagor človeku, kateri preterpi skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo.

Včasi se bere tudi:**Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 4, 13—19.**

Predragi! ker ste deležni Kristusovega terpljenja, veselite se, da se tudi v razodenji njegove časti veselite in razveselujete. Ako ste zasramovani zavoljo imena Kristusovega, blagor vam, zakaj, kar je hvale, časti in moči Božje, in duh Božji, nad vami počiva. Nobeden vas pa naj ne terpi, kakor ubijavec, ali tat, ali preklinjevavec, ali ptujega blaga lakomen. Ako pa terpi kakor kristjan, naj se ne sramuje; ampak naj časti Boga v tem imenu. Zakaj čas je, da se začne sodba pri hiši Božji; ako pa prvič pri nas, kakošen konec bo tistih, kateri ne verujejo Božjemu evangeliju. In ako bo pravični komaj zveličan,

kako bo hudobnik in grešnik obstal? Tedaj naj tudi tisti, kateri terpe po volji Božji, zvestemu stvarniku priporoče svoje duše v dobrih delih.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26. Ako pšenično zerno itd, (kakor v dan s. Lavrenca marternika str. 220.)

V dan enega marternika o velikonočnem času *).

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Filipa in Jakoba aposteljnov, str. 200.)

Namesti tega se bere včasih.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12. Predragi! pomni itd. (kakor v dan s. Jurja marternika, str. 197.)

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7. Jaz sim prava vinska terta itd. (kakor v dan s. Jurja marternika str. 198.)

V dan več marternikov o velikonočnem času.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 1, 3—7. Hvaljen bodi Bog itd.

*) Cerkevni velikonočni čas se šteje od velike sabote do praznika s. Trojice ali 1. nedelje po hinkoštih.

Evangelij svetega Janeza 15, 5—11. Jaz sim terta, vi mladike itd. (oboje kakor v dan s. Florjana in tovaršev marternikov, str. 202.)

Namesti poprejšnjega berila in evangelija se včasih bereta:

Berilo iz razodenja s. Janeza aposteljna 19, 1—9.

Tiste dni sim jas Janez slišal, kakor glas veliko trum na nebu, ki so rekle: Aleluja! češčenje, in slava, in moč bodi Bogu našemu! Ker resnične in pravične so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, ktera je pačila zemljo s svojim kurbanjem, in se je zmaščeval zavoljo kervi svojih služabnikov nad njenimi rokami! In so spet rekli: Aleluja! In njen dim se vz-haja od vekomaj do vekomaj. In so padli štiri in dvajseteri starašini in čveteri živali, in so molili Boga sedečega na sedeži, rekoč: Amen, aleluja! In glas je od sedeža izšel, rekoč: Hvalite Boga našega, vsi njegovi služabniki, in kateri se ga bojite, mali in veliki! In sim slišal kakor glas velike množice, in kakor šum veliko vod, in kakor bobnenje velikih gromov reči: Aleluja, ker kraljuje Gospod naš vsemogočni Bog! Radujmo in veselimo se, in dajajmo mu slavo: ker je prišla ženitnina Jagnjeta, in se je njegova nevesta pripravila! In dano ji je bilo, da se je oblekla v svetlo in belo tenčico; tenčica namreč so pravične dela svetnikov. In mi je rekel: Zapiši: Blagor jim, kateri so na ženitno večerjo Jagnjeta poklicani!

Evangelij svetega Janeza 16, 20—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša za-

lost se bo v veselje spreobrnula. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v britkost od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi tedaj imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

V dan več marternikov zunej velikonočnega časa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8. Pravičnih duše itd.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19. Kadar bote slišali (oboje kakor v dan ss. Vincencija in Anastazja mart. str. 181.)

II.

Berilo iz bukev modrosti, 5, 16—20. „Pravični bodo“ itd. (kakor v dan ss. Kanciana in tovaršev marternikov str. 205.)

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23. Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 181.)

III.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 10, 32—38.

Bratje! spomnite se nekedanjih dni, v katerih razsvetljeni ste velik boj prestali v terplenji, ko ste bili ali zasramovani in stiskani v razgledovanje, ali tovarši tistim, katerim se je tako godilo. Zakaj tudi z jetniki ste usmil-

jenje imeli, in rop svojega blaga z veseljem preterpeliker ste vidili, da imate boljši in stanovitno premoženje. Nikar tedaj ne zgublajte svojega zaupanja, ktero ima veliko plačilo! Poterpežljivost namreč vam je potrebna, da Božjo voljo storite, in dosežete obljubo. Zakaj clo malo časa je še, in bo prišel, kateri ima priti, in se ne bo mudil. Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelij svetega Matevža 24, 3—13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na oljski gori, so pristopili k njemu učenci, rekoč: Povej nam, kdaj bo to? in kakošno bo znamenje tvojega prihoda in končanja sveta? In Jezus je odgovoril in jim rekel: Glejte, da vas kdo ne zapelje! Veliko namreč jih bo prišlo v mojem imenu, ki poreko: Jaz sim Kristus, in jih bodo veliko zapeljali. Slišali pa bote vojske in govorjenje od vojsk. Glejte, da se ne prestrašite; ker to se mora zgoditi, pa še ni konec. Vzdignul se bo namreč narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo; in kuga, in lakota in potresi bodo po mnogih krajih. Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej vas bodo izdajali v britkost, in vas bodo morili; in bote sovraženi od vsih narodov zavoljo mojega imena. In takrat se jih bo veliko pohujšalo, in se bodo med seboj sovražili. In veliko krivih prerokov bo vstalo, in jih bodo veliko zapeljali. In ker bo hudobija obilno rastla, bo ljubezen pri mnogih omerznula. Kdor pa obstoji do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz bukev modrosti 10, 17—20.

Pravičnim je Bog dal plačilo njih del, in jih je po čednih potih vodil; senca jim je po dnevu bil, in zvezdna svetloba po noči. Skoz rudeče morje jih je spravil, in jih zvozil skoz silne vode. Potopil je njih sovražnike v morji,

nje pa je iz dna globočine izlekel. Toraj so pravični rop hudobnih odnesli, so tvojemu svetemu imenu, Gospod, hvalopeli, in so tvojo premagavsko roko častili.

Evangelij kakor v god vsih svetnikov str. 235.

V.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 5, 1—5.

Bratje! ker smo po veri opravičeni, imajmo mir z Bogom po Gospodu svojim Jezusu Kristusu, po katerem tudi smemo pristopiti z vero v to milost, v kateri stojimo, in se hvalimo z častnim upanjem božjih otrok. Pa ne samo z tem, ampak še tudi z nadlogami se hvalimo, ker vemo, da nadloga nam poterpljenje dobiva, poterpljenje pa skušajo, skušnja pa upanje, upanje pa nikdar ne osramoti. Ljubezen božja namreč je izlita v naše serca po svetem Dubu, ki nam je dan.

Evangelij kakor v dan s. Matija aposteljna, str. 190.

VI.

Berilo kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 145.

Evangelij svetega Lukeža 11, 47—51.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Gorje vam! ker zidate grobe prerokom; vaši očetje pa so jih umorili. Res pričujete da pervolite v dela svojih očetov; zakaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim grobe zidate. Zato je tudi modrost božja rekla: Preroke in aposteljne jim hočem poslati, in ene zmed njih bodo umorili, in ene preganjali; da se bo terjala od tega rodu kerv vsih prerokov, ktera je bila prelita od začetka sveta; od kervi Abeljnove do kervi Caharijove, kateri je bil umorjen med altarjem in tempeljnem. Gotovo, povem vam, terjala se bo od tega rodu.

VII.

Berilo kakor prvo nedeljo v postu, str. 35.

Evangelii kakor v dan ss. Vida in tovaršev marternikov, str. 207.

VIII.

Berilo kakor v dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 181.

Evangelii kakor v dan ss. Janeza in Pavla marternikov, str. 210.

IX.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza aposteljna 7, 13—17.

Tiste dni je eden stariših spregovoril, in mi je rekel: Ti le, ko so v dolgih belih oblačilih, kdo so, in od kod pridejo? In jaz sim mu rekel: Ti veš, Gospod moj. On pa mi je djal: To so tisti, ki so prišli iz velike naddolge; oprali so si svoje oblačila, in so jih ubelili v kervi jagnjeta. Zato so pred stolom božjim, in mu služijo noč in dan v njegovem tempeljnu: in kateri na stolu sedi, bo med njimi prebival. Nič več ne bodo ne lačni ne žejni; solnce jih ne bo več pripekalo, tudi nobena vročina ne; ker jaguje, ki je v sredi sedeža, jih bo vladalo, in do studenca žive vode vodilo, in Bog jim bo vse solze iz oči obrisal.

V dan spovedovavca *) škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, in 45. Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta spovedovavca škofa, str. 196.)

*) Glej stran 196.

Evangelij svetega Matevža 25, 14—23. Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v dan s. Nikolavža, 6. dan grudna, na str. 171.)

II.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 7, 23—27.
Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij svetega Matevža, 24, 42—47. Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spovedovavca škofa, str. 203.)

III.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 5, 1—4.

Bratje! vsak veliki duhoven, zmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v to, kar Boga zadene, da daruje, in opravlja daritve za grehe, in da zamore usmiljenje imeti s tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s slabostjo. In torej mora, kakor za ljudstvo, tako tudi za se darovati zavoljo grehov. In nihče si ne vzame časti, razun kateri je poklican od Boga, kakor Aron.

Evangelij svetega Lukeža, 11, 33—36. Nihče luči itd. (kakor v dan s. Martina škofa str. 236.)

IV.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 13, 7—17.
Bratje! spomnite se itd. (kakor v dan s. Nikolavža spovedovaveca škofa, str. 171.)

Evangelij svetega Marka 13, 33—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Glejte, čujte in molite, ker ne veste, kdaj je čas. Ravno kakor človek, kateri je na ptuje šel, in svoj dom za-

pustil, in svojim hlapcom oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratarju, da naj čuje. Čujte tedaj, (ker ne veste, kdaj hišni gospodar pride; zvečer, ali o polnoči, ali o petelinjim petji, ali zjutraj); da vaš, ko bi prišel nanaglima, ne najde spati. Kar pa vam pravim, vsim pravim: čujte!

V dan cerkvenega učenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1—8.
Predragi! zapričam itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža. str. 15.)

Namesti tega berila se včasi bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje seree, da bo čulo o zoru pri Gospodu, kateri ga je ustvaril, in bo pred obličjem Narvišega prosil. Odperl bo svoje usta v molitev, in zavolje svojih grehov prosil. Ako bo tedaj veliki Gospod hotel ga bo z duhom umnosti napolnil, in on bo kakor dež izlival besede svoje modrosti, in v molitvi hvalil Gospoda; in on bo izpeljal njegov svet in nauk, in bo njegove skrivnosti preiščeval. On bo oznanoval nauk njegove resnice, in se bo postave Gospodove zaveze hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modrost, in ne bo nikdar pozabljena. Njega spomin ne bo prejšel, in po njegovem imenu se bo vpraševalo od roda do roda. Njegovo modrost bodo pripovedovali narodje, in njegovo hvale bo oznanovalo zbirališče.

Evangeli svetega Matevža 5, 13—19. Vi ste sol zemlje itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža cerkvenega učenika, str. 192.)

V dan spovedovavca ne škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11. Blagor človeku itd. (kakor v dan s. Alojzja spovedovavca str. 208.)

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40. Vaše ledje naj bo opasano itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9—14 Bratje! v razgledovanje smo itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega, str. 206.)

Evangelij svetega Lukeža 12, 32—34. Ne bojte se, majhina čeda (kakor v dan s. Ozvalda spovedovavca, str. 219.)

III.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipljanov
3, 7—12.

Bratje! kar mi je bilo dobiček, to sim štel zavoljo Kristusa v zgubo. Vender pa menim, da je vse zguba proti visokemu spoznanju Jerusa Kristusa Gospoda mojega, za kterega voljo sim vse zgubil, in imam za blato, da Kristusa pridobim, in da sim najden v njem ne tak, da bi imel svojo pravičnost, ktera je iz postave, ampak tisto, ktera je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, ktera je iz Boga v veri, da spoznam njega, in moč njegovega vstajenja, in deležnost njegovega terpljenja, in da bom podoben njegovi smerti, da tako pridem v vstajenje od mertvih: ne kakor da bi bil že dosegel, ali da bi bil že popoln; ženem se pa, da bi kako dosegel, v čimur sim bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangelij svetega Lukeža 19, 12—26. Neki žlahteu človek (kakor v dan s. Leopolda str. 237.)

V dan abata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6. Je bil ljub Bogu itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 179.)

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29. Glej mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna, str. 182.)

V dan device marternice.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. Častil te bom itd.

Evangelij svetega Matevža 25, 1—18. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare device marternice, str. 170.)

II.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17. Gospod moj Bog itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 187.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 174.)

Namesti tega evangelija se včasih bere :

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12. Tisti čas so pristopili itd. (kakor v dan s. Agate device marternice, str. 186.)

V dan device ne marternice.

I.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17, in 11, 1—2. Bratje kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 174.)

Evangeli svetega Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device marternice str. 170.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25—34. Bratje! od devic nimam itd. (kakor v dan s. Jederti device, str. 193.)

Evangeli svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 174.)

V dan marternice ne device.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12. Častil te bom itd. (kakor v dan s. Barbare device marternice str. 170.)

Evangeli svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice, str. 174.)

V dan svetnice ne device ne marternice.

Berilo iz bukev Salomonih pripoved 31, 10—31. Sereno ženo itd. (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove, str. 191.)

Evangeli svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device marternice str. 174.)

Za vdove se namesti poprejšnjega berila bere.

Berilo iz 1. lista s. Parla aposteljna do Timoteja 5, 3—10.

Predragi! spoštuj vdove, ktere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči poprej svojo hišo vladati, in dobro za dobro povračevati staršem; to namreč je prijetno pred Bogom. Ktera je pa res vdova in zapuščena, naj upa v Boga, in naj bo v molitvah in prošnjah noč in dan; zakaj ktera v sladnosti živi, je živa mertva. In to zaterdi, da bodo nesvarne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skerbi, je vero zatajil, in je hujši od nevernika. Vdova naj se izbere ne spod šestdesetih let, ktera je bila enega moža žena, in ima pričevanje dobrih del, ako je otroke zredila, ako je popotne sprejemala, ako je svetim noge umivala, oko je revnim stregla, ako si je po vsakem dobrem delu prizadevala.

V god obletnice posvečenja vsih cerkev.

Berilo iz skrivnega razodenja svetega Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sim jaz Janez vidil sveto mesto, novi Jeruzalem, priti iz neba od Boga, pripravljeno, kakor nevesto, ki je napravljena svojemu možu. In sim slišal velik glas is sedeža govoriti: Glej prebivališče Božje z ljudmi, in prebival bo ž njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo ž njimi. In Bog bo obrisal vse solze od njih oči, in smerti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker je poprejšne minulo. In kateri je sedel na sedeži, je rekel: Glej, novo storim vse!

Evangelij svetega Lukeža 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel, in hodil po Jerihu. In glej! bil je mož, Cahej po imenu; in ti je bil viši colnarjev, in on je bil bogat. In je iskal Jezusa viditi, kdo da je: in ni mogel zavoljo množice, ker je bil majhne postave. In je naprej tekel in zlezal na divje figovo drevo, da bi ga vidil; ker tam je imel memo iti. In ko je bil Jezus na tisto mesto prišel, je gori pogledal, in ga je vidil, ter mu je rekel: Cahej! stopi hitro doli, ker dans moram v tvoji hiši ostati. In je hitro doli stopil, in ga je z veseljem sprijel. In ko so vsi to vidili, so godernjali, rekoč: **K** grešnemu človeku je šel v hišo. Cahej pa je pristopil, in rekel Gospodu: Glej, Gospod! polovico svojega blaga dam ubogim, in ako sim koga kaj ogoljfal, povernem čveterno. Jezus pa mu je rekel: Dans je ti hiši zveličanje došlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega.

V dan kakošne zahvale.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 13, 11—13.

Bratje! veselite se, bodite popolni, opominjajte se, bodite ene misli, imejte mir, in Bog miru in ljubezni bo z vami. Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa, in ljubezen Božja, in deležnost svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.

Kadar pride Učenik itd. (kakor šesto nedeljo po veliki noči, str. 135.)

življenja v našem sodi. In mi je oblatel dal tudi dob-
 po delati, ker je Sin Božjega. No čudilo se temu,
 kor vta pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobov,
 ali ali glas Sinu Božjega, in bodo prišli, kateri so do-
 pro delati, v vstajenje življenja, kateri so pa hudo
 delati, v vstajenje obsojenja.

Berila in Evangelii pri mašah po mertvih.

I.

V dan spomina vsih vernih mertvih.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Ko-
 rinčanov 15, 51—57.*

Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer bo-
 mo vstali, tode spremenili se ne bomo vsi. Naglo, kakor
 bi z oèmi trenul, na poslednjo trobento, (ker zapela bo
 trobenta), in mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bo-
 mo spremenili. To trohljivo namreè mora obleèi nestro-
 hljivost. Kadar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivost,
 takrat se bodo spolnile besede, ktere so pisane: Požerta
 je smert v zmagi. Kde, smert! je tvoja zmaga? Kde,
 smert! je tvoje želo? Želo smerti pa je greh, moè greha
 pa postava. Bogu pa bodi hvala, kateri nam je dal zmago
 po Gospodu našem Jezusu Kristusu.

Evangelii svetega Janeza 5, 25—29.

Tisti èas je rekel Jezus Judovskim množicam:
 Resnièno, resnièno vam povem, da pride ura, in je
 že zdaj, ko bodo mertvi slišali glas Sinu Božjega;
 in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreè
 Oèe žyljenje sam v sebi, tako ja tudi Sinu dal imeti

življenje v samem sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobeh, slišali glas Sinu Božjega, in bodo prišli, kateri so dobro delali, v vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, v vstajenje obsojenja.

 II.

V dan smerti ali pokopa merličevega.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 4, 12—17.

Bratje! nočemo, da bi vi ne vidili od spijočih, da ne žalujete, kakor uni, kateri upanja nimajo. Zakaj ako verujemo, da je Jezus umerl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v Jezusu, ž njim pripeljal. To namreč vam povemo po besedi Gospodovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prišli, kateri so zaspali. Ker sam Gospod bo s poveljem in glasom velicega angela in s trobento Božjo prišel iz neba: in kateri so umerli v Kristusu, bodo vstali prvi, potem bomo mi, ki živimo, ki ostanemo, vzeti ž njimi vred v oblakih Kristusu naproti v zrak, in tako bomo vedno z Gospodom. Torej se poveselujte med seboj s temi besedami.

Evangelij svetega Janeza 11, 21—27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu; Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sim vstajenje in življenje; kdor

v me veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v me veruje, ne bo umerl vekomej. Veruješ to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ti svet prišel!

III.

V dan obletnice po mertvih.

Berilo iz 2. bukev Makabejov 12, 43—46.

Tiste dni je Juda, nar serčeneji mož, ko so bili biro storili, dvanajst favžent drahem srebra poslal v Jeruzalem, da bi opravil za grehe mertvih daritev, ker je dobro in verno od vstajenja mislil; (ko bi namreč ne bil upal, da bodo, kateri so bili pobiti, vstali, bi bilo ne potrebno in prazno moliti za mertve), in ker je mislil, da imajo tisti, kateri so v pobožnosti umerli, obilno milost prihranjeno. Sveta in dobra je tedaj misel moliti za mertve, da bi bili od grehov rešeni.

Evangelij svetega Janeza 6, 37—40.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Vse: kar mi da Oče, bo k meni prišlo, in kateri k meni pride, ga ne bom vunkaj vergel. Ker iz nebes sim prišel, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, kateri me je poslal. To je pa volja Očeta, kateri me je poslal, da od vsega tistega, kar mi je dal, nič ne zgubim, temuč da obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojega Očeta, kateri me je poslal, da ima slehern, kateri vidi Sina in v nja veruje, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

IV.

Po mertvih skozi leto.

Berilo iz razodenja s. Janeza aposteljna 4, 13.

Tiste dni sim slišal glas iz neba, kateri mi je rekel: Zapiši! Blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjejo! Odslej, reče Duh, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredo za njimi.

Evangelij svetega Janeza 6, 51—55.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz sim živi kruh, ki sim iz nebes prišel. Ako kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj: in kruh, kterega bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekoč: Kako nam more tu svoje meso jesti dati? Jezus jim je tedaj rekel: Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega, in pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v sebi, kdor je moje meso, in pije mojo kerv, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Pristavek.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vseh štirih evangelistov.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v dvor velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili; bali pa so se ljudstva. Rekli so: Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovni in z poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa, ko so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerem se je moglo klati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: Kam hočeš da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel veli-

konočno jagnje? In pošlje dva svojih učencov, Petra in Janeza, in jima je rekel: Pojdita v mesto, in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč z svojimi učenci. Kde je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje z svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje.

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri aposteljni z njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil, in rekel: Vzemite, in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadu, dokler božje kraljestvo ne pride.

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencom noge, in brisati z pertom, z katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril, in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj. Simon Peter mu reče: Gospod ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da noge umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Po tem, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje

oblačila, se je spet k mizi usedel. in jim rekel: Veste, kaj sim vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, sim tudi. Ako sim tedaj jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Zgled namreč sim vam dal, da ravno tako, kakor sim jaz vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično vam povem: Hlapec ni vekši, ko njegov gospod; ne poslanec vekši, ko tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vsih; jaz vem, ktere sim izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kteri z menoj kruh je, bo vzdignul zoper me svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi; da, kadar se zgodi, verujete, da sim jaz. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, kterega pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri me je poslal. In ko je bil Jezus to izrekel, je v duhu žalosten bil, in je pričal in rekel: Resnično, resnično vam povem: Eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menoj. Učenci so se tedaj eden drugega pogledovali pomišljevaje, od kterega da govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri poma-ka z menoj roko v skledo, ti me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; tode gorje tistemn človeku, po kterem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Eden pa njegovih učencov, kterega je Jezus ljubil, je slo-nel na Jezusovih persih. Temu je tedaj pomignul Si-mon Peter, in mu je rekel: Kdo je, od kterega go-vori? On tedaj se nasloni na persi Jezusove, in mu reče; Gospod! kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kteremu bom jaz pomočen kruh podal. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sim jaz? Mu reče; Ti si rekel. In je pomočil kruh, in ga dal Judežn Iškarjotu Simonovemu. In po gri-žljeji je šel satan v nja. Jezus mu tedaj reče: Kar misliš storiti, stori berž. Nobeden teh pa, kateri so

pri mizi bili, ni vedel, čimú mu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež možno imel, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali da bi kaj ubogim dal.

Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencom. In je rekel: Vzemite in jejta; to je moje telo, ktero je za vas dano. In je vzel kelih, je zahvalil, in jim dal rekoč: Pite iz njega vsi! To je moja kerv nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. — To storite v moj spomin. In so pili iz njega vsi.

Ko je bil Judež odšel, je Jezus rekel: Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog tudi sam v sebi poveličal; in zdajci ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sim pri vas. Me bote iskali, in kakor sim Judom rekel: Kamor jaz grem, vi ne morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam: da se ljubite med seboj. V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro.

Simon Peter mu reče: Gospod! kam greš? Jezus je odgovoril: Kamor jaz grem, zdaj ne moreš za menoj iti; potlej pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem zdaj za teboj iti? Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sim prosil za te, da ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekđaj spreobrnul, poterdi svoje brate. Peter pa mu je rekel: Gospod! z teboj sim pripravljen v ječo in v smert iti. Svoje življenje bom za te postavil. Jezus mu je odgovoril: Svoje življenje boš za me postavil? Resnično, resnično ti povem, da nočoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkro-

pile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz vunder ne. Jezus pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti z teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. Jezus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v me verovajte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sim jaz. In jaz bom Očeta prosil, in vam bo drugega Učenika dal, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. — Jaz sim prava vinska terta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sim vas jaz ljubil. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim vas jaz od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jaz govoril: Hlapec ni veči, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz s-hodnic vas bodo devali; ura clo pride, da bo vsak, kteri vas umori, menil, da Bogu službo stori. Tega pa vam od začetka nesim pravil, ker sim bil pri vas. In zdaj grem k njemu, kteri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj ako ne grem, Troštar ne bo k vam prišel, ako pa grem, vam ga bom poslal. Še malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k Očetu. Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobrnula;

spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. Na svetu bote britkost imeli; ali zaupajte, jaz sim svet premagal. To je Jezus govoril; in je vzdignul oči v nebo in je rekel: Oče! ura je prišla; poveličaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe poveliča: Jaz prosim za-nje, za te, ktere si mi dal; ker so tvoji. Sveti Oče! ohrani jih v svojem imeni. Ne prosim, da bi jih iz sveta vzel, ampak da bi jih hudega varoval. Pa ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, kteri bodo po njih besedi v mene verovali. Da bodo vsi eno, kakor ti Oče v meni, in jaz v tebi; da bodo tudi oni v nas eno. Oče! hočem da bodo tisti, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sim jaz; da moje veličastvo vidijo.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel z svojimi učenci čez potok Cedron, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Tedaj je prišel z njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, kjer je bil vert, v ktereга je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kteri ga je izdal, ti kraj, ker je Jezus z svojimi učenci pogosto tje hodil. Kadar je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. Molite, da ne pridete v skušnjavo. In vzame z seboj Petra, in Jakoba, in Janeza; in začne prestrašen, žalosten, in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj, in čujte. In je malo naprej šel, in se je odtegnul od njih za ljučaj kamna, in je na kolena padel, in molil rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vunder ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Simon, spiš? Nesi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. Spet je vdrugič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ti kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In ko se je vernul, jih je spet

najšel spati (njih oči namreč so bile trudne) in neso vedili, kaj bi mu odgovorili. In jih je popustil, in spet šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In pride vtretjič k svojim učencem, in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je; ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdemo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo.

In ko je še govoril, glej! je Judež, eden dvanajsterih, prišel, in z njim straža in velika množica sluzabnikov od velikih duhovnov in farizejev z meči, in kolmi, z svetili, in baklami, in orožjem. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: Kterega bom kušnul, tisti je, njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je šel pred njimi, in berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi Učenik! in ga je kušnul. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Judež! z kuševanjem izdaš Sinu človekovega? In Jezus, ki je vedil vse, kar je imelo čez nja priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga iščete? So mu odgovorili: Jezusa Nacareškega. Jezus jim reče: Jaz sim. Stal je pa tudi Judež pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jaz sim, so odstopili in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Koga iščete? Oni so pa rekli: Jezusa Nacareškega. Jezus je odgovoril: Povedal sim vam, da sim jaz; ako tedaj mene iščete, pustite te iti. — Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nesim nobenega zmed njih zgubil.

Tedaj so pristopili, in so roke na Jezusa vergli, in ga prijeli. Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mahnemo z mečem? Simon Peter tedaj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu

pa je bilo ime Malhuz. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegovega ušesa doteknul, in ga jo ozdravil. Tedaj je Petru rekel: Vtakni svoj meč v nožnico; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov. Ne bom li pil keliha, kterega mi je Oče dal? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Straža tedaj, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. Tisto uro je Jezus velikim duhovnom in poglavarjem tempeljna in starašinam, ki so nad nja prišli, rekel: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in z kolmi me lovit; vsak dan sim sedel pri vas, in učil v tempelju, in me niste prijeli: tode to je vaša ura in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali.

In kateri so Jezusa vjeli, so ga peljali prvič k Anazu; bil je namreč tast Kajfeža, kateri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kateri je bil Judom svet dal, da je bolje, da en človek umerje za ljudstvo.

Kteri so Jezusa vjeli, so ga peljali potem h Kajfežu velikemu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starašini sošli. Veliki duhoven tedaj je vprašal Jezusa za njegove učenec in njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sim očitno govoril pred svetom, jaz sim vselej učil v s-hodnici in v tempelju, kamor se vsi Judje s-hajajo, in na skrivnem nesim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sim jim govoril: glej! oni vedo, kaj sim jaz govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho udaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril. Ako sim hudo govoril, spričaj ad hudega; ako pa prav, kaj me biješ? Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da

bi ga umorili; in ga niso našli, desiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in ste krivo pričevale zoper njega rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jaz morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sinu človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih neba. Tedaj je veliki duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? Glejte? zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vr eden!

In možje, kateri so ga držali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, in ga v obraz bili; in so ga vprašali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjevanja so govorili zoper njega.

Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna; Peter pa je stal zunaj pri vratih. Uni učenec tedaj, kateri je velikemu duhovnu znan bil, je vun šel, in je govoril z vratarico. In je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v sredi dvorišča hlapci in služabniki, in so se grel. Stal je pa tudi Peter z njimi, in se je grel, da bi vedil konec. Ko ga je pa vidila dekla vratarica sedeti pri ognji, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ti je bil z njim. In pristopila je k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričovsih, rekoč: Nesim; žena! ne poznam ga! ne vem in ne umem, kaj praviš! In je vun šel pred dvorišče, in

petelin je zapel. Ko je pa skozi vrata šel, ga je videla druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ti je bil z Jezusom Nacareškim! In kmalo po tem ga je drugi vidil, in rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nesim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ti je bil z njim, ker je tudi Galilejic! In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih; saj si tudi Galilejic, zakaj tvoj jezik te razodeva. In eden zmed hlapcov velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal mu reče: Te li nesim jaz vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajil: Ne poznam tega človeka, od kterega pravite. In zdajci je petelin vdrugeč zapel. In Gospod se je ozerl in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je britko jokal.

Kadar se je pa jutro storilo, so sklenuli vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in so ga peljali v svoje zbirališče, rekoč: Ali si ti Kristus, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, da jaz sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust! In vstala je vsa njih množica, in so ga zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu poglavarju dežele.

Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinam, rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nedolžno kerv. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se vernul, in je šel in se je z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli

srebrnike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljno skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenuli so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo, za pokopališče ptujcov. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je njiva kervi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebrnikov, ceno cénjenega, kterege so skupčevali od Izraelovih otrok. In so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod.

Peljajo tedaj Jezusa od Kajfeža v sodno hišo, Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se neomadeževali, temuč da bi smeli jesti veliko-nočno jagnje. Šel je torej Pilat vunkaj, in je rekel: Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka. So odgovorili in mu rekli: Ko bi ti ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzamite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, z kakošno smertjo bo umrl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Tega smo najšli da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. Pilat pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj Judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper tebe pričujejo? Nič ne odgovoriš? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako, da se je poglavar silno čudil.

Šel je tedaj Pilat spet v sodno hišo, in je poklical Jezusa, in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilat je odgovoril: Kaj sim jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kralje-

stvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan: zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sim jaz kralj. Jaz sim v to rojen, in v to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet vnu šel k Judom, in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Oni so pa še bolj silili rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsej Judeji, začenshi od Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec. In ko je zvedil, da je spod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni.

Herodež pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opraševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herodež pa s svojimi vojščaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilatu. In postala sta prijatla Herodež in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj.

Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvrščeval ljudstvo; in glejte! jaz sim ga vpričo vas izprašal, in nesim najšel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ta je bil zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen. In ko je ljudstvo gor. prišlo, je začelo prositi za to, kar jim

je vselej storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Kterega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Zakaj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti z tem pravičnim; zakaj veliko sim terpela dans v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa po pogubili. Poglavar pa je odgovoril, in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Zavpila pa je množica vsa kmalo, rekoč: Preč z tem, in pusti nam Baraba. Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti, in jim rekel: Kaj tedaj hočete, da storim z kraljem Judov? Oni pa so spet vpili: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič rekel: Kaj je pa ti hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in spustil. Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo.

Na to je tedaj Pilat Jezusa vzel, in gajžljjal. Vojsčaki pa so ga peljali na dvorišče sodne hiše, in skličejo vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajšč ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj Judovski! in so vnja pljuvali, in mu jih za uho dajali, in terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena padali, ter ga molili.

Pilat je tedaj spet vunkaj šel, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga vunkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj vunkaj prišel noseč ternjovo krono, in škerlatasto oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! Ko so ga tedaj v.dili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzamite in križajte ga vi; zakaj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo

postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sinu Božjega delal.

Kadar je Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodno hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgoraj dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal večji greh. In odslej je iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori.

Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči, okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč z njim, preč z njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. In oni so tiščali z velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo kržan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večji.

Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da večji hrup vstaja; je vzel vode, in si je roke umil v pričo ljudstva, rekoč: Jaz sim nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kerv pridi na nas, in na naše otroke. In Pilat je pr. sodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je izdal, da bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa, in po tem ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli z njegovimi oblečili, in so ga vun peljali, da bi ga križali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po

imenu, kateri je šel iz polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega; tega so primorali, da je nesel njegov križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obrnul in je rekel: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj, in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih poreko: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas, in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad srovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa z njim tudi dva druga, hudodelnika da bi bila umorjena.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z miro in žolčem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Ondi so ga križali, njega in hudodelnika, enega na desni in enega na levi strani, v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, sej ne vedo, kaj delajo. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nacareški kralj Judov. Ti napis je veliko Judov bralo: kraj namreč, kder je bil Jezus križan, je bil bliz mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedaj Pilatu veliki duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak da je on rekel: Kralj Judov sim. Pilat je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. — Vojščaki tedaj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del), in suktnjo. Suktnja pa je bila brez šiva, od verha scelama tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne režimo, ampak losajmo za-njo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med

se, in za mojo suktnjo so losali. Vojščaki so tedaj to storili, in so sedeli, in ga varovali.

Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, in z svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji poderaš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi iz križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni z pismarji in starašini vred, in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdaj iz križa, in verujemo vnja. V Boga je zaupal: naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Saj je rekel: Sin Božji sim. Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu jesiha ponujali; in so rekli: Ako si ti kralj Judovski, pomagaj si! Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal. rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistim obsojenji? In mi dva sicer po pravici, zakaj po zasluženji svojih del prijemava; ti pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel. Resnično ti povem, dans boš z menoj v raji.

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, ktereга je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsej zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekoč: Eli, Eli! lama sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče.

Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel! Žejin sim!

Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobe z jesihom napojili, in na hizop nateknuli, ter mu jo k ustam podali. Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Kadar je bil tedaj Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In Jezus je zavpil z velikim glasom: Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihнул. *(Tukaj se poklekne, in nekoliko preneha.)* — In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenji, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so z njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je zgodilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ti je bil Sin Božji! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernuli. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba manjšega in Jožefova mati, in Saloma; ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z njim vred v Jeruzalem prišle, so od deleč stali, in to gledali.

Judje tedaj, (ker je bil dan pripravljanja), da bi ne ostale na križu trupla v saboto, (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Vojščaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kateri je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojščakov je z sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kerv in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno.

Nobene kosti mu ne sterite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vnja, kterega so prebodli.

Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje Judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož, (ti ni bil privolil v njih svet in djanje), kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in kateri je bil tudi sam učenec Jezusov, tode skrivaj zavoljo strahu pred Judi; in je serčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi snel Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, da bi bil že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tenčice, in ga je snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen, kterega je bil dal Jožef izsekati v skalo. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljanja Judov Jezusa položila. In Jožef je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile z Jezusom prišle iz Galileje, in so sedele grobu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernule, ter so pripravile dišav in mazil; in v saboto sicer so bile pri pokoji po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ti zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja zmota bo lujsi od prve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi, in kamen zapečatili.

Četrti del.

Molitve

pri očitni službi Božji, s poglavitnimi resnicami

kerščanskega nauka.

Po pridigi in kerščanskem nauku se molijo

Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in višaš, kateri dobro poplačaš in hudo kazniš. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je z svojo smertjo na križi odrešil, in da nas sveti Duh z svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigvali, in kar nam sveta Rimska katolska cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in močnost, ki ne moreš ne goljfat, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejšo mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluž-

nji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje svojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotliv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si nar veči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotliv. Voščim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotlivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadenem; mi je iz serca žal, da sim tebe svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečavca razserdil. Žal mi je, da sim grešil, da sim tebe, svojega vsemogočega Gospoda, svojega nar boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe čezdalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi gnado ti svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in zvel čarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku in zdaj in vselej, in vekomaj.

Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

za nas Boga pros!

Vsi sveti angeli in verhangeli, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik, za nas Boga pros!

S. Jožef, za nas Boga proš!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

za nas Boga pros!

S. Tomaž,
 S. Jakob,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,

S. Lavrene,

S. Vineene,

za nas Boga prosi!

S. Fabjan in Sebastjan,

S. Janez in Pàul,

S. Kozma in Damian,

S. Gervazi in Protazi,

za nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrož,

S. Avguštin,

S. Hieronim,

S. Martin,

S. Nikolavž,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Francišk,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in puščavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Lucija,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

za nas Boga prositi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, zas nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsega hudega,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od mgle in neprevidne smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudega vremena,

Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojega svetega večlovečenja,

Skozi svoj prihod.

Skozi svoje rojstvo,

Skozi svoj kerst in sveti post,

Skozi svoj križ in terpljenje,

Skozi svojo smert in svoj pokop,

Skozi svojo sveto vstajenje,

Skozi svoj čudni vnebohod,

Skozi prihod Troštarja svetega Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesiš,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripeljaš,

Da svojo sveto cerkev vižraš in ohraniš,

Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene stanove

v svoji sveti veri ohraniš,

Peši nas, o Gospod!

te prosimo, slihi nas!

Da sovražnike svete cerkve ponižáš,
Da kerščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo-
enovoljnost daruješ,
Da vsemu kerščanskemu ljudstvu mir in edinstvo daš.
Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš in obderžiš,
Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
Da vsem našim dobrotnikom večne dari dodeliš,
Da duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrot-
nikov od večnega pogubljenja rešiš,
Da sad zemlje daš in ohraniš,
Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeliš,
Da nas uslišiš,
Sin Božji!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o
Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o
Gospod!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas,
o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd.

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po Litanijah

v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;
Gospod! teci mi pomagat.

te prosimo, sliši nas!

Omoteni, in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekò! Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sim revež in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega store.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in od kazni, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsemogočni večni Beg! usmili se svojega služabnika I. našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od ktereга pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo z čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vsih grehov, da milostivo odpuščanje, ktereга so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščanje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

O Bog! kteri si nam v svetem sakramentu spomin svoje terpienja kazneli, daj nam, te spomin svoje krivice terpienja tebe in tvoje krvi tako častiti, da naš terpienja odobnja vedno v edini. Kteri živi in kraljuje z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Na obhajenja vseh naših in nevarnost.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče! pošlji v naši svoje neskončni milosti naše vero in nadlogo. Usliši se vseh vernih kraljev, za ktere se je tvoje edinosti sin, naš Gospod in Navešter, Jezus Kristus, voljno trinikem v tako dal, in je tudi svojo krstno krmno leon svetega križa pravi. Po tam Gospoda tebe očaral, milostivi Oče! kraljevo sibe, sedajne in prihodno nevarnosti, pante, vojake, kuge, lakoto, druzine, bolzani in zelostno vero čar.

Molitve po Litanijah

pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje.

K svetemu rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljujes z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kery na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! sasluzene šibe, sedajne in prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznui in žalostne revne čase.

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kersčanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščanje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse
Listi Evangelii.

naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

O posebnih potrebah se po tem še moli, ali pa tudi po s. maši ali pridigi.

M o l i t v e

ob suši.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsemogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostivo namoči. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljud-

stva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

K tebi, Gospod! kličejoče usliši, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsemogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustanoviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemljisko napako hudega vremena.

Vsemogočni večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharji žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki se vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenji svetega križa † preide vse divjanje hudega vremena.

Vsemogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpuščanjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se miru zaželjenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo.

Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

O slabi letini in lakoti.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in od kazni, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse priverženo, kateri tvojega kraljestva iščejo. Kteri živiš in kraljuješ itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Ob merjenji in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive Božje porodnice Marije vselej device, in svetega Sebastjana marternika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skazi milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpuščenje prejmemo, in se vedno v tvojem žegnu veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija itd. (petkrat.)

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino perdelu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam žival,

brez katerih se človeški rod ne more živiti, per naših potrebah ne pustiš poginuti. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češćena si Marija! itd. (petkrat).

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo!

Bog! od kterege pridejo svete želje, prave misli, in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost z močjo svoje desnice. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češćena si Marija! (petkrat).

Ob sleherni nadlogi.

Ne zaverzi, vsemogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vsih grehov odvežeš, in od kazni, ktere za-nje zaslužimo rešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej device od sedajne žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odverni serc svoje jeze, ktero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališče, in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Za mir.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Za srečno izvoljo novega papeža.

S ponižnim srcem, Gospod! te prosimo, da po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cerkvi tacega papeža dodeliš, kteri bo tebi zavoljo dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam, tvojemu ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja, v slavo tvojega imena, vselej častitljiv. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Ob kaki zahvali.

Bog! kterega usmiljenje nima števila, in kterega dobrote bogastvo je neskončno, zakvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnikom bodeliš, kar žele, jih ne zapustiš, temuč perpelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kteri si vernih serca z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistim duhu pravico spoznati, in njegovo peveseljenje vedno vživati.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošeni dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da homo vselej vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Zahvalna pesem s. Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te častimo.
Tebe, večnega Očeta, časti vsa zemlja.
Vsi angelji, nebesa in vse moči,
Kerubi in Serafi tebi neprenehama pojo:
Svet, svet, svet, Gospod, Bog zabaot!
Polne so nebesa in zemlja slave tvojega veličastva.
Tebe hvali častiti zbor aposteljinov,
Prerokov hvaljeno število,
Marternikov v svetlo oblečena truma;
Po vesolnem svetu te sveta cerkev časti:
Očeta nezmernege veličastva;
Prečastitega tvojega pravega edinega Sina,
Tudi svetega Duha poterdnika.
Ti, Kriste, kralj časti,
Si večni Očetov Sin.
Ker si hotel zavolj odrešenje človeka na-se vzeti, se nesi bal devičnega telesa.
Zmagal si celo smert, in odperl vernikom nebeško kraljestvo.
Na desnici Božji sediš v časti Boga Očeta.
Da imaš sodit priti, verujemo.
Prosimo te tedej, pridi na pomoč svojim služabnikom, ktere si z drago kervijo odrešil.
Daj nam v časti štetim biti med tvoje svetnike.
Zveličaj, Gospod, svoje ljudstvo, in požegnaj svojo erbščino.

Vrhaj jih, in povikšuj jih vekomaj.
Slednji dan te častimo,
In hvalimo tvoje ime vekomaj, in od vekomaj do vekomaj.
Daj nas, Gospod, današnji dan milostljivo brez greha
ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!
Dodeli nam svojo milost, Gospod, kakor zaupamo v tebe.
V tebe, Gospod, upam, ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvalimo Očeta in Sina, s svetim Duhom.

O. Častimo in povikšujemo ga vekomaj.

V. Gospod, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod z vami.

O. In z tvojim duhom.

M o l i t o.

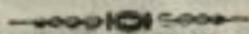
Bog! ktereга usmiljenje nima števila, in ktereга
dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje ve-
ličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo
milost, da, ki prošnikom dodeliš, kar žele, jih ne za-
pustiš, temuč pripeljas k prihodnemu plačilu.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospoda,

O. Bogu bodi hvala.

Lavretanske Litanije.

(O praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic devica.

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika,

Mati našega odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

usmili se
nas!

za nas Boga pros!

za nas Boga pros!

Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti Božje,
Začetik našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivnostna roža,
Turn kralja Davida,
Turn slonokosteni,
Hiša zlata,
Skrinja miru in sprave,
Vrata nebeške,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Troštarea žalostnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostelnov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznavaveov,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliži nas, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se nas
o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliži nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd.

za nas Boga prosil!

M o l i t v e.

1. *K presvetemu rešnjemu telesu.*

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

2. *K sveti devici, materi Marii.*

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vseh nevarnost. O častitljiva in žegnana devica; naša gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica. S tvojim Sinom nas spravi; tvojemu Sinu nas priporoči; tvojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedajne žalosti rešeni. in večnega veselja deležni.

3. *K sveti devici, materi Marii.*

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česčenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenji večlovečenje Kristusa tvojega S'na spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstva, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česčenje, usmili se grešnikov.

V. Po parodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da njo za nas prositi občutimo, po kateri

nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa Sina tvojega.

Od svečnice do velicega četrtega.

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angelov gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, prelubezniva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi devici Marii dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, žegnani sad tvojega telesa! o milostiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsemogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Za vse potrebe.*

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsej svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle in hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi, dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsem vernim kerščeničom, živim in mertvim, v nebeškim kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj žegen pridi iz nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

R o ž n i k r a n c e.

1. *Veseli del.*

Per veri v treh češčena si Marija! se reče:

1. Kteri nam oživi pravo vero.

2. Kteri nam da terdno upanje.

3. Kteri nam užge serčno ljubezen.

1. Kterega si devica spočela.
2. Kterega si devica v obiskanji Elizabete nosila.
3. Kterega si devica rodila.
4. Kterega si devica v tempeljnu darovala.
5. Kterega si devica v tempeljnu najšla.

2. *Žalostni del.*

Per veri v treh češčena si Marija! se reče:

1. Kteri nam poterdi spomin.
2. Kteri nam razsvetli pamet.
3. Kteri nam omeči voljo.
1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas gajžljan bil.
3. Kteri je za nas s fernjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nesil.
5. Kteri je za nas križan bil,

3. *Častiti del.*

Per veri v treh češčena si Marija! se reče:

1. Kteri nam vodi naše misli.
2. Kteri nam vodi naše besede.
3. Kteri nam vodi naše djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je s. Duha poslal.
4. Kteri te je v nebesa vzel.
5. Kteri te je v nebesih kronal.

Angelovo češčenje

ob zvonilu.

1. Angel Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od s. Duha. Češčena si Marija! itd.

2. Glej, dekla Gospodova sim, zgodi se mi pa tvoji besedi. Češčena si Marija! itd.
3. In beseda je meso postala, in je med nami prebivala. Češčena si Marija! itd.
- Oče naš itd. Češčena si Marija! itd.

Zvečer se pridene:

V. Gospod! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

Kerščanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu vdajanju, svetvanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina, in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta kerščanska katolška cerkev zapoveduje verovati. S to sveto, katolško vero pričam, in se spovem Bogu vsemogočnemu, Devici Marii njegovi častiti materi, in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožim, da sim se od svojih mladih dni do zdajne ure dostikrat in velikokrat pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma; zoper deset Božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehah, na peterih počutkih mojega telesa; zoper Boga, zoper mojega bližnjega, in zoper zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grevajo.

Za to tebe, večnega, milostivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo Božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom mogel spovedati in spokoriti; tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti, in po tem revnem življenji večno veselje in zveličanje doseči. Zato poudarim na svoje grešno serce, in rečem z očitnim grešnikom:

O Gospod Bog! bodi milostiv meni ubogemu grešniku.
Amen.

Poglavitne resnice kersčanskega nauka.

Kar je vsakemu človeku, kadar se pameti zave, potrebno vediti in verovati, da bo zveličan, je:

1. Da je en Bog.
2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, in hudo kaznuje.
3. Da so tri Božje osebe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. Da je druga Božja oseba, Bog Sin, človek postal, nas s svojo smertjo na križi odrešiti in večno zveličati.
5. Da je človeška duša neumerjoča.
6. Da je gnada Božja k zveličanju potrebna, in da brez gnade Božje človek nič za večno življenje zasluženja vrednega ne more storiti.

Gospodova molitev.

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh.

In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas hudega (zlega) Amen.

Angelovo češčenje.

Češčena si, Marija, gnade polna, Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami, in žegnan je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija mati Božja! prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Apostoljska vera.

Verujem v Boga Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega Gospoda našega. Kteri je spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncjem Pilatom, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal. Gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsemogočnega. Od ondod bo prišel soditi žive in mrtve. — Verujem v svetega Duha; sveto katoliško cerkev; občestvo svetnikov; odpuščanje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

Lastnosti Božje.

1. Bog je večen; je vselej bil, je, in bo vselej.
2. Bog je zgolj duh; bitje, ki ima naj bolj popolnoma um in nar boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vseveden; ve vse, sedajno, preteklo in prihodno, ve tudi naše nar skrivnejše misli in želje; torej mu nič ne moremo prikriti.
4. Bog je neskončno moder; stori vse iz naj boljšega konca, in izvoli vselej naj pripravniši pripomočke svoj konec doseči.
5. Bog je vseмогоčen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je vsepričujoč; je povsod, v nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse zpolni.
9. Bog je respremenliv; je vekomaj ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotliv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega.
11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičen; poplača vse dobro, in kazni vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži.

Darovi svetega Duha.

1. Dar modrosti.
2. Dar umnosti.
3. Dar sveta.
4. Dar moči.
5. Dar učenosti.
6. Dar pobožnosti (brumnosti).
7. Dar strahu Božjega.

Zapovedi Božje.

1. Vervaj v enega samega Boga.
2. Ne imenuj po nemarnim Božjega imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji.

5. Ne ubijaj.
6. Ne prešeštvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih z spodobno pobožnostjo (andohtjo) per sveti maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi.
4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje telo.
5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih casih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti kerst,
2. s. birma,
3. s. rešnje telo,
4. s. pokora,
5. s. poslednje olje,
6. s. mašnikovo posvečevanje,
7. s. zakon.

K zakramentu s. pokore gre to petero:

1. Izpraševanje vesti,
2. grevenga,
3. terden sklep (ali naprejevzetje),
4. spoved,
5. zadostenje.

Žalost ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sim tebe, svojega preljubeznivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celega serca ljubim, z njimi razžalil. Terno sklenem, z tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj z kakim grehom razžaliti. Daj mi gnado spolniti ti moj sklep! to te prosim po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sinu, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred spovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! za sveti žegen, da se svojih grehov prav in čisto spovem. (Po tem se stori s. križ, in se moli očitna spoved tako le:) Jaz ubogi grešnik, se spovem Bogu vsemogočnemu, Marii materi Božji, vsem ljubim svetnikom in njim častilicem našim, Božjemu namestniku, da sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil (tukaj se pove čas zadnje spovedi) velikrat in obilno grešil v mislih, z besedami in djanjem; posebno se pa obtožim, da sim itd. (Zdaj začni praviti svoje grehe.)

Zpoved se klene:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spominim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa

kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sin Boga, njega samo sveto in preljubeznivo dobroto z njimi razžalil. Terdno sklenem nič več ne grešiti, in vseh priložnost v greh se varovati. Prosim jih duhovni oče, zveličavno pokoro in sveto odvezo.

Poglavitni grehi:

1. Napuh,	5. požrešnost,
2. lakomnost,	6. jeza,
3. nečistost,	7. lenoba.
4. nevošljivost,	

Grehi v s Duha:

1. Prederzno v Božjo milost grešiti.
2. Nad Božjo milostjo obupati (seagati).
3. Spoznani kerščanski resnici se vstavljati.
4. Svojemu bližnjemu zavolj Božje gnade nevošliv biti.
5. Do lepega opominjevanja oterpnjeno serce imeti.
6. V nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpijoči grehi:

1. Radovoljni uboj.
2. Mutasti ali Sodovski greh.
3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirot.
4. Delavcom in najemnikom zaslužik zaderževati ali utergovati

Ptuji grehi.

1. V greh svetovati.	5. Drugih greh hvaliti.
2. Grešiti veleovati.	6. K grehu molčati.
3. V drugih greh privoliti.	7. Greh pregledati.
4. Druge v greh napeljevati.	8. Greha se vdeležiti.
	9. Greh zagovarjati.

Božje čednosti.

Vera, upanje, ljubezen, kakor na strani 252.

Poglavitne djanjske čednosti kerščanstva.

1. Modrost.
2. Zmernost.
3. Pravičnost.
4. Serčnost (ali močnodušnost).

Poglavitnim grehom nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napuhu nasproti.
2. Dobrotljivost je lakomnosti nasproti.
3. Čistost je nečistosti nasproti.
4. Ljubezen je nevošljivosti nasproti.
5. Zmernost je požrešnosti nasproti.
6. Poterpežljivost je jezi nasproti.
7. Gorečnost je lenobi nasproti.

Dolžnosti od Jezusa posebno priporočane.

1. Naj prej Božjega kraljstva in njegove pravice iskati.
2. Sam sebe zatajevati.
3. Svoj križ nositi.
4. Za Kristusom hoditi.
5. Krotek in ponižen biti.
6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.
2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli.
3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo.
4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasi-
teni bodo.

5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli.
6. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker Boga bodo gledali.
7. Blagor mirnim; ker otroci Božji bodo imenovani.
8. Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpe; ker njih je nebeško kraljestvo.

Telesne dela usmiljenja.

1. Lačne nasititi.	4. Nage obleči.
2. Žejne napojiti.	5. Bolnike obiskati.
3. Popotnike sprejemati.	6. Jetnike rešiti.
7. Merličje pokopavati.	

Duhovne dela usmiljenja.

1. Grešnike svariti.
2. Nevedne učiti.
3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo ali eviblaajo.
4. Žalostne tolažiti.
5. Krivico voljno terpeti.
6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo.
7. Za žive in mertve Boga prositi.

Evangeljski svetje.

1. Radovoljno uboštvo.
2. Vedno devištvo.
3. Vedna pokorščina pod duhovnim poglavarjem.

Posledne reči človekove.

1. Smert.
2. sodba,
3. pekel,
4. nebasa.

Zversten zapopadek nedeljskih in prazniških evangelijey.

	stran.
1. Jezus je imenovan Bog in učenik ljudi. Evangeli v sveti božični praznik, pri veliki maši . . .	10
2. Oznanilo rojstva Jezusovega. Evangeli v dan pričakovanja poroda device matere Marije	175
3. Marija obiše svojo teto Elizabeto. Evangeli v dan obiskanja s. Marije device	212
4. Rojstvo Janeza kerstnika. Evangeli v dan rojstva s. Janeza kerstnika	209
5. Jožefu angelj reče, da naj Marijo za ženo vzame. Evangeli predbožični dan	7
6. Jezus je v Betlehemu rojen, in pastirjem oznanjen. Evangeli sveti božični praznik per maši o polnoči	8
7. Rojstvo Jezusovo iz hiše ali rodovine Davidove. Evangeli v god spočetja device matere Marije	173
8. Pastirji pri jasliah. Evangeli sveti božični praznik, pri zorni maši	9
9. Obrezovanje Jezusovo. Evangeli v novega leta dan	16
10. Jezus je štirideseti dan po svojem rojstvu v tempel prinesen in Bogu darovan. Evangeli v god darovanja Jezusa Kristusa	148

11. Prihod modrih, ki Jezusa obiščejo,
Evangelij v praznik častitega razglasenja Gospodovega 18
12. Beg Jezusev v Egipt, in pomorjenje otrok.
Evangelij v dan nedolžnih otročičev 13
13. Jezus je v Nacaret nazaj prinesen, in tukaj izrejen.
Evangelij v nedeljo pred razglasenjem Gospodovim 17
14. Jezus, kakor 12 let star fantič, gre z svojimi starši
k velikemu prazniku v Jeruzalem.
Evangelij prvo nedeljo po razglasenji Gospodovem 19
15. Janez pridigova v puščavi in kerščuje.
Evangelij četrto nedeljo v adventu 6
16. Janez je vprašan, kdo da je, in zakaj kerščuje; on
daje pričevanje od Jezusa.
Evangelij tretjo nedeljo v adventu 5
17. Jezus 40 dni v puščavi prebiva, in je potem skušan.
Evangelij v prvo nedeljo v postu 35
18. Jezus je z svojimi učenci na ženitnini (v Kani Gali-
lejski), in stori prvi čudež.
Evangelij drugo nedeljo po razglasenji Gospodovem 20
19. Pogovor Jezusov z Nikodemom.
Evangelij v dan znajdenja svetega križa 201
20. Nadaljava pogovora z Nikodemom od vere.
Evangelij binkeštni pondeljnik 137
21. Janez kerstnik je od Herodeča v ječo djan.
Evangelij v dan obglavljenja s. Janeza kersnika 223
22. Jezus ozdravi sina kraljičevega (sina kraljevega
služabnika).
Evangelij 20. nedeljo po binkeštih 160
23. Jezus izvoli Petra, Andreja, Jakoba in Janeza v
svoje učence.
Evangelij v dan s. Andreja aposteljsa 168
24. Jezus stori, da njegovi učenci prav veliko množico
rib vjamejo.
Evangelij 4. nedeljo po binkeštih 144
25. Jezus ntolaži vihar na jezeru.

	stran.
Evangeli 4. nedelje po razglasenji Gospodovem	23
26. Jezus ozdravi mertvoudnega.	
Evangeli 18. nedelje po binkoštih	158
27. Jezus izvoli Matevža v svojega učenca, in je z grešniki.	
Evangeli v dan s. Matevža aposteljna	228
28. Jezus obudi hčer višica (Jaira) k življenju, in ozdravi ženo od kervotoka.	
Evangeli 23. nedelje po binkoštih	164
29. Jezus uči vstajenje teles.	
Evangeli v dan spomina vsih vernih mertvih	257
30. Jezus izvoli iz svojih učencov dvanajst aposteljnov.	
Evangeli v dan s. Jerneja aposteljna	222
31. Jezus ozdravi veliko bolnikov, in svoje učence srečne imenuje.	
Evangeli v dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov	179
32. Nauk Jezusov od 8 blagrov.	
Evangeli v god vsih svetnikov	234
33. Jezus ima do svojih aposteljnov govor od spolnjenja Božjih zapoved.	
Evangeli v dan s. Gregorja papeža	192
34. Jezus opominja svoje aposteljne, da naj ne bodo kakor farizeji, le k videzu pravični, in jih podučí od 5 Božje zapovedi.	
Evangeli 5. nedelje po binkoštih	145
35. Jezus napeljuje svoje aposteljne k usmiljenju, in jih podučá od zadržanja proti grešnikom.	
Evangeli prvo nedelje po binkoštih	139
36. Jezus podučá svoje aposteljne od posta.	
Evangeli pepelnično sredo	30
37. Jezus uči Božjo previdnost.	
Evangeli 14. nedelje po binkoštih	154
38. Jezus opominja svojo učence, da naj se varujejo lažnivih prerokov (farizejev).	
Evangeli 7 nedelje po binkoštih	147

39. Jezus ozdravi gobovega človeka, in stotnikovega hlapca v Kafarnaumu. 10
40. Jezus obudi mrtvega mladenca v Najmu. 21
41. Jezus skaže Janezovim učencem, da je obljubljeni odrešenik. 66
- Evangeli 2. nedeljo v adventu 44
42. Jezus se skaže usmiljenega do zgrevane grešnice. 3
- Evangeli v četrtek po tih nedelji 86
43. Jezus se odgovarja zoper obdolženje, da skozi Belebuba hudiče izganja. 20
- Evangeli 3. nedeljo v postu 55
44. Jezus uči, kako da naj njegov uk sprejemamo. 236
- Evangeli v dan s. Martina škofa 236
45. Jezus tiste srečne imenuje, kateri njegov nauk spopnujejo. 20
- Evangeli v dan s. device Marije Karmelske 214
46. Jezus govori od mnogih del ali od mnogega sadu njegovih nauk v priliki od semena in sejavca. 20
- Evangeli drugo predpepelnično nedeljo 27
47. Jezus uči v priliki od dobrega semena, kterega je človek v svojo njivo usejal, da bodo dobri in hudobni ljudje do konca sveta vkupej ostali. 20
- Evangeli 5. nedeljo po razglašenji Gospodovem 23
48. Jezus govori v prilikah od senofovega zerna in od kvasu, od razširanja in dobrega sadu njegovih nauk. 20
- Evangeli 6. nedeljo po razglašenji Gospodovem 24
49. Jezus govori od velike vrednosti svojih nauk, in od mnogih ljudi, kateri te nauke verujejo, v prilikah od skritega zaklada, od dragega bisera, in od v morje veržene mreže 20
- Evangeli v dan s. Lucije device marternice 174
50. Janez kerstnik je po zapovedi Herodežovi ob glavo djan. 20
- Evangeli v dan obglavljenja s. Janeza kerstnika 223

51. Govor Jezusov, ki ga je imel do svojih učencev, ko jih je pridigovat poslal.
Evangeli v dan s. Valentina marternika 188
52. Nadaljva tega Jezusovega govora.
Evangeli v dan ss. Janeza in Pavla marternikov 210
53. Jezus nasiti z 5 kruhi in 2 ribama okoli 5000 ljudi.
Evangeli 4. nedelje v postu 68
54. Jezus ozdravi gluhega in mutastega človeka.
Evangeli 11. nedelje po binkoštih 151
55. Jezus nasiti z 7 kruhi in nekoliko ribami okoli 4000 ljudi.
Evangeli 6. nedelje po binkoštih 146
56. Peter spozna Jezusa za Sina Božjega.
Evangeli v dan stola s. Petra v Rimu 178
57. Jezus je pred svojimi učenci spremenjen.
Evangeli v saboto po 1. nedelji v postu 43
58. Jezus uči svoje učence, da naj bodo otrokom enaki, in da naj sami sebe zataje.
Evangeli v god vsih angelov varhov 224
59. Jezus uči v priliki od kralja, kateri je z svojimi hlapci rajtengo delal, zadržanje do sovražnikov.
Evangeli 21. nedelje po binkoštih 161
60. Jezus ozdravi 10 gobovih mož.
Evangeli 13. nedelje po binkoštih 153
61. Jezus se odgovarja svojim sovražnikom, in uči, da je Božji Sin.
Evangeli 5. nedelje v postu, ali tiho nedelje 81
62. Jezus uči v priliki od pastirja in ovčjega hleva, da je on od Boga poslan učenik.
Evangeli binkoštni tvorek 138
63. Jezus uči v priliki od dobrega pastirja, da je on dober učenik.
Evangeli 2. nedelje po veliki noči 129
64. Jezus pošlje 72 učencev po svetu učit, in ima govor do njih.
Evangeli v dan s. Marka evangelista 198

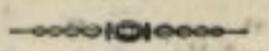
65. Jezus se veseli zavolj razširjanja svojih nauk, in jih hvali.
Evangeli v dan s. Matija aposteljna 190
66. Jezus uči v pripovedi od usmiljenega Samarijana, kdo da je naš bližni.
Evangeli 12. nedeljo po binkoštib 152
67. Jezus uči v hiši Marije in Marte.
Evangeli v god v nebo vzetja Marije device 220
68. Jezus uči, da moramo v Boga zaupati.
Evangeli v križev teden 133
69. Jezus svari Farizeje zavolj njih zadržanja.
Evangeli v sredo po 3. nedelji v postu 60
70. Jezus prerokuje Judom njih ražkropitev.
Evangeli v praznik s. Štefana prvega marternika 11
71. Jezus opominja svoje učence, da naj se ne boje, in da naj mu bodo vdani.
Evangeli v dan s. Ozvalda spovedovaveca 219
72. Jezus opominja svoje učence, da naj bodo zmirej čuječi.
Evangeli v dan s. Silvestra papeža 15
73. Jezus ozdravi vodeničnega človeka, in uči ponižnost.
Evangeli 16. nedeljo po binkoštib 156
74. Jezus uči v priliki od velike večerje, da bodo njegovi nauki nevérnikom oznanovani.
Evangeli 2. nedeljo po binkoštib 142
75. Jezus govori od lastnost, ktere morajo njegovi učenci imeti.
Evangeli v dan s. Blaža marternika škofa 185
76. Jezus uči v prilikah od zgubljene ovce in od zgubljenega denarja, zakaj je na zemljo prišel.
Evangeli 3. nedeljo po binkoštib 143
77. Jezus uči v priliki od krivičnega hišnika, kako se moramo časnih reči poslužiti.
Evangeli 8. nedelje po binkoštib 148
78. Jezus uči v pripovedi od Farizeja in colnarja v tempeljau, da moramo ponižno in zgrevano moliti.

	stran.
Evangeli 10 nedeljo po binkoštih	150
79. Jezus pove svojim učencem, kakošno plačilo bodo zato imeli, ker so za njim hodili.	
Evangeli v dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna	182
80. Jezus pove v priliki od delavcev v vinogradu, da bodo prvi oznanovavei njegovih nauk, ravno tako plačilo imeli, kakor njih nastopniki.	
Evangeli 1. predpepelnično nedeljo	25
81. Jezus oznani svojim učencem svoje terpljenje, in slepemu človeku pregled dodeli.	
Evangeli 3. predpepelnično nedeljo	29
82. Jezus pove, da Cebedejova sinova ne moreta nobenega predstva pred drugimi aposteljni imeti.	
Evangeli v dan s. Jakoba aposteljna	216
83. Jezus gre v hišo Cabeja, in je uzrok njegovega spreobrn.	
Evangeli v god obletnice posvečenja vsih cerkev	255
84. Jezus uči v priliki od talentov, da moramo od Boga prijete darove in moči k dobremu obrniti.	
Evangeli v dan s. Nikolavža spovedovavea škofa	171
85. Jezus jezdi z častjo v Jeruzalem.	
Evangeli v cvetno nedeljo	91
86. Jezus jeka čez Jeruzalem, tar kupce in prodajavze iz tempeljna izžene.	
Evangeli 9. nedeljo po binkoštih	149
87. Jezus govori v priliki od pseučniga zerna, da bo skoz svojo smert poveličan.	
Evangeli v dan s. Lavreneja marternika	220
88. Jezus uči v priliki od ženitnine, da bodo njegovi nauki tudi nevernikom oznanjeni.	
Evangeli 19. nedeljo po binkoštih	159
89. Jezus govori ljudem sam od sebe, in jih opominja, da naj njegove nauke poslušajo.	
Evangeli v dan povišanja svetega križa	226
90. Jezus uči, da je dolžnost cesarju davke dajati.	
Evangeli 22. nedeljo po binkoštih	163

91. Jezus uči, ktere so nar imenitniši zapovedi, in
skaže, da je pravi Bog.
Evangelii 17. nedeljo po binkeštih 157
92. Jezus pove, kaj se bo pred razdjanjem Jeruzalema
godilo.
Evangelii v dan ss. Vinceneja in Anastazja marter-
nikov 181
93. Jezus še nadalje prerokuje, kaj se bo pred razdjan-
jem Jeruzalema, in kaj po razkropitvi Judov godilo.
Evangelii poslednjo nedeljo po binkeštih 165
94. Jezus konča svoj govor od razdjanja Jeruzalema, in
od razkropitve Judov.
Evangelii 1. nedeljo v adventu 3
95. Jezus uči v priliki od 10 devic, da moramo za
njegov drugi prihod zmirej pripravljeni biti.
Evangelii v dan s. Barbare device marternice 170
96. Jezus še nadalje uči, da moramo za njegov prihod
pripravljeni biti, v priliki od človeka, ki je na ptuje
šel, od hišnega gospodarja, in od modrih hlapcev.
Evangelii v dan s. Leopolda spovedovaveca 237
in v dan s. Gotharda spovedovavca škofa 203
97. Jezus svojim učencom noge umiva, in jih podači,
kako da se morajo eden proti drugemu zadržati.
Evangelii veliki četertek 115
98. Jezus ima govor do svojih učencov, v katerem se od
njih poslovi.
Evangelii v dan ss. Filipa in Jakoba aposteljnov 200
99. Jezus obljubi svojim učencom s. Duba poslati, in
jih tolaži
Evangelii v god binkeštne nedelje 136
100. Jezus opominja svoje učence, da naj njegovim nau-
kom zvesti ostanejo.
Evangelii v dan s. Jurja marternika 197
101. Jezus še nadalje svoje učence opominja, da naj nje-
govim naukom zvesti ostanejo.
Evangelii v dan s. Florjana in tovaršev marternikov 202

102. Jezus opominja svoje učence, da naj se med seboj ljubijo, in pove, zakaj bodo od Judov preganjani. Evangelij v dan ss. Simona in Judeža aposteljaov . . . 233
103. Jezus obljubi svojim učencem svetega Duha, in pove, do bodo mogli zavolj njega veliko trpeti. Evangelij 6. nedeljo po veliki noči . . . 135
104. Jezus tolaži svoje učence, in jim zagotovi, da jim bo svetega Duha poslal. Evangelij 4. nedeljo po veliki noči . . . 131
105. Jezus pove svojim učencem, da bo le še malo časa pri njih, in jih še nadalje tolaži. Evangelij 3. nedeljo po veliki noči . . . 130
106. Jezus opominja svoje učence k molitvi, in jim še enkrat, zagotovi, da je Sin Božji. Evangelij 5. nedeljo po veliki noči . . . 132
107. Jezus moli v vertu, je vjet, k smerti obsojen, umorjen in pokopan. Terpljenje Jezusa Kristusa cvetno nedeljo . . . 91
 „ veliki tvorik . . . 101
 „ veliko sredo . . . 108
 „ veliki petik . . . 117
108. Angel oznanani ženam, ktere so k grobu prišle, da je Jezus od mrtvih vstal. Evangelij velikonočno nedeljo . . . 124
109. Jezus se prikaže dvema učencoma, ki sta v Emauz šla, in se jima da spoznati. Evangelij velikonočni pondeljnik . . . —
110. Jezus se prikaže svojim aposteljnom v Jeruzalemu, in se da očitno spoznati. Evangelij velikonočni tvorik . . . 126
111. Jezus se zopet svojim aposteljnom prikaže, jim dodeli moč grehe odpuščati, in prepriča Tomaža, da je res od mrtvih vstal. Evangelij 1. nedeljo po veliki noči . . . 127
112. Jezus se prikaže svojim učencem, ter jim zapove učiti in kerščeovati.

	stran.
71	Evangelij v praznik presvete Trojice 139
113.	Jezus zapove svojim učencem učiti in kersčevati, obljubi tistim, ki bodo vanj verovali, moč čudeže delati, in gre v njih pričujočnosti v nebo.
76	Evangelij v god Kristusovega v nebo hoda 134

K a z a l o.

I. Lastina dnev.

Pervo nedeljo v adventu	3
Drugo „ „	4
Tretjo „ „	5
Četerto „ „	6
Predbožični dan „	7
Sveti božični praznik. Per maši o polno čí	8
„ „ „ Per zorni maši	9
„ „ „ Per veliki maši	10
V nedeljo pred novim letom	14
V novega leta dan, ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospoda našega	16

	stran.
V nedeljo pred razglasenjem Gospodovem	17
V praznik častitega razglasenja Gospodovega ali v 4. kraljev god	18
Pervo nedeljo po razglasenji Gospodovem	19
Drugo " " " " " " " "	20
Tretjo " " " " " " " "	21
Četerto " " " " " " " "	23
Peto " " " " " " " "	—
Šesto " " " " " " " "	24
Pervo predpepelnično nedeljo	25
Drugo " " " " " " " "	27
Tretjo " " " " " " " "	29
Pepelnično sredo	30
V četertik po pepelnici	32
V petik " " " " " " " "	33
V saboto " " " " " " " "	34
Pepelnično ali prvo nedeljo v postu	35
V pondeljik po 1. nedelji v postu	37
V tvorik " " " " " " " "	38
V sredo " " " " " " " "	39
V četertik " " " " " " " "	41
V petik " " " " " " " "	42
V saboto " " " " " " " "	43
Vdrugo ali kvaterno nedeljo v postu	44
V pondeljik po 2. nedelji v postu	45
V tvorik " " " " " " " "	46
V sredo " " " " " " " "	48
V četertik " " " " " " " "	49
V petik " " " " " " " "	50
V saboto " " " " " " " "	52
Tretjo nedeljo v postu	55
V pondeljik po 3. nedelji v postu	57
V tvorik " " " " " " " "	59
V sredo " " " " " " " "	60
V četertik " " " " " " " "	61

	stran.
V petik po 4. nedelji v postu	62
V saboto " " "	65
Četerto nedeljo v postu	68
V pondeljik po 4. nedelji v postu	70
V tvorek " " "	71
V sredo " " "	73
V četertik " " "	75
V petik " " "	77
V saboto " " "	79
Peto postno ali tiho nedeljo	81
V pondeljik po 5. tihi nedeli	82
V tvorik " " "	83
V sredo " " "	85
V četertik " " "	86
V petik " " "	88
V saboto " " "	89
Šesto postno ali cvetno nedeljo	91
Veliki pondeljik	100
Veliki tvorik	101
Veliko sredo	107
Veliki četertik	115
Veliki petik	117
Veliko saboto	123
Velikonočno nedeljo	124
Velikonočni pondeljik	—
Velikonočni tvorik	126
Pervo nedeljo po veliki noči, ali belo nedeljo	127
Drugo nedeljo po veliki noči	129
Tretjo " " " "	130
Četerto " " " "	131
Peto " " " "	132
Križev teden " " "	133
V god Kristusovega vnebohoda	134
Šesto nedeljo po veliki noči	135
Binkoštno nedeljo	136

	stran.
Binkoštni pondeljnik	137
Binkoštni tvorik	138
V praznik svete Trojice	139
Pervo nedeljo po binkeštih	—
V praznik svetega rešnjega telesa	141
Drugo nedeljo po binkeštih	142
Tretjo " " "	143
Četerto " " "	144
Peto " " "	145
Šesto " " "	146
Sedmo " " "	147
Osmo " " "	148
Deveto " " "	149
Deseto " " "	150
Enajsto " " "	151
Dvanajsto " " "	152
Trinajsto nedeljo po binkeštih	153
Štirinajsto " " "	154
Petnajsto " " "	155
Šestnajsto " " "	156
Sedemnajsto " " "	157
Osemnajsto " " "	158
Devetnajsto " " "	159
Dvajseto " " "	160
En in dvajseto " " "	161
Dve in dvajseto " " "	163
Tri in dvajseto " " "	164
Poslednjo " " "	165

II. Lastina Svetnikov.

	stran.
30. listopada. V dan s. Andreja aposteljna	168
3. grudna. V dan s. Franciška Ksaverija	199
4. " " s. Barbare device marternice	170
6. " " s. Nikolavža spovedovavca škofa	171
8. " " V god spočetja device matere Marije	172
13. " " V dan s. Lucije device maternice	174
18. " " pričakovanja poroda device matere Marije	175
21. " " s. Tomaža aposteljna	176
26. " " V praznik s. Štefana prvega marternika	11
27. " " V dan s. Janeza aposteljna in evangelista	12
28. " " nedolžnih otročičev	13
31. " " s. Silvestra papeža	15
Drugo ned. po razgl. Gosp. V praznik pres. imena Jezusovega	177
17. prosenca. V dan s. Antona puščavnika	—
18. " " stola s. Petra v Rimu	178
20. " " ss. Fabjana in Sebastjana marternikov	179
21. " " s. Neže marternice	180
22. " " ss. Vincencja in Anastazja marternikov	181
23. " " zaročenja device Marije	182
25. " " spreobrnjenja s. Pavla aposteljna	—
2. svečana. V god darovanja J. Kristusa in očiščevanja device matere Marije, ali v svečnico	184
3. " " V dan s. Blaža marternika škofa	185
5. " " s. Agate device marternice	186
6. " " s. Doroteje device marternice	187
9. " " s. Apolonije device marternice	288

14.	svečana. V dan s. Valentina marternika . . .	188
22.	„ „ stola s. Petra v Antiohii . . .	189
23.	„ „ s. Margarete Kortonske . . .	—
24. ali 25.	„ s. Matija aposteljna . . .	190
11.	sušca. V dan s. Franciške Rimske vdove . . .	191
12.	„ „ s. Gregorja papeža, cerk. učenika . . .	192
17.	„ „ s. Jederti device . . .	193
19.	„ „ s. Jožefa ženina device matere Marije . . .	194
21.	„ „ s. Benedikta abata . . .	—
24.	„ „ s. Gabriela velicega angela . . .	195
25.	„ V god večlovečenja Sinu Božjega in ozn. d. m. Marii . . .	—
	V petik po tihi nedelji. V dan VII. žalost d. mat. Marije . . .	196
27.	„ „ s. Ruperta spovedovavca škofa . . .	—
24.	malega travna. V dan s. Jurja marternika . . .	197
25.	„ „ „ s. Marka evangelista . . .	198
30.	„ „ „ s. Katarine Sienske device . . .	199
1.	velicega „ „ ss. Filipa in Jakoba aposteljnov . . .	200
3.	„ „ „ znajdenja svetega križa . . .	201
4.	„ „ „ s. Florjana in tovaršev marternikov . . .	202
5.	„ „ „ s. Gotharda spovedovavea škofa . . .	203
16.	„ „ „ s. Janeza Nepom. marternika . . .	204
17.	„ „ „ s. Jodoka spovedovavea . . .	239
25.	„ „ „ s. Urbana marternika papeža . . .	294
31.	„ „ „ ss. Kancjana in tovaršev mart. . .	205
2.	rožnega cveta. V dan ss. Marcelina, Petra in Erazma marternikov . . .	—
9.	„ „ „ ss. Primaža in Felicjana mart. . .	206
10.	„ „ „ s. Margarete kraljice . . .	—
13.	„ „ „ s. Antona Padovskega . . .	—
15.	„ „ „ ss. Vida in tovaršev marternikov . . .	207
21.	„ „ „ s. Alojzja spovedovavca . . .	208
22.	„ „ „ ss. Ahacija in tovaršev mart. . .	209

	stran.
24. rožnega cveta. V dan rojstva s. Janeza kerstnika . . .	209
26. " " " ss. Janeza in Pavla mart.	210
29. " " " V god aposteljnov Petra in Pavla	211
2. malega serpana. V dan obiskanja s. Marije device	212
4. " " " s. Ulrika spovedovavca škofa	213
12. " " " ss. Hermagora škofa in Fortunata diakona, m., Krajn. dež. priporočn.	—
13. " " " s. Margarete device marternice	214
16. " " " s. device Marije karmelske	—
17. " " " s. Aleksia spovedovavca	215
20. " " " s. Elija preroka	—
22. " " " s. Marije Magdalene	216
25. " " " s. Jakoba aposteljna	—
— " " " s. Kristofa marternika	217
26. " " " s. Ane, matere Marije device	218
2. velicega " " " s. Stefana papeža marternika	—
5. " " " s. Marije Snežnice	—
— " " " s. Ozvalda spovedovavca	219
6. " " " ss. Ksista in tovaršev mart.	—
10. " " " s. Lavreneja marternika	220
15. " " " Vel. gosp., ali v god vneb. Marije d.	—
16. " " " s. Roka spovedovavca	221
24. " " " s. Jerneja aposteljna	222
28. " " " s. Avguština škofa in učenika	223
29. " " " obglavljenja s. Janeza kerstnika	—
Pervo nedeljo kimovca. V god vsih angelov varhov	224
1. kimovca. V god s. Egidija abata	225
4. " " " s. Rozalije device	—
8. " " " Male gospodnice ali v god rojstva Marije	226
Pervo nedeljo po mali gospodnici. V praznik s. imena Marije	—

	stran.
14. kimovec. V dan povišanja s. križa	226
17. „ „ s. Lamberta škofa marternika	227
21. „ „ s. Matevža aposteljna in evangelista	228
27. „ „ ss. Kozma in Damiana marternikov	229
29. „ „ s. Mihaela velicega angela	—
Pervo nedelje kozoperska. V praznik Marije device s. rožn. kranca	230
4. kozoperska. V dan s. Franciška Serafškega	—
12. „ „ s. Maksimiliana škofa marternika	231
15. „ „ s. Terezije device	—
16. „ „ s. Gala abata	—
18. „ „ s. Lukeža evangelista	232
21. „ „ s. Ursule in torvaršic, devic in marternic	—
28. „ „ ss. Simona in Judeža aposteljnov	233
1. listopada. V god vsih svetaikov	234
2. „ „ V dan s. Justa marternika	235
4. „ „ s. Karola Borom, škofa	236
6. „ „ s. Leonarda abata	—
11. „ „ s. Martina škofa	—
13. „ „ s. Brikoija spovedovavec škofa	237
15. „ „ s. Leopolda spovedovavec	—
19. „ „ s. Elizabete kraljice vdove	238
24. „ „ darovanja Marije device	—
22. „ „ s. Cecilie device marternice	—
23. „ „ s. Klementa marternika	239
25. „ „ s. Katarine device marternice	—

III. Občina svetnikov. VI

	stran.
V predgod aposteljna	240
V dan enega marternika škofa	241
„ enega marternika [ne škofa	242
„ enega marternika o velikonočnem času	244
„ več marternikov o velikonočnem času	—
„ več marternikov zunej velikonočnega časa	246
„ spovedovaveca škofa	249
„ cerkvenega učenika	251
„ spovedovaveca ne škofa	252
„ abata	253
„ device marternice	—
„ device ne marternice	254
„ marternice ne device	—
„ svetnice ne device ne marternice	—
V god obletnice posvečenja vsih cerkev	255
V dan kakošne zahvale	256

Per mašah po mertvih.

V dan spemina vsih vernih mertvih	257
„ smertí ali pokopa merličevega	258
„ obletnice po mertvih	259
Pristavek. Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vseh štirih evangelistov	261

IV. Molitve pri očitni službi Božji s poglavitnimi resnicami kerščanskega nauka.

	stran.
Božje čednosti: vera, upanje, ljubezen	279
Litanije vseh svetnikov	281
Molitve po litanijah v dan s. Marka in križev teden	284
Molitve po litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje	288
Molitve o posebnih potrebah	290
Lavretanske litanije o praznikih matere Božje	297
Molitve po Lavretanskih litanijah	299
Rožni kranc	303
Angelovo česčenje	304
Poglavitne resnice kerščanskega nauka	306

Natissul L. Grund.

